

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

Index Tractatum & Resolutionum huius Tomi Quinti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

INDEX

Tractatum & Resolutionum huius Tomi Quinti.

Ultimus Numerus paginam indicat.

TRACTATUS I.

De Excommunicatione, atque de
eius Absolutione. p.1.

N Potestas ferendi censuras possit consuetu-
dine, vel prescriptione acquiri? Idem dicen-
dum est de potestate absolvendi ab excom-
municatione per alium lata. Et an hac po-
testas possit acquiri circa unam censuram,
& non circa aliam? Ex p.5. tr.9. ref.42. ibid.

An qui habet potestatem ferendi censuram, possit ea uti in
sua causa? Et notatur, quod etiam si nemo potest incidere
in censuram a se ipso latam, possit tamen occasione censu-
re a se lata incidere in aliam censuram, quam alius tulerit.
Et communicando cum eo quem ipse excommunicavit, per
modo celebrando in Ecclesia a se interdicta fiet irregularis. Ex p.9. tr.5. ref.52. ibid.

An in dubio, cursum censura sit lata, vel ferenda, censu-
ra sit tantum ferenda? Et docetur, quod ut teneantur vitare
excommunicationem, non sufficit dubium prudens denuncia-
tionis, sed requiritur notitia moraliter certe dicta denun-
tiationis. Ex p.4. tr.3. ref.16. ibid.

An in censura ferenda a necessario requiratur monitio? Et
an quando excommunicatio fertur a Prelato non per mo-
dum iudicii, sed per modum defensionis ad defendendum
suum proprium, requiratur monitio? Et an requiratur moni-
tio ad valorem aliarum censurarum, ut suspensionis, in-
terdicti, &c. Ex p.5. tr.9. ref.18. p.2.

An censura sine trina monitione non solum sit illicita, sed
invalida? Et in textu huius Resolutionis multa discutun-
tur pro firmata doctrina supradictae questionis. Ex p.5.
tr.9. ref.19. p.3.

An Declaratoria incursionis in censuras latas contra N.
sit valida? Et multa adducuntur pro defectu citationis in
praeiudicio casu. Et inferitur, quod ab incursione censurarum
excusat ignorantia moraliter vincibilis; & in aliquibus
casibus ignorantia crassa, & supina, dummodo non sit asse-
rata. Et docetur ignorantiam probari posse per iuramen-
tum, &c. Et astringitur Clericos, & Beneficiarios non amit-
tere privilegia fori, etiam si se immisceant enormibus,
& incedant in habitu laicali, nisi prius ter moneantur, &
praeclara declaratoria iudicis Ecclesiastici. Et multa alia
pro firmata doctrina supradictarum questionum addu-
cuntur, & tota doctrina est valde notanda. Ex part.10.
Tomi V.

tract. 12. & Miscel. 2. resolutione 4. ibid.

7. An excommunicatio sit actus irretractabilis, seu irrevoca-
bilis ad ornatum Concilii Tridentini sess.13. c.1. de re-
forma? Et explanantur, quamam sint gravamina irre-
tractabilia ex Declaratione Sacrae Congregationis, facto
verbo cum Sanctissimo tunc Clem.VIII. a quibus subditus
possit appellare a sententia interlocutoria, & deciditur,
quod sunt excommunicatio, suspensio, interdictum, sortitio,
carceratio, & alia huiusmodi, quae continent factum, quod
infectum esse non potest. Ex p.9. tr.8. & Misc.3. r.21. p.6.

8. An ad valorem censura requiratur contumacia respectu
Ecclesiae comminantis sub censura? Et si ponitur censu-
ram maiorem, suspensionem, & interdictum non posse vali-
de ferri, ac proinde non incurri nisi ob peccatum exterius
inobedientia, & contumacia respectu Ecclesiae. Et notatur,
quod tripliciter contingit aliquem esse contumacem. Ex
p.5. tr.9. ref.55. p.7.

9. An censura requiratur actum consummatum? Et ex doctrina
huius questionis aliqui alij casus inferuntur, & explanan-
tur pro praxi huius difficultatis. Ex p.5. tr.9. ref.56. ibid.

10. An lata excommunicatio reservata contra perperantes
homicidium, si quis propinato iam alteri veneno, confitea-
tur illud, incidat in censuram, morte sequuta, vel in casum
reservatum? Et in corpore huius Resolutionis aliqui alij
casus a simili explanantur pro praxi supradictae difficul-
tatis. Ex p.8. tr.7. & Misc. ref.85. p.8.

11. An excommunicatio ferenda obliget ad peccatum mortale?
Et si suspensio, interdictum, & irregularitas penalis
absolue non proferantur, sed ferenda sint, an obligent
etiam sub mortali? Ex p.3. tr.6. & Misc.2. ref.76. p.9.

12. An aliqua praecepta, & mandata Episcoporum sub poena
excommunicationis obligent semper ad peccatum mortale?
Et an leges civiles nunquam obligent ad penam spiri-
tuale, quamvis contineant penam grauem corporalem,
si aliunde non sint prohibita iure naturali, aut diuino? Ex
p.5. tr.9. r.21. ibid.

13. An excommunicatio minor possit fieri pro peccato venia-
li? Et an peccatum veniale sit materia sufficiens excom-
municationis minoris? Et an suspensio, & interdictum pos-
sit valide ferri ob peccatum veniale? Sed notatur, quod
si contingat, ut praeceptum Superioris sit de re levi, vel in-
differenti in se, & tamen sit causa, & periculum inducat
maioris mali, ut si Superior precipiat, ne quis tali hora am-
bulat in tali loco sub poena excommunicationis absolute,
quia praedictum, vel dubitat, quod aliquod grave malum sit
evenitum, si quis transgrediretur hoc praeceptum inobe-
dientia, licet sit de re levi in se, & sit peccatum mortale, &
per consequens ille esset excommunicatus excommunica-
tione maiori. Ex p.5. tr.9. r.47. ibid.

Index Tractatum.

- communicationis? Sed quid est dicendum de panis qui
incurrunt violentas censuras, de irregularitate de panis
do. Missam, in prædicta excommunicatione, de celebratio-
ne & receptione beneficii & deferente suffragium, & similia.
Et difficultas consistit, si violati censuras in publicis
aut communicans cum aliis excommunicatis incurrat penam
iuris impostam? Et adhuc illud dubium superest, si in
communicationibus generalibus Ecclesie, a quibus excluduntur
excommunicati, excludatur supradictus excommunicatus.
p. 5. tit. 9. r. 2. ibid.
29. An excommunicatus nulliter teneatur obsequere a-
munitione fidelium, & ab aliis prohibitis? Ex p. 1. tit. 9.
r. 2. p. 17.
30. An qui probabiliter indicat sententiam excommuni-
cationis esse nullam, teneatur se abstinere, & incurre
penam iuris? Ex p. 5. tit. 9. r. 2. p. 18.
31. An excommunicatio liget, quando pro subdito adscrip-
tio probabilis in contrarium? Et res solutio huius dubij
pendet ex illa difficultate, an obediatur debeat subdito
Superiori præsentem iuxta sententiam prohibitorum? Ex
p. 9. tit. 9. & Misc. 4. r. 4. al. 47. ibid.
32. An si Episcopus prohibeat fornicum sui pena excom-
municationis lata sententia, fornicarius incurrat excommuni-
cationem, si invincibiliter legem istam ignoret? Idem dicendum
est, si excommunicatio lata sit a Pontifice, Et quædã
sunt de excommunicatione dicenda citius sunt de suspen-
sione, interdicto, & irregularitate. Et quid est dicendum
aliquis q. venit non fornicari, vel habere supra uen-
tionem aurorum, si postea invenit quædam immemor
venerit, &c. an teneatur solvere penam? Idem est, si idem fornicus
memor sit vori, non autem panis impio, citius si
pena Castitatis, Religionis, peregrinationis, Ierosolima-
nis, &c. Idem est de eo, qui ex oblatione naturalium inini-
mitate Horæ Canonicæ, aut non teneatur resignare
fructus, Ex p. 3. tit. 6. & Misc. 2. r. 4. p. 20.
33. An ignorancia vincibilis iuris, vel facti excuset ab in-
sensione censurarum, & aliarum penarum, siue læa
communis Pape, siue à particulari Episcopo? Ibi
etiam explanatur, quamvis dicatur ignorantia facti, &
supina læa, & vincibilis, vel ignorantia facti, supina, &
afflictata. Ex p. 3. tit. 5. & Misc. 1. r. 1. p. 21.
34. An ignorantia non solum in vincibilis, citius vincibilis
excuset ab incursione censurarum siue facti, siue iuris
vniuersalis, quam particularis sit? Et an ignorantia facti,
& supina nunquam excuset? Et an hoc conuincat
interdictum in suspensione, & interdicto, quomodo factum sit
naturalis, aut diuino damnatum, & pena facta sit ab
Episcopo, vel à Summo Pontifice? Et quare ignorantia
vincibilis facti impedire incursiōem sententiae læa, & contra
eos, qui scient aliquid fecerint, aut facere præsumpserint
aut contra eos, qui casu temerario aliquid fecerint, citius
quando est afflictata, vel adeo crassa, ut moraliter credi-
tur intentata, tunc afflictata. Ex p. 5. tit. 9. r. 1. ibid.
35. An ignorancia censura inuincibilis, qui est annexa
censibus Pontificis, impedit de reservatione? Et an hoc excuset
ab naturali ex oblatione, citius inuincibilis reservatione
tiam? Et an hoc idem dicendum sit de aliis censuris, suspen-
sione, interdicto, & irregularitate, si tamen ignorantia sit
facti, vel supina? Et docetur ignorantiam citius vincibilis
excludi, dummodo non sit crassa, probabiliter excuset, &
aliquis incurrat penam legis, excommunicationis, &
irregularitatem, suspensionem, inhabilitatem ad ordinationem
simoniam, & alias penas graves. Ex p. 9. tit. 6. & Misc.
r. 13. p. 22.
36. An excommunicatio lata contra scientem aliquid facien-
tes, efficiat controueniens ex ignorantia eius, siue facti
iuris, siue sit facti? Ex quo inferunt legentes libri Har-
corum ignorantiam afflictatam non incurere excommuni-
cationem latam in Bulla Censæ, quæ sentit contra scientes
gentes. Etiamque deducitur agnoritur non incurere interdic-
tum, & si ignorantia crassa, siue sit iuris, siue sit facti, non
lata excommunicationes laus contra scientem aliquid facien-

& Resolutionum.

res, vel presumentes facere. Ex p. 3. tr. 6. & Misc. 2. r. 7. p. 23.

37. An incidat in censuram Bulla Cæna, qui falsificat literas Apostolicas secundum mentem Pontificis? Et quid dicendum est de illis, qui inegras literas fabricant? Sed si ponas aliquem non habuisse partem in falsificandis literis Apostolicis, sed illis utendi, postquam falsificata fuerint, quaritur, an sit hac censura excommunicatus? Idem est de eo, qui falsi impetrat literas. Et notatur defensores, & fautores falsificationum literarum Apostolicarum, imo illas per alios falsificantes non incurrere in censuram Bullæ Cæna, sed in censuram capad falsificationum, quia censura huius capitis reservata non est. Ex p. 9. tr. 7. & Misc. 2. r. 15. p. 24.

38. An censura, vel casus reservatus contra facientes falsum instrumentum, comprehendat falsificantes illud? Ex p. 8. tr. 7. & Misc. 2. r. 15. p. 25.

39. An appellantes a Pontifice ad Concilium Generale actum existens incidant in censuram Bullæ Cæna? Et an consules appellare ad futurum Concilium in censuram Bullæ Cæna incidant? Et quid de præstantibus auxilium, aut fidem ad prædictam appellationem? Et docetur dictos consules in prædicto casu incurrere in excommunicationem reservatam latam à Pio II. in Bulla incipiente, Extrahilis, & confirmata à Julio II. Sed maior difficultas superest, an appellantes ab Ordinationibus Pontificis, quatenus Princeps temporalis est, excommunicationi Bullæ Cæna subiciantur? Ex p. 9. tr. 7. & Misc. 2. r. 66. ibid.

40. An appellantes à Papa ad Concilium Generale iam congregatum, & actum existens incidant in censuram Bullæ Cæna? Et an ita appellantes saltem sint Sacrilegi, & male sentiant de Fide? Et an dans consilium ad supra dictam appellationem faciendam incurrat in dictam excommunicationem? Et notatur talem prohibitionem appellandi comprehendere appellationem à sententia Papæ, in qua motus iniquus aliquis animi perturbatione videtur committere iniustitiam. Ex p. 10. tr. 11. & Misc. 1. r. 60. p. 26.

41. An extrahentes mercimonij causa in magna quantitate frumentum, oleum, blada, legumina, & alia ex statu Ecclesiastico incidant in censuram Papæ reservatam? Et explanatur, quæ sit magna quantitas in prædicto casu. Et an si quis extraheret panem coctum, incidat in hanc censuram? Et quid, si extrahat farinam? Et an sub nomine olei comprehendantur oleæ, ex quibus ipsum conficitur? Ex p. 9. tr. 8. & Misc. 3. r. 43. p. 27.

42. An in casu dubij possint Principes sine incursione censurarum Bullæ Cæna impedire ne victualia extrahantur ab eorum Regibus ad Romanam Curiam? Et notatur, quod in foro externo, si impedimentum præstatur à persona publicæ præsumitur iusto titulo appositum esse, secus à persona privata. Ex p. 9. tr. 7. & Misc. 2. r. 17. p. 28.

43. An Piratæ, seu Curvarij non solum discurrantes per mare Pontificium, sed alia maria incidant in censuram Bullæ Cæna? Et an Piratæ in dictam censuram incurrant discurrantes per mare Pontificium, si nullam depredationem actu exercent? Et quid, si cum intentione depredandi discurrant, si nullam depredandi actionem exercent? Et quid tamen dicendum est, si casu semel navigantem depredantur? Et an depredantes Infidelium naves à Christianis asscctas incidant in censuram? Ex p. 9. tr. 7. & Misc. 2. r. 73. p. ibid.

44. An qui per donationem, vel furtum accipit bona naufragantium ab alio accepta, incidat in censuram Bullæ Cæna? Et an, qui auxilium, consilium, mandatum, aut favorem præstet, vel rationem habent, ut bona naufragantium subripiantur, vel bona stræpta custodiant, incidant in censuram dictæ Cæna? Et an si Christiani Piratæ naufragium faciunt, excommunicentur eorum bona subripietes? Et notatur quod qui subripit bona Christianorum, quæ in navibus Infidelium cum asscctatione illa reddendi certo loco, quomodocumque pereant, asportantur, non excommunicantur, si vero Christiani eadem obligatione Infidelium bona deferant, excommunicantur illa subripietes. Et aliqua alia adnotantur, quæ contingere possunt in prædictis naufragiis circa supra dicta, & circa alios diversos casus, &

naufragia. Ex p. 9. tr. 8. & Misc. 3. r. 36. p. 29.

45. An incidant in censuram Bullæ Cæna deferentes infidelibus pecunias, merces, & victualia, etiam belli tempore? Et an nuntius deferens Infidelibus literas, sciens continere revelationem secreti Reipublicæ Christianæ, incurrat censuram Bullæ Cæna? Et quid est dicendum, si aliquis revelet secretum Reipublicæ Christianæ alicui fideli qui creditur reverentur infidelibus, an iste incidat in censuram Bullæ? Et an vendentes arma infidelibus in terris tamen Christianorum incidant in censuram Bullæ? Idem est, si vendat quos certo sciatis ea ad infideles esse missuros. Quod idem dicendum erit de communicantibus arma pro armis, ut enses pro hastis, &c. Et an deferens prohibita quando aliter redimi captivi non possunt, excusetur à prædicta censura? Ex p. 9. tr. 7. & Misc. 2. r. 16. p. 31.

46. An licitum sit deferre arma infidelibus, si pecunia reportata sit Christianis utilior? Ex p. 5. tr. 13. & Misc. 1. r. 15. p. 32.

47. An deferre arma Hereticis, & instrumenta bellica sit prohibitum ex Bulla Cæna? Et quid, si Heretici sint publice denunciati? Ex p. 5. tr. 13. & Misc. 1. r. 14. ibid.

48. An qui narrat consilia, v. g. Regis Catholicæ nostræ, cui Turcarum proditori, incidat in censuram Bullæ Cæna? Ex p. 5. tr. 13. & Misc. 1. r. 13. ibid.

49. Cum in regno sit magna penuria carnis, & in pernicio reifrumenaria in dies plura animalia macilentur, dubitatur, an sine metu excommunicationis liceat emere à Turcis supra dicta animalia, & cum illis alia victualia permutare? Et an commercium cum infidelibus non intelligatur tempore necessitatis? Et adducuntur multi Doctores pro explanatione, quando iure positivo sit licitum, vel prohibitum infidelibus mercimonia deferre. Ex p. 2. tr. 16. & Misc. 2. r. 34. alias 36. p. 33.

50. An piena contra duellantes ipso facto incurrantur? Ex quo deducitur an publicus percussor Clerici sit vitandus ante sententiam iudicis declaratoriam? Ex p. 11. tr. 8. & Misc. 8. r. 21. ibid.

51. An Principes ad vitandum maiora mala possint in aliquo casu absque incursione censurarum permittere duellum? Ex p. 6. tr. 6. & Misc. 1. r. 20. p. 34.

52. Notabilia quadam circa materiam Duelli. Et in textu huius Resolutionis 14. diversi casus adducuntur, & explanantur pro praxi ad incurrendam, vel non incurrendam excommunicationem propter duellum? Ex p. 3. tr. 6. & Misc. 2. r. 1. p. 35.

53. An si quis provocet aliquem ad duellum, se conferens postea ad præfixum locum, & præfixo tempore, ibique frustra expectato inimico discedens, incidat in censuram Bullæ Gregorij XIII? Et quid est dicendum, si aliquis offensus à N. illum provocavit ad duellum, & in loco, &c. non tamen habebat animum pugnandi, & certo sciebat pugnam non sequituram, amici virisque hoc impedissent, an in tali casu incidat in excommunicationem prædicta Bulla? Et alij tres casus cursum attinguntur pro materia Duelli? Ex p. 2. tr. 16. & Misc. 2. r. 53. alias 55. p. 36.

54. Vtrum Duellatores oblato & acceptato duello, incidant in excommunicationem, si pugna postea non sit sequuta? Ex p. 5. tr. 14. & Misc. 2. r. 102. p. 37.

55. An in aliquo casu vir Nobilis possit sine peccato acceptare duellum? Ex p. 5. tr. 14. & Misc. 2. r. 99. ibid.

56. An liceat in aliquo casu acceptare duellum? Ex p. 10. tr. 12. & Misc. 2. r. 54. alias 53. p. 38.

57. An provocantes ad duellum teneantur à domo non exire, dum non componitur pax? Et quam voluntate debeat provocatus à domo in publicum exire? Ex p. 5. tr. 13. & Misc. 1. r. 25. ibid.

58. An si conventio de pugnando facta sit in rixa, & inter conventionem & pugnam intercedat tempus non incurrat in penas latus contra duellantes? Et notatur consilientem duellum non incurrere excommunicationem, si fecit quantum potuit revocando consilium, licet nihil profecerit? Ex p. 6. tr. 6. & Misc. 1. r. 21. p. 39.

59. An si accusator offerat duellum purgationis, possit illud innocens acceptare ad evitanda bona temporalia? Et an ea

Index Tractatum.

60. *An si quis dicat alicui, tecum pugnabo prima vice, qua
tibi per Urbem obviam ero, incidat in pœnas Duelli? Ex
p. 5. tr. 13. & Misc. 1. ref. 59. p. 40.*

61. In Belgio quis aspexit Duellum nesciens esse prohibitum
à Bullis Pontificiis sub pœna excommunicationis, quæ fuit
à me per literas, an in illam inciderit ? Ex p. 11. tr. 6. &
Misc. 6. ref. 27. p. 41.

63. *An si quis comodat arma amico volenti duellare, incidat in excommunicationem?* Ex p. 5. tr. 14. & Misc. 2. r. 101. p. 42.

65. An si in ipso conficti duelli si aliquis vulneratus & in eodem die, vel alio postea moriatur, privari debeat Ecclesiastica sepultura tanquam mortuus in excommunicationem Duelli? Ex p. 2. tr. 16. & Misc. 2. ref. 52. alias 54. p. 43

67. An qui à Duello mo, vel altero die supervixerunt, aut etiam una hora, & confessi sunt, possint in loco sacro sepe-
 li? Et an Episcopus, si eorum indicaverit, possit cum his
 contritis, & confessis dispensare, ut sepeliat eos in loco sa-
 cro, vel an possint in supradictis casibus sepeliere eos absque
 ulla Episcopi dispensatione? Ex p. r. r. r. rel. 141. p. 44.

69. *An excommunicatus toleratus moriens sit privandus Ecclesiastica sepultura, si publicè innotuerit fuisse excommunicatum?* Ex p. 5. tr. 3. ref. 140. p. 46.

71. *Qui sunt illi, qui sepelientes excommunicatum in loco sacro incurrant excommunicationem? Et an qui excommunicatos, etiam Hæreticos notorios, sed nondum denunciatos in loco sacro sepeliant, incurrant in excommunicatione? Et an locus sacer sepulchra excommunicati, aut Hæretici*

72. *An Hæreticus non denunciatus possit a seque in excommunicationis in Ecclesia sepeliri: Et an hoc exten-
datur ad Hæreticorum fautores, & defensores?*

73. *An Sacerdotes in domibus suis, audientes Lectorem, vel
medecine incident in excommunicatione? Et quid
Regularibus? Et quid est dicendum, si supradicti*

74. *An si mandans, vel consulens revocet mandatum, vel
consilium incurrat adhuc excommunicationem, si
hoc non obstante, committitur?* Et quid si rogatus non
innoscatur mandatorum? Et quid esset sententia de excep-
tione? Et an teneatur restituere damna ex tali homici-
dio emissa? Et si mandans homicidium mortuus prius
accideret mandatorum rogatus, non contraheret excom-
municationem, qua solum ligatur viventes, non autem legi-
slator? Ex p. 5. tr. 9. ref. 8. ibid.

76. *An licitum sit vendere Agnos Dei, & retinere illos pro incurfione cenfurarum? Et an peccent laici, fi de quocunq; contemptu eos tangerit? Et an dicta excommunicatio fit Pontifici refervata? Exp. 3. tr. 6. & Mifc. 2. ref. 12. libod.*

77. *An furantes Reliquias præter peccatum aliquam excommunicationem incurrant? Et notatur, quod Romæ tunc excommunicatio, ne Reliquia ex Urbe extraherentur. Et dicitur posse sine ullo peccato ab infidelibus Reliquias subtrahi. Et an licitum sit Christianis, & absque peccato monia emere ab infidelibus Reliquias? Ex p. 1. tit. 1. lib. Misc. 4. ref. 2. alias 18. p. 50.*

78. An alienatio Reliquiarum includatur in praesentibus
Pauline de rebus Ecclesiae non alienandis? Ex praesentibus
particula praesumpserit, postea in dicta Extrav. et aliis
que denotat temeritatem & non compunctum eam, qui
bona fide ignorant, aut imprudenter, sine iudicio
facit aliqd contra dictam Extravagantem, Ex praesentibus
14. & Mifc. 4. ref. 23. alias 21. ibid.

79. An Superiores possint in contractu licito aliquid que p^{re}sentat obligare bona Ecclesie sub hypotheca generalem obstante Paulina. & Decreto Vr^{bi} VIIII. Et an pecunia Cambii, vel mutuo accepta cum solutione lucrativa, vel damni emergentis comprehendatur sub dextera Sacerdotum Congregationis & Paulina Ambrosia: Et an obligatio tantum fructus bonorum immobilium & Mobiliu possit Prelatus. & Capitulum Ecclesie. & Monasterium possit Prelatus. & Capitulum Ecclesie. & Monasterium absque solemnitate quam in ra ad alienationem bonorum Ecclesiasticorum requiritur pecuniam mutuo accipere. Et an hoc procedat, si mutuum sit acceptum absque ulla obligatione aliquid pro eo solvendi, aliquid non possit periretione aliquid pro eo solvendi, aliquid non possit periretione sit tantum fructus, & mobilia, & non immobilia, & preterea obligentur: Ex p. r. c. 16. & Milc. 6. c. 1. s. p. 1.

80. An bona Ecclesiastica legata, vel ad
nari sine assensu Apostolico, & in propriis usus converti
possint, stante hoc, absque dicta solemnitate alienari? Et an
quavis permutatio bonorum Ecclesiasticorum, maxime
cum laicis sit iure prohibita, tamen permutatio cum In-

& Resolutionum.

anore, & Principe paria sit permissa absque solemnitate, & cum fundatore, sed solemnitate premissa. Ex p. 10. tr. 14. & Misc. 4. ref. 5. r. alias 49. p. 59.

88. An cogentes feminas intrare in Monasterium educationis causa incidant in excommunicationem latam in Concilio Tridentino, sess. 35. c. 18. Et quid de peccato in contrariis opinionibus circa hoc? Et an si metu reverentiae, vel importunis precibus Parentes, vel alii suadeant puellas intrare in Monasterium, incurrant in excommunicationem Concilii? Et notatur non incurrere hanc censuram illam, qui filiam relinquit heredem cum pacto, vel aliquod Monasterium ingreditur. Et multa alia explanantur pro supradictis casibus. Ex p. 2. tr. 15. & Misc. 1. ref. 56. p. 54.

89. An Pater incurrat excommunicationem Concilii Tridentini, sess. 35. c. 18. si cogat filiam impuberem intrare Monasterium? Et inferat filios impuberes sic a Parentibus Religione obliatos non posse egredi sua voluntate ante annos pubertatis. Et notatur Parentes cogentes filiam etiam puberem intrare Monasterium non in ordine ad professionem, sed tantum, ut ibi educetur, donec nuptiae apta sit, non incurrere dictam excommunicationem Tridentinam. Ex p. 4. tr. 4. & Misc. 1. ref. 42. p. 55.

90. An si quis infunderet supra murum Monasterii Monialium, incidere in censuram? Et plura circa clausuram Monialium notantur. Et pro praxi queritur, an si aliqua Monialis ascendat super relictum Monasterium, fragat clausuram? Et an deus parvitas materia in violatione clausurae, tam respectu exitus, quam ingressus, vel respectu temporis? Et quae, & quanta sit parvitas materia in predictis casibus? Ex p. 1. tr. 8. & Misc. 8. ref. 25. ibid.

91. An illa quaedam circa prohibitionem colloquendi cum Monialibus. Et in textu huius Resolutionis decem casus adducuntur pro praxi. & exemplis praedictae difficultatis. Et tandem sapere si haec quaestio, an nimia frequentia Monasterii Monialium, absque legitima causa sit peccatum? Ex p. 3. tr. 1. ref. 48. p. 57.

92. An licentia excommunicatione accedentes ad Monasteria Monialium Regularibus subiecta, si Statutum Episcoporum contra accedentes ad Monialium Monasteria? Et an incurrant in praedictam censuram latam per modum statuti contra loquentes cum Monialibus, quia colloquutio fit in loco exempto? Ex p. 5. tr. 9. ref. 71. p. 58.

93. An faciles loquentes, & accedentes ad Moniales, utpote qui incidant in censuram ab Episcopo latam? Idem est de statu contra ingredientes dicta Monasteria. Et quid, quando expressus non est vetitus accessus, vel aditus ad Moniales, sed tantum loquutio? Et docetur, quod non potest Episcopus Moniales exemptas colloquentes cum suis subditis punire. Et etiam advertitur quoad omnes leges Episcopales Regularium Monasteria esse loca exempta, non solum ratione personarum inhabitantium, sed etiam ratione loci per se, & ideo posse aliquem in loco exempto posito intra eandem Diocesim ipsius Episcopi laborare in diebus festis de precepto eiusdem Episcopi, & eius ieiunia non servare; & hoc idem dicendum est de aliis Episcopatibus legibus. Ex p. 10. tr. 14. & Misc. 4. ref. 50. alias 48. ibid.

94. An prohibitio contra colloquentes cum Monialibus afflicta, etiam si ipsa Monialis non respondeat? Et quid est contra, si audierit Monialem sibi loquentem, si ipse illi non respondet? Et an peccet contra prohibitionem, qui loquitur cum Moniali per interpretem? Idem est dicendum de eo, qui de domo posita prope Monasterium loquitur cum Monialibus, idem est de loquentibus cum Abbatisa. Idem de fratribus ad illas. Idem de adventis, peregrinis, pueris, & puellis ante 14. annos, accedentibus ad colloquendum cum Monialibus. Et quid de declarante Moniali aliquem casum conscientia? Et an Episcopi loquentes cum Monialibus includantur in Edictum Ordinarium illius loci contra colloquentes cum Monialibus? Et quid de Canonico Ecclesiae Cathedralis, an includatur in praedicto casu, Tom. V.

& Edicto, vel possint ad Monasteria Monialium accedere, & cum ipsis loqui? Et tandem deducitur, quod legis mens magis est attendenda, quam verba? Ex p. 10. tr. 14. & Misc. 4. ref. 51. r. alias 49. p. 59.

95. An colloquentes cum Conversis Monialibus incidant in censuram latam ab Episcopo, vel si sint Regulares in pena Decreti Sixti V. & Sacra Congregationis? Et an loquentes cum Monialibus signis, aut nutibus, vel per intermediam personam, aut per scriptum, peccent, & incurrant penam? Ex p. 10. tr. 14. & Misc. 4. ref. 53. alias 51. p. 61.

96. An qui habuit licentiam indefinitam colloquendi cum Monialibus, possit saepius cum illis loqui? Idem est dicendum de licentia ingrediendi clausuram Monialium, data licentia indefinita. Et an quando quis habuit licentiam colloquendi cum Monialibus, & antequam ea utatur, Prelatus concedit licentiam generalem cuilibet colloquendi cum Monialibus tali die, iste possit colloqui bis in eodem die? Et cursum deducitur facultatem concessam Episcopo testandi non esse restringendam ad primam vicem. Ex p. 10. tr. 14. & Misc. 4. ref. 56. alias 54. p. 62.

97. An Gregorius XIII. excommunicationem incurrant ingredientes Monasteria Monialium non praeter licentiarum, sed absque ulla prorsus licentia, etiam ad malum finem? Et an lex quantumcumque penaliter extendatur ex ratione identitatis ad casum similem? Ex p. 2. tr. 16. & Misc. 6. ref. 30. alias 32. ibid.

98. An ingredientes Monialium Monasteria cum licentia, si tamen, finito ministerio multo spatio ibi morentur ob malum finem, non solum peccent mortaliter, sed etiam incurrant excommunicationem latam a Gregorio XIII. Et an in supra dicto motu proprio, & prohibitione Concilii Tridentini sess. 25. c. 5. de Regularibus comprehendantur Reges, Reginae, & Cardinales? Et an Religiosi habentes privilegium absolvendi a casibus Summo Pontifici reservatis, possint absolvere ab hac excommunicatione? Et an infantes nondum doli capaces possint in Monasteria Monialium admitti, nec sint inclusi in prohibitione Gregorii XIII. & Concilii Tridentini? Et notatur, quod Confessorius potest intrare clausuram, non solum quando Regula confiteri praecipit, sed etiam quoties infirma dixerit se indigere Sacramento Penitentiae, vel Prelatus in aliquo casu electionis Abbatisse seu Priorisse. Ex p. 3. tr. 2. ref. 67. p. 63.

99. An intrantes cum licentia Monasteria Monialium, si finito negotio ibi notabiliter commorentur incidant in censuram? Ex p. 4. tr. 4. & Misc. ref. 90. ibid.

100. An licentia ingrediendi Monasteria Monialium debeat esse in scriptis, etiam quoad forum conscientiae? Ex p. 3. tr. 2. ref. 129. ibid.

101. An cessante excommunicatione Papali, cesset etiam Episcopalis? Ex p. 5. tr. 9. ref. 70. p. 64.

102. An Episcopi possint excommunicare Inquisitores, & contra Inquisitores Episcopos? Ex p. 5. tr. 9. ref. 51. p. 64.

103. An contra incendiarios sit lata aliqua censura? Et an sufficiat, ut dicta denunciatio fiat Edicto generali, vel an ab Episcopo sint excommunicandi, & si postea denunciarentur tunc talis excommunicatio sit Papa reservata? Et difficultas adhuc superest, an Episcopi teneantur sub aliqua pena contra incendiarios excommunicationem ferre? Ex p. 9. tr. 8. & Misc. 3. ref. 10. ibid.

104. An Episcopus possit excommunicare subditum committentem delictum in Monasterio Regularium existente in sua Diocesi? Et an Religiosi ubique terrarum possint a suis Superioribus ligari censuris, si annexis statuto perpetuo siue precepto? Ex p. 5. tr. 9. ref. 66. p. 65.

105. An Episcopus possit citare subditum suum existentem in aliena Diocesi? Et Episcopus possit iurisdictionem contentiosam exercere extra Diocesim, quando causa cognitio non vertitur, & effectus confertur in suam Diocesim? Et negatur posse Episcopum sententiam excommunicationis ferre contra subditum suum existentem tamen in alieno territorio, etiam pro delicto commisso in suo territorio. Et quid accidendum

Index Tractatum.

- dicendum est, quando ad sit privilegium, vel per consuetudinem, an possit in alieno territorio suos subditos citare, & in eos iurisdictionem exercere: Et an Praelati Regulares respectu subditorum Regularium censentur habere totum mundum pro territorio, ita ut possint exercere iurisdictionem, & capere suos subditos in quocumque territorio sint, etiam non implorato brachio iudicis secularis, vel Episcopi: Et an hoc totum habeat, ubi Praelati Regulares iurisdictionem cum territorio habeant: Ex p. 5. tr. 9. ref. 34. ibid.
99. An subditi incurrant excommunicationem latam per Statutum in Dioecesi, si contra illud agant extra Dioecesim, vel intra Dioecesim in loco exemplo existentes: Sed maior difficultas est, quando censura lata est per sententiam. Et quid est dicendum, si delictum subditi perpetratur in Dioecesi: an in tali casu possit illum excommunicare, etiam si extra Dioecesim commoretur? Et an pro delicto extra territorium commissi, si ad suam Dioecesim redeat, possit Episcopus subditum punire? Et inferitur, quod non potest Episcopus precipere Clerico peregrinato sub pena suspensionis, ne ludat, nec arma prohibita ferat, nec dicitur, & similia in aliena Dioecesi. Ex p. 3. tr. 5. & Misc. 1. ref. 74. p. 67.
100. An delinquentes extra territorium possint ligari lege, & Statuto? Et quae differentia invenitur in excommunicationem latam per sententiam, vel per modum Statuti? Et an quis contrahat censuram homicidio, & stupro impostam, si existens in suo territorio occideret existentem in alieno, vel si deceptus in territorio virginem, & extrahit a territorio, & in alieno violavit: Ex p. 3. tract. 6. & Misc. 2. ref. 78. pag. 68.
101. An Episcopus possit excommunicare subditum existentem in alieno territorio, quando censura est annexa praecipio sive generali, sive speciali? Et an si censura lata sit per modum sententiae sive particularis, sive generalis, liget proprios subditos extra proprium territorium peccantes: Et quid, si censura sit pro crimine, vel ratione delicti commissi in proprio territorio, & Episcopatu? Ex p. 5. tr. 9. ref. 32. ibid.
102. An subditi Episcopi in alieno territorio ligentur censuris annexis praecipio, sive generali, sive speciali sui Episcopi? Et quid, si censura sit pro crimine, vel ratione delicti commissi in proprio Episcopatu? Et an si delictum sit inchoatum in proprio territorio, & consummatum in alieno, subditi incurrant censuram Statuti generalis sui Episcopi? Et si aliquis committat aliquod delictum in loco exemplo intra proprium territorium Episcopi, an Episcopus possit eum censura ligare: Ex p. 5. tr. 9. ref. 37. p. 69.
103. An si delictum inchoatum sit in proprio territorio, & consummatum in alieno, tunc subditi incurrant censuram Statuti generalis sui Episcopi? Et an Episcopus per Statutum possit prohibere sub censura, ne Sacerdos subditi in aliena Dioecesi celebret, & similia? Ex p. 5. tr. 9. ref. 33. pag. 70.
104. An Episcopus existens extra suam Dioecesim possit excommunicare suum subditum, si rex adeo manifesta sit, ut non requiratur cognitio causae? Ex p. 5. tr. 9. ref. 35. ibid.
105. An ratione delicti possit Episcopus excommunicare subditum alienum? Vbi etiam invenies aliud pulchrum dubium, nempe, an si Episcopus Panormitanus ferat excommunicationem contra scientes, quisnam fecerit tale delictum, & non manifestantes; si Petrus, v. g. originarius Dioecesis Montis Regalis perveniat ad Civitatem Panormi post latam hanc sententiam, & ibi acquirit domicilium, & cognoscat suam, & non manifestet, an ligabitur censura? Ex quo inferitur, quod censura lata ab Episcopo per diem sententiae generalis non ligat, nisi subditos ratione personae, & domicilii, non autem eos, qui subditi non sunt, etiam si intra eius territorium existant. Ex p. 5. tract. 9. ref. 36. pag. 71.
106. An peregrini obligentur censuris locorum generali sententia, aut Statuto Decretis? Et ideo excommunicatio

- lata contra eos, qui sciunt aliquod delictum, seu delictum esse commissum, non ligat transientes advenas, & peregrinos. Ex p. 3. tr. 5. & Misc. 1. ref. 73. ibid.
107. An Collegium, vel Communitas possit excommunicare, etiam si omnes eius Collegii excommunicentur? Ex p. 5. tr. 9. ref. 38. ibid.
108. An pueri statim post usum rationis teneantur censuris, & penis? Et difficultas est de censuris latis a iure: Et an puer impubes occidens aliquem incurrat, & contrahat irregularitatem? Et an pueri, si in ea aetate ante rationis decedant, possint sepeliri in loco interdicto? Ex p. 3. tr. 6. & Misc. 2. ref. 88. p. 72.
109. An impuberes incurrant excommunicationem latam, v. g. ab Episcopo contra non observantes praecipuum annua Confessionis, vel Communions in Paschate? Ex p. 4. tr. 4. & Misc. 1. ref. 107. ibid.
110. An pueri ante annos pubertatis incident in excommunicationem latam tam a iure, quam ab homine? Et an ex vi monitorij teneantur impuberes revelare? Ex p. 5. tr. 9. ref. 46. ibid.
111. An excommunicatus possit esse Tabellio, & eius actus sint validi? Et an supradictus Tabellio peccet mortaliter exercens munus suum Tabellionis quantum communi aliis requiratur, si sit excommunicatus non toleratus, si se ingerat? Toleratus vero non peccet, si requiratur aliis? Ex p. 5. tr. 9. ref. 112. p. 73.
112. An excommunicatus possit esse testis, & eius testimonium sit validum? Queritur etiam, quodnam peccatum committat, si sit excommunicatus sit testis in iudicio, vel extra? Et an supradicti excommunicati possint esse testes in causa matrimonij, ut & etiam in causa hereditatis? Ex p. 5. tr. 9. ref. 113. ibid.
113. An excommunicatus possit esse Advocatus, an Procurator? Et an matrimonium contractum per Procuratorem excommunicatum sit validum? Ex p. 5. tr. 9. ref. 114. pag. 74.
114. An excommunicatus possit esse Tutor, vel Curator? Et iurum validi sint contractus ab eis facti? Ex p. 5. tr. 9. ref. 115. ibid.
115. An excommunicatus possit esse actor in iudicio? Et an sit peccatum mortale ex obiecto, si excommunicatus ius suum petat in iudicio? Ex p. 5. tr. 9. ref. 116. ibid.
116. An excommunicatus vitandus possit petere a suo ditatore suum creditum, & is ad id teneatur? Ex p. 5. tr. 9. ref. 130. p. 75.
117. An excommunicatus possit in iudicio respondere pro scriptum, vel cogatur respondere per Procuratorem? Ex p. 5. tr. 9. ref. 111. ibid.
118. An excommunicatus possit testari, & si aliquis iussit alicui excommunicatum pro herede, testamentum sit validum? Et an in supradictis casibus convergentes ad testamentum peccent? Ex p. 5. tr. 9. ref. 119. ibid.
119. An excommunicati vitandi possint valide condere testamentum? Et quid, si tali sit excommunicatus pro herede, si pro usuris, & propter iniuriam factam Cardinali? Et inferitur excommunicatum vitandum heredem testamentum posse. Et sequitur contractum initum cum excommunicato vitando esse validum, non solum in favorem contractantis, sed etiam in favorem ipsius excommunicati. Et hinc sit validam esse venditionem, emptionem, locationem, & donationem cum ab excommunicato, ipsi excommunicato factam. Et quid de praedictis contractibus factis a Praelato excommunicato Tuvore, Curatore, & similibus? Ex part. 1. tract. 4. & Misc. 4. ref. 120. pag. 76.
120. An validi sint contractus, qui cum excommunicatis sunt? Ex p. 5. tr. 9. ref. 128. p. 77.
121. An non restituentur ex opinione probabilis, si illi netur a iudice restituere sub excommunicatione, quando opinio in favorem rei excommunicati est probabilior? Ex part. 1. tract. 3.

& Resolutionum.

- tractatu 9. resolutione 72. ibidem.
132. An excommunicatio lata contra aliquos, quorum unusquisque tamen minimum quantitatem furatus est, sit valida? Et an in tali casu, si unusquisque non restituat suam partem, quanteis minimam, an peccet mortaliter, & ex eo incurrit in praedictam excommunicationem? Ex p. 5. tract. 9. ref. 4. p. 78.
133. An detur paritas materiae in excommunicatione Pauperum contra extrahentes libros à Bibliotheca communis? Et si aliquis extraheret extra Bibliothecam librum magni valoris per tres, vel quatuor passus, an excusetur ab excommunicatione ratione paritatis materiae? Et an possit intra dictum spatium permanendo illum per multum tempus legere? Ex p. 10. tract. 11. & Misc. 1. ref. 29. ibid.
134. An quis non incidat in excommunicationem ratione paritatis materiae? Idem dicendum est de casibus reservationis si v. g. modicis res subtrahat in Ecclesia excusatur à mortalitate etiam à reservatione. Et extra alios casus pro colloquendis cum Monialibus tandem queritur, quod tempus dicatur breve, ut cum illis colloquens non incidat in excommunicationem? Ex p. 3. tract. 5. & Misc. 1. ref. 69. ibid.
135. Dubius utrum excommunicationem contraxerit, censens se excommunicatum? Et idem dicendum est in dubio de suspensione, & interdicto. Et dubius de alterius excommunicatione, & denunciatione, an debeat illum vitare? Et quid dicendum est, quando excommunicatio est conditionalis? Dubium est an conditio fuerit impleta? Ex p. 4. tract. 3. ref. 35. p. 79.
136. Dubius an censuram incurrerit, quid facere debeat? Et quid in simili de irregularitate? Ex p. 5. tract. 9. ref. 44. ibid.
137. An excommunicatus aliquando possit recipere Sacramenta sine peccato? Ex p. 5. tract. 9. ref. 81. ibid.
138. An extra casus praedictos in praeterita Resolutione, si non licet, saltem valide excommunicatus recipiat Sacramenta? Et quid saltem de Sacramento Paenitentiae? Et an possit hunc panem incurrit, qui excommunicatus vitandis Sacramentum ministrant? Ex part. 5. tract. 9. ref. 82. ibid.
139. An excommunicatus non audiendo Missam peccet contra Ecclesiae praeceptum, si sit negligens in obtinenda absolutione excommunicationis? Et an excommunicatus qui per annum non audierit Missam in diebus festis, si postea, antequam absolutione excommunicationis confiteretur, reuocetur se accusare, quod peccaverit toties contra praeceptum audiendi Missam? Ex p. 4. tract. 4. & Misc. ref. 57. pag. 80.
140. An si excommunicatus negligens sit in procuranda absolutione excommunicationis, peccet contra Ecclesiasticum praeceptum de audienda Missa, annua confessione, & communione? Ex p. 5. tract. 9. ref. 88. ibid.
141. An excommunicatus cum alio legens privatè Horas Canonicas, vel Officium B. Virginis, &c. peccet? Idem dicendum est de recitante cum excommunicato. Ex p. 5. tract. 9. ref. 89. p. 81.
142. An excommunicatus possit uti aqua benedicta? Ex p. 5. tract. 9. ref. 90. ibid.
143. An excommunicati possint ingredi Ecclesiam? Et an possint ibi orare, etiam si alij fideles in Ecclesia privatim orant, dummodo separatim illi orent? Et an excommunicatus in eadem enter Ecclesia cum aliis in communi possit audire concionem? Et quid est dicendum, si excommunicatus Ecclesiam ingreditur, quo tempore celebrantur ibidem divina officia, non quidem ut inter sit illis, sed ut transierat per Ecclesiam ob commoditatem itineris, etiam si transgrediendo eam steterit, & privatè oratione oret? Ex p. 5. tract. 9. ref. 86. ibid.
144. An qui dubitat se esse excommunicatum, possit audire Missam? Et an similiter liceat aliis, simili dubio existens, cum eo communicare? Ex p. 4. tract. 3. ref. 66. p. 82.
135. An excommunicatus incurrat aliquam penam, si Missa, aut divinis Officiis assistat? Et an aliquam penam incurrant admittentes excommunicatos ad divina Officia? Ex p. 5. tract. 9. ref. 95. ibid.
136. Quid facere debeat Sacerdos, si excommunicatus denunciatus intret in Ecclesiam, dum Missa celebratur? Et an sit omittenda Missa post inceptum Canonem, si consecratio non sit facta? Et notatur prohiberi, ne quis simul cum excommunicato audiat Missam eandem. Sed praeter excommunicationem minorem poterit excusari à mortali, si careat indictione, & cooperatione, & fiat absque contemptu & scandalo. Ex part. 5. tract. 9. ref. 92. ibid.
137. An pro excommunicatis toleratis liceat publice orare & Sacrificia offerre? Et si excommunicatus toleratus petat pro se offerri suffragia communia, an peccet? Ex p. 5. tract. 9. ref. 74. ibid.
138. An liceat offerre suffragia Ecclesiae pro excommunicatis non toleratis si per contritionem iustificentur, ante obtentam absolutionem? Et an liceat applicare communia suffragia Ecclesiae ei, cuius excommunicatio est occulta, si mortuus est in gratia? Ex p. 5. tract. 9. ref. 75. p. 83.
139. An pro excommunicato iam per contritionem iustificato liceat applicare Sacrificium Missae ante obtentam absolutionem? Ex p. 5. tract. 9. ref. 76. ibid.
140. An liceat privatas orationes, & bona opera pro excommunicatis offerre? Sed difficultas est, an Sacerdos possit orare pro excommunicatis in Memento Missae, etiam si sint denunciati? Et circa orationes privatas pro excommunicatis alij etiam casus notantur, inferuntur, & explanantur. Ex p. 5. tract. 9. ref. 77. p. 84.
141. An declaratus per Cedulae incurrisse in aliquam excommunicationem, si intra terminum appellavit, possit libere cum omnibus communicare? Idem est de recusatione iudicis excommunicantis. Et notatur appellationem legitimam, id est, ex rationabili causa factam, antequam iudex absolute ferat excommunicationem ipso facto ob peccatum factum impedire excommunicationis maioris incursum. Ex p. 5. tract. 9. ref. 30. p. 85.
142. An quis legendo inscriptionem, seu Titulum libri alicuius Haeretici incidat in censuram Bullae Cenae? Et quid, si legat indicem, praeludia, operis intentionem, & epistolam ad Lectorem, & his similia, & an in hoc detur paritas materiae? Et quid est dicendum de legentibus unam epistolam hominis haeretici, haeresim continentem? Et notatur non ligari hac censura legentem, recitentem, aut imprimentem epistolam, aut concionem, aut aliam papirum Haeretici solutam, & non in tractatus, qui formam concinnatam. Et an si haeresis una, vel altera, quae continebatur in libro penitus inveniat abstrusa, aut ea folia detracta, dicendum sit ex eius lectione non contrahi excommunicationem? Et an ex pluribus eiusdem operis voluminibus possit legi, in quo haeresis non reperitur? Et an si liber unius voluminis in duo redigatur, alter illorum, in quo haeresis non sit, legi possit? Ex p. 10. tract. 12. & Misc. 2. ref. 48. alias 47. ibid.
143. An ad evitandum excommunicatum sufficiat tantum, ut sit per publicam sententiam damnatus de aliquo Crimine, cui certum est esse annexam excommunicationem ut v. g. de Haereticis, Schismaticis, Apostatis, Symoniacis, &c. vel necessarium sit, ut specialiter, & expresse denunciata sit excommunicatio? Ex part. 5. tract. 9. refolut. 62. p. 86.
144. An licitum sit communicare cum Haeretico, in quem lata est sententia cum haeticum declarans, vel necessarium sit, ut publice, & nominatim, atque expresse denunciatur excommunicatus? Et doctrina huius questionis est applicanda omnibus delictis si cum ferentibus excommunicationem. Ex p. 5. tract. 14. & Misc. 2. ref. 97. ibid.
145. An nominatim denunciatum, vel publicum Clericis percussorem in uno loco teneat vitare in alio ubi delictum est occultum? Ex p. 5. tract. 9. ref. 134. p. 87.

Index Tractatum.

146. An quis possit refutare excommunicatum non tolerantem, vel respondere eius Chartis? Ex p. 5. tr. 9. ref.
147. An in communicatione cum excommunicato non tolerato deur paritas materia? Et quid in Divinis, & Sacris? Et quid si communicet in crimine criminoso, vel in aliis casibus, in quibus fideles communicando cum excommunicato incurrun maiorem excommunicationem? Et an si excommunicatus iudicet, peccet mortaliter? Et quid, si unum tantum testem recipiat, vel quid simile? Et quid, si aliqui legunt officium divinum cum excommunicato? Et an excommunicatus agens in iudicio regulariter loquendo non peccet mortaliter, ratione paritatis materia, & scilicet si sapiat agat? Et tandem queritur, an lavari interdum cum Indeo in balneo non nunquam excipere, vel excipere in convivio, & alia huius generis variis effecta sint tantum peccatum veniale ob materia levitatem? Ex p. 5. tr. 5. ref. 2. 1. ibid.
148. An licitum sit communicare cum excommunicato tolerantem, si non esset excommunicatus non solum in humanis, sed etiam in Sacramentis, & in quibuscumque aliis divinis? Ex part. 5. tract. 9. resolut. 117. pagina 88.
149. An communicatio in humanis, & civilibus cum nominatim excommunicato, vel denunciato sit peccatum mortale? Et an communicans cum predicto excommunicato nominatim prater peccatum veniale incurrat etiam excommunicationem minorem? Et an deur aliquis casus, in quo incurrat etiam excommunicationem maiorem? Ex p. 5. tr. 9. ref. 2. ibid.
150. An communicare cum excommunicato non tolerato in rebus politicis & civilibus sit tantum peccatum veniale? Sed difficultas est, an extra predictas causas in hoc versu inclusas, utile, lex, humile, res ignorata, necesse, si quis communicet cum excommunicato denunciato in civilibus, peccet mortaliter? Ex p. 7. tract. 11. & Misc. 2. ref. 47. p. 89.
151. An liceat communicare cum excommunicato in diversa mensa? Idem est de lecto. Et an prohibeatur hac communicatio etiam in diversis mensis, facto convivio in eadem domo, & eodem tempore per modum unius? Et quid, si in predicto casu mensa sint in diversis cubiculis? Ex p. 5. tr. 9. ref. 121. ibid.
152. An sponsus excommunicatus possit communicare cum sponsa? Et distinguitur inter sponso de futuro, & de praesenti? Ex p. 5. tract. 9. ref. 126. p. 90.
153. An uxori liceat communicare cum marito excommunicato? Et quid, quando excommunicatio est causa matrimonij? Et alij casus excipiuntur in textu huius Resolutionis in quibus vxor non potest uti communicatione viri excommunicati. Et difficultas adhuc superest, an si mulier sciens contraheret matrimonium cum excommunicato, possit cum illo communicare? Ex part. 5. tract. 9. ref. 122. ibid.
154. An maritus possit communicare cum uxore excommunicata? Idem est, si contigerit utrumque esse excommunicatum. Et si maritus neglexerit uxorem corripere de contumacia, ob quam excommunicata est, an peccet? Ex p. 5. tract. 9. ref. 123. p. 91.
155. An nepotes, praneptes, nurus, gener, socer, privignus, privigna, spiritus, & pupillus comprehendantur nomine filiorum, ita ut possint cum excommunicato communicare? Idem est dicendum de pupillo respectu Tutoris. Et consequenter etiam nomine Patris intelliguntur avus, abavus &c. Ex p. 5. tr. 9. ref. 119. ibid.
156. An filij etiam emancipati naturales & adoptivi cum patre excommunicato possint communicare? Ex p. 5. tr. 9. ref. 118. p. 92.
157. An pater possit communicare cum filio excommunicato? Idem dubium est de servo. Et docetur excommunicationem incurrere parentes communicantes cum filia excommunicata, eo quod possit professionem matrimonium duxerit. Et quid, si censura incursa est a patre, filio, &c. ob crimen heresis, si insister periculum infectionis? Et inferius, quod si filius patris Parochus sit non licebit ei Sacra ministrare, nec coram eo divina facere. Ex p. 5. tract. 9. ref. 120. ibid.
158. An servi possint communicare cum Domino excommunicato? Sed difficultas est, quando servitus non praestatur, sed fuit posterior excommunicationi; quod idem dixerunt est de famulis, aut etiam operariis. Et an vxor, filius, servus, & supradicta persona possint communicare cum marito, patre, & domino, excommunicato, etiam in Sacris? Ex p. 5. tr. 9. ref. 124. ibid.
159. An servi eiusdem domini, quando unus illorum est excommunicatus, possint alij cum illo communicare? Et idem dubium est de filiis respectu alterius filij. Et an Dominus possit communicare cum servis excommunicatis? Ex p. 5. tr. 9. ref. 125. p. 93.
160. An testes de iure privilegiati teneantur revelare crimen oculum sui coniuncti, si non adsint alij testes propter excommunicationem latam in aliquo monitorio? Ex p. 3. tr. 5. & Misc. 1. ref. 63. ibid.
161. An testes privilegiati de iure teneantur excommunicari, si revelare crimen sui coniuncti, etiam si non adsint alij testes? Idem est de coniunctissimo amico & de beneficiis plane insigni. Et an hoc intelligatur tam in causis criminalibus, quam in civilibus? Et an filius spiritualis coniuncti teneatur detegere patrem spiritalem? Et quid, si casus sint pertinentes ad Tribunal S. Inquisitionis replanatur, qui sunt dicti privilegiati? Ex part. 5. tract. 13. & Misc. 1. ref. 67. ibid.
162. An consanguinei usque ad quartum gradum teneantur resistere vigore Edictorum. Sin non sint alij, qui denunciare valeant? Et an nomine consanguineorum comprehendatur coniux ipsa? Et an hoc intelligatur tam in causis criminalibus, quam in civilibus? Et quid non solum in causis heresis, sed etiam in aliis delictis pertinentibus ad Tribunal S. Inquisitionis? Ex p. 3. tract. 7. & Misc. 10. p. 94.
163. An non revelantes ex vi monitorij teneantur restituere damna inde sequentia? v. g. qui teneat denunciare futurum, si non denunciavit, non solum incurrat excommunicationem, sed insuper teneatur restituere damna? Et an testis vocatus a iudice ad resistendum, iminus procepto si fugias, teneatur restituere damna inde sequentia? Ex p. 5. tract. 13. & Misc. 1. ref. 68. p. 95.
164. An ex vi monitorij quis teneatur revelare factum domesticum factum a filio familiaris? Et quid de familiaribus, aliis sociis, fratri filiorum? Ex p. 5. tract. 13. & Misc. 1. ref. 69. ibid.
165. Quando quis virtute alicuius monitorij teneatur restituere scripturas? Et tota doctrina huius Resolutionis est valde notanda pro circumstantiis, quae in praedictis casibus contingere possunt. Ex p. 9. tract. 9. & Misc. 4. resolut. 49. alias 48. ibid.
166. An presentatio facta a Patrono laico excommunicato non tolerato sit valida? Et quid, si presentatio sit facta Patrono Ecclesiastico excommunicato? Et an supradicta presentatio facta a laico sit ita valida, ut teneatur Episcopus eam admittere? Et an quoad hoc idem dicendum sit etiam si Patronus sit excommunicatus tolerantem? Ex p. 5. tract. 9. ref. 105. p. 97.
167. Quam panam incurrant conferentes beneficium excommunicato? Ex p. 5. tr. 9. ref. 107. p. 98.
168. An electio ad beneficium excommunicati excommunicationis minoris sit irritanda, si Electores illam ignoraverint? Et an eligentes sciens excommunicationem excommunicatione minori, sint privati voce? Ex p. 5. tract. 9. ref. 132. ibid.
169. An collatio beneficii facta excommunicato tolerato sit valida? Et quid, si ipse suam excommunicationem ignoret, vel bona fide beneficium accipiat in excommunicatione, & si postea re cognita, teneatur illud restituere?

rat. Et quid, si censura incursa est a patre, filio, &c. ob crimen heresis, si insister periculum infectionis? Et inferius, quod si filius patris Parochus sit non licebit ei Sacra ministrare, nec coram eo divina facere. Ex p. 5. tract. 9. ref. 120. ibid.

158. An servi possint communicare cum Domino excommunicato? Sed difficultas est, quando servitus non praestatur, sed fuit posterior excommunicationi; quod idem dixerunt est de famulis, aut etiam operariis. Et an vxor, filius, servus, & supradicta persona possint communicare cum marito, patre, & domino, excommunicato, etiam in Sacris? Ex p. 5. tr. 9. ref. 124. ibid.

159. An servi eiusdem domini, quando unus illorum est excommunicatus, possint alij cum illo communicare? Et idem dubium est de filiis respectu alterius filij. Et an Dominus possit communicare cum servis excommunicatis? Ex p. 5. tr. 9. ref. 125. p. 93.

160. An testes de iure privilegiati teneantur revelare crimen oculum sui coniuncti, si non adsint alij testes propter excommunicationem latam in aliquo monitorio? Ex p. 3. tr. 5. & Misc. 1. ref. 63. ibid.

161. An testes privilegiati de iure teneantur excommunicari, si revelare crimen sui coniuncti, etiam si non adsint alij testes? Idem est de coniunctissimo amico & de beneficiis plane insigni. Et an hoc intelligatur tam in causis criminalibus, quam in civilibus? Et an filius spiritualis coniuncti teneatur detegere patrem spiritalem? Et quid, si casus sint pertinentes ad Tribunal S. Inquisitionis replanatur, qui sunt dicti privilegiati? Ex part. 5. tract. 13. & Misc. 1. ref. 67. ibid.

162. An consanguinei usque ad quartum gradum teneantur resistere vigore Edictorum. Sin non sint alij, qui denunciare valeant? Et an nomine consanguineorum comprehendatur coniux ipsa? Et an hoc intelligatur tam in causis criminalibus, quam in civilibus? Et quid non solum in causis heresis, sed etiam in aliis delictis pertinentibus ad Tribunal S. Inquisitionis? Ex p. 3. tract. 7. & Misc. 10. p. 94.

163. An non revelantes ex vi monitorij teneantur restituere damna inde sequentia? v. g. qui teneat denunciare futurum, si non denunciavit, non solum incurrat excommunicationem, sed insuper teneatur restituere damna? Et an testis vocatus a iudice ad resistendum, iminus procepto si fugias, teneatur restituere damna inde sequentia? Ex p. 5. tract. 13. & Misc. 1. ref. 68. p. 95.

164. An ex vi monitorij quis teneatur revelare factum domesticum factum a filio familiaris? Et quid de familiaribus, aliis sociis, fratri filiorum? Ex p. 5. tract. 13. & Misc. 1. ref. 69. ibid.

165. Quando quis virtute alicuius monitorij teneatur restituere scripturas? Et tota doctrina huius Resolutionis est valde notanda pro circumstantiis, quae in praedictis casibus contingere possunt. Ex p. 9. tract. 9. & Misc. 4. resolut. 49. alias 48. ibid.

166. An presentatio facta a Patrono laico excommunicato non tolerato sit valida? Et quid, si presentatio sit facta Patrono Ecclesiastico excommunicato? Et an supradicta presentatio facta a laico sit ita valida, ut teneatur Episcopus eam admittere? Et an quoad hoc idem dicendum sit etiam si Patronus sit excommunicatus tolerantem? Ex p. 5. tract. 9. ref. 105. p. 97.

167. Quam panam incurrant conferentes beneficium excommunicato? Ex p. 5. tr. 9. ref. 107. p. 98.

168. An electio ad beneficium excommunicati excommunicationis minoris sit irritanda, si Electores illam ignoraverint? Et an eligentes sciens excommunicationem excommunicatione minori, sint privati voce? Ex p. 5. tract. 9. ref. 132. ibid.

169. An collatio beneficii facta excommunicato tolerato sit valida? Et quid, si ipse suam excommunicationem ignoret, vel bona fide beneficium accipiat in excommunicatione, & si postea re cognita, teneatur illud restituere?

& Resolutionum.

De Absolutione Excommunicationis.

pag. 106.

181. **A**n Pontifex possit aliquem absolvere à censuris actu solo interiori? Et aliquā primo supponitur pro solutione prædictæ questionis. Et docetur, quod in foro conscientie in Sacramento, vel extra non debet absolvens verberare excommunicatum, nec cum Psalmis, & precibus illum absolvere, sed, &c. Ex p. 1. tr. 3. & Misc. 3. ref. 36. ibid.
182. De effectu excommunicationis minoris, & de eius absolutione. Et an excommunicatus excommunicatione minori, licet valide administret Sacramenta, peccet tamen in eius administratione? Et an simplex Sacerdos non approbatus ab ordinario possit absolvere ab excommunicatione minori, quamvis sic excommunicatus habeat peccatum mortale? Et quid, quomodo supra dicta excommunicatio incurfa sit ob peccatum mortale? Et an ex delegatione non solum simplex Sacerdos, sed etiam Diaconus, aut quilibet alius Clericus possit à minori excommunicatione absolvere? Et an si excommunicatus excommunicatione minori celebret, vel recipiat aliquod Sacramentum incurrat irregularitatem, vel maiorem excommunicationem? Et notatur electionem passivam eius, qui est irretitus excommunicatione minori, non esse irritam, sed irritandam. Ex part. 5. tract. 9. ref. 3. ibid.
183. An absolutio excommunicationis valeat, si dicat Absolve te, non addendo ab excommunicatione, vel suspensione? Et quid, si absolutio detur invito, vel detur non petenti, ut fieri solet in confessione ante absolutionem sacramentalem à peccatis, etiam quando penitens nihil cogitat de absolutione à censuris? Et in §. ult. huius Resolutionis aliqua alia valde notanda discutimur pro absolutione excommunicationis, & eius forma. Ex p. 5. tract. 9. resolut. 31. p. 107.
184. An sit peccatum mortale relinquere carcerem in absolutione excommunicationis? Et in quo sensu intelligatur iuramentum, quod exigitur ab excommunicato? Ex p. 5. tr. 9. ref. 23. ibid.
185. An iuramentum de parendo, &c. præstandum sit semper in absolutione excommunicationis maioris, & si omitatur, quando debet præstari, an absolutio sit nulla? Ex p. 5. tr. 9. ref. 68. p. 108.
186. An excommunicatus, si non potest satisfacere, debeat saltem Confessario præstare cautionem iuratoriam? Et an ille processus satisfactorius, & cautionis pignoratitia, & iuratoria intelligendus sit pro foro exteriori; nam in foro penitentiali, deficiente possibilitate penitentis, propositum eius firmiter tantum valeat? Ex p. 2. tr. 16. & Misc. 2. ref. 42. alias 44. ibid.
187. An excommunicatus, ut absolvatur, sufficiat dare fideiussoriam cautionem, si non possit dare pignoratitiam? Et qui incurrit excommunicationem eo quod, cum paruit, non solvit decimas, si postea fiat impotens, an possit absolvi per Bullam cum cautione, non obstante Concilio Tridentino, sess. 25. c. 12. de Reformat. dicente talem non esse absolvendum nisi plena restitutione subsequuta? Ex p. 5. tr. 9. ref. 39. ibid.
188. An penitens oblitus censura exigentis satisfactionem, remaneat absolutus per generalem absolutionem, collatam à Confessario potestatem habente? Et an penitens in Confessione etiam extra Iubilæum facta, si nullam faciat mentionem censurarum, remaneat absolutus ab illis, quarum sit inculpabiliter oblitus, etiam si Superior Confessarius non habuisset expressam intentionem ab his absolvendis? Et difficultas est, an talis penitens remaneat absolutus ab his, quas culpabiliter non expresserit, quoties absolutio sit collata ab habente potestatem ordinariam? Ex part. 7. tract. 10. & Misc. 1. resolut. 12. ibid.

sed possit retinere fructus interim perceptos, qui respondet congrua suspensio sustentationis? Et notatur, quod si provisorius non sit esse excommunicatus, ignorantis probabilitate, tunc collatio beneficii non erit irrita. Et tandem quaeritur, an collatio beneficii facta ab excommunicato toleretur sit valida? Ex p. 5. tr. 9. ref. 99. ibid.

170. An excommunicatus, cui facta est collatio beneficii postquam post absolutionem retinere, vel acceptare illud sine nova collatione? Et inferitur cum, cui in excommunicatione benedictionem est collatum debere illud resignare, in manus Collatoris pure, & simpliciter, sed poterit Collator ei secundo conferre. Ex p. 5. tract. 9. ref. 101. p. 99.

171. An sit valida acceptatio beneficii ab excommunicato, qui tempore Collationis, & electionis non erat excommunicatus? Et an Canonici excommunicatus, valide possint equare præbendam meliorem, & beneficium pinguius. Sed quæritur, si sit, an sit valida electio, & præsentatio facta tempore excommunicationis acceptatam post obtentam absolutionem excommunicationis modo tempore acceptionis Electores & præsentatores permanerint in sua prima voluntate? Et quid, si periculum imminet infamiae & scandalum an excommunicatus occurrat in electione Collatione beneficii non teneatur suam excommunicationem proderet, sed possit sine ulla scrupulo acceptare beneficium, & postea quam primum occurrere petere dispensationem? Ex p. 4. tr. 4. & Misc. ref. 56. ibid.

172. An excommunicatus valide acceptet beneficium, si ante excommunicationem fuerit ei collatum? Et quid dicendum est de antiquiori Canonico, qui licet sit excommunicatus, an possit valide acceptare pinguiorem præbendam, licet collatio suspendenda sit donec absolvatur? Ex p. 5. tr. 9. ref. 101. p. 100.

173. An excommunicatus privetur fructibus beneficii ante excommunicationem legitimè obtenti? Et si excommunicatus sit pauper, & fructibus indigeat, ut sustentetur, an possit aliquid de fructibus percipere? Ex p. 5. tr. 9. ref. 104. p. 101.

174. An beneficiarius si incidat in excommunicationem, sit privatus fructibus, redditibus, seu distributionibus beneficii? Et excommunicatus sit Curator animarum, siue Canonici, siue habeat beneficium simplex? Ex p. 4. tr. 4. & Misc. ref. 54. ibid.

175. An recipiens beneficium animo illud resignandi, vel permanendi peccet mortaliter & incurrat in excommunicationem latam per Paulum IV. & reservatam Papæ? Ex p. 3. tract. 7. & Misc. ref. 14. p. 102.

176. An licitum sit procurare, & obtinere beneficium animo resignandi illud? Ex p. 9. tr. 7. & Misc. 2. ref. 53. alias 52. p. 103.

177. An resignatio beneficii ab excommunicato facta in favorem tertie persone sit valida? Et an hoc etiam locum habeat in excommunicato vitando? Ex p. 5. tr. 9. ref. 106. ibid.

178. An excommunicatus sit inhabilis ad recipiendas pensiones? Et an hoc locum habere debeat in pensionibus, quæ dantur titulo spirituali, non vero in his, quæ non sunt beneficium, quia dantur titulo seculari? Ex p. 5. tr. 9. ref. 107. ibid.

179. An collatio pensionis facta excommunicato titulo Clericali sit invalida? Ex p. 4. tract. 4. & Misc. resolut. 55. p. 104.

180. Excommunicatus excommunicatione minori absque dispensatione impetravit pensionem, quam postea sine licentia Papæ exiunxit; adiit Confessarium, qui illum ad remissionem, quæritur, &c. Et inferitur, quod excommunicatus minori excommunicatione potest opponi ad beneficium Curator, in Concursu, cuius admissio ad examen, & oppositio valida erunt, sicut & collatio, &c. Et asseritur non posse pensionem absque auctoritate Papæ redimi sine culpa. Et probatur simoniam esse extinguere pensionem sine assensu Apostolico. Ex part. 11. tract. 5. & Misc. ref. 5. ibid.

Index Tractatum.

189. An licite absolvetur quis ab excommunicatione inuitus, licet non velit desistere a contumacia, & a peccato propter quod fuit excommunicatus? Et an hoc intelligatur tantum de absolute ab homine, non autem de absolute a iure? Et an per Bullam Cruciatæ, Iubilæum, vel aliud privilegium concessum infavorem penitentis non possit absolvi inuitus ab excommunicatione, secus si privilegium sit concessum infavorem Confessarii, ut si sit Religiosus, &c. Ex p. 5. tr. 9. rel. 10. p. 109.
190. An absolutio ab excommunicatione data sub conditione in futurum, valide conferatur? Ex p. 5. tract. 9. rel. 14. ibid.
191. An ut absolutus ab excommunicatione ad reincidentiam in eam reincidat, sit necessaria nova culpa? Et an qui potest absolute absolvere, possit etiam ad reincidentiam, quamvis excommunicare non possit? Ex p. 5. tract. 9. rel. 15. pag. 110.
192. An si pars dilatat tempus absolutionis ad reincidentiam a iudice salte, incurritur, elapso tempore excommunicationis, vel necesse sit aliam excommunicationem ferre? Ex p. 5. tr. 9. rel. 22. p. 111.
193. An ab excommunicatione lata ab homine generaliter, quando non reservatur, possit absolvere Parochus, seu alius Confessarius, qui potest ab excommunicatione a iure lata non reservata? Ex p. 5. tr. 9. rel. 4. ibid.
194. Quisnam possit absolvere a censura iuris nemini reservata? Idem est de censura permanente, & imposita per modum statuti. Et an absolutio excommunicationis maioris impendi possit extra confessionem sacramentalem tam ab Episcopo, quam a Parocho, aut Confessario ordinario? Ex p. 5. tr. 9. rel. 5. p. 112.
195. An Episcopus possit absolvere a censuris reservatis Papa, existente impedimento illum ad eundem tamen, ut cessante impedimento, teneatur adire saltem per Procuratorem sub pena reincidentie, quam obligationem tenetur illi iniungere, si non sit impedimentum pueritia, qua adhuc cessante adire non tenetur? Et an, qui impediti sunt si adire queant Nuntium, aut Legatum Pontificis, possint absolvi ab Episcopo? Et docetur, quod si impeditus nequeat Episcopum adire, possit cum prædicto onere a Parocho absolvi, eoque deficiente ab alio Confessario. Et in textu huius Resolutionis apponuntur impedimenta, qua excusare possunt excommunicatum a recursum ad Papam. Et an si impedimentum sit brevis temporis, tunc non possit ab excommunicatione Papa reservata Episcopus absolvere? Et quid, si ignoratur quantum duraturum esset impedimentum? Ex p. 11. tr. 8. & Misc. 8. rel. 1. ibid.
196. Quisnam possit absolvere ab excommunicatione maiori lata a iure, & reservata? Et an etiam Episcopus possit absolvere ab excommunicatione reservata Papa, quando delictum est occultum, vel quando excommunicatio est publica, sed excommunicatus non potest recurrere ad Papam? Et in corpore huius Resolutionis explanantur impedimenta, cum quibus excommunicatus excusatur recurrere ad Papam pro absolutione reservata. Et tandem queritur an excommunicatus impeditus ex supra dictis causis, & impedimentis, si non possit adire Papam pro absolutione, teneatur adire Legatum, vel alium habentem privilegium Papa, vel ab Episcopo absolvi possit, & si nec Episcopum adire possit, Parochus, eoque deficiente, quisvis Confessarius approbatus eum absolvere possit? Et an, qui absolutus est ab Episcopo, teneatur postea, cessante impedimento, se presentare Pontifici per se, vel Procuratorem? Ex p. 5. tr. 9. rel. 6. p. 113.
197. An excommunicatus, si non potest propter impedimentum Papam adire, teneatur impetrare absolutionem per Epistolam, aut Procuratorem, vel possit absolvi ab Episcopo? Sed magis difficultas est in tali casu, an excommunicatus possit absolvi ab Episcopo, si potest adire Nuntium Summi Pontificis vel alium habentem privilegium Papa? Ex p. 4. tr. 4. & Misc. rel. 58. p. 114.
198. An Episcopus reservando absolutionem alicuius ex-

communicationis Summo Pontifici, possit hoc non obstante Metropolitano in casibus sibi permixtis eam clargiri in textu huius Resolutionis adducuntur aliqui casus exemplum supra dictæ questionis. Ex p. 3. tr. 4. rel. 1. alias 158. ibid.

199. An excommunicatus ab uno Episcopo possit absolute absolvi etiam si mutaverit domicilium, vel si absolute ab Episcopo, cui tunc subditus est? Ex p. 5. tract. 9. rel. 11. pag. 115.
200. An qui dum versabatur in alieno Episcopatu fuit excommunicatus, rediens in patriam possit absolvi a proprio Episcopo? Idem dicendum est, si ita versatus in alieno Episcopatu fuit in aliqua causa citatus coram illo Episcopo, in qua causa contingat illum excommunicari. Ex p. 5. tr. 9. rel. 9. ibid.
201. An absolutus a censuris reservatis in articulo mortis, contraherit, teneatur accedere ad Superiorem? Et aliter queritur, an per Indulgentias non compensetur, nec teneatur obligatio adimplendi satisfactionem sacramentalem, ita ut penitens imputatur a debito eam exequenda? Et qui si penitentia imponatur non solum in satisfactione, verum etiam in medicinam, & remedium? Ex p. 9. & Misc. 1. rel. 35. alias 36. ibid.
202. An absolutus tempore mortis ab excommunicatione, elapso morbo, teneatur, quam primum poterit, se presentare Superiori, aliquem reincidit in eandem excommunicationem, sicut erat prius? Et in dicto casu an teneatur se presentare vel suffragari, ut absens appareat? Et an, qui in articulo mortis fuit absolutus a censuris reservatis, Papa, aut Episcopo, vi alicuius Bullæ, Iubilæi, aut Privilegii, vel a delegatis prædictorum, non teneatur se presentare, imo etiam satisfaceret, quod est valde notandum, non comparandi, si coram Confessario facultatem habuerit privilegio absolvendi extra mortis articulum, se presentare? Ex p. 5. tr. 14. & Misc. 2. rel. 59. p. 116.
203. An absolutus a censuris tempore mortis teneatur post se personaliter presentare Superiorem, vel suffragari, si per Procuratorem se presentare? Et quid, si censura sit per cussionem Clerici? Et an, qui modo reincidit in eandem censuram, quia non se presentavit Superiorem, sit adhuc retinendus ex eo, quod ante absolutionem esset vincendus? Ex p. 8. tr. 7. & Misc. rel. 66. p. 117.
204. Quomodo simplex Sacerdos absolvat mortuorum ab excommunicatione maiori? Et doctrina huius Resolutionis est valde notanda, & in promptu tenenda ab omnibus Sacerdotibus & Confessariis pro præxi supra dictæ Resolutionis, & absolutionis danda in articulo mortis. Et tamen queritur, an in articulo mortis simplex Sacerdos possit absolvere etiam ab irregularitate, qua contrahitur ex peccato? Et notatur, quod potest ita ut gere necessitas in articulo mortis, ut sufficiat unico verbo dicere Absolvo, intendendo absolvere prius a censuris, & postea a peccatis. Ex p. 5. tr. 3. rel. 67. ibid.
205. A quibus censuris possit simplex Sacerdos absolvere articulo mortis? Et quid, si ad sit Sacerdos, qui alia possit, & habet iurisdictionem in censuris? Ex p. 7. tract. 1. & Misc. 1. rel. 11. p. 118.
206. An in articulo mortis possit Confessarius absolvere ab omni excommunicatione? Sed difficultas est, an in articulo mortis possit simplex Sacerdos absolvere ab excommunicatione, præsertim Parocho, aut approbato? Et an in prædicto casu simplex Sacerdos possit absolvere mortuorum etiam si potest per Confessarium, vel per literas revocari ad Superiorem? Et notatur nullum in præfati potestatem esse discrimen inter articulum, & periculum mortis, sed tantum articulum attinet ad hanc absolutionem, sed tantum articulum periculum in ludo bastarum, & armorum agitatione, & similibus? Ex p. 5. tract. 9. rel. 67. ibid.
207. An constitutus in articulo mortis absque alio præfati confessionis possit absolvi a censuris? Et an simplex Sacerdos possit absolvere a sola censura in articulo mortis, necessarium sit, quod penitens præfiteretur aliquod signum contritionis?

& Resolutionum.

Appendix ad ceteras alias quaestiones simul
pertinentes ad hunc tract. 1. de excom-
municatione, & eius absolutione,
huius tom. 3.

Quodnam peccatum committat excommunicatus ex-
communicatione minori ministrando Sacramenta?
Et an confessus excommunicato excommunicatione minori
teneatur reiterare confessionem? Et an excommunicatus
denunciandus, & evitandus possit conferre Sacramenta?
Et an per accidens in variis casibus etiam nominatim ex-
communicatus denunciandus & evitandus possit excusari
à peccato ministrando Sacramenta, & celebrando? Et quid
est dicendum de excommunicato tolerato? Et an Sacer-
dos excommunicatus absolvens potentem administratio-
nem Sacramenti incurrat irregularitatem? Et an si Sacer-
dos sit excommunicatus & adfuit alij, sit tamen ab ipso pe-
tenda administratio Sacramenti Baptismi in necessitate?
Et notatur licitum esse sine ulla necessitate petere Sacra-
mentum à quovis excommunicato tolerato, dummodo non
sit aliud impedimentum prater excommunicationem, nec
peccare Ministrum istum dum ad petitionem alterius mi-
nistrat, & secus si se irritaret. Ex p. 5. tr. 9. ex ref. 45. 83.
96. & 133. & in tract. 7. ex ref. 4. & in tract. 9. ex ref. 87.
& in p. 10. tr. 11. ex ref. 64. *Qua nunc inveniuntur in to.*
1. tr. 1. de Baptismo ref. 13. 15. 16. 17. 18. 44. & 19.

*An quis satisfaciat praecepto Ecclesiae cum confessione volun-
tarie nulla, quia sine dolore, proposito, & c. ita ut per dictam
confessionem possit vitare penam excommunicationis in
Constitutionibus Episcopalis impositam? Et an pueri
post usum rationis incurrant praedictam excommunicatio-
nem, vel necesse sit, ut 14. annos habeant, ad incurren-
dam praedictam excommunicationem & ita pueri excu-
sentur à sententia ferenda à iudice, non autem à censura
Canonis? Et an Sacerdos sine approbatione absolvens in-
currat aliquam censuram vel irregularitatem? Et an ali-
quis excommunicatus urgente necessitate celebrandi, vel
communicandi possit celebrare, aut communicare sine pra-
via confessione & contritione, & pro praxi huius quaestio-
nis adducitur pulchrum dubium? Et an meretricies, quae
in Paschate confessa non sunt, priventur Ecclesiastica se-
pultura, & incidant in excommunicationem aliquam sy-
nodalem, si extat? Ex p. 3. tract. 4. ex ref. 119. alias 120.
& in p. 6. tract. 6. ex ref. 52. & in p. 10. tr. 12. ex ref. 16.
& 36. *Quae hic reperiuntur in tom. 1. tract. 3. de Pœni-
tentia ref. 50. 27. 176. & 83.**

*An absolutio obtema bona fide à peccatis tantum, & non à
censuris sit valida, si poenitens sit notatus aliqua excom-
municatione etiam reservata, ita ut non teneatur iterare
confessionem, sed tantum petere absolutionem ab excom-
municatione? Et quid est dicendum, si Confessarius sciat
peccata habere excommunicationem, & eum, hoc non ob-
stante ex malitia absolvit, licet non habeat potestatem ab-
solvendi à tali censura? Et An absolutio sacramentalis
data ab excommunicato vitando sit valida? & an hoc
etiam intelligatur, si absolutio sit tantum de peccatis ve-
nialibus? Et an Sacerdos, v. g. qui in Hispania est nomi-
natim excommunicatus, vel notorius Clerici percussor, si
in Sicilia venit, ubi hoc ignoratur, & confertur sibi bene-
ficio Parochiale, confessiones, quas audit, an valide
sint? Ex p. 3. tr. 4. ref. 78. & in p. 10. tr. 15. ex ref. 14.
*Quae hic est in tom. 1. tr. 4. de Absolutione Sacramen-
tali ref. 38. & 12.**

*An nominatim excommunicatus possit valide absolvere à ve-
nialibus? Et an excommunicatus, si Sacramentum poeni-
tentiae recipiat, valide absolvetur? Et an moribundus,
quando alius non adest Sacerdos, possit petere à Sacerdote
excommunicato, heretico, schismatico, & c. absolutionem,
etiam si sciat supradictos cum peccato Sacramentum ad-
ministra*

*contritionis? Ex p. 7. tract. 10. & Misc. 1. ref. 10. p. 119.
120. An notorie excommunicatus in articulo mortis possit
sacramentaliter absolvi à censuris si submorescens nullum signum
contritionis ostendit? Et quid, si constaret evidenter egrum
propterea usum rationis omnino impenitentem in talem
statum incidisse? Et an in supra dicto casu possit etiam
laicus talem absolutionem moribundo concedere? Et ali-
qua alia adducuntur quae contingere possunt in supradic-
tis casibus. Ex part. 9. tract. 7. & Miscel. 2. ref. 13.
ibid.*

*Quid faciendum sit cum excommunicato qui tempore
mortis dedit signa contritionis, sed non fuit absolutus? Et
qui mortuus est excommunicatus, & si non constat mor-
tuum esse in peccato mortali, an possit Praeatus eum ab-
solvere à censuris, ut in Ecclesia sepeliatur, si non dedit
signa contritionis? vel possit post eius mortem sumi Bulla,
si illam antea mortuus non habebat & per eam eum
absolvere ab excommunicatione? Ex part. 5. tract. 9. ref.
24. ibid.*

*An non solum Clericus, sed etiam laicus possit in ar-
ticulo mortis à censuris absolvi? Idem dicendum est
de interdicto. Et si aliquis ita fuit absolutus à laico in
articulo mortis an heredes debeant postulare absolutionem
ab eo, qui potest absolvere, ut deur ei defuncto
Ecclesiastica sepultura, & possint fieri communia sus-
cepta pro eo? Et cursum nota, quod si censura fuit re-
servata & aliquis ab illa non fuit absolutus in vita, non
potest post mortem à quolibet Sacerdote relaxari, sed solum
ab eo, cui reservatur, vel eius delegato. Ex p. 5. tr. 9.
ref. p. 120.*

*Laicus quidam absolvit ab excommunicatione morien-
tem, quatuor, an absolutio sit valida, ita ut in loco sacro
defunctus sepeliendus sit? Et an heredes ita absoluti te-
neantur adire Papam, vel excommunicationem pro ab-
solutione? vel poterunt sepelire defunctum in loco sacro
pro eo facere Missas celebrare? Et an laicus in pra-
dicto casu, & mortis articulo possit moribundo concedere
Indulgentiam Bulla Cruciat? Ex p. 3. tr. 4. ref. 132. alias
133. ibid.*

*An laicus possit absolvere morientem à censuris? Et
an possit laicus, quando non est Sacerdos applicare mori-
bundo Indulgentiam Bulla Cruciat? Ex p. 3. tract. addit.
ref. 1. p. 121.*

*An si non adest Sacerdos liceat laico absolvere mori-
bundum à censuris, ut non careat Ecclesiastica sepul-
tura? Et an in tali casu, quando absolutio à Sacerdote ob-
tenta non est, ut post mortem proste absolutio à laico, da-
ta expediat ut obtineatur nova absolutio ab illo, cui ex-
communicatio erat reservata, si commode fieri possit? Ex
p. 3. tract. 3. ref. 77. ibid.*

*An sepelire in Ecclesia excommunicatum absolutum
à censuris à laico in articulo mortis, peccet, & in panas
excommunicationis incurrat? Et supponi-
tur sepelientes excommunicatum in maiori excommuni-
catione, imò & laevantes, & vestientes, vel funus du-
centes, incurvere excommunicationem. Et resolutio su-
pra dictae quaestioni pendet etiam ab illa, an laicus pos-
sit absolvere à censuris in articulo mortis; nam Eccle-
sia, & saltem Summus Pontifex potest hanc facultatem
familiae? Et docetur, quod Ecclesiastica sepultura de-
neganda est in casu clario, & manifesto; nam quando du-
bitatur, an cadaver sepeliendum sit, necne, tunc debet in
locum sacro sepeliri; nam in partem favorem & me-
ritum inclinandum est? Ex part. 8. tract. 7. & Misc. ref.
79. ibid.*

Index Tractatum.

ministraturos? Et quid, quando in predicto casu concurrunt simplex Sacerdos, & Sacerdos approbatus, sed excommunicatus, suspensus, &c. vel quando concurrunt approbatus simpliciter, & excommunicatus habens privilegium absolventi a censuris, & reservatis, si casus reservatus moribundis habeant annexam censuram, &c. Ex p. 5. tr. 9. ex ref. 84. & 53. & in tract. 3. ex ref. 58. & 57. & in p. 4. tr. 4. ex ref. 135. & in p. 5. tr. 3. ex ref. 66. & 66. *Quæ nunc inveniuntur in tom. 1. tr. 4. de Absolutione Sacramentali ref. 11. 25. 40. 41. 42. 43. & 44.*

*An Confessarius absolvens a casibus reservatis Episcopo sine preterito alicuius privilegii incidat in excommunicationem, & alias penas Decreti Clem. VIII. Et an Religiosus, qui absolvent absque facultate ab aliquo casu in Religione reservato non incidat in penas dicti decreti iuxta aliud decretum eiusdem Clem. VIII. Et an qui absolvit a reservatis, vel ex inconsideratione, aut ignorantia non tamen crassam, aut affectatam non incidat in predictam excommunicationem? Et an Sacerdos, qui in predictam excommunicationem incidit, possit absolvi ab Episcopo auctoritate Concilii Tridentini, de Reformatione. Et an qui habet causam reservatam cum annexa excommunicatione, & urgente necessitate celebravit, quæsierunt an in tali casu tenebatur confiteri cum Sacerdote inferiori? Idem est dicendum de laico, si urgente necessitate communicavit. Et an reservatio casuum includat peccata præterita, si censura super his imponatur? Et an in casibus, & censuris reservatis detur paritas materie. Et an alumni, qui vivunt in Collegiis Societatis Iesu, vel aliorum Regularium exemptionum subdantur censuris Episcopalibus? Et an non solum in articulo, sed etiam in periculo mortis possit quis eligere Confessarium non approbatum pro omnibus peccatis, & censuris? Et an in predicto periculo possit quis eligere in Confessarium excommunicatum etiam non toleratum? Et an simplex Sacerdos possit absolvere omnes parturientes tanquam constitutæ in periculo mortis ab omnibus censuris, & reservatis? Et an confessio reservatorum invalida, si facta sit Confessario habenti facultatem delegatam, tollat etiam reservationem, quando peccatum est reservatum ob solam annexam censuram? Et an si Superior habens potestatem delegatam absolventi a censuris reservatis absolvat ab una censura, non maneat penitens absolutus ab aliis, quas forte incurrerat, nec ablata sit reservatio pro illis? Et quid quando absolvit generaliter ab omni censura, in quantum potest, an tunc dirigantur verba ad omnes censuras, etiam obliatas? Ex p. 3. tr. 4. ex ref. 73. & 103. alias 104. & in tr. 5. ex ref. 68. & in p. 5. tr. 13. ex ref. 10. & in p. 3. tr. 7. ex ref. 70. & in p. 5. tr. 5. ex ref. 46. & in p. 7. tr. 12. ex ref. 14. & in p. 3. tr. 4. ex ref. 71. 57. & 72. & in p. 8. tr. 7. ex ref. 65. & in p. 10. tr. 13. ex ref. 56. & in tr. 14. ex ref. 70. alias 68. *Quæ hic reperiuntur in tom. 1. tr. 5. de Reservatis ref. 23. 32. 35. 34. 44. 46. 54. 122. 530. 26. & 52.**

Quando censetur non adesse copiam Superioris habentis potestatem in censuris, ut possit constituere in articulo mortis absolvi a quocunque Sacerdote? Et an, qui legitime impeditus non potest ire Romam pro absolutione excommunicationis, teneatur illam obtinere a Sacra Penitentiaria? Et difficultas vero est, an predicta facultas absolventi legitime impeditus physice, vel moraliter adire Papam a inire Episcopis permittitur se extendat ad omnes culpas, & censuras Sedi Apostolicæ reservatas, ita ut nulla sit excipienda? Et quid in causa hæresis? Et notatur, quod Episcopus potest subditos impeditos ab excommunicatione Papali si-ve occultâ, si-ve publicâ absolvere, non audita confessione sacramentali, vel extra confessionem sacramentalem, & subditus sit absolutus a censura, poterit deinde a quocunque Confessario absolvi a culpa. Et an in supra dictis casibus Episcopus possit absolvere subditos, si-ve presentes, si-ve absentes sint, si-ve ipse sit in propria Diocesi, si-ve extra, si-ve e converso, vel si tam subditi, quam Episcopus sint extra Diocesim? Et an impeditus ire Romam pro abso-

lutione censuræ Papalis, si sit etiam impeditus adire Episcopum, possit a Parocho, vel a quolibet alio Confessario absolvi? Ex p. 5. tr. 3. ex ref. 65. & in p. 9. tr. 7. ex ref. 5. & 10. *Quæ hic sunt in tom. 1. tr. 5. de Reservatis ref. 4. 16. & 17.*

*An si quis uno illis tres occideret Clericos, in tres excommunicationes incidere, & secus autem si tres percuteret Clericum? Ex p. 3. tr. 4. ex ref. 163. alias 164. *Quæ nunc inveniuntur in tom. 1. tr. 7. de Circumstantiis ref. 11.**

*An Confessarius teneatur manifestare Prelato, quod confitetur, & communicavit cum Petro, in ordine ad confessionem, etiam si sub excommunicatione precipiat? Ex p. 3. tr. 11. ex ref. 44. *Quæ hic reperiuntur in tom. 1. tr. 8. de Sigillo Confessionis ref. 40.**

*An Sacerdos celebrans excommunicatus committit duplem peccatum, non præmissa confessione, sciens se teneri ad hoc peccatum, & censuram? Et an Sacerdos celebrans Missam, si alium non habeat, possit uti Ministro excommunicato non denunciato? Et quid, si sit denunciatus? Et an qui pro evitando mortis periculo possit celebrare excommunicatus? Et an necessitas dandi Viaticum moribundo sufficit, ut Sacerdos excommunicatus possit celebrare, & etiam prævia Confessione, si non adsit copia Confessarii? Et an Sacerdos moriatur post consecrationem, & non sit adeo, qui perficat Sacrificium, nisi Sacerdos excommunicatus? Ex part. 2. tract. 14. ex ref. 22. & in p. 5. tr. 9. ex ref. 5. & in tract. 3. ex ref. 39. & 36. & in part. 9. tract. 6. ex ref. 18. *Quæ hic sunt in tom. 2. tract. 1. de Celebratione Sacramentum ref. 152. 161. 129. 134. & 238.**

*An pueri non communicantes in Paschate excommunicatione, & penis non ligentur usque ad 14. annum? Et an qui in Paschate communicavit indigne, satisfecerit præteritis, & non incurrat excommunicationem laicam ab Ordinario contra transgressores præcepti communis? Et an in periculo mortis, si alius non adsit, possit sumi Eucharistia Sacerdote excommunicato nominatim, & publico Clinico presens? Et an Religiosus incurrat censuram, qui cum licentia certo præsumpti, & moraliter certa Parochi aliter ministrat Eucharistiam in articulo mortis, & in die Paschatis? Et an Regulares possint sine incursione censuræ ministrare Eucharistiam in die Paschati ad implendum præceptum annuæ Communionis Equitibus Terrochyminis D. Iacobi, Alcantara, Calatrava, &c. & Religiosis terraneis? Et an desiciente Parocho, vel nolente administrare per se suis Parochianis Eucharistiam pro adimplendo præcepto annuæ Communionis possint sine incursione censuræ administrare Eucharistiam secularibus tempore Paschatis sine incursione censuræ? Et de multis aliis casibus agitur in quibus possint Regulares ministrare Eucharistiam tempore Paschatis sine incursione censuræ. Et quando prudenter timeatur Eucharistiam pervenire in manibus Infidelium, vel Hæreticorum, & Sacerdos est excommunicatus, an liceat, hoc non obstante, in dicta excommunicatione sumere Eucharistiam? Et quid, si Sacerdos non excommunicatus, sed non ieiunus? Et quid, si Sacerdos sit excommunicatus, & ieiunus, & laicus qui non excommunicatus, non sit ieiunus? Et quid, si Sacerdos sit excommunicatus, & ieiunus, sed non excommunicatus, & laicus, qui adeest est excommunicatus, & ieiunus? Ex p. 3. tract. 6. ex ref. 70. & in tract. 4. ex ref. 43. & in tract. addit. ex ref. 14. & in p. 5. tract. 3. ex ref. 49. & in p. 3. tract. 2. ex ref. 12. & in p. 10. tract. 11. ex ref. 31. & in tract. 13. ex ref. 53. *Quæ hic sunt in tom. 2. tract. 1. de Communionis ref. 5. 12. 9. 60. 21. 22. & 101.**

Notatur, quod solis Religiosis Clericis aut laicis communicare præiudicium est statuta excommunicatio ipsi facta, incurrenda soli Sedi Apostolicæ reservata, ad quam non sufficit quæcumque ignorantia vel culpabilis, vel probabilis spes ratiabitationis. Præterea hoc excommunicatio non contrahitur, si Religiosus alius Religiosus etiam sine licentia suorum Prelatorum, vel Clericorum secularis aliis laicis vel Religiosis hoc Sacramentum ministrum. Et inferius, tibi agrotanti, & ex desiderio

& Resolutionum.

communicanti posse Religiosum deferre Eucharistiam, unde per v. c. 15. p. 1. tract. 9. ex ref. 64. alias 63. *Qua nunc* communicatur in tom. 2. tract. 2. de Communione ref. 62. *Qua nunc* Missam a Sacerdote excommunicato vivando, vel a graduato, & deposito impleat preceptum Ecclesie de audienda Missa in die festivo? Et inferitur eum, qui excommunicatus audit Missam, quamvis peccet sic audiendo si tempore opportuno eadem die absolatur ab excommunicatione, non teneri iterum Missam audire, postquam iam est absolutus. Et an excommunicatus, qui ob negligentiam suam perseverat in excommunicatione peccet contra preceptum de audienda Missa in diebus festivi? Ex part. 10. tract. 11. ex resol. 7. & in tract. 14. ex resol. 12. alias 10. *Qua hic reperitur* in tom. 22. tract. 3. de audienda Missa in die festivo resol. 15. & 14. Et si extraneus necessarius absente Parocho, Sacerdos Religiosus infirmum vngat, incurrat excommunicationem ex causa peccatum mortale? Et an nominatim excommunicatus possit de articulo mortis ministrare infirmo Sacramentum Extremæ Vnctionis, & hoc etiam tempore interdicti? Ex part. 5. tract. 3. ex ref. 81. 82. & 89. Et in tract. 10. ex resol. 78. alias 77. *Qua hic sunt* in tom. 2. tract. 4. de Extrema Vnctione ref. 30. 29. 31. & 32. Et Episcopus excommunicatus valide consecrat Ordines? Et an suscipientes Ordines non servatis insertis incurramus aliquam censuram? Ex part. 8. tract. 2. ex resol. 2. Et in part. 3. tract. 2. ex resol. 12. *Qua nunc inveniuntur* in tom. 1. tract. 5. de Sacramento Ordinis ref. 14. & 15. *Contraque* contrahentes matrimonium per verba de presenti sub conditione, si Papa dispensaverit, incurrat excommunicationem latam in Clement. unic. de Conlang? Et an Parentes, qui coactione sufficienti ad mortale compellunt filios ad matrimonium, incurrant excommunicationem latam in Concilio Tridentino sess. 14. c. 9. Et an hoc ipsum dicendum sit de Episcopis, Patriarchis, Regibus, & Imperatoribus, vel tantum de Dominis temporalibus, & Magistratibus? Et an Parochus excommunicatus assistens matrimonio peccet? Et an in articulo mortis assistens matrimonio nullum peccatum committit? Et an Parochus excommunicatus, etiam si sit excommunicatus non toleratus, & nominatim denunciatus, valide possit assistere Matrimonio? Et si valide, licite? Et an ipsi contrahentes peccent, dum coram illis contrahunt? Et an Parochus excommunicatus non toleratus valide, & licite licentiam conferat Sacerdoti, ut assistat matrimonio? Et quid dicendum est de refectis, si sint excommunicati tolerati, an valeat matrimonium coram illis celebratum? Et an excommunicati contrahentes matrimonium peccent dupliciter? Et an, qui contrahit cum excommunicato, peccet mortaliter? Et quid, si sit denunciatus, aut publicus Clericus percipit? Et an in tali casu duo, vel tria committat peccata? Et an ex metu mortis possit quis excommunicare aliquem sine potestate? Et an ex matrimonio rato, & non consummato cum assensu, quis incurrat excommunicationem latam in Clem. unic. de Conlang. si eam ignorat? Et an lite pendente super validitate matrimonij, si sub pena excommunicationis illis precipiatur, ne si non subsistent filij illo medio tempore nati sint legitimis? Ex p. 3. tract. 4. ex ref. 289. alias 290. & in p. 4. tr. 4. ex resol. 12. & in p. 3. tr. 4. ex ref. 232. alias 233. & in p. 5. tr. 9. ex ref. 78. 79. 80. & 85. & in p. 3. tr. 4. ex resol. 12. alias 268. & in tr. 6. ex ref. 83. & in p. 3. tr. 5. ex resol. 12. & in p. 10. tr. 11. ex ref. 62. *Qua hic sunt* in tom. 2. tract. 6. de Matrimonio ref. 19. 58. 84. 83. 85. 86. 127. 128. 136. 241. & 134. Et Pontifex possit censuris punire confessionem annuam simulatam ex defectu doloris? Et deducitur, an Ecclesia possit prohibere, vel precipere actum internum vel illud quod confitetur? Et ex doctrina huius Resolutionis inferitur.

runtur alij alij casus sepius contingentes in praxi. Et an Pontifex in articulo mortis supplicat iurisdictionem in laico saltem privata Tonfura iniuncta, vel possit absolvere moribundum a censuris qui non potuit confiteri? Et an Pontifex possit deligere potestatem ferendi censuras sœmine, vel laico? Et quid de laico infideli? Et an Parochus publicè excommunicatus possit licentiam concedere Sacerdoti ad Sacramentum Extremæ Vnctionis ministrandum? Et an Superior possit reservare excommunicationem minorem? Et an quamvis Pontifex peccet mortaliter, si non adimpleat preceptum annuæ confessionis, non tamen incurrat excommunicationem propter hoc, nec possit declarari, aut Ecclesiastica sepultura privari? Idem dicendum est de annua communiōe. Et an Pontifex possit sibi reservare absolutionem excommunicationis etiam in articulo mortis? Ex p. 8. tr. 1. ref. 50. 53. 92. 39. 56. 52. 20. & 26. & in p. 10. tr. 14. ex ref. 7. alias 5. *Qua nunc inveniuntur* in tom. 3. tr. 1. de Potestate Pontificis ref. 29. 32. 43. 75. 59. 31. 28. 51. & 34. An curialis, qui vi facilius dispensationem impetret, mutat narrationis substantiam? Incurrat excommunicationem? Ex p. 8. tr. 3. ex ref. 69. *Qua hic reperitur* in tom. 3. tr. 2. de dispensationibus ref. 167. An Episcopus sine populi consensu possit instituire dies festos, & super hoc, soluminare excommunicationis fulmen? Et an ingrediens septa Monasterij, & cum Sacra Virgine incestum committens, si casus sit occultus possit ab Episcopo absolutionem excommunicationis obtinere? Et quid de Confessario electo ex vi Bullæ Cruciatæ circa hunc prædictam absolutionem? Et an Episcopus vigore Decreti Concilij Tridentini possit absolvere ab excommunicatione contracta ob delictum occultum duelli? Et an si Episcopus proferat excommunicationem in eos, qui non audiunt Sacrum in Parochia diebus Dominicis, & festivis, excommunicatio sit nulla? Et an Episcopus, qui potest subditos absolvere ab excommunicatione, an possit secum dispensare in absolutione excommunicationis, vel sibi ipsi absolvere? Ex p. 4. tr. 4. ex ref. 178. & ex p. 2. tr. 16. ex ref. 33. alias 35. & in p. 7. tr. 2. ex ref. 21. & 22. & in p. 10. tr. 13. ex ref. 25. & in tr. 14. ex ref. 66. alias 64. *Qua nunc inveniuntur* in tom. 3. tr. 3. de Potestate Episcopi ref. 89. 31. 29. 30. 87. & 18. An Capitulum Sede vacante possit concedere mortuaria ad effectum reuelandi? Et an Capitulum Sede vacante possit ferre censuras? Et an possit absolvere ab excommunicatione incurfa propter percussionem Clerici? Et quid de aliis censuris? Et an possit deputare Penitentiarios cum potestate absolvendi ab huiusmodi excommunicationibus, & aliis casibus Episcopo reservatis? Ex p. 8. tr. 4. ex ref. 17. 11. & 12. *Qua hic reperitur* in tom. 3. tr. 5. de Capitulo Sede vacante ref. 29. 30. & 31. An Clerici, & Religiosi excommunicati teneantur dicere Horas Canonicas? Et quid, si Clericus obtinuit beneficium, dum erat excommunicatus? Ex p. 2. tr. 12. ex ref. 40. & in p. 9. tr. 9. ex ref. 22. *Qua hic sunt* in tom. 3. tr. 6. de Horis Canonicis ref. 31. & 112. An si Episcopus prohibeat sub pena excommunicationis, ne quis celebret, vel audiat Missam in Oratorio privato aliqua die ex solemnioribus, an non obstante tali prohibitione privilegiatus possit per Bullam Cruciatæ, Missam facere celebrare, vel audire in suo Oratorio privato secluso contemptu, & scandalo? Ex p. 9. tr. 1. ex ref. 14. *Qua hic est* in tom. 4. tr. 2. de Oratoriis privatis ref. 28. Nota, quod in tom. 4. tract. 3. de Bulla Cruciatæ sunt plurimæ difficultates omnes mistæ pro excommunicatione, & eius absolutione virtute Cruciatæ, quas omnes reperies in Resolutionibus hic infra assignandis, & non in aliis præcitatis tractatibus, videlicet à ref. 41. usque ad ref. 48. inclusive, & in ref. 52. & à ref. 54. usque ad ref. 68. inclusive, & in ref. 159. 171. & 176. An confessorius virtute tubilæ possit absolvere a censuris Episcopo reservatis? Et an hoc extendatur ad casus

Index Tractatum,

casus, & censuras ab Episcopo post Iubilai publicationem
reversariis? Et an censura Synodales per Episcopum promul-
gata l. genti Regularis: Et an excommunicatus contri-
tus, si non potest obtinere absolutionem lucratur Indul-
gentias, & Iubilaeum, si adimpleat alia opera iniuncta,
& praesertim quoad eos, qui in aliquam heresim incide-
runt: Quod idem dicendum est de illis, qui excommuni-
cati sunt ob pensiones, & debita si impotentes sint ad ab-
soluendum. Et an si quis consecratur animo lucrandi Iubi-
laum, & absoluitur ab excommunicatione, sed postea
non lucratur Iubilaeum, excommunicatione illa redeat?
Et an confessorius possit absolvere a censuris ea conditio-
ne, ut penitens Iubilaeum lucratur? Et an supradictus
absolutus modo, quo supra postea muer voluntatem, &
non lucratur Iubilaeum, peccet? Et an quicumque Confes-
sarius ab ordinario approbatus possit tempore Iubilai absol-
vere. Moniales a casibus & censuris reversariis? Et an
quando in Iubilaeo conceditur facultas absolviendi ab omni-
bus casibus & censuris Pape reversariis possit confessorius
absolvere a casibus & censuris Bullae Canonicae: Et an vi quis
possit absolvi a casibus Bullae Canonicae sufficiat ut in Iubi-
laeo dicatur quod conceditur facultas absolviendi a casibus
Bullae sine expressa derogatione ipsius Bullae: Et an quan-
do in Bulla, vel Iubilaeo, vel aliquo alio indulto concedi-
tur facultas absolviendi ab omnibus casibus reversariis, vi-
gere talis indultus possit fieri absolutio a censuris reversa-
riis? Et docetur quod per absolutionem generalem datam
in confessione vigore Iubilai vel Cruciate a censuris re-
versariis non est dubitandum manere penitentem absolu-
tum a censuris reversariis obliis, & quod post transactum
Iubilaeum possit penitens absolvi a quocumque Confessario
ab ordinario approbato. Ex p. 3. tract. 4. ex ref. 148.
alias 149. & in p. 5. tract. 12. ex ref. 36. & 13. & in
part. 3. tract. 4. ex resolut. 144. alias 145. & in part. 2.
tract. 16. ex resolut. 11. alias 13. & in part. 3. tract. 2.
ex resolut. 29. & in part. 5. tract. 12. ex resolut. 12.
& 34 & in part. 10. tract. 14. ex resolut. 6. & 30. alias 4.
& 28. Quae hic sunt in tom. 4. tract. 4. de Iubilaeo
ref. 21. 22. 50. 61. 64. 10. 11. 13. 66. & 60.
An dispensatus ad edendum carnes possit simul pisces come-
dere si ab Episcopo fuerit hoc prohibitum sub poena
excommunicationis? Ex part. 9. tract. 6. ex resolut. 11.
Quae nunc inveniuntur in tom. 4. tract. 6. de Ieiunio
resolut. 77.
An si quis eadem actione quae fit tota simul v.g. baculo percu-
tatur duos Clericos, vel scilicet duos interficiat Clericos,
incurrat duas excommunicationes? Idem est de eo, qui ea-
dem actione duo vasa rapuit diversorum dominorum si
fortum erat prohibitum sub censura. Idem est etiam de
Iudice qui simul duobus manibus trahit duos homines de
Templo contra immunitatem Ecclesiae; vel de eo, qui
eodem tempore conservatur cum duobus excommunicatis.
Et an ligatus una censura, sit adhuc capax alterius non
tantum diversarationis sed eiusdem? Et notatur, quod
plures censuras incurruntur ab eo, qui fecit unum actum
habentem plures circumstantias pro quibus singulis lata
est sententia censura, si tamen dicta circumstantia mu-
tent actus moralis speciem; & secus autem si non mutant
speciem. Etiamque advertitur quod tot censura incur-
runtur quot sunt Superiores prohibentes quando habent
diversam potestatem & secus si eandem. Et an Clerici
denunciati excommunicati, & vitandi, gaudeant privi-
legio Canonis? Et docetur, ut teneantur evitare excom-
municatum denunciatum non sufficere dubium adhuc
prudens dicta denunciationis sed requiritur notitia illius
moraliter certa, quod excommunicatio sit expresse de-
nunciata? Ex part. 5. tract. 9. ex resolut. 59. & 60. &
in part. 9. tract. 4. ex resolut. 13. & in part. 4. tract. 3.
ex resolut. 71. Quae hic sunt infra in proximo sequenti
tract. de Censura ob percussorem Clerici, resolut. 53.
54. 37. & 59.
Nota ubi non erat necessaria nota quod infra in hoc ipsomet

tom. 5. tract. 1. secundus de censura ob percussorem
riti totus est pro diversis casibus & censuris Canonici
percussorem Clerici, Religiosi, Monachi, Moniales
rum gaudentium privilegio Canonis. Et ibi ubi in pro-
poteris.
An excommunicatio lata v.g. donec satisfiat, vel resti-
tuatur, facta sine alia absolutione? Et an qui ab Episcopo excom-
municato ignoranter suscepit Ordines, incurrit suspensi-
nem, sed tamen, si in ea celebret, non incurrit irregu-
ritatem? Idem est de illo, qui ordinem accepit a pro-
Episcopo per metum cadentem in constantem circum-
excommunicatus, si suscepit Ordines, incurrit suspensi-
nem? Et quidam cum falsis dimissoris (ampli nunciat)
dines, & postea cum excommunicatione ocula tam
petrauit beneficium, quasuit, quid iuris? Et an talis
beneficium facta excommunicato probabiliter suam excom-
municationem ignoranti sit valida? Et an excommunicatus
cui tempore excommunicationis collatum fuit beneficium
non faciat suos fructus beneficij, sed eos teneatur restituere
si tamen bona fide servavit beneficium, possit recipere
utinere stipendium servitii proportionatum, & restituere
potest accipere, &c.? Et an si eligatur ad beneficium
pore, quo habilis est, acceptus, verum illud cum excommuni-
tus existis valida sit sua acceptatio? Ex quo sequitur
qui acceptavit, moritur excommunicatus ante ab-
solvionem ad quem perineat promissio talis beneficij? In
10. ex ref. 24. 35. 39. & 58. & in p. 1. tract. 5. tract. 1.
sunt infra in tr. 3. de Suspensione ref. 10. 16. 31. 32. 33. 34.
Nota quod infra in hoc ipsomet tom. 5. tr. 5. de Irregu-
ritate, sunt multa quaestiones pro excommunicatis &
regularitatibus ab ipsis excommunicatis contrahitis, v.
v.g. si quis excommunicatus ministret Sacramenta
celebret vel faciat coram se celebrare, recipiat Ordines
&c. incurrit, vel non incurrit irregularem, & p.
aliis diversis casibus omnibus missis circa hoc; &
prope est tractatus require in illo, quodquid accurrat
mismum.
Similiter etiam aduerre, quod infra in tract. 6. de Abso-
lutione etiam multa difficultates omnes missa ad incurrit
vel non incurrit excommunicationem propter abso-
lutionem, & pro absolutione praedicta excommunicatis, ubi
ibi facillime inveniuntur quidquid circa hoc disquiret
An excommunicatio Extravag. 2. de Simonia, & Condi-
tionis ad Praetram aliquam Regularem incurrant excommunicationem
Et an datus, vel accipiens aliquid pro ingressu Religio-
ligentur excommunicatione Summo Pontifici reposita
in Extravag. de Simonia? Et an qui non decessat
delinquentes contra Bullam Gregorij XIII. de datis
& Promissis, incidant in excommunicationem; vel
hac poena ligentur tantum existentes in Curia Romana
Et an qui aliquid ex prohibitis in praedicta Bu-
fecerit cum Summo Pontifice, vel cum eius Ministri-
aut familiaribus de illius consensu expresso, vel tacito
in poenis dictae Bullae incidant? Et de aliis diversis casibus
pro praedicta Bulla agitur; ut si Gubernatores, &
Officiales status Ecclesiastici accipiant munera, & in-
dant in excommunicationem Papa reversariis? Et no-
tatur, quod ad facilius impetrandum suam receptionem
aliqua Religione possit aliquis gratis, & sponte pro
munera Superioribus, vel aliisq. & in tali casu p.
adhibere potest. Et an si statum caueatur, quod ludus
hazardum sit excommunicatus ludens cum ipsis Episcopis
qui statum edidit, sit excommunicatus? Ex p. 5. tract. 1.
in p. 4. tract. 4. ex ref. 1. 6. & in p. 3. tract. 1. ex ref. 64. & in p.
tract. 4. ex ref. 11. & in p. 9. tract. 8. ex ref. 44. & in p.
tract. 16. ex ref. 16. alias 15. Quae hic sunt supra in hoc
iplosmet tom. 5. de Simonia ref. 1. 10. 14. 19. 31. &
An Haereticus externus per accidentem ecclesiasticum incurrat

& Resolutionum.

in aliquo casu non incurrant excommunicationem latam in Clement. 1. §. verum de Hæreticis si non procedat contra Hæreticos? Et an quando Inquisitores incidunt in s. prædictam excommunicationem non possunt absolvi excepto à Romano Pontifice præterquam in articulo mortis? Et an Inquisitores possint censuris compellere seculares Adversarios, ut alicuius rei cause patrocinium suscipiant? Et an Clericus quavis in doctus non incidat in prohibitionem capituli 2. de Hæreticis in 6. nec incidat in excommunicationem latam in dicto capite quæ quidem excommunicatio etiam à laicis disputantibus de fide in casu de iure prohibito non incurritur ipso facto, sed per iudicem Ecclesiasticum est infligenda? Et quid de laico docto? Et an Sententiales comprehenduntur s. b. dictis verbis inhibemus, &c. ne cuique laica persona? Et an Inquisitores possint animadvertere in frangentes Cedulaones in quibus declarantur excommunicati? Et an Inquisitores incurrant excommunicationem si extorqueant pecuniam prætextu officij inquisitoris? Et an Inquisitores possint accipere xenia, hoc est esulemia, & p. cuncta, & contra facientes incurrant excommunicationem? Et an intelligens aliquem librum esse hæreticam comburendo illum & non Inquisitoribus tradendo incurrant excommunicationem Bulla Cene? Et an in retentione librorum Hæreticorum detur paruitas materia, ita ut non incurrat excommunicationem Bulla Cene vel Iudici? Et an qui legit librum Hæretici de religione tractantem, hæresim tamen non continentem, incidat in censuram Bulla Cene? Et an si libri Hæreticorum unum, aut alterum contineant errorem, & ille deleatur omnino possint sine incurfione excommunicationis legi? Et an in electione librorum Hæreticorum detur paruitas materia? Et an Confessarius absolvere possit eum qui unam paginam libri Hæretici legerit? Et quid si legantur duæ, vel tres linee in quibus legens certo novit contineri hæresim? Ex part. 4. ex resolut. 89. 37. 9. & 56. & in part. 4. tract. 8. ex resolut. 103. 28. & 8. & in part. 1. tract. 11. ex ref. 37. & in part. 5. tract. 5. ex resolut. 43. & 42. & in part. 6. tract. 6. ex resolut. 55. Quæ hic sunt infra in hoc ipsomet tom. 5. tract. 10. de Inquisitoribus resolut. 24. 32. 53. 77. 90. 133. 134. 139. 140. 146. & 145. & pro sanctimonialibus supra in tract. 8. ref. 10.

De infordescensibus per annum in excommunicationem, & à quo, & qualiter sint puniendi? Et an qui recipit, & fauet consanguineos Hæreticos incidat in penam excommunicationis latam in Bullam Cene contra fautores & receptatores Hæreticorum? Ex part. 4. tract. 7. ex resolut. 18. & 21. Quæ hic sunt infra in hoc tom. 3. tract. 12. de pœnis S. Inquisitionis resolut. etiam 18. & 21.

An excommunicatus electus & confirmatus Episcopus non obtenta absolutione possit absque peccato mortali sincere consecrationem? Et quid est faciendum si Hæreticus occultus ad mentem redit, & nec ab Episcopo, neque ab alio absolutionem excommunicationis obtinere potuit? Et an Episcopus aliqua censura innodatus valide possit consecrare alium in Episcopum? Et quid si talis Episcopus alios sacros Ordines minores conferit? Et docetur, quod qui suscipit ordinem ab Episcopo excommunicato, suspensio, hæretico, schismatico, deposito, degradato verum Ordinem suscipiat ab illius executione tantum suspenditur. Et an consecratio Episcoporum efficiat, ut ipsos offendentes incurrant excommunicationem Bulla Cene contra offendentes Cardinales? Et quid, si tantum sit electus & confirmatus, non tamen consecratus? Et deducitur quod Cardinales ex quo electi sunt à Summo Pontifice, & electionem acceptaverunt, tamen si Capellum non obtinuerint, gaudent prædicto privilegio? Ex part. 12. tract. 1. ex resolut. 43. 61. & 107. Quæ nunc inveniuntur in tom. 4. tract. 8. de Consecratione Episcoporum, ref. etiam 43. 61. 107.

excommunicationem Bulla Cene? Et an in aliquo casu quis non incidat in excommunicationem etiam si præterea exierit hæresim externam? Et an Hæreticus purè mentalis incidat in excommunicationem? Et an Hæreticus purè externus qui mente non negat fidem non incurrit in censuram ita ut possit absolvi à quolibet Confessario in foro conscientia? Et an Hæreticus ignorans excommunicationem illam incurrat? Et an Confessarius virtutem alicuius libellat possit absolvere ab hæresio occultæ? Ex p. 6. tract. 6. ex ref. 51. & in p. 4. tract. 4. ex ref. 240. & in p. 5. tract. 13. ex ref. 18. & in p. 1. tract. 5. ex ref. 1. & in p. 5. tract. 11. ex ref. 35. & in p. 8. tract. 7. ex ref. 67. Quæ hic sunt infra in hoc ipsomet tom. 5. tract. 8. de Hæreticis, resolut. 4. 5. 6. 29. 30. & 31. Quæ hic sunt infra in prædicto tract. 8. de Hæresi & eius absolutione, sunt multe aliæ quæstiones pro absolutione excommunicationis contractæ ab Hæreticis & pro hæresi, quæ ibidem facillimè reperies à ref. 14. usque ad ref. 39. includit ubi agitur, an Episcopi, Inquisitores, & alii Regulares & Confessarii ordinarii ex sua iurisdictione, vel virtute Cruciatæ libellat & privilegiorum de hæresi possint absolvere &c.

Contra Hæreticos damnatis in tribunali S. Inquisitionis sit illicitum communicare? Et deducitur fideles, & Catholici non peccare contra leges excommunicationis in contrahendo cum Hæreticis aut in mercatura bello, aut in aliis negotiis politicis, maxime quando excommunicatio generalis adversus Hæreticos, ut est in Bulla Cene, sed quid est dicendum quando ad est periculum perversificationis scandalis? Et notatur quod ut Catholici possint habere in terris Hæreticorum aliquarequi in mur explanata in textu huius resolutionis. Et an Principes in eundem fœdera cum Turcis, vel Hæreticis incidant in censuram Bulla Cene? Et an Summus Pontifex possit sub censuris prohibere Principibus ne bellando supra dicta fœdera cum Turcis vel Hæreticis contrahant? Ex p. 10. tract. addit. ex ref. 6. & 7. Quæ nunc inveniuntur in tom. 9. tr. 13. de fœderibus cum Turcis, & Hæreticis ref. etiam 9. 6. & 7. de sententia confectæ editæ, & non denuntiatis s. licitationem iura terminum, excommunicationem incurrat, à qua absolutio non possit nisi facta sit denunciatio quæ facta possit absolutio per Bullam Cruciatæ, vel an sufficiat illico denunciatio? Et an qui propter impotentiam vel ignorantiam edictum denunciavit intra terminum, teneatur postea denunciare? Et in tali casu non sit obligatio denunciandi statim, sed intra eundem dies quos edictum signaverit? Et an qui non denunciavit intra terminum præfixum in Edicto, non incurrat in novam excommunicationem, sed tantum noceat in eadem? Et an in aliquo casu femina sollicitata debeat denunciare ante implem terminum publicationis? Et an si Edictum non publicetur teneatur adhuc famina Confessarium sollicitantem denunciare sub pena excommunicationis? Et an præceptum Inquisitorum circa denunciationem in Confessariis sollicitantes sit perpetuum, & per consequens excommunicatio etiam perpetua, & alij quævis casus circa hoc adnotantur? Et explanatur, quod excommunicatio lata contra ingredientem Monasteria Monachum sub prætextu licentiarum non extenditur contra ingredientem sine tali prætextu. Et docetur an si excommunicatio feratur in eum, qui occidit, vel furatur, liget, nudat, vel furari, vel occidere? Et notatur, quod excommunicatus qui cogit mulieres ad ingrediendum Monasterium, ergo sub nomine mulierum non includuntur viri, qui cogunt Religionem ingredi, &c. Ex p. 4. tr. 5. ex ref. 15. & in p. 3. tr. 5. ex ref. 96. aliis 95. & in p. 4. tr. 5. ex ref. 19. 35. & 41. & in p. 1. tr. 4. ex ref. 27. 23. 22. 12. Quæ hic sunt infra in hoc ipsomet tom. 5. tr. 9. de Denunciationibus, ref. 18. 19. 21. 22. 24. 22. 55. 76 & 78. Inquisitores possint precipere sub pena excommunicationis ut Clerici, & populus eorum concionibus assistant? Et an hoc præceptum ut omnes confluant ad Templum ad audientiam edictum fidei obliget sub mortalitate? Et an Inquisitores

Index Tractatum,

An habitans, sit ne aliqua lex excommunicationem impo-
nens esse recepta, possit existimare non esse esse recep-
tam? Et notatur, quod qui corrigi literas incia men-
tem Pontificis, non est falsarius, nec incurrit excommu-
nicationem Bulla cene, ut si dicatur in suppl. catione
Petra Panormitano & Notarius possit Petro Neapolitano,
vel si exprimat quatuor gradus consanguinitatis, &
posuit affinitatis. Et an lex precipiens aliqnd. sub pena
excommunicationis obliget ad mortale? Et quid, si ex-
communicatione est laica sententia, & non comminatoria
tantum? Et ducitur peccasse mortaliter olim quocum-
que Clericos sacris initiatos, Beneficiarios, & Religio-
sos, assentes agitationi raurorum contra Bullam Pij
V. & Gregorij XII. prohibentes id sub pena excom-
municationis. Et an Regulares peccent mortaliter, ac-
cedentes ad Monasteria Monialium, quibus id precipi-
tur sub pena excommunicationis, & privationis, vocis
actiue, & passive? Et an Sacerdos, qui non potest ab-
solvere ab excommunicatione nisi suis iusla parte, si ab-
solvat non ius iusla parte, absolutio sit illicita? Ex p. 4.
tract. 3. ex resol. 14. & in part. 5. tr. 14. ex ref. 40.
& in p. 9. tract. 6. ex resol. 5. & in p. 1. tract. 10. ex
resol. 21. & in p. 10. tract. 12. ex ref. 7. Qui hic re-
periuntur in tom. 6. tract. 1. de Legibus ref. 41. 83.
43. 42. & 30.

*An quando pena seponit intrinsecè culpam, quales sunt
Ecclesiastica censuræ, possunt consuetudo abrogare legem,
quoad culpam, manente obligatione quoad penam? Ex
part. 6. tract. 5. ex ref. 26. Quæ hic est in tom. 6.
tract. 2. de consuetudine ref. 27.*

An lasus es que ad d. midium insili pretij in aliquo contractu possit recurrere ad indicem Ecclesiasticum, & v. ratione peccati compellat ad: exsilium ad restitutionem etiam per censuras? Et an si aliquis cogatur denunciare debitum sub pena excommunicationis, & restitutionem in d. contr. possit hoc non obstante, etiam compensationem in foro conscientie, etiam si adsint creditores anteriores? Et an vxor & filij possint aliquando post mortem viri, vel parentum occultare bona creditorum, & non teneantur reuelare, si aliquid occultauerint, etiam si obligentur vi, & virtute excommunicationis? Et Rectores cuiusdam Ecclesie con- cernentis aliqua bona in eadem illius Ecclesie villitatem, & alio assensu Sedis Apostolice, & ante assensum triderunt p. s. sionem, queritur, an dicta alienatio sit nulla, & incidant in excommunicationem Pauline Ambitiose? Et an incurrant in excommunicationem Bulla cana Proreges & Ministri prohibentes extraneum-fructum & aliorum vidualium ad Romanam curiam si in Regno discit necessaria promissio? Ex p. 7. tract. 10. ex ref. 22. & in p. 3. tract. addit. ex ref. 8. & in p. 3. tract. 13. ex ref. 79. & in tract. 14. ex ref. 57. & in p. 1. tract. 8. ex ref. 77. & in p. 3. tract. 6. ex ref. 32. *Quæ nunc inueniuntur in tom. 6. tract. 3. de contractibus ref. 75. 154. 155. 158. 191. & 206.*

*An donationes Episcopi propè, vel circa mortem sint validæ
in eoque foro? Unde Donatarius poterit absurdescere,
si forè publicetur excommunicatio contra non revelantes
bona Episcopi defuncti? Ex part. 1. tract. 10. ex ref. 43.
Quæ hic reperietur in tom. 6. tract. 7. de Donationibus
ref. 74.*

An excommunicati possint eligi in executores testamentarij: Et notatur, quod si unus solus sit executor vel Commisarius, illeque excommunicatus existat, & intra tempus, quod de iure, vel à testatore ad executionem concessum est, excommunicationis absolutionem consequi non possit, tunc etenim ad Episcopum executio devolvitur in causis pijs, in alijs vero ad heredes. Et an Index nec ordinarius, nec delegatus, vel arbiter, Advocatus, vel Tutor si sint excommunicati non possint indicare, patrocinari, nec in iudicio exsistere? Ex part. 8. tract. 5. ex ref. 2. Quæ hic est in tom. 6. tract. 9. de Executoribus Testamentorum ref. etiam 2.

Nota quod in tom. 7. tract. 1. de Regularibus sunt quatuordecim
plurima & difficultates pro diversis casibus multis, in quibus
Episcopi possunt excommunicare Regulares & pro
communicationibus ferendis ab ipsius Prelatis Regu-
laribus & Abbatibus Monialium; & pro communican-
cum supra dictis, quando ipsi sunt excommunicati
pro excommunicatione, quam Episcopi pronuntiant
contra Regulares, & alios colloquentes cum Monialibus
exemptis, & pro ingrediendis Monasteria Monialium
&c. & pro aliis multis casibus. Et pro ablatione com-
municationis impedienda à se prædictis Prelatis Regu-
laribus suis subditis Religiosis, & Novitiis, & etiam
suis secularibus virtute suorum privilegiorum, & etiam
casibus missi occurrunt requirere illos ibidem in Resolu-
tionibus his assignandis, & non in aliis prædictis articulis
videlicet in ref. 19. 27. 32. 33. & à ref. 36 usque
ref. 39. & à ref. 42. usque ad resol. 41. inclussive
in ref. 92. 94. 98. 109. 114. 117. 119. 131. & à resolu-
tione usque ad ref. 138. & in ref. 143. 166. 207. 214. 215.
246. 263. 264. 265. 266. 269. 294. 298. 299. 300. 301.
315. 317. 319. 320. 322. & 332. & quoniam non frequen-
tè & clarè tam ex consequenti in multis aliis arti-
culis prædictis tractatus.

An quando Episcopi, Visitatores, & Prelati Religiosorum alij superiores Regulares, aut Seculares Ecclesiastici, capiunt sub pena excommunicationis ipsi se esse indignos, et scientes crimina intra certum tempus, & terminum sibi reuolunt, subintelligendum esse feruore cordis, & affectionis fraternæ, alias non est obediendum? Et ratio est, quia fraternitas fit abdicanda, quando blasphemia, & contumelia, & non sit hæreticalis, si precipiant, sub excommunicatione denunciare? Ex p. 7. ut. 3. extel. 44. §. 60. Quæ nunc inueniuntur in tom. 7. de Correctione fraternæ ref. 51. & 74.

An si quis ante ebrietatem, vel antequam subsequantur aliqua peccata externa, confiteatur, & accipiat satisfactionem, & sit ei data in ebrietate, teneatur postea confiteri, si subsequantur, & inducant excommunicationem? an christiani remigantibus in rivibus Turcarum peccent mortaliter, & incident in excommunicationem? Et an citum sit metu mortis vel alterius gravissimi damni, peccare cum excommunicato nominatim denunciato, vel publico Clerici percussore? Ex part. 3. tract. 6. ex rel. 1. & in tract. 5. ex rel. 36. & iterum in tract. 6. ex rel. 4. Quarto infertor. *Quæ hic reperitur in tom. 2. tit. de Scandalo rel. 39. 73. & 76.*

Quæritur quot annorum senex intelligatur, & ex quo
sit ex ea etate ad Pontificem pro absolute commu-
nicationis sui casus occurrere, ita ut possit absolui a
cunctisque papali excommunicatione? Ex p. 9. tract. 4.
ref. 2. Quæ hic est in tom. 8. tract. 4. de voto, ref. 17.

An liceat absque metu censuræ excommunicationis cap.
quis suadente, percutere Pontificem pro desynodo
cessari? Ex p. 5. tract. 4. ex rel. 1. Quæ hæc in
est in tom. 8. tract. 4. de homicidio, ref. 17.

*An si quis inuenitur laqueus suspensus, vel mortuus in loco
debeat sepeliri in loco sacro? Et quid si sicca pal-
pascatur non communicare? Et quid si defunctus, sine
esset occultum? Et an omnes qui moriuntur in peccato
torio, & sine signis penitentiae, et qui in ista aetate
caus, meretricis, concubinarum, et in ista aetate
ro corruptus morbo amissu loquelam & paulo post expu-
nit, & morientes extra locum ueluti non sine sepelien-
loco sacro? Ex p. 5. tract. 3. ex ref. 10 & 99. q.
hic reperitur in tom. 8. tract. 8. de casibus occurren-
temp. mortis ref. 4. & 5.*

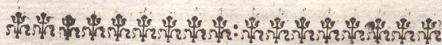
*An excommunicatio contra ledentes immunitatem
rum non sit lata, sed ferenda? Et an indices fac-
violantes illam incident in consuram Bullæ Cæsa-
an contravenientes, & violantes Ecclesiarum immu-
tatem possint absolvi ab Episcopo, vel talis absol-
sit Summo Pontifici reservata? Et an ad inter-
tendum*

& Resolutionum.

excommunicationem huius Bulla sufficiat alius
 irritatus? Et an mandantes offendi cardinales si effe-
 ctus non sequatur incurrant in excommunicationem Bulla
 Cane? Et quid de eo, qui nomine suo offensionem f. Etiam
 Cardinali ratam habet? Et an receptatores & defensores
 interfectionum Cardinales incurrant in excommunicatione
 Bulla Cane? Et an occidentes bannitum in Ecclesia
 incurrant in excommunicationem Greg. XIV. contra ex-
 cidentem ab Ecclesia? Et quid de indice laico mandante
 aliter in Ecclesia occidere? Et an qui est excommunicatus
 auctoritate Ecclesia? Et notatur, quod priuata
 persona, que extrahit al. quem ab Ecclesia efficit censu-
 ra. Et an Ecclesia violenter si per Episcopum excommuni-
 cationem non tolerat confectur aut benedictur? Et ad-
 uerit, quod Ecclesia non violatur quamvis excommuni-
 catus non tolerat in ea celebret, nec Altare, nec para-
 menta sacra polluantur per eum talium excommunicatio-
 nem. Ex p. 6. tract. 1. ex ref. 34. & in p. 1. tract. 1.
 ex ref. 15. & 41. & in p. 5. tract. 2. ex ref. 87. & 91.
 & in p. 6. tract. 1. ex ref. 21. & 35. & in p. 1. tr. 1.
 ex ref. 34. & in p. 4. tract. 1. ex ref. 102. & in p. 11.
 tr. 8. ex ref. 22. *Qua nunc inueniuntur in tom. 9.*
tract. 1. de Immunitate Ecclesiarum resolut. 2. 4. 5. 47.
44. 64. 118. 77. 112. & 131.
 Episcopi possunt excommunicare Reges, & eorum Consi-
 liarios? Et quid de inquisitoribus, non solum in Sicilia,
 sed in aliis Regnis? Et an percipientem Clericum non de-
 ferentem habitum & Tonstram incurrat in censuram Ca-
 nonis? Si quis inuadente & c. Et an bona Confraternitatum
 laicorum, & Hospitalium possint alienari sine assensu
 Episcopalis? Ex p. 3. tract. 1. ex ref. 9. & in p. 1. tract. 2.
 ex ref. 33. alias 34. & in p. 4. tract. 1. ref. 37. *Qua hic*
reperiuntur in tom. 9. tract. 2. de Immunitate Eccle-
siarum ref. 46. 135. & 177.
 Qua quod in praedicto tom. 9. & tract. 2. de Immunitate
 Ecclesiarum, sunt alia quam plurima difficultates pro Im-
 munitate Ecclesiarum, & pro incurrenda excommuni-
 catione Bulla Cane & aliarum contra ledentes, & fran-
 gentes praedictam Immunitatem Ecclesiarum. Et
 etiam aduertitur, quod sunt plurimi alij casus pro privile-
 gio contra Immunitatem Ecclesiarum, quod si re vera
 existat, docetur renocata esse per Bullam Cane, & ideo si
 casus noster pro praedictis occurrerit require illum
 in ref. 6. 7. 8. 9. 12. 13. 24. 27. 28. 33. 36. 37. 38. 39.
 40. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 56. 60. 62. 93. 95. 100.
 101. 111. 115. 116. 146. 181. 196. 197. 207. 215. 223.
 310. 317. 339. 344. 382. 300. 308. 325. 333. & 338.
 offendentes, & interficientes Cardinales qui nondum Ca-
 pillum habuerunt, incurrant in excommunicationem Bulla
 Cane? Et an Cardinales comprehendantur in generali
 suspensione Pontificia imponente censuras & penas? Et
 an Cardinales possint in suis titulis excommunicari? Et an
 Privatus Cardinalium possit etiam fulminare censuras &
 excommunicationem, quae sunt inuisionis Episcopalis? Et an
 Cardinales Monasteria Monialium ingredi valeant post
 Bullam Greg. XIII. vel an hoc intelligatur de protectio-
 nibus solis? Et an si quis eiiciat Cardinales a terris, in
 quibus nati sunt, aut domicilium habent, incurrant in ex-
 communicationem Bulla Cane si non exerceant aliquam le-
 gitimam? Et quid si solis verbis minatoris quis ei-
 ciat praedictos Cardinales si ob minas alia loca relin-
 quat? Et an si quis insulsum faciat ad domum Cardina-
 lis, ut ex hoc verecundiam tantum inferat, incurrat in ex-
 communicationem Bulla Cane? Et quid si quis percutiat
 Cardinalem percussione leuissima? Et quid si ictus solum
 modo osses tergit, aut leuauit manum ad percutiendum
 Cardinalem, quamuis postea non percutiat? Et an, qui
 periculo clamando poterat eiusmodi Praelatis opem ferre,
 & non clamauit, aut pecunia eos redimere, & non rede-
 dit, vel sciat aliquos contra Cardinalem conspirasse &
 illis non denunciari, incidat in excommunicationem Bulla
 Tom. V.

Cane? Et an offendentes Clericos familiares cardinalium
 ipsorum inuitu incidant in excommunicationem Bulla
 Cane? Et an cardinales percipientes se ipsos incurrant in
 excommunicationem Bulla Cane? Et an cardinalis Reli-
 giosus, si deponat habitum suae Religionis igitur in ex-
 communicationem? Ex part. 5. tract. 2. ex resolut. 76. 16.
 12. 20. 81. 82. 92. 88. 89. 83. 84. & 66. *Qua nunc*
inueniuntur in tom. 9. tract. 7. de Cardinalibus ref. 54.
31. 39. 44. 77. 76. 79. 80. 81. 83. 82. & 86.
 An Eminentissimi cardinales reuelando ea, qui in consisto-
 rio tractantur incidant in censuram Sanctissimo referen-
 tam? Et an censura in Concilio Lateranensi si per hoc
 imposta sit usu recepta? Et de aliis etiam agitur qui ca-
 sa & dolo audierint ea quae in Consistorio dicta vel acta
 sunt, vel illis cardinalis reuelat & postea illa aliis nar-
 rent. Et inferitur, quod quando est dubium, an censura
 sit usu recepta, illa non obligat. Ex part. 9. tract. 8. ex
 resolut. 41. *Qua hic est, in tom. 9. tract. 7. de Cardi-*
nalibus ref. 20.
 Nota quod in praedicto tom. 9. & tract. 7. de Cardina-
 libus a ref. 94. usque ad ref. 127. sunt multae quaestiones
 pro excommunicatione incurrenda vel non incurrenda a
 Cardinalibus, & aliis propter colloquutiones, & scrip-
 tiones veritas tempore conclusis & pro absolutione su-
 praedictae excommunicationis.
 Docetur prohibitum esse sibi excommunicatione ne praelati
 Ecclesiarum sibi commissarum bona immobilia aut iura
 laicis submittant, aut subiciant, nec etiam ex ipsis in
 Patronos, vel Advocatos perperam, vel ad tempus non
 medicum constituant. Ex p. 10. tract. 7. ex ref. 5. *Qua*
nunc inueniuntur in tom. 9. tract. 11. de iure Protectio-
nis seu Clientelar ref. etiam 5.
 Nota quod supra in principales resolutiones huius tract. 1.
 de excommunicatione, sunt aliqua difficultates pro ab-
 solutione ipsius excommunicationis & e contra in Reso-
 lutionibus 5. de absolutione excommunicationis, sunt
 etiam aliqua quaestiones speciales pro excommunicatione
 tantum, & non pro eius absolutione. Eadem est ratio in
 multis §§. huius additionis & appendicis in fine huius
 tractatus appositis

TRACTATUS II.

De Censura ob percussione Cleri-
 ci, atque de eius Absolutione.
 pagina 123.

1. Visum dicitur manum violentam in
 clericum iniicere? Et quis vero ex-
 cuseur ab incursione huius censurae?
 Pro quibus in textu huius Resolutio-
 nis diuersi casus adducuntur. Ex p. 9.
 tract. 4. ref. 27. ibid.
2. An in percussione clerici detur paritas materia ad ex-
 cutionem excommunicationem, licet facta fuerit interius
 prauo animo, & mortaliter peccaminoso? Idem dicen-
 dum est de quouis alio opere, cui annexa est excommu-
 nicatio, si opus externum est tantum veniale, & leue,
 licet internum fuerit mortale. Ex part. 5. tra. 5. ref. 65.
 p. 124
3. An si quis percuteret clericum pugno, vel baculo, vno,
 vel altero ictu, incurrat in censuram canonis? Si quis
 suadente Diabolo? Et quam paritas materia ex-
 cuset ab incursione huius censurae pro percussione cle-
 rici? Et docetur quod si aliquis pugno percuteret cle-
 ricum in schola publica, ista leuis percussio ratione loci
 efficitur gravis & ideo talis percussor in hoc casu
 e 3 non

Index Tractatum

- non possit absolui ab Episcopo, sed accedere debet ad Se-
nem Apolicam. Et ceteris alijs diuersi casus adducun-
tur pro percussione Clerici tangente iniuriose illum spuro,
aquis, oleo, puluere, vel si quis eriperet de manu Cle-
rici violenter scripturam, librum, vel eiecit de capite
eius birretum, aut tangeret pedes, vel crucem &c. Ex
p. 10. tract. 14. & Misc. 4. ref. 33. alias 36. ibid.
4. *Quandam percussio Clerici dicatur levis, grauis, &
enormis?* Ex p. 9. tract. 4. ref. 45. p. 125.
5. *An quando est dubium an percussio sit levis, vel grauis
iudicandum sit esse grauem?* Ex p. 9. tract. 4. ref. 46.
p. 126.
6. *An percussio Clerici Superioris Ecclesiastici, vel Regu-
laris prater militiam contra Religionem contineat
etiam militiam impietatis?* Ex part. 9. tract. 4.
refolut. 28. ibid.
7. *An Clericus voluntarie percussus se ipsum incurrat in
excommunicationem Canonis, si quis suadente? Et an
Cardinalis se ipsum percussus, aut vulnerans in supra-
dictam excommunicationem incurrat? Et an Monialis,
quo potione, aut vena scissione abo-sum intendit, in-
currat in praedictam excommunicationem?* Ex p. 3.
tract. 5. & Misc. 1. ref. 82. alias 81. p. 127.
8. *An clericus percussus se ipsum incurrat in censuram
Canonis? Et quid si ipse consentiat in suam percussio-
nem, an talis percussus, & ipse Clericus percussus
pro excommunicationis habendi sint? Et an Clerici, qui
in luctu ex more amicorum se alapis cedunt, capillosque
cellant, incidunt in excommunicationem Canonis?* Ex
part. 9. tract. 4. ref. 8. ibid.
9. *An si duo Clerici ensibus districis, unus contra alium di-
gladiatur, incurrant in censuram? Et inferitur, quod qui
animo deliberato per vestes Clericum apprehendit, aut per-
cutit luadente Diabolo aliquid corpori Clerici adhaerens,
puta equum, cui Clericus insidet vulnerat, aut ei iniuriam
infert, vel si quis de manu Clerici per vim auferat e sem,
aut illum de latere per iniuriam eripiat, aut galerum, seu
pileum de capite &c. est excommunicatus. Et an volens
percutere Clericum gladio, vel sagitta, aut ictu, & casu
aberreret, illumque non attingat, etiamque si sagittam emit-
tat, vel ictum in illum dirigat, incurrat excommunica-
tionem? Et notatur cum qui adhuc non est initiatus pri-
ma Toifura, & si in habitu Clericali incedat, inferniem-
do, Eccl. sit animo ascendendi ad statum Clericalem non
gaudere privilegio Canonis & de Clericis Saluaticis
idem dicendum est. Ex p. 9. tract. 4. ref. 4. p. 128.*
10. *An percussus Clericum consentientem incurrant in
censuram? Et an Clericus consentiens dictae percussioni
non sit excommunicatus, sed possit excommunicari? Pro
quo explanatur, quod aliud est subicere se clementia
alicuius, & aliud participare cum aliquo in crimine cri-
minoso, quod non participat se submittens misericordiae
alicuius quid de facili solet parcere subiectis, & pro-
stratis?* Ex p. 9. tract. 4. ref. 9. p. 129.
11. *An. Prelati Regulares, & seculares percussus Cleri-
cos titulo Correctionis per alios incidunt in censuram?
Et an hic alius qui in Religione debet esse Monachus,
possit esse vnus & Conuersus? Et an restrictio, ne fiat per
laicum percussio habet locum etiam in Prelatis Clerico-
rum-secularium? Et an captura Clerici possit fieri per
laicum auctoritate Superioris Ecclesiastici. Ex p. 9. tract.
4. ref. 22. ibid.*
12. *An percussus Monachum, vel Nouitium titulo corre-
ctionis incidunt in censuram si in Religione adfit statutum,
ne Prelati causa correctionis percussus Monachos? Et
quid, si Submagister corrigat contra prohibitionem Magi-
stri principalis? Et notatur Clericos Sodomitas esse priua-
tos per Bullam Pij V. privilegiis clericalibus, sed intellige
post declarationem criminis. Et an sub nomine Clericorum
Sodomitarum in dicta Bulla intelligantur patientes cri-
men nefandum? Ex p. 9. tract. 4. ref. 41. p. 130.*
13. *An Magistri percussus Clericum discipulum per lai-*

- cum incidunt in censuram? Ex part. 9. tract. 4. refolut.
23. ibid.
14. *An percussus Clericum titulo correctionis incidunt
in censuram? Et quid, si excedat modum vel corri-
piendi? Et in textu huius Resolutionis explanantur
uersae personae, quae hanc correctionem facere possunt
censura incurfione. Et an, quando dicta persona ex-
cedit modum percussus relatione ad correctionem, cor-
rigunt ex odio, incurrant hanc censuram? Ex p. 9. tract.
4. refolut. 21. ibid.*
15. *An pater correctionis causa possit percutere filium
clericum in sacris constitutum absque metu censurae
quid in praedicto casu de Clericis in inferioribus gradibus
sine ordinibus constitutis? Et notatur hoc locum habere
auctorem, si talis filius Clericus est in eius potestate. Sed
de Matre? Et aduertitur Magistrum ab excommuni-
catione immunem esse, si discipulum correctionis causa
percutiat. Ex p. 9. tract. 4. ref. 1. p. 131.*
16. *An si quis percutiat Clericum turpiter agentem cau-
lia illegitima incidunt in censuram? Et quid de filia
matris? Et etiam de matre, sorore, aut uxore agente
praedicto casu & non solum in actibus proximis, sed
in actibus, & similibus, sed etiam in actibus
suspectis, & secreto. Imo hoc procedit si Clericus tamen
infestet puerum pro nefanda libidine? Ex part. 9. tract.
4. ref. 33. p. 132.*
17. *An si quis percutiat Clericum turpiter agentem cum
sua sponsa de futuro, incidunt in censuram? Et in huius
huius resolutionis apponuntur omnes personae, cum quibus
si Clericus turpiter ageret, & percussus fuerit
percussus non incidit in excommunicationem, & mul-
tum si turpiter in actu fornicationis inueniatur Clericus,
sed etiam si inueniatur vacans amplexibus, &c. volens
que actibus turpibus qui nimio in loco suspensa. Et quid
si in loco honesto Clericum loquentem cum uxore &
post trinam monitionem repererit maritus domi cum
uxore solum loquentem, si cum per 24. horas capiam
detineat, aut verberet? Et in dictis casibus adductis in
corpore huius Resolutionis, an percussio in continentem
praestanda sit? Et an patri filio fratri, matre, &c. volens
interficere Clericum in flagranti reperiatur licet ali-
absque incurfione excommunicationis quicquid dicta opera
potest illum auertere, consulere percussorem tantum
mutilationem? Et notatur praedictum non posse per alium
percutere Clericum turpiter agentem cum uxore, filia,
sorore &c. & in tali casu tam mandatis quam per-
cussus mandatuarius incurret excommunicationem. Ex
part. 9. tract. 4. refolut. 32. ibid.*
18. *An incurrat censuram maritus, si data opera se abscondit
ut Clericum adulterum inueniat cum uxore, & illum per-
cidat aut percutiat? Et notatur quod non ob actum carnalis
tantum, sed etiam ob amplexus, oscula, & alia
huiusmodi generis signa propinqua operis nefandi cen-
suris, vel explendi cum uxore, matre, sorore, vel propin-
quis &c. percussus Clericum posse sine crimine, & excommuni-
catione. Imo satis est ut solus cum sola reperiantur suspi-
co suspecto accedentibus alijs circumstantijs sufficiant
que momentibus? Et an extendendum hoc sit ad spem
de futuro, aniam, aut neptem? Etiamque notatur, quod
maritus procurauerit, ut Clericus vocetur ab uxore ad
illam turpem actionem, & si cum percuteretur incurret
vtrique, scilicet tam uxore, quam maritus, excommuni-
cationem. Et tandem quaritur, an adiuuantes, seu des-
ciantes praedictum Patrem, filium, fratrem vel matrem
in supra dicta percussione incidunt in excommunicationem?
Ex p. 9. tract. 4. ref. 2. p. 133.*
19. *An mulier Nobilis, quae fuisse, vel alapa percussus Cle-
ricum ad venerem sollicitantem, incidit in censuram?
Et quid, si Clericus eam verbis tantum tentaret, &
aggrediretur? Idem dicendum est in praedicta casu de po-
ro sollicitato a Clerico cum peccato nefando. Ex p. 9.
tract. 4. ref. 38. p. 134.*

& Resolutionum.

percutientes Clericum, qui post insultum fuisse
vel aliam fugit, incidat in censuram? Et An sit licitum
honoris iacturam persequi fugientem, qui percussit
alium fuisse, v. g. & illum tantum percutere, quam-
vis ad sui honoris defensionem opus sit? Ex part. 9.
tract. 4. ref. 25. pag. 135.

27. An percussus, vel occidens Clericum aggressorem, si posse
fugere incidat in censuram? Et an hoc intelligatur tam
de viro Nobili, quam de viro infima nota, vel de Cle-
rico, aut Monacho? Et an si aliquis extraneus, vel
propinquus consulari Patri, filio, fratri, vel marito occi-
dit Clericum in flagranti reperti, vel iniuste inuasi-
tus, an sequitur homicidium in personam ipsius Cle-
rici, talis consules incidat in excommunicationem?
Et docetur virum Nobilem, etiam si possit fugere,
non incidere in censuram, sed tantum irregularitatem, etiam
si percussit culpam ex parte eius, ut innaderetur. Ex p.
9. tract. 4. ref. 16. p. 136.

28. An percussus Clericum in defensionem alterius incidat in
censuram? Et supponitur percussorem Clericum in sui
defensionem non incurere in censuram, quod intellige in
casibus cum moderamine inculpatae tutelae, quamvis
inter, & deliberate operetur, secus vero si moderamen le-
gitime defensionis transgressus fuerit. Et docetur, quod
percutiens viri arbitrio relinquitur, in quo consistat dic-
tum moderamen, & inferitur primo posse mulierem percu-
tere Clericum tentantem suam pudicitiam facere, vel ver-
bi gratia via auertere a se illum non posset. Secundo, vio-
lenter expellens a domo Clericum iniuste illam occupan-
tem in hanc excommunicationem non incidit. Terio, si
volenter expellat Clericum tibi honorificam sedem usur-
pantem, quando si Clericum bonam firmitatem infugetur,
et ab eo violenter extrahatur. Et quid, si res furatas domi-
liones depositas, easque pacifice possideret? Quinto, fugien-
tem Clericum debitorum, aut de fuga suspectum decinere
patri, ut Superiori presentes, debitumque reciperes.
Item est, si in flagranti delicto, vel in eius probabili sus-
pensione index secularis Clericum inueniat. Et tandem ex-
planatur in quibus casibus consistat excessus moderata de-
fensionis. Ex p. 9. tract. 4. ref. 24. p. 137.

29. An percussus ex charitate tenetur impedire percussorem
autem Clerico, si non impedit, incurrat censuram? Et
quid, si dolose non impedit talem percussorem, non posset
evitare sine periculo, & damno? Et quid est dicendum, si
non obstat propter adium, & prauum affectum, licet peccat
mortaliter? Et quinam ex iniustitia teneantur obulare
percussorem Clericorum? Et notatur quod ut non impe-
dendo percussorem Clerici incidat in censuram, quatuor
regulas debent concurrere. Ex p. 9. tract. 4. ref. 3. p. 138.

30. An Heluetij arcetes turbant, dum Pontifex, vel alius
precepti & creditur, si percussit Clericum, incidat in cen-
suram? Et quid, si tamen id faceret animo maligno ex
populo, scilicet intendens Clericum verberare sine suffi-
cienti necessitate? Ex p. 9. tract. 4. ref. 20. p. 139.

31. An percussus Clericum ex ignorantia incurrat in cen-
suram? Et quid, si ignorantia sit inuincibilis, & quid, si
sit vincibilis? Sed maior difficultas est ignorantia crassa,
v. g. & affectata, licet ignorantia effectata procedat
ex dolo, & temeritate? Difficultas adhuc superest de igno-
rantia concomitante sine iuris, sine facti? Et in textu huius
Resolutionis adducuntur alij diuersi casus in exemplum
supradictarum questionum. Ex part. 9. tract. 4. ref. 42. ibid.

32. An mandantes, consules, seu precibz, & promissis inci-
dentes, consentientes, & ratum habentes, & auxilium pra-
estantes percutere Clericum incidant in censuram? Et quid
dicendum, si mandatum non sit expressum, sed tacitum?
Et notatur, si mandans incurrat, si mandatarius excesserit
ritum, & mandatarius illum vulnerauit? & quid si quis
mandatarius excesserit faciendo illi iniuriam personalem?
Et notatur, quod si aliquis, licet non mandet, vel consulat

percussorem Clerico expresse, dicit tamen coram suis ami-
cis, & familiaribus se desiderare vindictam de tali Cle-
rico, si postea sui mori his verbis percussit, iste incurrit
excommunicationem; unde ut esset liber ab excommuni-
catione, debet affirmare se non dicere eo animum, ut percu-
riant, & quod non desideret ut ipsi percussant. Etiamque
aduertitur ratam habentem percussorem Clerici, etiam
post factum incurere censuram Canonis, ad quod requi-
runtur tria, quae explanantur in §. ultimo huius Resolu-
tionis. Ex p. 9. tract. 4. ref. 14. p. 140.

33. Quis consulat homicidium cuiusdam Clerici, & postea
serio consilium renouat, quatuor, an ex homicidio se-
quuto incurrat excommunicationem, irregularitatem,
& obligationem restituendi? Ex p. 3. tract. 5. & Mil. 1.
ref. 84. alias 83. p. 141.

34. An renouantes mandatum, & consilium, si percussio Cle-
rici sequatur, incidant in censuram? Idem dicendum est
de irregularitate, & damni compensandi obligatione. Et
quid dicendum est de illo, qui propinato veneno Clericum
occidit, tamen si diligentiam adhibuerit ad damnum impo-
diendum? Ex p. 9. tract. 4. ref. 15. ibid.

35. An mandantes, & consules percussorem Clerici, si ante
percussorem penitent, & conuertantur, incidant in cen-
suram? Et supponitur non posse renouari mandatum, nec
consilium. Et an excommunicatio incurrat ab illo, qui
postquam mandauit, moritur, antequam percussus Cle-
ricus? Et in conclusionem supra dictae difficultatis aliquae
aliae adducuntur in textu huius Resolutionis. Ex p. 9. tract. 4.
ref. 16. p. 142.

36. An furans cingulum, vel aliam vestem Clerico dormien-
ti incidat in censuram? Et quid, si vestes de domo Cleri-
ci auferat latro, aut pecuniam ex crumena ab eo gestata,
arripuerit subdole, & sine vi? Ex part. 9. tract. 4. ref. 37.
p. 143.

37. An si qui capiat Clericum vel Monachum per capillos,
seu barbam, aut captiuum dicens, si non esses Clericus, vel
Religiosus, te occiderem, vel percuterem, incidat in cen-
suram? Et notatur Clericum indignatum eleuando ma-
num contra alium Clericum reiciens illum aliquantis-
per de loco, in quo morabatur, non incidisse in cen-
suram. Ex p. 9. tract. 4. ref. 35. p. 144.

38. An si qui porrigeret venenum Clerico incidat in cen-
suram? Et quid de Moniali sumens venenum, ut satus moria-
tur. Et notatur propinantem venenum Clerico in cen-
suram non incurere, antequam venenum operari incipiat.
Unde queritur, an si talis isto medio tempore confiteretur,
vel eliceret actum contritionis, incideret ne postea, venenum
operante, in censuram? Et in §. 1. huius Resolutionis cur-
sim multi, & diuersi casus explanantur pro incursona
censurae in illis qui reducuntur ad percussorem iniurio-
sam personae Clerici, &c. Ex p. 9. tract. 4. ref. 36. ibid.

39. An percussus Clericum mortuum incidat in cen-
suram? Ex p. 9. tract. 4. ref. 39. p. 145.

40. An percussus Clericum per iocum, si aliquantulum ex-
cedat, incurrat in censuram? Ex p. 9. tract. 4. ref. 43.
ibid.

41. An qui intendit percutere Caium Clericum & facta di-
ligentia percussit Titium Clericum, incidat in censuram?
Et in exemplum adducitur, quod proiciens lapidem, ut
percuteret Sempronium Clericum, & casu inculpabiliter,
percussit Titium etiam Clericum illum tunc transmeantem;
is enim nec incidit in censuram, nec morte inde sequuta
contraxit irregularitatem, Et quod si percuteret laicum
in eo casu, non incideret in censuram, quamvis intentio
fuerit percutiendi Clericum? Et quod mandans occidere
Petrum, si mandatarius occidat Ioannem, non incurrit
mandans irregularitatem ortam ex homicidio voluntario.
Ex p. 9. tract. 4. ref. 31. p. 146.

42. An percussus Clericum in sacris Ordinibus initiatum,
cumque fuit dispensatum a Pontifice, ut possit contrahere
matrimonium antequam illud contrahat, an inquam illum
percussus incidat in censuram? Ex quo inferitur, an

Index Tractatum,

profusus, cum quo dispensatum est ad nuptias teneatur ad
Officium divinum? et citandum; quod idem dicendum est de
Sacerdote cum prae- et a dispensatione? Et ubi iter querunt,
an d. gr. datus ad pensum Horarum Canoniarum ad stric-
tus sit? Ex p. 9. tr. 4. c. 40. ibid.

37. *An qui percutit Clericum incurrit g.b.lem. incidat in censuram?* Et an talis Clericus amittat priuilegium fori? Et quotiens quoad excludendum ab hoc priuilegio Canonici Clerici Iocutores, Goliardae, aut Esufines, si per annum huic excominifio Officio vacauerint. Etiamque excluduntur excoctantes Officium Carnificum, Macellarium, Tibernariorum, modo coniugati sint, vel h. bitum Clericalem dimiserint. Et an, si coniugati non sint, habitum Clericalem retineant, priuilegio Canonis? Et fori quo ad personas non prouentur, si fidulum quoad eorum bona? Et an Clerici excommunicati, etiam denunciati, & vitandi, suspensi, interditi, irregulares, vel etiam depositi verbaliter gaudeant hoc priuilegio Canonis? Ex p. 9. tr. 4. ref. 13. p. 147.
38. *An percutientes Clericum realiter degradatum incident in censuram?* Ex quo inferatur, an degradatus, si de feſto c. libaretur, conficeret uerum Christi corpus? Et an si degradatus reſtituatur, vel si degradatus moriatur, & reſurgeret, d.beret iterum ordinari? Ex p. 9. tr. 4. ref. 29. p. 148.
39. *An percutiens Apostatam incidat in censuram?* Et quid, si dimiserit h. bitum sua Rel. gionis, & Ecclesiasticum? & percutiens sciat esse Apostatam? Et an Nouitius, si maneat extra Conuentum cum habitu sua Rel. gionis, & licentia Superioris, etiam si illicite, & absque iusta causa fuit dicto Nouitio a Superiore concessa prefata licentia gaudeat priuilegio Canonis? Et notatur, quod non solum conuersi laici oblati seu denati, qui ueram professionem emittunt, sed etiam illi, qui se suaeque Monasterii tradiderunt, & in ipso uiuunt habitu aliquantulum mutato gaudent priuilegio Canonis. Et quid est dicendum de percutiente manifeste Clericum haereticum, an in censuram incurrat, etiam si non traditus sit brachio seculari? Ex p. 9. tr. 4. ref. 12. ibid.
40. *An percutientes Clericum damnatum ad irremes incident in censuram?* Et docetur, quod in hoc casu, quando Comes, & Magister irremes percutit Clericum sicut reliquos remigantes, non incurrit excommunicationem, scilicet uero, si illi, vel alius rixando cum illo percutit eum? Et quid, si praedictus Clericus damnatus ad irremes sit incorrigibilis? Ex p. 9. tr. 4. ref. 17. p. 149.
41. *An percutiens Clericum, qui non habet beneficium, neque requisita Concilij Tridentini, incurrat excommunicationem?* Ex p. 3. tr. 5. & Misc. i. ref. 83. alias 82. ibid.
42. *An qui percutit Clericum constitutum in Minoribus, si non incedat in habitum, & tonsuram, & non obseruet requisita Concilij Tridentini sess. 23. c. 6. de reformat. incidat in censuram Canonis?* Et notatur, quod excluduntur ab hoc priuilegio Canonis Clerici, qui deserto habitu Clericali grauibz criminibus se immittunt inuerecunde, quod a fortiori procedit, si in crimen assensum inciderint. Et quid de Clericis excommunicatis, suspensis, interditi, vel depositis verbaliter tantum, aut irregularibus, an praedicti gaudeant priuilegio Canonis? Et quid est dicendum de Clericis haereticis, & schismaticis? Et quid dicendum erit de Clericis Ordinatis per saltum, ante legitimam aetatem, vel per alienum Episcopum absque dimissoriis, vel cum dimissoriis falsis, vel per Episcopum excommunicatum, suspensum, vel depositum? Ex. part. 9. tract. 4. ref. 5. ibid.
43. *An qui percutit Clericum coniugatum non deseruientem alicuius Ecclesiae incurrat in censuram Canonis?* Et quid de priuilegio fori? Et an uxor Clerici coniugati, & filij eorum gaudeant priuilegio Canonis, & fori mariti & patris incedentis in habitum, & tonsuram? Et quid si manus iniectioni rei uxori si praedicti inodium uirum tunc iniiciunt incurret in excommunicationem, & ac si ipsum percuteret &

Idem est si percussio fieret in personam alius cuius
neq. Clerici in eodem ipsius Clerici. Et si alius
de eam excommunicatio non sufficit, si tempore
cuius talis Clericus coniugatus non fuit, et si
non habet vestes Clericales: Et notatur quod Clerici
iugati non bigamis, si dimittit uxorem, et
postea illum realitatem gaudet privilegio Clerici
quo sequitur, quod Clerici bigami, bigamis vocati
pretia in minoribus ordinibus confitenti, et
quod denudant, secus vero de bigamia simulatio
vi si Clerici bigami in Sacris instituti sunt, vel in
penfensione, vel illegitimate hoc privilegio Cane
dent, secus in Minoribus constituti. Item doctores
ligiosis bigamis, etiam si habuit dimissam, qui
percutientes erunt excommunicati. Ex part. 3. ubi
resoluit. 6. p. 170.

- 44.** An torquentes Clericum per laicum incidunt in censuram, etiam si de licentia Episcopi hoc faciunt? Et an sustinendo in contrarium excuset a culpa? Et an saltem tali casu Superiores torquentes & corrigentes Clericum per alium laicum peccaverint? Ex p. 9. tr. rel. c. 10. p. 107.
45. An percussus Religiosum in uide de profano incidit censuram? Et an hoc procedat etiam si propria causa & non tantum Religionis sit nullius preiudici, immo contra iura receptis sit? Ex part. 9. tract. 4. resolutio. p. 152.
46. An percussiones Religiosum nullo ordine insignitus & expulsum à Religione, incurram in censuram? Et si possit habitum, & Tonfuram Clericalem? Et de hoc Clericum ex defectu habitus non committere priuilegium Canonis. Ex p. 9. tr. 4. ref. 44. ibid.
47. An Monialis, quæsumis potionem, ut propter suauitatem abortum faciat, incurrit in censuram? Et quid ob idendum de alio propinante potionem pro abortu faciendo? Monialis, illa consentiente sequente officii? Ex part. 4. ref. 10. ibid.
48. An Monialis sumens potionem mortiferam facit, ut pugnis se percussions ad abortum facienda, ut potius sequenti est, non solum incidit in pena Iulie Sixti? sed etiam in censuram cap. si quis succende Diabolo. Ex p. 7. tr. 5. ref. 40. p. 153.
49. An Equites D. Iacobi, Alcantara, Calatrana, &c. gaudent privilegio canonis? Et quid de priuilegio iuris? Et in vtroque quid dicendum esset, si dicti Equites professionem non emisissent, sed tantum habitum accepissent? Ex p. 5. tr. 13. ref. 44. ibid.
50. An percussiones Equites D. Iacobi, Alcantara, Calatrana, &c. incidunt in censuram canonis? Et quid de Militibus prædictorum Equitum? Et queritur, utriusque diffinitio de Commendataris, in quibus maior potest esse difficultas? Et quid de confederandis circa supra dictis? Et quid etiam sentiendum sit de Equilibus D. Ioannis Hieronymi, qui non Canonicè ad statum clericalem promouantur, per prona sit à gradu decedendis, velati fisci? &c. gaudent privilegio canonis? Ex p. 9. tract. 4. ref. 7. ibid.
51. An notorius percussor Equitis Ierosolymitanus, Calatani, &c. vel Religiosi alterius Religionis Ordines non habuit sit propter excommunicationem incursum vitandus? Et an talis percussor sit vitandus ante iudicii sententiam declarationem? Et an ad notorietatem per eundem facti requiratur, quod sciatur factum euidenter à deo personis in oppido paruo, & à pluribus aliis in ciuitate? Et docetur, quod in omissis nomine clericali venient Religiosi; & quod interdicti nec, non sententur interditi Religiosi. Ex p. 10. tr. 14. & Militem. ref. 11. alias p. 154.
52. An percussiones Eremitas, qui sint sub obedientia Episcopi vel aliter Prelatis, incidunt in censuram? Et quid sentitur de Fratribus tertii Ordinis? Et quid dicendum sit de Fratribus tertii Ordinis Franciscæ, & D. Dominici, vitam in communitate agnuntibus, & habitum Religionis gestantibus, an hoc priuilegium

& Resolutionum.

animo & fori gaudeant? Et quid de predictis Fra-
tribus, qui in propriis domibus commorantur, & se sua-
rum bona Religionis obtulerunt? Ex p. 9. tract. 4. ref.

115.
Ab his qui eadem actione, qua sit tota simul, verbi gratia
percutit, percussit duos clericos, vel scopulo duos interfici-
t, incurrit duas excommunicationes? Idem est dicen-
dum de eo qui eadem actione duo vasa r. p.uit diuersorum
Domorum, si furum erat prohibitorum sub censura. Idem
dicendum de iudice, qui simul duabus manibus trahit duos
homines vi e templo contra Immunitatem; vel de eo, qui
eodem tempore conuersatur cum duobus excommunicatis.
Ex p. 1. tr. 9. ref. 59. 156.

Ab percussione plures clericos successu incurrat tot cen-
suras, quod si percussit? Et an legatus una censu-
ra, si alio capax alterius, non tamen diuersa rationis,
distinetur? Et notatur, quod plus censura incurruntur
ab eo, qui fecit unum actum habentem plures circumstan-
tias, pro quibus singulis lata est sententia censura si ta-
men dicta circumstantia mutent speciem actus moralis, &
eius autem si non mutent speciem. Et queritur, si quis
percuteret Monachum initium prima Tonsura, an duas
censuras incurrat? Etiamque notatur, quod tot censura
incurratur, quot sunt Superiores prohibentes quando
habet diuersam potestatem, secus si eandem. Ex p. 5.
tr. 4. ref. 60. ibid.

Ab quodam ciuitate huius Regni quidam percussit cle-
ricum publice, & notorie, quæstionem statim a me, an
sit vitandus? Ex p. 3. tract. 5. & Misc. 1. resolut. 14.
ref. 157.

Ab qui percussit clericum publice & notorie, sit statim
vitandus, ante iudicis sententiam? Ex p. 5. tract. 9.
ref. 61. ibid.

Ab percussor notorius clericus, eo ipso statim sit semper
vitandus? Et queritur, quot autem testes requirantur, ut
statim dicatur notorium in clericis percussione? Et an si
ita, si aliquis notorie confituitur, vel mandauit, aut
tam habuit, vel non impedivit percussorem clericus, sit
vitandus, sicut notorius percussor? Ex p. 9. tract. 4.
ref. 62. ibid.

Ab quia interrogatus fui, quot testes requirantur, ut fa-
ciatur dicatur notorium in percussione clericus? Ex p. 2.
tr. 16. & Misc. 2. ref. 22. alias 24. p. 158.

Ab de dubiis de percussione notoria clericus teneatur vitare
percussorem? Et docetur, ut teneatur vitare excommuni-
cationem denunciatorum, non sufficere dubium adhuc prudens
denunciatorum: sed requiritur notitia illius moraliter cer-
ta, quod excommunicatio sit expresse denunciata Ex p. 4.
tr. 1. ref. 71. ibid.

Ab quidam calcibus percussit clericum in publica platea, &
an a tali excommunicatione non possit ab Episcopo ab-
solutus? Aliqui viri docti, quæstionem a me, quid in
hoc ego sentirem? Et in dubiis, an percussiones decla-
rate sunt potius grates, & enormes quam leues? Ex
p. 1. tr. 16. & Misc. 2. ref. 21. alias 23. p. 159.

Ab calcibus percussit clericum in platea dicatur per-
cussor leniter in ordine ad obtinendam absolutionem? Ex
p. 3. tr. 4. ref. 19. ibid.

Ab quis potest absolvere a dictis percussione? Et an hac
potestas extendatur ad quoslibet Praelatos iurisdictionem
Episcopalem habentes? Et in textu huius Resolutionis
explanantur omnes persona in iure expresse, que ex-
tendatur ad Pontificem pro absolutione ob enormem
clericis percussorem. Ex p. 9. tr. 4. ref. 47. ibid.

Ab quis, si pro enormi percussione non potest adire Pon-
tificem, teneatur Romam mittere Procuratorem vel episto-
lum pro absolutione? Ex p. 9. tract. 4. ref. 48. p. 160.

Ab Episcopus possit absolvere ex quacumque percussione
clericorum, etiam si percussor possit recurrere ad Sum-
mam Pontificem, dum modo percussio sit occulta? Et an
eandem facultas Mendicantibus Religiosis concessa
sit? Ex p. 9. tr. 4. ref. 63. ibid.

65. Quando ab Episcopo non est exigendum iuramentum, ut
absoluti a censura canonis teneantur adire Pontificem?
Ex p. 9. tr. 4. ref. 64. ibid.

66. An Principum Ianitores, Ostiarii, &c. percussiones cle-
ricos sub pretextu Officij possint absolui ab Episcopo,
quamuis percussio grauis sit modo non, sit enormis? Et an
Officiales non fortuito, & incaute, sed titulo iurisdic-
tionis percussus ex odio clericum semper sit remittendus ad
Papam pro absolutione, exceptis casibus legitimi impedi-
mentis? Et queritur in hoc casu, cui incumbit onus proban-
di, an fortuito, vel deliberate Officialis, (ut supra) per-
cussit clericum arcendo turbam, ad hoc ut declaretur ex-
communicatio Episcopalis, aut Papalis? Et obseruatur di-
ctis Ianitoribus, & Officialibus, (dum ab Episcopo absol-
uuntur ab excommunicatione si quis suadente, contra acta
ob delictum enorme,) non esse iniungendum onus se præ-
sentandi postea Sedi Apostolica, sicut etiam mulieribus,
pueris impuberibus, & delicatis magna potentia id onus
non iniungitur. Ex p. 9. tr. 4. ref. 55. ibid.

67. An Episcopus possit absolvere clericos, qui Collegialiter
viviunt, vel in Seminariis, conuictoribus se inuicem percus-
siones non percussione leni, sed graui? Et notatur, quod
quando dictis clericis Collegialiter viuuntibus ab Episco-
po absolutio censura imperitur, non est onus imponen-
dum presentandi se postea Sedi Apostolica. Et quid est
dicendum in predicto casu de pueris ministrantibus in Ec-
clesia Cathedrali, vel alia Ecclesia, qui ibi communiter
viviunt, & subsistentur de redditibus ab Ecclesia ad id
deputatis? Et quid de aliis pueris, qui in domo commu-
ni viuunt sub aliquo moderatore eorum? Ex p. 9. tract. 4.
resolut. 56. p. 161.

68. An Episcopi possint absolvere impuberes, qui clericum
percussit? Idem est dicendum de puellis puberibus. Et
docetur quod talis non teneatur postea se Sedi Apostolica
presentare, etiam si pueri impuberes doli tamen capaces
non petant absolutionem ante pubertatem, quamuis lasio
facta tempore impubertatis sit enormis? Ex p. 9. tr. 4.
ref. 58. ibid.

69. An Episcopi possint absolvere mulieres cuiusvis status
sint & conditionis percussiones Clericos ex quavis percus-
sione? Et an dicta absolutio danda sit simpliciter ab eo-
dem Episcopo, & non ad reincidentiam? Idem dicendum
est & multo magis de Monialibus. Et an statim persona
prius, & veritas negotij sit irritanda Romano Pontifice
ante quam absolutio censura impendatur ab Episcopo
mulieribus supradictis? Ex p. 9. tr. 4. ref. 59. p. 162.

70. An Episcopi possint absolvere senes ex quacumque Cle-
ricis percussione? Sed difficultas est, quinam dicendus sit
senex? Ex p. 9. tr. 4. ref. 60. ibid.

71. An Episcopus possit absolvere a graui, & enormi Clerico-
rum percussione seruos, & alios sub potestate constitutos?
Idem dicendum est de viro, qui in fraudem uxoris Cleri-
cum percussit. Et si supradicti fiant de fluxu temporis sui
iuris, vel liberi, an teneantur adire Sedem Apostolicam?
Et aduertitur, quod quando predicti absoluntur ab Epi-
scopo iniungendum esse illis satisfactionem aliquam pro re-
compensatione laboris in itinere. Ex part. 9. tract. 4. re-
solut. 61. p. 163.

72. An pauperes possint absolui ab Episcopo, etiam si percus-
sio Clerici fuerit enormis? Et quid est dicendum de infirmis
& valentinariis? Et in textu huius Resolutionis explana-
tur, qui sunt supradicti pauperes. Et notatur, quod infir-
mi, valentinarii, aut præditi a quacumque alia impo-
tentia corporis incidentes in excommunicationem canonis. Si
quis suadente, possint absolui ab Episcopo, etiam si infir-
mitas sit temporalis, nempe febris tertiana, vel quartana,
aut podagra, & multo fortius si infirmitas sit incurabilis,
& diuturna. Et in corpore huius Resolutionis explanantur
impedimenta, pro quibus excommunicatus iure communi
possit absolui ab Episcopo, & non teneatur recurrere ad Pa-
pam pro absolutione, etiam si percussio Clerici sit enormis.
Et an si cum predictis impedimentis quis non teneatur perso-
naliter

Index Tractatum,

- naliter adire Papam, & Romam, etiam non teneatur mittere Procuratorem pro absolutione. Et an cessante impedimento teneatur prestare Pontificis. Sed adhuc duo advertuntur. Primum non esse concedendam huiusmodi absolutionem, quin excommunicatus pariter laesa satisfactionem praestet. Secundum, in euentu, quo quis absoluitur ob temporale impedimentum exigi debere iuramentum coprendendi coram Sede Apostolica, vel alias auctoritatem absolventi habente, si conualuerit, alias in similem incidit excommunicationem. Ex p. 9. tr. 4. rel. 62. p. 164.
73. An Episcopus possit absolvere Religiosos, si se inuicem perculserunt, vel an sit necessaria licentia Superioris Regularis? Et quid, si percussio sit gravis, vel enormis? Et quid est dicendum, si Praeatus Regularis nollet per se, vel per alium concedere absolutionem? Et notatur, quod idem dicendum est de Monialibus si aliqua aliquam aliam etiam Conuersam, aut Clericum perculserit; quod potest absolui ab Episcopo, in cuius Diocesi Monasterium fuerit. Idem est etiam dicendum de Monialibus Nonitiis. Ex p. 9. tr. 4. rel. 54. p. 161.
74. An Regulares possint absolvere a percussione enormi Clericorum, quando est occulta? Et an Regulares privilegiati possint etiam hodie absolvere saeculares a casibus Bullae Canae Domini, dummodo sint occulti? Ex p. 9. tr. 4. rel. 65. ibid.
75. An Regulares possint absolvere saeculares, qui percusserunt Clericum leui percussione? Ex p. 9. tract. 4. rel. 53. p. 166.
76. An si in Monasterio sint tantum Superior, & alius Religiosus, & se inuicem perculserunt, possint se inuicem absolvere? Et in hoc casu se inuicem absolvendo, neque peccatum; participando in diuinis, neque irregularitatem supradicti incurrant? Sed aduertitur, quod prius absolvens non absoluat Sacramentaliter, hoc est etiam a peccatis, sed tantum extra Sacramentum, & ab excommunicatione tantum praecise, deinde absolutus primus potest ab utrisque absolvere. Ex part. 9. tract. 4. rel. 52. ibid.
77. An Superiores Regulares possint absolvere a censurabus canonis suos subditos? Et quid est agendum si Religiosi se inuicem percutiant extra claustrum Monasterij? Et quid, si Praeatus Regularis percutiat aliquem subditum? Et an Praeatus Regulares, & eorum Vicarii ex privilegio possint suos subditos absolvere, etiam si percussio sit enormis? Et notatur supradicta procedere, quando Religiosi se ad inuicem percutiunt, nam si percutiant Clericum suum, vel alterius Diocesis, non gaudent praedicto privilegio. Potest tamen in tali casu illos Episcopus absolvere, si percussio sit talis, a qua Episcopus eosdem Clericos absolvere possit; id est lenis. Et quid, si Religiosus percusserit Episcopum ipsum, vel Abbatem? Ex p. 9. tr. 4. rel. 49. p. 167.
78. An Regularis percussor Regularem alterius Religionis sit absolvens a proprio Praeato, si percussio non fuerit enormis? Vel an sit necessesse, ut Praeatus eius, qui passus est iniuriam, ut eam condonet, ac penam in satisfactionem diffinit, & sit praesens ad talem absolutionem? Et an vero Praeatus percussor ipsi percussorem verberare debeat? Et an talis Praeatus possit delegare talem actionem verberationis? & quid faciendum est in euentu, quod Praeatus discordauerint in satisfactione ponenda? & quid est agendum, quando Regularis percutiat Regularem eiusdem Religionis, at diuersi Monasterij. Et notatur, quod hodie per specialia privilegia Praeati Regulares possint absolvere suos Religiosos subditos ab excommunicatione propter iniectionem manuum violentam in Clericum, etiam si sit Sedi Apostolica reservata. Ex p. 9. tract. 4. resolut. 50. pag. 168.
79. An Superiores Regularium possint absolvere Nonitium ab excommunicatione incursum propter percussorem Clerici ante ingressum Religionis? Et quid est agendum, si postea talis Nonitius ita absolutus ab ista, vel quavis alia censura egreditur a Religione, an in illas reincidat? Et

quid est faciendum, si in praedictam censuram Nonitius incurrit anno probationis, modo non percussio enormis? Ex p. 9. tr. 4. rel. 51. ibid.

80. An virtute Bullae Cruciae possint absolui percussor etiam enormi percussor? Et inferius absoluitur virtute Bullae Cruciae a censuris a iure latas eadem in foro exteriori, & iudiciali. Ex part. 9. tract. 4. rel. pag. 169.

Appendix ad alias paucas difficultates pertinentes ad istum tract. 2. de Censura percussorem Clerici, & eius Absolutionem. V. Tomi.

AN liceat absque censura excommunicationis quis suadente, & percussor Pontificem per se sine necessitate? Ex p. 9. tr. 4. ex rel. 1. Quae nunc inueniuntur in tom. 8. tr. 5. de Homicidio rel. 17.

An si quis percutiat Cardinalem percussione leui? An si quis percutiat Bullae Canae? Et quid, si illud, solummodo vestes tergit, aut leuauit manum ad percussorem Cardinalem, quamvis postea non percutiat? Et an Cardinales percussor scilicet incurrant in censuram Bullae Canae? Ex part. 9. tract. 2. ex rel. 92. & 84. Quae reperiuntur in tom. 9. tract. 7. de Cardinalibus rel. 79. & 82.

An percussor Cardinales, Episcopos, & alios Praeatos expressos turpiter inuenios incontinentes non excusetur ab excommunicatione, &c.? Ex part. 9. tract. 2. rel. 91. Quae hic est in tom. 9. tract. 1. de Immunitate Ecclesiae rel. 49.

An quis impune possit occidere, vel letare, & capere Clericum, Episcopum, & Cardinalem in bello militem, ac proinde nullam incurrit penam, & excommunicationem? Ex p. 10. tr. 2. ex rel. 3. Quae nunc inueniuntur in tom. 7. tr. 7. de Bello, rel. 53.

An prima tonsura iniuncta gaudeat privilegio canonis? Et an Regularis excommunicatus propter percussorem Clerici, si recipiat Ordines incurrat Suspensionem? Ex p. 10. tract. 14. ex rel. 16. alias 14. & in p. 5. tract. 10. resolut. 58. Quae nunc inueniuntur infra in hoc ipsa tom. 5. tr. 3. de Suspensione, rel. 12. & 33.

Afferitur, quod si quis intendat occidere, aut euincere percussorem aliquem Clericum determinatum, & capere, alium etiam Clericum percussorem, aut occidere, & capere, & percussio enormis non erit reformata. Ex p. 10. tr. 6. ex rel. 19. Quae hic reperiuntur in tom. 8. tr. 5. de Homicidio rel. 91.

An Nonitius in Religione clericorum Regularium communitate Generalis acceptatus ante pueritatis annum, si peribit, gaudeat privilegio canonis? Et an percussor Nonitius ita ut gaudeat privilegio canonis? Et an percussor adhibere admitti ad ceteras alias Religionis ante annuatiatis gaudeat privilegio canonis? Et an percussor Religiosis, & Nonitijs laici antequam annum Nonitius incipiant, gaudeant privilegio canonis? Et an percussor qui assumptio aliquo habitu Religioso adhibetur ad fortia, & obsequia Monialium, & ad percussorem percussor clericis Orientalibus coniugatis & in minoribus Ordinibus initiati? Ex p. 6. tr. 8. rel. 7. & in p. 5. tr. 1. ex rel. 10. Quae hic est in tom. 9. tr. 2. de Immunitate Ecclesiae, rel. 49.

An Moniales Turris Speculatorum Roma existentium Religiosae, & earum vota sint solemnia, & gaudeant privilegio canonis? Ex p. 8. tr. 7. ex rel. 88. Quae inueniuntur in tom. 7. tr. 1. de Regularibus, rel. 35.

An si quis consilium, vel mandatum dedit ad percussorem Clerici, & constat de effectu sequuto sed dubitatur, an illud sit a sua operatione, seu a consilio, vel mandato, vero alias id principaliter esset factum, censetur percussor

& Resolutionum.

incurritur? Ex p. 7. tr. 5. ex ref. 26. §. penult.
 Quae hic reperitur infra in hoc ipso tom. 5. tr. 6. de
 Abortu ref. 23.
 Quis percussorem in uno loco, teneatur
 in alio loco, ubi delictum est occultum? Ex p. 5.
 tr. 4. ex ref. 134. Quae hic est supra in tract. 1. huius
 tom. 5. ref. 145.
 Quis percussor se percussisse clericum, teneatur confiteri
 circumstantiam Clericatus, &c. Ex p. 3. tr. 4. ex ref. 160.
 Quae hic est in tom. 1. tr. 7. de Cir-
 cumstantiis ref. 37. §. 1.
 In articulo mortis, si alius non adsit, possit quis sumere
 Eucharistiam a Sacerdote publico percussore Clerici? Ex
 p. 3. tr. 3. ex ref. 49. Quae hic reperitur in tom. 2. de
 Communionem ref. 60.
 Publici percussores Clerici habeant potestatem in articulo
 mortis absolvi moribundum? Ex p. 5. tr. 3. ex ref. 57.
 Quae hic est in tom. 1. tr. 4. de Absolutione Sacramen-
 talis ref. 41.
 Capitulum Sede vacante possit absolvere ab excommuni-
 catione incursam propter percussorem Clerici? Ex p. 8.
 tr. 4. ex ref. 12. Quae hic reperitur in tom. 3. tr. 5.
 de Capitulo Sede vacante ref. 3. §. 1.
 Capitulum in articulo mortis a censura ob percussorem
 Clerici, teneatur postea se praesentare personaliter Superi-
 ori ad iudicium, si se praesentet per Procuratorem? Ex
 p. 8. tract. 7. ex ref. 65. Quae hic reperitur supra in hoc
 tom. 5. tr. 1. de Excommunicatione ref. 203.
 Confessorius electus per Bullam Cruciatam possit absolvere
 penitentem, qui solum satisficit Clerico, vel Monacho per-
 cussor, vel teneatur etiam satisficere Ecclesiae, vel Mona-
 chis, & Abbati? Et virum vigore Cruciatam liceat absol-
 vere publicos percussores Clericorum quorum percussio, &
 persequens excommunicatio deducta est ad forum con-
 gruum? Idem est, & procedit, si quis absolueret virtu-
 ales iudiciorum Mendicantium. Et in textu huius Reso-
 lutionis aliqua alia aduertuntur, quae facienda sunt in pra-
 xis eorum. Ex p. 1. tr. 11. ex ref. 23. & 26. Quae hic sunt
 in tom. 4. tr. 3. de Bulla Cruciatam ref. 61. & 62.

TRACTATUS III.

De Suspensione. p. 170.

Quid sint effectus Suspensionis? Ex part. 5.
 tr. 10. ref. 9. ibid.
 An suspensio possit ferri, & incurri propter
 sola peccata veniale? Ex p. 5. tr. 10. ref. 19. ib.
 An suspensio possit contrahi culpa aliena? Ex p. 5. tr. 10.
 ref. 21. ibid.
 An suspensio lata sub hac forma, sit Suspendus, liget, &
 non ab ordine vel beneficio, aut Officio? Ex p. 5. tr.
 ref. 14. ibid.
 An suspensio distincta, nempe ab Officio, vel beneficio
 lata? Ex p. 5. tr. 10. ref. 13. p. 171.
 An suspensio sit valida, si post illam interponatur appel-
 latio? Et an suspensio a voce activa, & passiva suspen-
 sio per appellationem legitimam subsequente? Ex p.
 tr. 10. ref. 16. ibid.
 An sublata ab Episcopo suspensione ad reincidentiam, si
 inter appellationem suspendatur sententia, ne postea
 suspensio contrahatur, quod idem queritur de interdicto?
 Ex p. 5. tr. 10. ref. 17. p. 172.
 An quis appellet generaliter a sententia excommunica-
 tionis, &c. suspendat censuram? Et quando
 appellatur ad plures diuersos iudices appellare potest, valeat
 appellatio appellatio, &c. appello ad Archiepiscopum,
 & ad Papam? Et an appellatio non debeat recipi nisi ex

iusa, & rationabili causa in appellatione specialiter ex-
 pressa? Ex p. 5. tr. 10. ref. 18. ibid.
 An suspensio lata a iniuria est censura, si reservata non
 sit Pontifici, possit tolli ab Episcopo? Et an Parochus, &
 alius Confessorius possit absolvere a suspensionibus etiam
 a iure communi non reservatis? Et an si supradicta suspen-
 sio reservata sit Pontifici, & delictum sit occultum, possit
 etiam Episcopus dispensare? Ex p. 5. tr. 10. ref. 23. ibid.
 An suspensio lata sub conditione, v. g. donec satisfiat,
 vel restituat, sequuta satisfactione, tollatur ipso facto sine
 aliqua absolutione? Idem dicendum est de interdicto, &
 eius verò de excommunicatione. Ex p. 5. tract. 10. ref.
 24. p. 173.
 An ablata contramacia cesset suspensio ipso iure sine ulla
 absolutione? Et quid de excommunicatione, & interdicto,
 quia de excommunicatione maiori tantum est, quod non
 tollatur per solam respicientiam absque absolutione? Ex
 p. 5. tr. 10. ref. 25. ibid.
 An Clerico habenti tantum primam Tonsuram sit lar-
 gienda a Confessario absolutio a suspensione, quatenus
 indigeat? Et late docetur, an prima Tonsura sit Ordo? Et
 cursum asseritur, quod prima Tonsura in tui gaudet pri-
 vilegio canonis, & sunt capaces beneficiorum, & si ordi-
 nantur ab Episcopo alieno suspenduntur. Ex p. 10. tr.
 14. & Misc. 4. ref. 16. alias 14. p. 174.
 An alta suspensio sit valida? Et quid, si suspensus sit
 occultus, & ab Ecclesia communiter toleratus, & non
 sit specialiter denunciatus? Ex part. 5. tract. 10. ref.
 11. p. 175.
 An teneatur vitare suspensos in rebus, a quibus sus-
 pensus sunt? Et quid, si talis communicatio fuerit scilicet,
 quadam cooperatio cum illo in delicto, & malo usu mini-
 sterij, & quando verò quis dicatur cooperari peccato sus-
 pensus? Ex p. 5. tr. 10. ex ref. 20. ibid.
 An suspensus ab Officio sit suspensus a beneficio? Et an
 suspensus ab Officio sit priuatus a fructibus beneficii? Et
 in §. ultimo huius Resolutionis alia notabilia inferuntur,
 & explanantur pro praxi suspensionis ab Officio, & Or-
 dine. Ex p. 5. tr. 10. ref. 1. ibid.
 An suspensus a beneficio sit suspensus ab Officio? Et an
 suspensus a beneficio, si egeat, possit fructus percipere, qua-
 tenus necessarij sunt ad se, & suos alendos, ut etiam con-
 tingit in simili effectu excommunicationis maioris? Et an
 excommunicatus, vel suspensus a beneficio, si tamen praestet
 Officium, lucretur omnes fructus? Et an qui suspenditur
 a beneficio, eo ipso ita priuetur fructibus, ut ante omnem
 sententiam eos non faciat suos? Ex part. 5. tract. 10. ref.
 3. p. 176.
 An suspensus ab Officio illicitè conferatur beneficium?
 Et an collatio beneficii facta suspensio per triennium in
 suspensione perseveranti sit irrita? Ex part. 5. tr. 10. ref.
 2. ibid.
 An suspensus a beneficio validè accipiat aliud nouum
 beneficium? Et an qui solum suspenditur a certo beneficio,
 non possit priuari a fructibus aliorum beneficiorum,
 etiamque possit alia beneficia recipere? Ex part. 5. tract.
 10. ref. 7. p. 177.
 An collatio beneficii facta suspensio, vel interdicto sit
 valida? Ex p. 5. tr. 9. ref. 100. ibid.
 An suspensus a beneficio suspendatur a Collationis iure
 beneficii, confirmationis, electionis, &c. sibi proveniente
 ratione beneficii, a quo suspensus est? Et notatur Episco-
 pum a beneficio suspensum posse beneficia conferre. Ex
 p. 5. tr. 10. ref. 8. ibid.
 An suspensus a beneficio priuetur fructibus pensionis
 collata titulo Clericali? Ex p. 5. tr. 10. ref. 15. p. 178.
 An Episcopus censura ligatus tempore, quo Episcopa-
 rum recipi, incurrat suspensionem? Et discutitur, an Epis-
 copatus sit Ordo? Ex p. 5. tr. 10. ref. 41. ibid.
 Ad quid se extendat suspensio ordinis Episcopalis? Et inter
 alia quæritur, an si Episcopus ita suspensus celebret in Pon-
 tificatibus, incurrat irregularitatem? Ex p. 5. tr. 10. ref. 4. ib.
 24. Ans

Index Tractatum,

- sequitur. §. si. qui acceptavit, rariatur excommunicatione absolute. Unde, ad quem pertinet propterea vellet refect? Et an in Ecclesia in qua est in praedicta non rem praebend in val. de. excommunicationem cum apone p. Ex p. u. tract. 3. & Milic. §. 5. ref. 2. p. 181.
36. An si quis recipiat O. d. nes. minor extra tempore legitimum aetatem, vel sine literis dimissoriis cum falsis incidat in suspensum aetatem in Bullis II. anno 1401? Et adducitur, ut sic ordinari O. d. bus sacris suspenduntur ab O. d. non excommunicatione, si ante obtinent licentiam a proprio Episcopo monstrant, sunt irregulares. Ex part. 3. tract. 10. ref. 30. p. 185.
37. Anticipens Ordines sacros extra tempore, vel sine literis dimissoriis vel ante legitimam aetatem incurrit suspensionem? Et deducitur, an quando dubitatur, an legitime promulgata, & ob v. u. recepta, tunc non obijciat & si censuram, suspensionem, vel irregularitatem inquit? Et quid quando non sumus in dubio, sed quid sunt opiniones probabiles hinc & inde? Et an qui in praedicto primo casu possit obtinere dispensationem Bulla Cruciat, vel privilegium Regularium? Et tra. tract. 4. & Milic. 4. ref. 7. ibid.
38. De quodam Clerico, qui Ordinem Subdiaconatus, sumpsit cum dimissoriis falsis. Et docetur supra dictum, cum incurrit suspensionem. D. spondit vero si non raris irregularitatem? Et notatur quod in tempore Episcopi & Confessorius virtute Cruciat, & etiam regularis virtute privilegiorum possunt dispensare. Et p. u. tract. 6. & Milic. 6. ref. 4. p. 186.
39. An si quis suscipit Ordinem Sacrum ante legitimam aetatem vel sine literis dimissoriis vel extra legitimam tempore, incidat in suspensionem ex Bulla Pij II. & si deinde currat irregularitatem? Et an ad incurrendum suspensionem requiratur dolus, vel saltem culpa lae & mortalis, ita ut ignorantia etiam de essentia obiecti non sit suspensio, & irregularitas contrahenda non existat? 3. tract. 4. ref. 191. alias 192. p. 187.
40. An qui non solum cum ignorantia imminuit sed etiam moraliter vincibilis, & crassa ordinatur ante legitimam aetatem extra tempore, & incurrit suspensionem laicam à Pio II. Et an qui ita ordinatus est cum aetate, & tunc si postea facta poenitentia celebret, ordinem illi licet, incurrit irregularitatem? Ex part. 3. tract. 10. ref. 32. ibid.
41. An qui bona fide ordinatur ante legitimam aetatem incurrit suspensionem, & celebrando irregularitatem ex Bulla Pij II. Et an adveniente mala fide si quis ordinatur ante legitimam aetatem celebret, incurrit irregularitatem? Et saltem ita celebrando peccet mortaliter? Et an taliter ordinatus postquam pervenit ad legitimam aetatem, possit sine ulla dispensatione celebrare, vel exercere alium Ordinem suscipere? Et quid in casu quo quis mala fide Ordinem legitimum aetatem suscipit? Et notatur recipiens ordinem mala fide ante legitimam aetatem non solum peccare suspensionem ab executione Ordinis: si mala fide accepit, sed etiam ab executione aliorum Ordinum ante legitimum susceptorum. Ex p. 3. tract. 4. ref. 181. alias 182. p. 188.
42. An suspensus propter Ordines suspensus ante legitimam aetatem possit exercere Ordines alios rite suscipere? p. 3. tract. 10. ref. 35. ibid.
43. An suspensus ex ordinatione ante legitimam aetatem celebrare illa completa sine alia dispensatione? Et dicendum si quis culpabiliter omnino ante legitimam aetatem suscipit Ordinem? Et quid, si inculpabiliter? Et est in legitima aetate, an possit exercere alium sui Ordinem absque incurfione irregularitatis? Et an talis ob defectum ordinatus incurrit duas suspensiones, una ob defectum ordinem verò ob defectum aetatis, ac proinde obligatur primam non censuram absolutus ab alia, nec potest missam, donec attingat legitimam aetatem? Ex p. 3. tract. 10. ref. 36. p. 189.

& Resolutionum.

An suspensus iuxta Bullam Pij II. quia suscepit Ordines sacros extra tempora, ante legitimam etatem, vel sine dimissis, &c. dispensari possit ab Episcopo, vel a Subdiacono Regulari? Et idem est dicendum de irregularitate ob id contracta. Ex part. 5. tract. 10. resolut. 31. ibid.

An qui ordinatur non servatis temporum interstitiis v. Diaconus, elapso anno ab Ordine Subdiaconatus, incurrat suspensionem? Et an Episcopus possit dispensare suspensionem in hoc? Et Abbas in castibus, in re causa rationabili in hoc? Et Abbates Ordines conferre potest, quibus Tonsuram, & minores Ordines conferre potest, an dispensare valeat in interstitiis? Et an hoc procedat in casu, quo Abbates suos subditos cum dimissis remittunt, ut ab Episcopis Ordinentur; nec tunc examinantur, esse ab Episcopis, non obstante Concilio Tridentino? Sed docetur, quod in receptione Ordinum minorum nulla requiruntur interstitia, sed possunt recipi eodem die, si videatur Episcopo; & de Minoribus ad Subdiaconatum remittitur ad usum Provinciae. Ex part. 5. tract. 10. resolut. 40. ibid.

An ordinari cum dimissis Capituli Sedis Vacantis intra annum incident in suspensionem? Et alij quatuor casus explicantur pro Capitulo Sede vacante & pro dimissis & Ordinibus concedendis tempore Sedis vacantis. Ex part. 10. resolut. 46. p. 190.

An qui per titulum impetrat dimissis, incurrat suspensionem laicam in eos, qui sine licetis dimissis Ordinantur, v. g. qui ob fictum parvimonium iniunguntur, &c. Et quid dicendum est de eo, qui parvimonio, aut donatione sibi facta renuntiavit, antequam licetis dimissis, vel Ordinem susceperit, an contrahat in hac promissione suspensionem? Ex part. 5. tract. 10. resolut. 55. ibid.

Quidam Clericus in hac Civitate suscepit sacros Ordines cum parvimonio ficto, & per multos annos celebravit, quodvis, an in Ordinatione ratione parvimonij fidei incurrit suspensionem, & postea celebrando irregularitatem? Ex part. 2. tract. 16. & Misc. 2. resolut. 5. p. 191.

An qui recipit Ordines cum parvimonio ficto, incidat in suspensionem? Ex quo inferitur non incurrisse in suspensionem quemdam Clericum, qui impetravit a consanguineo parvimonium, ad cuius titulum Ordinatus fuit, & promittens cum iuramento, quod ante donationem retractaverit. Et an in aliquo casu possit Episcopus dispensare, ne quis Ordinetur sine parvimonio: v. g. si sit doctus, & gradu insignis? Et an Ordinatus, v. g. ad Subdiaconatum sine titulo possit ascendere ad superiores Ordines sine dispensatione? Ex part. 5. tract. 10. resolut. 50. ibid.

An Ordinatus cum parvimonio ficto, utpote donato, & post Ordines illud restituat donanti, prater peccatum mortale incurrat suspensionem, & teneatur postea illud restituere? Ex part. 3. tract. 4. resolut. 183. alias 184. p. 192.

An si quis renuntiavit parvimonio post susceptum Ordinem, incurrat suspensionem? Ex part. 5. tract. 10. resolut. 57. p. 193.

An Ordinatus sine titulo cum sola fideiussione alimentorum sit suspensus? Ex part. 5. tract. 10. resolut. 48. ibid.

An ignoranter promittens Episcopo ab eo alimenta non promittere, si Ordinetur absque titulo, incurrat suspensionem? Et quid de Episcopo in predicto casu? Et docetur in predicto casu non excusari ignorantiam iuris. Ex p. 5. tract. 4. ibid.

An qui fuit Ordinatus, ipso nesciente, per munera, incurrat suspensionem si postea hoc ratum habeat? Ex p. 5. tract. 10. resolut. 56. ibid.

An qui ignoranter Ordinatus fuit simoniac, si solvat antea pecuniam datam, incurrat suspensionem, & quid de beneficio ita similiter obtento? Ex parte 11. tract. V.

Etatn 5. & Misc. resolut. 16. ibid. m.

56. An si quis suscipiat duos Ordines maiores eodem die, incurrat ipso facto suspensionem? Idem dicendum est, si suscipiat eodem die minores Ordines cum Subdiaconatu. Et an hoc intelligatur, non solum quando quis sumeret duos Ordines eodem die natus, sed etiam die iuris fidei canonica? Et an Episcopus possit simul Ordines minores cum Subdiaconatu conferre, ubi vigerit de hoc consuetudo ante Concilium Tridentinum? Ex p. 5. tract. 10. resolut. 36. p. 194.

57. Quidam, relicto Ordine minoribus, Subdiaconatum recepit, queritur, an suspensionem incurrit, & inhabilitatem ad alios suscipiendos, & irregularitatem, si ministraret in Ordine suscepto? Ex part. 5. tract. 10. resolut. 47. p. 195.

58. An Ordinatus per saltum incurrat ipso facto suspensionem? Et quomodo promittens per saltum sit impediens ad superiores Ordines suscipiendos, an hoc impedimentum sit irregularitas, & si irregularitas sit, an illam Confessorius approbatus possit per Bullam dispensare? Et an cum promotus per saltum possit Episcopus dispensare, ut pratermissum Ordinem suscipiat, & in Ordine male suscepto ministraret, & ad superiores ascendat? Et an Episcopus possit dispensare etiam post administrationem in male suscepto Ordine, si administratio fuit ex ignorantia? Et tandem queritur, an hac suspensio tolli possit per Bullam Cruciatam? Ex part. 5. tract. 10. resolut. 27. ibid.

59. An Ordinatus per saltum sit suspensus ab Ordinibus, quos legitime susceperit? Et an administrando in Ordine, quem per saltum suscepit, efficiatur irregularis? Ex p. 6. tract. 10. resolut. 28. p. 196.

60. An qui ministrat in Ordinibus per saltum susceptis, indigeat Apostolica dispensatione, vel sufficiat Episcopalis? Et an hoc etiam procedat non solum in maioribus, sed etiam in minoribus Ordinibus? Et an Episcopus possit dispensare cum ministrante publice, & scienter in male suscepto Ordine, ut pratermissum suscipiat, & in male suscepto ministraret? Ex part. 5. tract. 10. resolut. 29. ibid.

61. An qui durante matrimonio ignoranter suscepit Ordines, incurrat suspensionem? Et aliqua alia docetur circa presentem questionem pro durante matrimonio, & soluto. Ex part. 5. tract. 10. resolut. 59. ibid.

62. An Sacerdos assistens matrimonio clandestino incurrat post Concilium Tridentinum suspensionem triennale, de qua in cap. ult. §. final. de Clandest. desponsat? Et an suspensus ab Officio, quia interfuit matrimonio clandestino, non sit suspensus a beneficio? Et notatur, quod vigore Concilij sess. 24. cap. 1. de matrimonio. Parochus, aut alius Sacerdos, etiam Regularis, qui ausus fuerit matrimonialiter coniungere, aut benedicere alienos Parochianos absque licentia proprii Parochi, ipso iure suspensus manet. Et an in hoc casu cesset pena excommunicationis contra Religiosos matrimonia solemnizantes secundam Declarationem Cardinalium? Ex part. 5. tractatu 10. resolut. 33. ibid.

63. An Clericus suspensus ab Officiis Divinis, si illa audiat, peccet, sed non incurrat irregularitatem? Ex p. 5. tract. 10. resolut. 12. p. 197.

64. An venatio sit Clericis licita, quia in cap. 1. de Clerici venat. Episcopis, Presbyteris, & Diaconis prohibitum est sub pena suspensionis? Et an, si tamen raro fiat causa recreationis, non sit peccatum, & secus si frequens fiat? Ex part. 3. tract. 6. & Misc. 2. resolut. 19. ibid.

65. An Clericus mens vestibus prohibitis incurrat suspensionem? Ex p. 5. tract. 10. resolut. 51. ibid.

66. An Clerici publice concubinarij sint suspensi? Et an qui Ordines suscipit ab Episcopo notorio concubinario,

Index Tractatum.

aut fornicario, remaneat suspensus ab Ordinis executione: Ex p. 5. tr. 10. ref. 49. ibid.

Appendix ad aliquas alias quaestiones, quae simul pertinent ad hunc tract. 3. de Suspensione huius tomi quinti.

AN requiritur monitio ad valorem suspensionis? Et an suspensio, si absolute non proferatur, sed ferenda sit, obliget sub mortali? Et an censura sententia sub forma disunctiva, v. g. precipio hoc sub pena excommunicationis, vel suspensionis habeat effectum? Et an reus sub tali forma teneatur saltem ad alterutrum? Et an, qui sub hac forma censuram ferret, graviter peccet? Et an si index sit suspensus valide alium suspendat? Et quid, si index suspensus sit occultus? Et an si Episcopus prohibeat aliquid sub pena suspensionis, quis illam incurrat, si invincibiliter eam ignoret? Idem est, si suspensio sit lata a Pontifice. Et docetur, quoniam dicatur ignorantia crassa, & suspensa lata, & vincibilis, vel ignorantia affectata: Et an dubius, utrum suspensionem contraxerit, censendus sit suspensus? Et an ignorantia suspensionis, si tamen non sit crassa, vel supina excuset eius incursum, & penam legis, &c. Et an suspensio sit actus irtractabilis seu irreparabilis ad ornatum Concilii Tridentini, a quo quis appellare potest a sententia interlocutoria? Et an possit Episcopus precipere Clerico peregrinato sub pena suspensionis, ne ludat, nec arma prohibita ferat, ne dicat Sacrum, & similia in aliena Diocesi? Et notatur suspensionem non posse valide ferri, ac proinde nec incurri nisi ob peccatu exteriori inobedientie, & contumacia respectu Ecclesiae. Et an absolutio suspensionis valeat, si dicat Absolvo te; non addendo a suspensione? Et quid, si detur in viro, vel non petenti, ut fieri solet in Sacramentali confessione ante absolutionem peccatorum? Ex p. 5. tr. 9. ex ref. 18. 63. & 50. & in p. 3. tr. 6. ex ref. 41. & 76. & in tr. 5. ex ref. 13. & in p. 5. tr. 9. ex ref. 17. & in p. 4. tr. 3. ex ref. 35. & in p. 9. tr. 6. ex ref. 13. & in tract. 8. ex ref. 21. & in p. 5. tr. 9. ex ref. 35. 55. & 31. Quae hic sunt supra in hoc ipso tract. tom. 5. tr. 1. de Excommunicatione ref. 17. 21. 32. 11. 33. 34. 125. 75. 7. 104. 8. & 183.

An suspensi, & depositi verbaliter gaudeant privilegio Canonis? Ex part. 9. tract. 4. ex resolut. 13. Quae hic sunt supra in tract. 2. de Censura ob Percussionem Clerici ref. 37.

An communis opinio Doctorum possit introducere aliquam suspensionem, v. g. per suspensionem Ordinis per saltum, etiam si non sit expressa in iure? Et an Episcopi in aliquo iure excipiantur ab incurrendo excommunicationem; quomodo excipiantur ab incurrendo suspensionem, quae iure Generali fertur? Et an si quis in suspensione suscipiat Ordines fiat irregularis? Et an suspensus ab Ordine fiat irregularis, si ad Ordinem superiorem ascendat? Et an Episcopus suspensus a Pontificalibus incurrat irregularitatem, si Missam celebret cum apparatu Episcopali? Et an suspensi fiant irregulares, si exerceant ea, quae pertinent ad forum & iurisdictionem exteriorem? Et notatur suspensum non incurere irregularitatem, si exerceat solemniter actus minorum Ordinum. Et an suspensus ex Ordinatione ante legitimam aetatem, si canat Evangelium, & Epistolam in eadem Ordinationis Missam, incurrat irregularitatem? Idem est de consecrante simul cum Episcopo Ordinate. Et an Clericus sodomita occultus sit suspensus, & si celebret incurrat irregularitatem? Et an suspensio contrahat Clericis Concubinariis sit consuetudine sublata? Et an per adulterium non incurrat irregularitas, sed suspensio? Ex p. 8. tract. 7. ex ref. 28. & in p. 4. tr. 2. ex ref. 53. & 92. & in p. 9. tract. 7. ex ref. 23. & in part. 5. tract. 10. ex resolut. 37. & in part. 2. tract. 17. ex resolut. 69. & in p. 4. tract. 2. ex resolut. 93. & in

p. 10. tract. 11. ex resolut. 26. Quae hic sunt infra in tr. 5. de Irregularitate huius tom. 5. tr. 9. 10. 17. 14. 18. 37. 39. & 54.

An simoniacis occultis suspensio tollatur per penitentiam manifestis per Episcopum post penitentiam. Et an quando crimen simoniae in beneficio est occultum, sique suo auctori notum, suspensionem ei inferat? Et an qui ignoratiam incurrat? Ex p. 11. tract. 5. ex ref. 19. 7. & 56. Quae hic sunt infra, in tr. 7. de Simonia ref. 4. 18. & 32.

An suspensus a susceptione Sacramentorum, incurrat irregularitatem suscipiendo illa. Ex p. 5. tr. 10. ex ref. 16. Quae hic est infra in tr. 5. de Irregularitate ref. 32.

An si in aliqua Synodo prohibeatur audire confessiones in domibus privatis sub pena suspensionis, illa confessio sine ulla, si efficiatur in privatis domibus? Ex p. 8. tr. 7. ex ref. 73. Quae nunc invenitur in tom. 1. tr. 3. de Penitentia ref. 43.

An Sacerdos suspensus valide absolvat? Ex p. 5. tr. 10. ex ref. 52. Quae hic reperitur in tom. 1. tr. 4. de Abolutione sacramentali ref. 13.

An Sacerdos celebrans in Ecclesia polluta ante reconciliationem, sit suspensus ab ingressu Ecclesiae? Ex p. 6. tract. 1. ex ref. 28. Quae hic est in tom. 9. tract. 1. de Immunitate Ecclesiae, & eius pollutione, & reconciliatione ref. 139.

An qui audit Missam a Sacerdote suspenso, implet preceptum audiendi Missam in die festo? Ex p. 10. tr. 11. ex ref. 7. Quae nunc invenitur in tom. 2. tr. 3. de Audienda Missa in die festo ref. 15.

An Episcopus suspensus a Collatione Ordinum, minorum possit adhuc conferre Ordines maiores? Et an Episcopus suspensus ab Officio confirmandi, non ideo sit suspensus ab Officio consecrandi, & ordinandi? Et an quando quis suspenditur ab administratione Sacramentorum, non suspendatur a celebratione Missae? Et an Episcopus suspensus valide conferat Ordines? Et notatur, quod si quis ordinasset aliquem subditum alterius Episcopi, quomodo suspensus maneret, tamen si ordinatus, ordinatus maneret. Et an suspensio, quam ex ipso iure sacris ordinibus alii incurreret, minime contrahatur, si ab alieno Episcopo primam tonsuram quis suscipiat? Et an suscipiens Ordines non servatis temporum interstitiis incidat in suspensionem, & Episcopus talem ordinat? Ex p. 5. tr. 10. ex ref. 6. & in p. 8. tr. 2. ex ref. 2. 8. & 10. & in p. 4. tr. 4. ex ref. 109. Quae hic reperitur in tom. 2. tr. 5. de Sacramento Ordinis ref. 25. 24. 31. 91. 38. & 92.

An Episcopus possit dispensare vigore Concilii Tridentini in omnibus suspensionibus Papalibus in foro conscientiae, & non solum cum suis subditis, sed etiam cum forensibus, scholaribus, Medicis, Pratoribus, Mercatoribus, &c. Et an Episcopus, qui habet potestatem dispensandi cum aliis, possit secum dispensare in suspensione? Ex p. 7. tract. 1. ex ref. 9. 10. & 11. & in p. 10. tract. 14. ex ref. 66. alius 64. Quae hic sunt in tom. 3. tr. 3. de Episcopis ref. 10. 12. 13. & 18.

An Capitulum Sede vacante possit dispensare super omnibus suspensionibus, quibus potest Episcopus vigore Concilii Tridentini secl. 24. c. 6. Ex p. 8. tr. 4. ex ref. 7. Quae nunc invenitur in to. 3. tr. 5. de Capitulo Sede vacante ref. 5.

An Clericus, & Religiosi suspensi teneantur dicere Hora Canonicae? Et quid de eo, qui beneficium suscepit, dum erat suspensus? Ex p. 2. tr. 12. ex ref. 40. & in p. 9. tract. 1. ex ref. 22. Quae hic reperitur in tom. 3. tract. 6. de Huius Canonici ref. 31. & 112.

An qui consecratur in Episcopum ante legitimam aetatem triginta annorum incurrat suspensionem? Et an consecratio Episcopalis suscepta per saltum inducat suspensionem? Ex p. 12. tr. 1. ex ref. 108. & 109. Quae hic sunt in tom. 4. tr. 8. de Consecratione Episcopi ref. 108. & 109.

An dubitans, si sine aliqua lex suspensionem imponere usu recepta, possit existimare non esse usum receptum? Et

& Resolutionum.

Et an lex penalis suspensio obliget ad mortale? Et an pena suspensionis triennalis ab Officio imposita in cap. fin. ult. de clandest. despons. fuerit correctio seu ablata Concilio Tridentino? Et an Sacerdotes, qui per Concilium Tridentinum interfuerint, & etiam Parochi, quoniam non interfuerint, si scientes talia matrimonialia prohibuerint, quando assistunt matrimonio clandestino inuito defuncti testium? Et an Parochus, vel alius inuito defuncti testium, si assistant matrimonio valido, Sacerdos de eius licentia, si assistant matrimonio valido, clandestino tamen ob denunciationum omissionem incurram in penam suspensionis dicti cap. fin. Ex p. 4. tr. 3. ex ref. 14. & in p. 1. tr. 10. ex ref. 21. & in p. 10. tr. 13. ex ref. 14. Quae nunc inueniuntur in tom. 6. tr. 1. de Legibus ref. 41. 42. & 33.

De donatio facta pro patrimonio ad suscipiendos Ordines, si in foro conscientia retro donanda donatori? Et an talis sit ordinarius nullam incurrat suspensionem, nec teneatur restituere donationem? Ex p. 8. tr. 6. ex ref. 135. Quae hic repetitur in tom. 6. tr. 7. de Donationibus ref. 139.

Religiosi nulliter professi incurrant suspensionem, si Ordines recipiant, & irregularitatem, si celebrent? & peccet mortaliter? Et an Religiosi praeter penas priuationis officiorum, & inhabilitatis ad illa introducendum famulas in Monasteriis, incurrant suspensionem a Divinis, & excommunicationem per Bullam Pij V. Pontifici reservatam; de qua, si sit occulta, an possit Episcopus absolueret, quod idem dicendum est de Confessario virtute Crucis? Et an ex Declaratione Sacrae Congregationis Cardinalium cuncti a Religione, & extra illam degenes sint perpetuo suspensi ab exercitio Ordinum, sublata Ordinarij locum facultate dictam suspensionem relaxandi, aut moderandi? Et an Praelati Regulares possint absolute subditos suspensos propter Ordines susceptos ante legitimam aetatem, vel absque licentia, aut per saltum? Et an Praelati Regulares teneantur ferre censuras in scriptis, & aliter faciendo, an incurram suspensionem? Et an Praelati Regulares possint dispensare cum secularibus super irregularitatem ortam ex delicto, ut v. g. si suspensus Ordines suscipiat? Idem dicendum est virtute Libertatis, & Crucis. Et an Sacerdos delinquens in Monasterio exemplo, puta ludens aleis, incurrat censuram suspensionis latam a suo Episcopo contra ludentes? Et an suspensus oculis ex delicto omnino occulto non teneatur abstinere se ab usu Ordinis, ne se prodeat? Ex p. 3. tr. 2. ex ref. 66. & in p. 4. tr. 2. ex ref. 66. & 82. & in p. 3. tr. 1. ex ref. 85. & in p. 5. tr. 9. ex ref. 73. & in p. 9. tr. 8. ex ref. 50. & in tract. 7. ex ref. 49. & in p. 10. tr. 13. ex ref. 38. Quae hic repetitur in tom. 7. tract. 1. de Regularibus ref. 246. 288. 187. 297. 135. 300. 197. & 294.

Cardinales includantur in sententia suspensionis a Summo Pontifice imposita? Et an Cardinales in suis titulis possint suspendere? Et quid de Vicario Cardinalis? Et advenit, praecipuum sub pena suspensionis non inducere peccatum mortale, nisi expresse, & verbis aequivalentibus id significetur. Ex p. 5. tr. 2. ex ref. 46. & 12. & in p. 1. tr. 12. ex ref. 15. Quae hic sunt in tom. 9. tr. 7. de Cardinalibus ref. 32. 39. & 108.

TRACTATUS IV.

De Interdicto. p. 198.

1. An interdictum personale speciale possit fieri pro culpa veniali? Ex p. 5. tract. 10. ref. 79. alias 78. ibid.

2. An interdictum personale generale possit fieri pro debito penamario? Ex part. 5. tract. 10. ref. 80. alias 79. ibid.

3. Quale peccatum sit violare interdictum? Et an laicus non interdictus, si sine vi, aut scandalo audiat Officia Divina, praesertim Missam in loco interdicto, peccet mortaliter? Ex part. 5. tract. 10. ex ref. 69. alias 68. ibid.
4. An in violatione interdicti detur parvas materia? Ex p. 5. tr. 5. ref. 59. p. 199.
5. An sit peccatum mortale dicere Missam tempore interdicti, omitta una circumstantia ex requisitis in cap. Alma mater, ut v. g. facere Sacram aperis ianuis, &c. Ex p. 5. tr. 10. ref. 66. alias 65. ibid.
6. An prohibitus celebrare in loco delicti, possit celebrare, v. g. in Ecclesia Patrum Capucinarum, vel Carmelitarum prope Urbem existente? Ex part. 4. tr. 4. & Misc. ref. 123. ibid.
7. An licitum sit celebrare coram personis interdictis? Sed difficultas est, si persona expelli non possit quid est faciendum? Ex part. 5. tract. 10. ref. 65. alias 64. p. 200.
8. An deficiente Clerico, possit Sacerdos accipere laicum ad servandum Missam? Et an in dicto casu possit celebrare cum duobus Ministris laicis? Ex p. 5. tr. 10. ref. 88. alias 87. ibid.
9. An Sacerdotes, qui possunt in interdicto Missam dicere & Clerici divinis Officiis assistere, possint etiam communicare absque celebratione? Ex p. 5. tr. 10. ref. 83. alias 82. ibid.
10. An laici, quibus tempore interdicti licitum est in aliquibus diebus Missam audire, possint etiam Sacram Eucharistiam sumere? Et an, si tempore interdicti occurrat praecipuum sumendi Eucharistiam, ut in Paschata Resurrectionis, poterit dari secularibus? Ex p. 5. tr. 10. ref. 84. alias 83. p. 201.
11. An tempore interdicti, quando celebrantur divina Officia ex privilegio per Festa Paschatum intelligantur tantum primi dies? Et an dicta Festa Paschatum accipienda sunt a primis Vesperis iuxta morem, quo Ecclesia solet Festivitates inchoare? Adde Festum Paschatis possit sumi saltem a Gloria in excelsis Sacri diei Sabbathi. Et aliqua alia circa supradicta, & circa celebrationem festivam Corporis Christi, & eius Octava explanantur in praedicto casu tempore interdicti. Ex p. 5. tr. 10. ref. 61. ibid.
12. An Clerici coniugati possint interesse divinis Officiis tempore interdicti? Ex part. 5. tract. 10. ref. 86. alias 85. p. 202.
13. An qui habet duo domicilia, alterum in loco interdicto, & alterum in loco non interdicto, censetur ipse interdictus? Ex part. 5. tract. 10. ref. 71. alias 70. ibid.
14. An licitum sit alicui non interdicto audire Missam Sacerdotis interdicti personaliter? Ex part. 5. tract. 10. ref. 64. ibid.
15. De pena interdicti ab ingressu Ecclesiae apposta ab Urbano VIII. in Bulla contra non residentes. Et clare, & breviter explicatur, quid importet dicta pena. Et in praedicto casu queritur, an si quis ita interdictus celebret intra Ecclesiam, fiat irregularis? Et quid, si tantum audiat Officia divina? Et an Episcopus interdictus ab ingressu Ecclesiae possit intra illam recipere Sacramenta? Et an possit in Ecclesia exercere actum iurisdictionis pro foro interno? Et inter alia alij decem casus cursorum adnotantur, in quibus Episcopis interdictis ingressus Ecclesiae. Ex p. 10. tr. 13. & Misc. 3. ref. 2. ibid.
16. An interdicto ab ingressu Ecclesiae prohibeatur omnis ingressus? Et an saltem dum celebratur divinum Officium, possit talis interdictus ibi orare loqui, disputare, & concionem audire? Ex part. 5. tract. 10. ref. 73. alias 72. p. 203.
17. An interdictus ab ingressu Ecclesiae possit intra illam recipere Sacramenta? Ex part. 5. tract. 10. ref. 74. alias 73. ibid.

Index Tractatum,

18. An interdictum ab ingressu Ecclesie possit in Cimiterio Officia divina audire, & Missam celebrare? Ex p. 5. tr. 10. ref. 76. alias 75. p. 204.
19. An interdictum ab ingressu Ecclesie, si moriatur cum suis pantheis, sit absolvens, ut possit sepeliri in loco sacro? Ex p. 5. tr. 10. ref. 75. alias 74. ibid.
20. An in interdicto personali generali licita sit Ecclesiastica sepultura? Ex p. 5. tr. 10. ref. 67. alias 66. ibid.
21. An qui tempore interdicti habent privilegium particulare assistendi Divinis Officiis, vel interesse in diebus Paschatis, Pentecostes, &c. possint in loco sacro sepeliri? Ex p. 5. tr. 10. ref. 68. alias 67. ibid.
22. An Episcopus possit suspendere interdictum? Ex p. 5. tr. 10. ref. 70. alias 69. p. 205.
23. An Confessarius possit tollere interdictum personale particulare sine reservatione latorum post satisfactionem, vel satisfaciendi cautionem? Ex part. 5. tract. 10. ref. 72. alias 71. ibid.
24. An interdictio Clero, intelligatur interdictio Religiosis? Et quid, si Religiosus habeat beneficium seculare, v. g. Pastoratam, Canoniciatum, &c. ita ut censeatur a suis segregatus? Et quid est dicendum, si censura feratur sub nomine Personarum Ecclesiasticarum, an comprehendantur Religiosi, etiam Conversi, Moniales, Novitii, & Eremitae? Ex p. 5. tr. 10. ref. 81. alias 80. p. 206.

Appendix ad reliquas difficultates mistas, quae simul pertinent ad istum tract. 4. de Interdicto huius tomi quinti.

- A**N Pontifex possit aliquibus interdiceret usum Sacramentorum? Et pro praxi huius questionis aliqui casus valde notandi explanantur in textu huius Resolutionis. Ex part. 8. tract. 1. ex ref. 79. Quae nunc invenitur in tom. 3. tract. 1. de Potestate Pontificis quoad Sacramenta, ref. 2.
- An Capitulum Sede vacante possit ponere interdictum personale, & locale, & etiam cessationem a divinis? Ex p. 8. tr. 4. ex ref. 11. Quae hic reperitur in tom. 3. tr. 5. de Capitulo Sede vacante ref. 30.
- An requiratur monitio ad valorem interdicti? Et an interdictum, si absolute non proferatur, sed ferendum sit, obliget etiam sub mortali? Et an si iudex sit interdictus, valide alium interdicat? Et an si quis invincibiliter ignorat interdictum, incurrat illud? Et an dubius, an contraxerit interdictum, censendus sit interdictus? Et an interdictum sit actus irretractabilis, seu irreparabilis ad ornatum Concilii Tridentini, a quo appellare possit subditus a sententia interlocutoria? Et an interdictum non possit valide ferri, ac proinde neque incurri nisi ob peccatum ex-terius inobedientia, seu contumacia respectu Ecclesiae? Et an pueri, si ante usum rationis decedant, possint sepeliri in loco interdicto? Ex p. 5. tr. 9. ex ref. 18. & in p. 1. tr. 6. ex ref. 76. & in p. 5. tract. 9. ex ref. 50. & in p. 3. tr. 6. ex ref. 41. & in p. 5. tr. 9. ex ref. 17. & in p. 9. tr. 6. ex ref. 13. & in p. 4. tract. 3. ex ref. 35. & in p. 9. tract. 8. ex ref. 21. & in p. 5. tr. 9. ex ref. 55. & in p. 3. tract. 6. ex ref. 88. Quae hic sunt supra in hoc ipso met. tom. 5. tr. 1. de Excommunicatione ref. 411. 21. 32. 34. 35. 125. 7. 8. & 108.
- An dubius sit ne aliquis lex interdictum imponens usu recepta, possit existimare non esse usu receptam? Et an lex penalis interdicti obliget ad mortale? Ex part. 4. tract. 3. ex ref. 14. & in p. 1. tract. 10. ex refolut. 21. Quae nunc invenitur in tom. 6. tract. 1. de Legibus refolut. 41. & 42.
- An liceat ministrare Sacramentum Confirmationis personaliter interdicto, qui causam dederit? Et an qui sic ministrat hoc Sacramentum non peccet per violationem interdicti, sed quia ministrat in peccato mortali, & proinde

- de no. facit duo peccata; primo, quia ministrat in peccato; secundo, quia violat interdictum? Ex p. 5. tr. 10. ex ref. 63. Quae hic reperitur in tom. 1. tr. 2. de Confirmatione ref. 20.
- An Sacramentum Penitentiae ministratum a Sacerdote interdicto sit nullum, & eius absolutio invalida? Et an Sacerdos interdictus, praesente alio sine praedicto impedimento, possit absolvere moribundum? Ex part. 5. tract. 10. ex ref. 62. & in p. 4. tract. 2. ex ref. 68. & ex ref. 60. Quae hic sunt in tom. 1. tr. 4. de Absolutione sacramentali ref. 14. 15. & 43.
- An tempore interdicti possit Missa celebrari in quocunque Oratorio ab Episcopo approbato? Et an tempore interdicti possit Missa celebrari in privato Oratorio familiaribus vigore Cruciate, si non ad sit presentia Dominus? Et an designatio Oratorii privati virtute Cruciae tempore interdicti possit fieri a quocunque Ordinario quinam intelligantur sub nomine domesticorum, ut possint in Oratorio privato audire Missam tempore interdicti vigore Bullae Cruciate? Et nequit, quod Sacerdos privilegiatus tempore interdicti vigore Cruciae restitueret laicum, si Ministrum privilegium reperiat, ut inferiat Sacro. Et an tempore interdicti ut quis possit celebrare domi in Oratorio privato virtute Cruciate, sit omnino necessaria licentia Episcopi? Et an in privato Oratorio virtute Cruciate non solum in diebus concessis, sed in Festivitatibus prohibitis tempore interdicti, possit ibi Missam celebrari, & audiri? Et qui teneatur sumere Bullam Cruciate, ut tempore interdicti audiat Missam? Ex part. 5. tract. 10. ex refolut. & in p. 4. tract. 4. ex ref. 15. & 76. & in p. 9. tract. 1. ex ref. 26. 27. & 19. Quae nunc invenitur in tom. 4. tract. 2. de Oratoriis refolutio 38. 39. 51. 50. 51. & 36.
- An Bulla Cruciate suspendat privilegia, quae habent Regulares celebrandi tempore interdicti in aliquibus Festivitatibus, in quibus omnes admittunt ad Officia divina, & ad recipiendum Sacramenta? Et an tempore interdicti, si quis habeat Bullam Cruciatam, teneatur Missam audire? Et qui in dicto casu Missam audit, an teneatur aliquas preces pro unione Principum Christianorum contra Infideles emittere sub onere peccati mortalis, vel saltem venialis? Ex part. 1. tract. 11. ex ref. 87. & 1. Quae hic reperitur in tom. 4. tract. 3. de Bulla Cruciate ref. 125. & 124.
- An privilegia Mendicantium sint revocata per Concilium Tridentinum sess. 25. cap. 12. de reformat. quoad celebrandum tempore interdicti? Et an Episcopus possit interdiceret famulos Religiosorum sine speciali mandato Romani Pontificis? Et an Episcopi possint precipere Regularibus, ut interdicta ab Apostolica Sede, vel propria auctoritate lata populo denuncient? Ex part. 4. tract. 4. ex ref. 213. & in p. 5. tract. 9. ex ref. 43. & in p. 1. tract. 1. ex ref. 21. Quae hic sunt in tom. 7. tr. 1. de Regularibus ref. 125. 43. & 40.
- An qui audit Missam a Sacerdote interdicto, satisfacit precepto audiendi Missam in die festivo? Et si forte contingat, ut in urbe plura essent Tempora, & loca interdicta, longaque distaret Ecclesia aliqua intra urbem, vel in suburbis libera ab interdicto, teneatur quis in die festivo eo ire, ut audiat Missam? Ex p. 10. tr. 11. ex ref. & 1. Quae nunc invenitur in tom. 2. tr. 3. de Audientia Missae in die festivo ref. 15. & 16.
- An Moribundus sensu carens sit unguendus tempore interdicti, non valens alia Sacramenta recipere, si non habeat Bullam Cruciatam? & hoc etiam in dicto casu a Sacerdote excommunicato, & denunciato? Ex part. 1. tract. 3. ex refolut. 89. & in tractatu 10. ex refolut. 78. alias 77. & in p. 3. tract. 4. ex ref. 170. alias 171. Quae hic reperitur in tom. 2. tract. 4. de Extrema Unctione ref. 31. 32. & 33.
- An Episcopus interdictus valide conferat Ordines? Et an interdictus

& Resolutionum.

TRACTATUS V.

De Irregularitate, atque de eius Dispensatione p.206

1. **Q**UONIAM ad incurrendam irregularitatem, quae culpa se-
quitur, sufficiat peccatum veniale? Et an Papa
possit imponere irregularitatem pure ob peccatum veniale?
Ex part.4.tr.4.& Misc.ref.41. ibid.
2. **E**x occasione cuiusdam homicidij casualis fuit olim a me
quaesitum, Vtrum ad irregularitatem ex delicto incurren-
dam requiratur culpa mortalis, ita ut negligentia venialis
non sufficiat? Ex part.2. tract.16.& Misc.2.refol.18.
alias 20.p.207.
3. **A**n suspensio, interdictum, & irregularitas, &c. incurran-
tur propter culpam venialem? Ex p.3.tract.6.& Misc.2.
ref.51. ibidem.
4. **A**n irregularitas ex delicto incurramur, si delinquens nos-
cat peccatum, sed ignorat ius positum prohibens sub dicta
pena irregularitatis? Ex p.3.tract.5. & Misc.1.ref.67.
ibid.
5. **A**n quis incurrat irregularitatem, si committat aliquid
quod sit iure natura prohibitum, vel homicidium, igno-
rans tamen esse prohibitum iure Ecclesiastico, aut saltem
penam irregularitatis ei esse annexam? Ex part.4.tr.2.
ref.36. ibid.
6. **A**n ignorans alicui actui impositam esse irregularitatem
excusetur ab illa? Idem dicendum est de pena excommu-
nicationis, suspensionis, & interdicti, etiam si ignorantia
sit vincibilis, dummodo non sit crassa, vel supina. Et do-
cet, quod irregularitas ex homicidio, vel mutilatione,
licet videatur esse ex delicto, includit praecipue defectum
lenitatis, & ideo incurritur, licet occidens ignoret homi-
cidio illam impositam esse, & hoc dubium est valde no-
tandum, quia quotidianum, & a paucis decisum. Ex p.4.
tr.2.ref.85.p.208.
7. **A**n ignorans homicidio esse annexam irregularitatem ex-
cusetur ab illius incursione? Ex quo oritur hac alia diffi-
cilis questio. An qui scienter accessit ad consanguineam
uxoris suae, ignorans tamen privationem perendi debitum
esse ab Ecclesia ob hoc peccatum impositam, illam non in-
currat, & sic non egeat dispensatione, ut a sua uxore per-
tat debitum? Ex part.9. tract.7. & Misc.2. resolut. 19.
p.209.
8. **A**n irregularitas incurramur in aliquo casu a iure non ex-
presso? Et quid est dicendum, quando dubium est de iure,
hoc est, an sit pro aliquo delicto commissio imposita a iure
aliqua irregularitas, an tunc iudicandum sit non esse irre-
gularitatem in eo casu constitutam? Ex part.4.tr.2.r.80.
ibid.
9. **A**n communis opinio Doctorum possit introducere aliquam
irregularitatem, etiam si clare non sit expressa in iure?
Idem censendum est de quibusdam censuris, v.g. suspen-
sionis propter suspensionem Ordinis per saltum. Ex p.8.
tr.7.& Misc.ref.28.p.210.
10. **A**n Episcopi incurram irregularitatem, quae fertur ali-
quo iure generali? Et an aliquo iure Episcopi excipiantur
ab incurrendo excommunicationem, quamvis excipiantur
ab incurrendo suspensionem, & interdictum quae iure ge-
nerali feruntur, quae sunt distincta ab irregularitate, & ex-
communicatione? Ex p.4.tr.2.ref.53. ibid.
11. **A**n Episcopus incurrat irregularitatem, si concedat li-
centiam iudici laico exhumandi corpus occisi ab Ecclesia
ad finem capiendi informationem de delicto in genere?
& in §. ultimo huius Resolutionis invenies aliud pul-
chrum dubium notabile, & grave. Ex part.4.tr.2.ref.95.
ibid.

Index Tractatum.

12. An irregularis possint initiari prima Tonsura sine prae-
uia dispensatione? Ex quo inferitur, an prima Tonsura sit
Ordo? Ex p. 4. tr. 2. ref. 88. p. 211.
13. An initiatus Ordinibus minoribus, & Sacris non susce-
pit Tonsuram irregularis, & teneatur dictam Tonsuram
sumere? Ex quo deducitur, an Tonsura sit Ordo? Ex p. 6.
tr. 8. & Misc. 3. ref. 29. ibid.
14. An excommunicatus, si sumat minores Ordines, efficiat-
ur irregularis? Et quid, si suscipiat Ordinem sacrum?
Ex quo sequitur, quod excommunicatus minori excommu-
nicatione recipiens primam Tonsuram non est irregularis.
Et an, qui in suspensione, & interdicto recipit Ordinem
sacrum, fiat irregularis? Ex p. 9. tract. 7. & Misc. 2. ref. 23.
p. 212.
15. An efficiatur irregularis, si quis recipiat Ordines furi-
ue, ut v. g. qui non examinatur, neque admissus suscipit
Ordines, &c. Et quid est dicendum de aliis casibus saepius
in praxi occurrentibus, quos in §. penult. & ult. huius Re-
solutionis discussos invenies. Et an quando tempore Ordi-
nationis Episcopi serunt excommunicationem contra fur-
tive, &c. Ordinationi se ingerentes, dicta irregularitas
regulariter sit Papa reservata, ita ut Episcopus in ea dis-
pensare non possit? Ex p. 4. tr. 2. ref. 55. ibid.
16. An sit irregularis Latinus, si Ordinetur à Græco, vel Grae-
cus, si Ordinetur à Latino? Et quid, si ordinetur ab Epi-
scopo schismatico, non obstante instructione Clem. VIII.
super ritibus Græcorum anno 1595? Ex p. 4. tract. 2. r. 54.
p. 213.
17. An suspensus ab Ordine incurrat irregularitatem, si ad
Ordinem superiorem ascendat? Et docetur primum Sacri-
ficium non estimari actum celebrationis tunc ab Or-
dinatis. Et an Episcopus suspensus à Pontificalibus in-
currat irregularitatem si Missam celebret cum apparatu.
Episcopali? Et an excommunicati, & suspensi, fiant ir-
regulares, si exercent ea, quae pertinent ad iurisdictio-
nem fori exterioris? Et quid, si Parochus excommunica-
tus matrimonio assistat, an incurrat irregularitatem? Et
docetur excommunicatum, suspensionem, & interdictum
non incurrare irregularitatem, si exercent solemniter
actus minorum Ordinum. Ex p. 4. tr. 2. ref. 92. ibid.
18. An suspensus ex Ordinatione ante legitimam aetatem, si
canat Euangelium, & Epistolam in eadem Missa, incur-
rat irregularitatem? Et notatur, quod Sacerdos Ordina-
tione sua incurrens hanc suspensionem, non fit irregula-
ris consecrando simul cum Ordinate, nec Diaconus
tunc canens Euangelium. Ex part. 50. tract. 10. ref. 37.
ibid.
19. An Parochus, qui rebaptizavit sub conditione infan-
tem expositum cum schedula de collato Baptismo, sit tan-
quam irregularis repellendus à Collatione eiusdem bene-
ficij? Et resolutio huius questionis pendet ex ea, an illi-
cite baptizetur infans expositus cum schedula testifican-
te illum fuisse baptizatum? Et quid si talis expositus fuisset
inter Saracenos, aut Iudaeos, etiam si haberet tale testimo-
nium, aut schedulam testificantem esse baptizatum? Ex
p. 10. tr. 16. & Misc. 6. ref. 87. p. 214.
20. An rebaptizantes solemniter sub conditione incur-
rant irregularitatem? Ex part. 3. tract. 4. resolut. 9.
ibid.
21. An rebaptizantes aliquem sub conditione sint irregula-
res? Et an infans ab infidelibus captus, sit postea baptizan-
dus sub conditione? Pro quo casu adducitur pulchrum du-
bitum, & multa explanantur, quae contingere possunt pro
Baptismo in dicto casu, & aliis. Ex p. 3. tract. addit. 1. 10.
p. 215.
22. An laicus celebrans Missam, & solemniter baptizans,
vel sacramentaliter absolvens incurrat irregularitatem?
Et an in dicta irregularitate contracta à solis Clericis si
non Sacerdotes confessiones audiant, &c. ut ascendant
ad superiores Ordines solus Papa dispensare possit, in
susceptis vero ut ministrent, proprius Episcopus? Et
quid, si delictum occultum sit, an tunc Episcopus di-

- pensare possit ad ultiores Ordines? Et an per Bullam
Cruciatæ quoad utrumque effectum hac irregularitas tolli
possit? Ex p. 4. tr. 2. ref. 77. p. 216.
23. An stando in opinione Doctorum asserentium laicum non
posse in articulo mortis, absente Sacerdote, infernum
communicare, an inquam, si hoc faciat, incurrat irregu-
laritatem? Et an si Subdiaconus administrat Eucha-
ristiam extra extremam necessitatem, irregularis ma-
neat? Et an Diaconus ministrans Eucharistiam incurrat
irregularitatem, si id faciat sine commissione Sacerdotis,
& extra extremam, vel gravem necessitatem? Et an Dia-
cono ex Officio competat Eucharistia dispensari? Et qui
de dispensatione sanguinis? Difficultas vera est, an nulla
urgente necessitate possit Diaconus iussu Sacerdotis hoc
Sacramentum ministrare? Et an adhuc in casu necessita-
tis, possit, prohibente Sacerdote, vel Episcopo, Dia-
conus Viaticum ministrare? Et an sit licitum Diacono
sine, vel deficiente Sacerdote in die Parasceves in Adu-
ri Hostiam Consecratam consumere, & reliquas cere-
monias peragere? Et an possit tamen Diaconus Hostiam con-
secratam ex Altari deferre ad sepulchrum in die Parasce-
ves, sicut potest idem Sacramentum ex uno Altari
aliud transferre? Et tandem cursum inferunt, quod laici
solemniter baptizans non sit irregularis, & si quis Sacerdos
etiam & absolvens sacramentaliter non sit irregularis,
nec erit irregularis laicus, qui cum sola, & superpellico-
nionem habuerit in Ecclesia tanquam Diaconus. Ex
p. 11. tr. 7. & Misc. 7. ref. 44. ibid.
24. An incurrat irregularitatem is, qui sine Ordine requi-
sito administrat alia Sacramenta, quam solentem Ba-
ptismum, & Sacramentum Missae. Et supponitur quod ir-
regularis efficiatur, qui ministrat in Ordine, quem non ha-
bet. Sed limitatur primum ad Ordines sacros, nam si in Mi-
noribus ministrat etiam solemniter, non erit irregularis.
Secundo, ut ministrat scienter, & non ex ignorantia, po-
tans bona fide se habere talem Ordinem. Tertio, si mi-
nistret solemniter. Et quæritur, an supradicta irregula-
ritas solos Clericos, aut etiam laicos comprehendat? Et
notatur per absolutionem sacramentalem praestitam ab eo,
qui ordinatus non est irregularitatem non induci. Et an
hanc irregularitatem non incurreret, si maritus abso-
lveret tanquam Parochus, cum tamen Parochus non sit. Et
docetur exercentem officium Ordinis, quem non habet
non fore irregularem, si illum praestet absque intentione
usurpandi Ordinis osim. Ex p. 10. tr. 11. & Misc. 1. r. 1.
p. 217.
25. An qui sine Ordine requisito administrat Sacramenta,
sit irregularis? Et an laicus exercens actum Ordinis, ut
g. sacramentaliter absolvens, &c. incurrat irregula-
ritatem? Et in textu huius Resolutionis multi, & diversi casus
adducuntur pro praxi praedictarum questionum. Ex p. 4.
tr. 2. ref. 56. p. 219.
26. An Clericus nondum Sacerdos, si excipiat alicuius con-
fessionem, efficiatur irregularis? Et an in irregularitatem
exercenti Ordinem, quem non habet, possit Episcopus dis-
pensare, ut usatur Ordine suscepto? Et quid, si ascendat
ad Ordines ultiores, si delictum est occultum an po-
tius Concilium Tridentinum Episcopus possit dispensare? Et
p. 4. tr. 2. ref. 91. ibid.
27. An Sacerdos, qui non habet licentiam confitendi, si exci-
piat alicuius confessionem, incurrat irregularitatem? Et an
dicendum est, si talis Sacerdos administrat Extremam Un-
ctionem. Ex p. 4. tr. 2. ref. 89. p. 220.
28. An Sacerdos excommunicatus, si excipiat confessionem,
incurrat irregularitatem? Et an hoc procedat, quatenus
cumque excommunicatio, vel delictum sit occultum citius
si absolutio esset invalida ob culpam penitentis? Et an Sa-
cerdos excommunicatus ex sola administratione Eucha-
ristiae, quamvis non celebret, incurrat irregularitatem? Ex
p. 4. tr. 2. ref. 90. ibid.
29. An Confessarius qui obligat penitentem ad confitendum
delictum dignum morte, si iudicet interrogatus, incurrat
irregu-

& Resolutionum.

irregularitatem? Idem dicendum est, si illi consulas, ut
conferat sententia mortis iuste, quam differre non po-
tuit nisi per iniustam appellationem. Et quid, si illi con-
sulas, omittere appellationem a iure concessam? Ex p.4.
c.1. ref. 99. ibid.

42. An Confessarius, qui frangit Sigillum confessionis, sit
irregularis? Et an laicus, qui sine necessitate confessionem
secretam audit, sit irregularis, si illam revocet? Ex part.
c.1.1. ref. 53. ibid.

43. An Clericus excommunicatus incurrat irregularitatem,
si faciat coram se celebrare? Et multi alij casus pro di-
versis irregularitatibus adversus Maiorem deciduntur
in tractatu huius Resolutionis. Ex p.4. tract.2. ref. 57.
p.221

44. An suspensus a susceptione Sacramentorum incurrat
irregularitatem suscipiendo illa? Ex p.5. tract.10. ref. 26.
ibid.

45. An in dubio, si incurritur excommunicationem, mini-
strando quis Sacramenta, efficiatur irregularis? Ex p.5.
c.1. ref. 94. ibid.

46. An suspensus ab Officio predicandi irregularitatem in-
currat, si concionetur saltem cum solemnitate? Idem di-
cendum est de excommunicato. Ex part. 5. tract.10. ref.
10. p.222

47. An excommunicatus recitando Horas canonicas, & di-
cendo Dominus vobiscum, incurrat irregularitatem? Et
an peccet mortaliter, an saltem peccet venialiter di-
cendo priorum Dominus vobiscum? Ex p.4. tract.2. re-
sol. 94. ibid.

48. An excommunicatus recitando Horas Canonicas priva-
tim & dicendo Dominus vobiscum, incurrat irregula-
ritatem, vel peccet mortaliter? Ex p.5. tract.9. ref. 93.
ibid.

49. An Clericus sodomita occultus sit suspensus, & si cele-
brat, incurrat irregularitatem? Ex p.2. tr.17. & Misc.3.
ref. 69. ibid.

50. Canonicus mihi coniunctissimus, literis ad me missis, scire
voluit: Virum Sacerdos Beneficiarius exercens per mul-
tos annos crimen sodomiticum cum famina, occulte tamen
& sine scandalo, incurrit irregularitatem, & penas
Extravag. p. y V. Et an doctrina dicta questionis proce-
dat in omnibus aliis criminibus, quibus a iure infamia an-
nexa est, ut sunt perjurium in iudicio, simonia, usura, usu-
rarium, sacrilegium, duellum, heresis, eiusque favor, cri-
men lesa Maiestatis, percussio hostilis Cardinalium, & si-
milis? Ex p.2. tr.17. & Misc.3. ref. 21. p.223

51. An irregularitas orta ex infamia iuris contrahatur, si
crimen est occultum? Et an Simonia in Ordine, & bene-
ficio, si occultata sit, inducat irregularitatem? Et an Sa-
cerdos publicus concubinariorum, vel adulterus post peractam
penitentiam, & emendationem publicam vitam sine dis-
pensatione celebrare possit? quia ex infamia facti non
venit irregularitas? Et docetur Clericos concubinariorum
notoriam suspensionem ab Officio contrahere, sed suspen-
sionem istam consuetudine contraria ablatam esse. Ex p.4.
tract.2. ref. 93. ibid.

52. An irregularitas incurritur a pueris ante pubertatis
aetatem? Ex p.4. tr.2. ref. 67. ibid.

53. Olim hoc facti genus mihi propositum fuit: Vir Nobilis
accepit in domum suam quemdam infantem expositum in
Hospitali; modo cum sit adolescens bona indolis, vult il-
lum ad sacros Ordines promovere; queritur, an iste sit ir-
regularis propter periculum illegitimitatis, ita ut egeat
dispensatione? Ex p.2. tr.15. & Misc.1. ref. 22. p.224

54. An expositi censendi sint irregulares, & sint baptizandi?
Et si infans invenitur sine scheda, de Baptismo testan-
tis, & puer ex colore, & aetate videtur infans natus ante
mensum an in tali casu sit etiam cum conditione bap-
tizandus? Et quid, si puer expositus fuisset inter Infideles,
etiam si habeat Chartam testantem de Baptismo? Et an
peccet mortaliter, si quis non baptizatum baptizet sub
conditione? Ex p.3. tract. addit. ref. 6. ibid.

43. An expositi dicantur irregulares? Ex p.4. tr.2. ref. 58.
p.225

44. An dubius, si quis sit illegitimus, debeat censei irre-
gularis? Et alij quatuor casus in corpore huius Resolutio-
nis circa illegitimitatem explanantur ad incurrendam,
vel non incurrendam irregularitatem. Ex p.4. tract.2. re-
solut. 59. ibid.

45. An filius natus ex Patre catholico, qui postea in haeresim
incidit, & in ea mortuus est, vel etiam si penituerit, bra-
chio seculari traditus est, an inquam, in hiis casibus filius
incurrat irregularitatem saltem ex infamia? Ex p.4. tr.2.
ref. 45. p.226

46. An filij Haereticorum, qui combusti sunt, sed signa con-
tritionis dederunt, sint hoc non obstante, irregulares? Et
supponitur filius, & nepotes Haereticorum, & eos, qui He-
reticos fuerunt, vel receperunt, irregulares esse, & inha-
biles ad beneficia, & officia publica, si per viam virilem
descendant, si vero via feminae filios, non nepotes. Et an
saltem incurram aliam irregularitatem, nempe ex infamia?
Et notatur, quod non sunt inhabiles descendentes predi-
ctorum morientium absque emendatione, si nati fuerint ex
eis, quando erant Catholici & non fautores, nec recepto-
res. Et dato, quod Haeretici irregulares sint, an satis pro-
babiliter dici potest hanc irregularitatem non extendi ad
Haereticos externe negantes Fidem, non autem interne? Et
an suspecti de haeresi hanc irregularitatem incurrant? Et
quid de Schismaticis? Et quis in hac irregularitate possit
dispensare? Ex p.1. tr.11. & Misc.1. ref. 23. ibid.

47. An filij Sarracenorum, Paganorum, Iudaorum, &c.
sint irregulares? Et difficultas vero consistit, quanto tem-
pore sit iudicandus aliquis Neophytus, ut ratione irregu-
laritatis non possit etiam minores Ordines recipere, an post
decem annos a suo Baptismo non sit amplius irregularis?
Et in tali casu notatur quod non dispensatur in irregula-
ritate, sed declaratur irregularitatem cessasse. Ex p.4. tr.
2. ref. 50. p.227

48. An scilicet negans fidem ab ea apostatando sive sponte, sive
timore ductus incurrat irregularitatem? Et si crimen no-
torium sit, an incurrat irregularitatem ex infamia non
vero si sit occultum? Ex part.4. tract.2. ref. 49.
ibid.

49. An Haereticus occultus incurrat irregularitatem? Et an
Haereticus occultus post imperatam absolutionem possit si-
ne ulla dispensatione, & metu irregularitatis celebrare?
Ex p.4. tract.2. ref. 46. ibid.

50. An suspecti de haeresi sint irregulares? Et an Clericus
qui lapsus est in haeresim possit post penitentiam & abin-
tationem exercere susceptos Ordines dummodo obtineat
dispensationem saltem ab Episcopo? Et an prohibitum sit
Inquisitori Generali Hispaniarum, ut non possit cum Sa-
cerdotibus haereticis penitentibus dispensare ut Missam
celebrent? Ex p.4. tract.2. ref. 48. p.228

51. An qui de haeresi suspecti coguntur per Inquisitores ab-
iurare de vehementi, incurrant irregularitatem? Ex part.
4. tract.2. ref. 47. ibid.

52. An Haereticorum fautores, receptatores, & defensores,
&c. incurrant irregularitatem? Ex p.4. tract.2. ref. 44.
ibid.

53. An Clericus qui lapsus est in haeresim, possit exercere
susceptos Ordines? Et notatur quem ob suspicionem here-
sis ex qua consurgit infamia, irregularem fieri. Ex p.4.
tr.4. & Misc. ref. 38. p.229

54. An Episcopus possit ordinare & dimissorias concedere fi-
lio alicuius satellitis, vel publicae meretricis. Et late de ir-
regularitate ex infamia. Et supponitur satellites esse irre-
gulares? Et quid si supradicta meretrix fuerit coniugata?
Et quid de filio carnificis. Idem dicendum est de filiis quo-
rum patres fuerunt publice flagellis casti. Et an damnati ad
vitae fines sint irregulares? Et quid de eorum filiis? Et an Hi-
striones, & Officium carnificum, macellorum, fidei-
orum, & similia sint officia infamis conditionis & nota & ex eo
sint irregulares? Et an infamis in uno loco remaneat infamis

Index Tractatum.

- mis in alio loco, ita ut non possit recipere Ordines in illo loco? Et notatur infamiam iuris incurri dupliciter; Primo per sententiam iudicis definitivam. Secundo, per quendam criminem, quibus statuto iuris annexa est infamia, huiusmodi sunt periurium in iudicio, simonia, sodomia, improbum factus, id est, ubi usura usurarum exiguntur, sacrilegium, duellum, crimen lesa Maiestatis, haeresis, fautor, defensor, & receptor Hereticorum, & alia crimina notoria. Et an per adulterium incurratur irregularitas, vel tantum suspensio, &c. Et tandem quaritur, quomodo infamia auferri vel dispensari possit? Ex p. 10. tract. 11. & Misc. 1. ref. 26. ibid.
55. An damnatus ad irremediosas efficitur irregularis? Idem est de pena infamiae? Ex part. 4. tract. 2. resolut. 83. p. 231.
56. An Ethiope sint irregulares? Ex p. 4. tract. 2. ref. 84. ibid.
57. An servi sint irregulares? Et an si Episcopus alterius servum scienter ordinaverit absente, vel ignorante Domino no servus fiat liber, & Episcopus duplicatione Domino pretium reddere teneatur? Et an servus si scienter, vel non contradicente Domino Ordines recipiat, fiat liber? Ex p. 7. tract. 7. ref. 54. alias 53. ibid.
58. An qui cedit bonis, fiat irregularis? Et quid si cello sit ignominiosus? Et inter alia, qua pro irregularitate ex infamia docentur tandem advertitur quod iustus fustium per se non infamat, nisi quando ex causa famosa quis fustibus ceditur, neque enim omne turpe factum infamat, sed id solum turpe famosum quod ius notat. Ex p. 7. tract. 8. resolut. 22. p. 232.
59. An qui laqueo se suspendit & impeditur ab aliis non moritur, maneat irregularis? Ex part. 4. tract. 2. resolut. 76. ibid.
60. An Damiocini, Energumeni, & Arreprite sint irregulares, si omnino a vexatione Daemonis liberati sunt? Et notatur, quod Damiocinus post Ordines suscepro illis abstinerere debet; ubi tamen curati fuerint in iudicio Episcopi, & unius anni spatio liberi poterunt sua officia repetere. Et quid est dicendum de amentibus, etiam si amentia non sit perpetua, sed ad tempus? Et an in hac irregularitate possit Episcopus dispensare non solum ad utendum Ordinibus susceptis, sed etiam ad alios suscipiendos? Et notatur amentem ordinatum si non licet, tamen valide ordinari. Et tandem docetur, quod in Sacramento Baptismi & Ordinis non requiritur consensus aliquis de necessitate Sacramenti? Ex part. 11. tract. 2. & Misc. 2. resolut. 67. ibid.
61. An mulier quae erumpente ipsa natura in masculum transiit, possit Sacris Ordinibus initiari in consilio Summo Pontifice? Et quid de Hermaphrodito, in quo praevalet sexus virilis? Et an ordinatus sub praevalet virili sexu, si postea femineus praevalet & de facto proferat verba Consecrationis panis, & vini, supra debitam materiam valide consecraret? Ex p. 10. tract. 13. & Misc. 3. ref. 36. p. 234.
62. An qui habet in manu sex digitos coniunctos vel diverfos, si non habet impedimentum in usum membri sit irregularis? Et an hoc arbitrio Episcopi relinquendum sit, si hac deformitas inducat irregularitatem? Ex part. 3. tr. 6. & Misc. 2. ref. 61. ibid.
63. Quis in rixa praescindit alteri digitum, quaritur, an sit irregularis? Et quid est dicendum de illo qui alteri abscindit auriculam, dentem, nasum, testiculos, vel mammillam feminae, an incurrat irregularitatem? Et notatur posse contingere quod quis efficiat alium irregularem, & ipse non maneat irregularis & contra, & pro praxi adducuntur duo casus? Ex part. 2. tract. 15. & Misc. 1. resolut. 20. p. 235.
64. An qui mutilavit alterius pollicem, sit irregularis? Et quid dicendum est de illo qui alteri abscindit auriculam, id est cartilaginem, ungues, dentes, testiculos, barbam, capillos, labia, vel mammillam feminae; vel qui excacat

- hominem eum privando solo visu, non autem illi oculum extrahendo, & tandem qui non abscindit, sed tantum debilitat membrum & reddit illud inutile? Ex p. 4. tract. 2. resolut. 26. ibid.
65. An si quis culpa sua ab alio sit mutilatus etiam si membrum sit occultum, & non impediatur usum Ordinis sit irregularis? Et an ille, qui sibi sponte membrum vel membri partem v. g. digitum vel partem digiti ex indignatione vel impatientia abscidit, sit irregularis, etiam si tali abscissione non oritur notabilis deformitas vel impedimentum ad celebrandum? Ex part. 4. tract. 2. resolut. 60. p. 236.
66. An abscissio alicuius membri facta invito inducat ipsi patienti irregularitatem etiam si id ob culpam passus sit? Et an testiculorum abscissio etiam voluntaria inducat irregularitatem? Et notatur, quod abscissio digitorum, & cartilaginis auris, nasi & testiculorum inducit irregularitatem. Etiamque docetur quod licet qui alterum castrat, non sit irregularis, tamen qui se ipsam castrat, an se castrare permittit, est irregularis? Ex p. 9. tract. 7. & Misc. 2. ref. 21. ibid.
67. An qui testiculos abscidit fecerit causa vocis reitens sit irregularis? Et an voluntarie Eunuchi sint irregulares, id est permittentes se castrare ob quamcumque causam excepta causa necessitatis ob agnitionem? Et an si abscissio integri membri sit occulta, possit Episcopus dispensare? Idem est si abscissio casu contigerit ex propria culpa, dummodo occulta sit culpa, tamen si abscissio sit notoria, Ex p. 10. tr. 13. & Misc. 3. ref. 11. p. 237.
68. An Eunuchus, qui occidit, sed sponte se fecit castrare, sit ab Episcopo dispensabilis pro irregularitate in al Sacros Ordines promovatur? Ex p. 10. tract. 13. & Misc. 3. ref. 28. ibid.
69. An consules ad mutilandum aliquem sit irregularitas notatur quod non erit irregularis qui dedit consilium mutilationis quem non potuit aliter ab homicidio abstinere? Ex p. 4. tract. 2. ref. 18. p. 238.
70. An mandans aliquem verberari modo caute, & prudenter & cum ministro fideli, & ille occidatur incurrat irregularitatem? Ex p. 4. tract. 2. ref. 19. ibid.
71. Clericus olim chirurgus secundum artis praeccepta exercuit suam artem cum quodam infirmo qui tamen mortuus est, quaevisit a me, an incidit in irregularitatem? Et docetur Clericis non esse simpliciter interdittum Medicinae exercitium aut etiam Chirurgiae, modo sua circa incisionem & adustionem, unde non fiant irregulares ex eo exercitio. Et aliqua alia observantur circa prohibitionem combustionis & incisionis pro Subdiaconis, Diaconis, & Sacerdotibus & Clericis aliis, etiam si sint Beneficarii. Et an in dicta prohibitione non intelligatur vena aperta ad emittendum sanguinem, nec carnis apertio caustica, aut tumoris seu apotematis ruptio emplastro mollificatione. p. 11. tract. 7. & Misc. 7. ref. 9. ibid.
72. An Clericus in Sacris exercens Chirurgiam per incisionem vel adustionem sit irregularis morte sequuta, si adhibeat necessariam diligentiam & explicatur cap. 1. de homicidio? Et an Monachus & Clericus in Sacris non prohibetur illa actio in extrema necessitate, quando non est alius Chirurgus, vel est in eoque perisus; Et an si illam operaretur quis extra extremam necessitatem cum ignorancia inevitabili huius prohibitionis incurrat irregularitatem? Et alij casus circa hoc explicantur. Et an Monachus vel Clericus si applicet emplastrum mollificationum quo apostema se se aperiat, & mortuum mollificationum quo apostema se se aperiat, & mortuum inde sequatur sine eorum culpa, incurrat irregularitatem? Item si supradicti secundum peritiam artis inleceant incisionem & adustionem si mors inde sequatur, incurrat irregularitatem? Et an Clericus vel Monachus, qui secundum artem abscidit vel adustit, quando mors est sequuta propter morbi gravitatem & non ex adustione, vel abscissione, sint irregulares? Ex part. 4. tract. 2. resolut. 23. p. 239.

& Resolutionum.

Ab omni seculo sit Religiosis, & Clericis in Sacris prohibita, ita ut incurrant irregularitatem laicam in cap. tua mors, si ex tali seculione sequatur sit mors? Et an Clerici in moribus, quomodo habeant beneficium, possint exercere Medicinam, & chirurgiam abscondendo, & adveniens ad Subdiaconum? Idem est dicendum de Religiosis, si de seculione artem? Et quid, si sint Sacerdotes? Et an non adfuit Subdiaconi? Et quid, si sint Sacerdotes, si de seculione Clerico perito Medico dare Consilium, quod fiat minister sanguinis, dummodo per seipsum non faciat di-
 ctam minutionem? Ex part. 4. tr. 2. ref. 24. p. 240.
 An Medicus effectus Sacerdos possit sine peccato mortali exercere artem Medicinam? Et an Sacerdos, & Religio-
 sus liberetur a peccato, si hoc Officium citra mortis peri-
 culum exerceat causa pietatis, ac proinde gratis circa
 pauperes miserabiles, vel cognatas? Et an interdictum sit
 Clericis, & Religiosis exercere Medicinam? Et an si
 exerceatur per incisionem, vel adhesionem, inducat irre-
 gularitatem, morte sequuta, si debita diligentia appo-
 sita? Ex p. 10. tr. 11. & Misc. 1. ref. 49. ibid.
 An quis incurrat irregularitatem, si voluit, v. g. infir-
 mum, si cibum ei exhibeat, & similia faciat, ex quibus
 sequatur mors, aut eius acceleratio? Et infirmus Sacer-
 dos, & Religiosus possit servare infirmis, etiam constitu-
 tus ultimo vultu, & eos volvere in lecto, & reliqua ex-
 hibere cum prudentia absque metu irregularitatis. Ex p.
 12. tr. 117. p. 241.
 An Clerici in Sacris, & Beneficarii assistentes quando
 reu in patibulo suspenditur, incurrant irregularitatem,
 & peccent mortaliter? Idem est dicendum de Religiosis.
 Ex part. 4. tr. 2. ref. 35. ibid.
 An Sacerdotes ducentes reum ad forcam incurrant in-
 regularitatem hortando illum, ut scalam ascendat, vel ac-
 celerando executionem iustitiae etiam notabiliter? Et ali-
 qua alia circa hunc actum explanantur, in quo non incur-
 rant irregularitatem ex defectu lenitatis nisi tantum mi-
 nistri iustitiae, & non alij. Et tandem notatur Sacerdotes
 posse sine periculo irregularitatis ministrare infirmis, ver-
 eos ex latere ad laicos, vel transmutare de lecto ad
 altum, vel eis potum, aut cibum porrigere, licet ex his
 actibus propter intentionem mors citius sequatur. Ex p. 3.
 tr. 5. Misc. 1. ref. 80. alias 79. ibid.
 An Confessarius, & Responsor casuum conscientia sit
 irregularis, si interrogatus a iudice, an sit obligatus ad oc-
 culendum reum, respondeat esse obligatum? Et an sit ir-
 regularis ille, qui detegit malefactorem, vel clamet esse
 latronem, ut comprehendatur, nisi quando quis manifestat,
 esse accusator, vel testis necessarius ad cognitionem cau-
 sae, vel hoc faceret, ut minister iustitiae? Ex part. 3. tr. 5.
 & Misc. 1. ref. 81. alias 80. p. 242.
 An irregularitatem ex defectu lenitatis incurrant tan-
 tum ministri iustitiae, & non alij. Ex part. 3. tr. addit.
 tr. 5. p. 243.
 An Carnifex super patibulum existimabat iam reum expi-
 risse, sed unus ex adstantibus dixit, vivit, unde ipse
 domus pedibus collum calcavit, & reus mortuus est, que-
 ritur, an in tali casu ille irregularitatem incurrerit, &
 an pro Episcopum sit dispensabilis? Ex part. 8. tr. 7. &
 Misc. ref. 61. ibid.
 An Ecclesiastici committentes iudici laico in particulari
 casum alicuius rei dignum morte, si sequatur, incurrant
 irregularitatem? Et an hoc procedat, etiam si in communi
 Ecclesiastici iurisdictionem temporalem habentes dicant
 iudici, cui causas committunt, ut contra malefactores in-
 terdici? Ex p. 4. tr. 2. ref. 78. p. 244.
 An Clerici, & laici incurrant irregularitatem, si accu-
 sent in causa criminali cum protestatione, quando tantum
 agitur non de damno illato illi, sed eorum consanguineis?
 Et an accusator excusetur ab irregularitate, quando ac-
 cusat ob laesione factam in propria persona, aut in pro-
 pria bonis, vel ob laesione factam eis, qui sunt ipsi
 commissi, si ante sententiam protestetur se non accusare
 ad vindictam? Idem dicendum est de accusante eum,

qui dedit damnum Ecclesie, vel suis subditis. Et an
 quando accusator accusat ad evitandum grave damnum
 innocentis, vel Reipublicae, quando aliter impedire tale
 damnum non possit. Si necessaria protestatio? Ex p. 4.
 tr. 2. ref. 33. ibid.
 83. An protestatio liberet ab irregularitate? Si scito animo
 efficiatur, & sequatur mors? Et an laici, facta dicta
 protestatione incurrant irregularitatem, si non fiat simul
 cum ipsa accusatione, sed postea coram iudice ante pro-
 lationem sententiae, & non solum quando accusat, sed
 etiam quando reum retinet, & iudici tradidit? Et an
 Clericus consulens alteri, ut accuset in casu permissi cum
 protestatione, incurrat irregularitatem? Ex part. 4. tr. 2.
 ref. 75. ibid.
 84. An ferens testimonium in favorem rei incurrat irregula-
 ritatem, si ob id sequatur mors accusatoris? Et quid est di-
 cendum, si testis sit Clericus an in favorem rei possit testari
 de licentia Episcopi vel eius Vicarij? Ex p. 4. tr. 2. ref. 96.
 p. 245.
 85. An testis precepto iudicis obligatus vel gravi metu coa-
 ctus & in casibus, quibus iure naturali tenetur testificari,
 incurrat irregularitatem si mors alterius sequatur? Ex p. 4.
 tract. 2. ref. 31. ibid.
 86. An Advocatus qui reum defendit incurrat irregula-
 ritatem, si sequatur mors accusatoris? Ex p. 4. tract. 2. r. 34.
 ibid.
 87. An Advocatus, & testes in causa sanguinis incurrant
 irregularitatem si praeferant protestationem eo mo-
 do, quo facit accusator? Ex part. 4. tract. 2. resolut. 32.
 p. 246.
 88. Dubia circa quandam irregularitatem. Et queritur, quod
 in casu proposito in textu huius resolutionis incurrunt in-
 regularitatem ex defectu lenitatis, an possit Episcopus, vel
 Confessarius Regularis privilegiatus in ea dispensare? Et
 an si Episcopus, & Confessarius Regularis nollent opinio-
 nem affirmativam ad praxim deducere, possit consulens
 confugere, ad Sacram Penitentiarum pro dispensatione?
 Ex p. 11. tract. 2. & Misc. 2. ref. 63. ibid.
 89. Index pronuntiavit sententiam condemnatoriam ad fir-
 cam qui postea ex gratia Principis fuit a morte liberatus,
 queritur an adhuc sit irregularis, ita ut non possit ordinari
 absque dispensatione Pontificis? Idem est, si quando reus
 duceretur ad patibulum esset extractus e manibus facelli-
 tum & sic mortem evaderet. Et quid, si a Carnifice suspen-
 sus fuisset, & casu laqueus rumpere, si propter hoc Gra-
 tiam a Principe reciperet? Et an Clericus habens iurisdic-
 tionem temporalem fiat irregularis ex eo quod constituat
 iudicem pro causis, seu criminibus capitalibus, sine in ge-
 nere pro omnibus, sine in particulari pro aliquo adhuc in-
 dividuo? Idem est, & multo magis verius de Principe laico.
 Et docetur, quod non sunt irregulares Ecclesiastici, qui
 aliquem degradatum, aut heresem condemnatum tradunt
 Curia seculari, ac proinde eorum Officiales multo minus.
 Et an accusator, Advocatus, & testis fiant irregulares si
 in causa sanguinis protestationem praeferant? Et qui po-
 test dispensare contra presentem irregularitatem contra-
 ctam ex defectu lenitatis? Ex part. 11. tract. 5. & Misc. 3.
 ref. 6. p. 247.
 Subsequitur sub hoc, eodemque numero huius Ref. 89. eadem
 questio, videlicet, An Index proferens sententiam sangui-
 nis, & eius ministri iustitiae in ea cooperantes, si mors ex
 aliquo casu postea sequuta non fuerit, incidant, hoc non ob-
 stante, in irregularitatem? Et deducitur, quod quando
 versamur in dubio iuris in aliquo casu, quis non teneatur
 se habere pro irregulari? Ex p. 12. tract. 3. & Misc. ref. 5.
 p. 248.
 90. An Consilij Principum ut v. g. Regentes, & Presiden-
 tes, Magistri, Rationales, & c. sint irregulares, ita ut
 sine dispensatione ordinari non possint? Et docetur Iudi-
 ces, & Officiales Episcoporum, & administratores rerum
 Ecclesiasticarum, imò & rerum privarum quamvis secula-
 rium, ut sunt res personarum miserabilium, ordinari posse.
 Et

Index Tractatum.

- Et an obligatus ad ratiocinia possit ordinari ante rationem redditam, etiam deserto Officio, & quid si fideiussores reddant? Et quid est dicendum ante debili pecuniary solutorem, relitti ex Officio vel administratione, &c. Ex p.4. tr.2. ref.98. p.251.
91. An si Clericus in bello iusto incitet ad aliquem determinate occidendum, sit irregularis? Ex p.5. tr.14. & Misc. 2. ref.98. ibid.
92. An Clerici exhortantes in bello iusto, ut hostes occidantur incurant irregularitatem? Ex p.9. tr.9. & Misc. 4. ref.7. ibid.
93. An Clerici, qui in gravi necessitate pugnant in bello, incurant irregularitatem? Et quid sentiendum est de Clericis de licentia Summi Pontificis bello assistentibus? Et notatur, quod licet in casibus, in quibus Clerici in bello iusto pugnando lethaliter peccent, non sunt irregulares, esto in eo bello aliqui interficiantur, aut mutilentur. Ex p.6. tr.4. ref.38. p.252.
94. An si Clericus ex licentia Summi Pontificis pugnet in bello, si aliquem occidat, incurrat irregularitatem? Ex p.9. tract.9. & Misc. 4. ref.6. ibid.
95. An Clerici in casibus, in quibus licite possint pugnare occidendo hostes, incurant irregularitatem? Et notatur quod in bello iusto ad cuius felicem exitum non est necessaria pugna Clerici, si Clericus pugnat, peccat graviter, non tamen est irregularis, nisi ipse hominem occidat, aut mutilet, quamvis aliquem feriat, & alij socij hostem occidant. Ex p.9. tr.9. & Misc. 4. ref.8. p.253.
96. An Clerici bello assistentes pro spirituali Milium auxilio si illos in conspectu incitent ad preliandum, incurrant irregularitatem? Et utrum sit necessaria licentia Pralati ad assistendum in exercitu absque irregularitate? Ex p.6. tr.4. ref.39. ibid.
97. An qui vendit arma, vel tribuit, aut mutuat illa ad bellum iustum, incurrat irregularitatem? Et quid, si praebeat arma offensiva in ipso conspectu belli, & quamvis sit Clericus in Sacris? Ex p.4. tr.2. ref.28. ibid.
98. Excusantur aliquae irregularitates in bello iniusto. Ex p.11. tr.7. & Misc. 7. ref.8. p.254.
99. An Milites pugnando in bello iniusto, si aliquem non occidant, remaneant tamen irregulares? Et quid de custodiens pugnantium sarcinas? Et an militantes in bello iniusto aggressivo non sint irregulares, modo suis manibus sanguinem non fundant, si alij mutant, vel occidunt? Ex p.4. tr.2. ref.27. ibid.
100. An Milites in bello iniusto, si occidant alios ad defendendam propriam vitam cum moderamine inculpate tutelae, incurrant irregularitatem? Et quid est dicendum de mandantibus cooperantibus, animantibus, subministrantibus arma &c. si bellum iniustum est aggressivum? Et quid, si bellum defensivum sit iustum, & licitum, an Milites etiam si occidant, non sint irregulares? Et an sint irregulares exhortantes Milites in bello iniusto, ut strenue se gerant, vel qui illis vendunt, vel donant arma, &c. Ex p.4. tr.2. ref.29. p.255.
101. An qui pugnant in bello iniusto si dubitant, an occiderint, vel mutilaverint, debeant se indicare irregulares? Ex p.4. tr.2. ref.30. ibid.
102. An in dubio facti circa homicidium censendum sit quis irregularis? Et an doctrina practicae questionis non extendatur ad dubium mutilationis, homicidij iusti v.g. in bello iniusto, commissi, & in aliquibus casibus dubijs pro quibus concluditur, quod in omnibus dubijs iuris, vel facti nunquam incurritur irregularitas, nisi in dubio facti homicidij prohibiti? Ex part.3. tract.5. & Misc. 1. resolut.72. p.256.
103. An in dubio facti non solum in causa homicidij, sed etiam in alijs casibus, quis censendus sit irregularis? Et quid in dubio homicidij iusti commissi, ut in bello iniusto? Et inferitur dubium, an mutilaverint, non esse irregulare? Ex p.4. tr.2. ref.32. ibid.
104. An in dubio facti censendus sit quis irregularis si agatur

- de homicidio? Ex part.8. tract.7. & Misc. resolut. p.257.
105. An si quis maneant dubius, an suum consilium influat in homicidium factum, debeat se reputare irregulare? Et in dicto casu, an standum sit dictis ipsius consilio, ut si dicat se motum non fuisse per consilium confidendum, maneat liber ab irregularitate? Ex part.4. tract.2. ref.25. ibid.
106. An dubius si mandatum suum, aut consilium influat in homicidium debeat se irregularem excusare? Et datur non esse irregulare, qui non potuit dissuadere famulo abortum, cuius consilio ipse prius auctor fuit? Ex part.11. tr.6. & Misc. 6. ref.42. p.158.
107. Quidam consilium dedit cuidam qui iam determinatus erat Petrum occidere, sed ex dicto consilio cuius occidit, queritur, an incurrit irregularitatem? Et inferitur non incidere in casum reservatum, si quis dedit consilium ad homicidium alicui parato homicidium faceret, licet ex illo consilio postea libenter, & citius homicidium committeret. Ex part.8. tr.7. & Misc. ref.92. p.159.
108. An detur parvus materia excusans ab incurritu irregularitatis propter accelerationem homicidij ex dicto? Et notatur, quod qui alium inebriat, non est irregularis, quamvis illa deinde ebrius alium occidat, aut mutilet, praevidet illud periculum? Ex p.11. tr.6. & Misc. ref.49. ibid.
109. An si Paulus consulat, quod homicidium, quod Petrus hodie committere, & committat, si irregularis est? sequitur in eventibus, in quibus non pecco secundum, quae teneor ad restitutionem. Et notatur, quod irregularis est, si consulas, iustque rationibus persuadeas homicidium, vel mutilationem, debet tamen consilium influere, alio non eris illius causa. Sed si dubius es, an consilium influat, teneris te irregulare reputare. Et an Clericus incurat irregularitatem, si existens in exercitu dei consilium propinquum, horteturque non solum ad fortiter agendum, sed etiam ad occidendum, modo non horretur, ut occidat hunc hostem in particulari? Et docetur posse Clericum esse a consiliis rerum bellicarum sed cum aliquibus circumstantiis. Et quid de vendentibus, aut donantibus arma etiam offensiva in ipso conspectu belli? Et quid de Clericis in bello iniusto pugnantibus, & percutientibus dammodo aliquem non occidant, aut deformant, an sint irregulares? Ex p.11. tr.8. & Misc.8. ref.42. p.260.
110. Quis consilio Petri ausugit in quadam obsequio, & stris, qui captus postea suspensus fuit, queritur, an Petrus incurrit irregularitatem? Et ex doctrina huius diffinitatis alij casus inferuntur ad incurrandam, vel non incurrandam irregularitatem ex consilio. Ex p.7. tract.10. & Misc.1. ref.30. p.261.
111. Ex Gallia per literas interrogatus fui de hoc casu de Thius contraxerit irregularitatem dum consulat Petrum ad duellum vocaret Paulum, si Paulus postea interficeret in duello Petrum? Et notatur quod qui assilium homicidij si faciliorem faciant occisionem sua praesentia, etiam si probabilis aliud conferunt, sunt irregulares. Et quid, si Paulus, consanguineus, aut etiam inimicus amicus, qui duellum comitantur, an incurrant irregularitatem ex acceptione adversarij? Et docetur adulterum, cum fornicatorem qui dum immoderata copula cum muliere pregnantem, illicque abortum facit animati causat irregulare, si non vero maritum, si id faciat. Et an qui feminam ad se venire iubet per rella aliaeve loca periculosissima, unde impendens mortem sibi conficitur, aut si praegnans erat, facit exculsi, sit irregularis? Ex part.11. tract.6. & Misc. resolut.43. ibid.
112. An quis incurrat irregularitatem, quando alicui consilium dedit ut, v.g. intraret in duellum, vel occideret inimicum, & is, cui dedit consilium occisus est? Item est dicendum de mutilatione? Ex part.4. tract.2. resolut. p.263.
113. Quidam mandavit Petro ut occideret Cainum, non pro-

& Resolutionum.

agitando aliquid de morte Petri, & verisimiliter credere poterat non esse sequuturam; quia Caius longe debilius erat Petro. Accidit vero, his non obstantibus, quod Caius occidit Petrum. Interrogatus fuit, an mandans irregularitatem, ita ut non possit amplius ministraris irregularitatem, ita ut non possit amplius ministrare, quia iam erat sacris Ordinibus insignitus? Et an in praedicto casu Episcopus possit dispensare virtute Concilii Tridentini sess. 24. c. 6. Ex p. 2. tr. 15. & Misc. 1. ref. 17. ibid.

114. An mandans homicidium ad vitandam irregularitatem, non solum teneatur revocare mandatum, sed monere occidendi, ut caveat; & quid de consensu? Et quid, si bonae fide consensu putabat sufficere tantum revocationem suam, an erit irregularis, si homicidium sequatur? Et notatur, quod si mandarius occidatur, mandatum manet irregulare. Ex p. 4. tract. 2. ref. 14. p. 264.

115. An, qui homicidium suo nomine factum postea ratum habuit, incurrat irregularitatem? Ex p. 4. tr. 2. ref. 13. ibid.

116. An si intus amicus bono animo associavit aliquem, ut in rixa periclitetur, incurrat irregularitatem, si amicus inimicum occidat? Idem est dicendum de Patri filio, &c. Ex p. 4. tr. 2. ref. 17. p. 265.

117. In quadam civitate huius Regni plures non ex consilio, sed ex rixa subito contingente percusserunt aliquem, sed non tantum percussit vulnere lethali, ex quo mortuus est, & cognitus fuit ille percussor; quaesierunt postea a multis Theologis, an omnes incurrent irregularitatem vel ille ille, qui mortale vulnus inflixit? Ex p. 2. tract. 15. & Misc. 1. ref. 18. ibid.

118. An si inter multos sit dubium, quis ex illis occiderit, et remaneant irregulares? Et quid, si sciatur occisor? Et notatur, quod si quis alios comitetur, & nihil omnino per se faciat, ne causa sit, cur homicidium hic, & nunc habeat, cum his circumstantiis celerius, acris, animosus, audax, &c. non est irregularis. Ex p. 9. tr. 7. & Misc. 1. ref. 20. ibid.

119. Quando non incurrat irregularitas ex homicidio de vi? Ex p. 11. tr. 6. & Misc. 6. ref. 24. ibid.

120. Verum, qui tradidit arma Tiro, quibus Caius occidit, sit irregularis? Ex p. 4. tr. 2. ref. 11. p. 267.

121. Quae negligentia requiratur, ut per homicidium casu ex ea consequens, efficiatur quis irregularis? Et docetur Clericos esse irregulares ex oppressione filiorum, si ipsi procurantibus, aut studiosis negligentibus fuerint oppressi. Ex p. 4. tr. 2. ref. 21. ibid.

122. An incurrat irregularitas ob homicidium casuale, quando factum fuit dando operam rei illicitae, etiamsi adhibita fuerit debita diligentia? Ex p. 4. tr. 2. ref. 20. p. 268.

123. An adulter irregularis fiat, si maritus cognito adulterio interficiat uxorem? Ex p. 4. tract. 2. ref. 1. ibid.

124. An adulter efficiatur irregularis, si maritum aggressorem causa necessaria defensionis occidat? Et ex doctrina huius questionis alij quatuor casus inferuntur, in quibus est dubium, an incurrat, vel non incurrat irregularitas. Ex p. 4. tr. 2. ref. 2. ibid.

125. Quis interfecit adulterum inventum cum uxore, postea vult Ordinibus initiari; queritur, an egeat dispensatione pro irregularitate ex illo homicidio contracta? Et docetur, quod licetum est Patri, marito, & fratri occidere filiam, uxorem, & sororem, & adulterum cum eis commissum. Et deducitur, quod non est compellendus ad Sedem Apostolicam ire, qui Clericum cum uxore, matre, sorore, vel filio propria turpiter inventum manus iniecerit violentas. Et inferitur peccare semper mortaliter, contra iustitiam Patrem, & maritum, qui adulteros occidunt propria auctoritate. Et idem dicendum est, si ante latam sententiam iudex illis eos tradat occidendo. Et notatur, quod secundum huiusmodi non datur marito facultas occidendi coniugem, sed adulterum, & quod uxorem accuset. Ex p. 11. tr. 6. & Misc. 6. ref. 28. p. 269.

126. An si Clericus vel Religiosus aggressus occidat invasorem praeter peccatum mortale incurrat irregularitatem si fugere possit? Et an in hoc casu non peccet contra iustitiam sed contra charitatem tantum? Et advertitur, quod in praedicto casu nihil est distinguendum inter Clericum, & laicum, ubi uterque ad occisionem iustam aequali premente necesse sit, si aliquem occidit, &c. Ex p. 11. tract. 6. & Misc. 6. ref. 29. p. 270.

127. An quis efficiatur irregularis si fugiendo potuit mortem evadere & maluit invasorem occidere? Et quid si aliquis aggressori alapam dedit, aut iniuriosum verbum dixit, aut cum eius uxore inventus est, an si in talibus casibus aggressus potest fugere, possit licite se defendere, occidendo, & non incurrat irregularitatem? Et an Clericus incurrat irregularitatem occidendo invasorem, si non fugiat, cum possit? Idem est dicendum de Religioso, & homine infima notae. Et quid vero, si in aliquo casu etiam Clerico fuga esset ignominiosa? Et notatur irregularitatem contractam ex homicidio facto in sui defensionem culpabilem non esse moraliter indispensablem, sed comprehenditur in Concilio Tridentino sess. 24. cap. 6. Ex p. 4. tract. 2. ref. 3. p. 271.

128. Quidam Vir Nobilis occidit Titium cum moderamine tamen inculpata tutela, sed poterat fugiendo vitam servare. Modo poenitentia ductus vult Sacros Ordines suscipere, quaesitum a me, an propter illud homicidium incurrerit irregularitatem, ita ut egeat dispensatione? Et quid est dicendum, quando praecessit culpa ex parte eius, qui fugere cogitur, ut si ille dedit alteri alapam, vel iniuriosum verbum dixit, vel cum uxore inventus est, aut palium tollere est aggressus, &c. Ex p. 2. tract. 15. & Misc. 1. ref. 16. p. 272.

129. An sit irregularis qui occidit invasorem, ne graviter vulneretur? Et an qui verbis vel factis iniuriando aliquem dedit occasionem rixae, si illum occidat cum moderamine inculpata tutela, incurrat irregularitatem? Ex p. 4. tract. 2. ref. 6. ibid.

130. An qui alterum occidit cum moderamine inculpata tutela ad defensionem non vitae, sed alicuius membri, sit irregularis? Ex p. 4. tract. 2. ref. 22. ibid.

131. An sit irregularis, qui occidit invasorem in defensionem bonorum temporalium, honoris, pudicitiae, &c. Et notatur quatuor condiciones in tali casu esse necessarias ut defensio sit licita sine metu peccati, & irregularitatis? Ex p. 4. tract. 2. ref. 4. p. 273.

132. An incurrat irregularitas propter defensionem licitam proximi maxime innocentis, & sibi propinqui? Ex p. 4. tr. 2. ref. 5. ibid.

133. An non impediens homicidium, quod tenetur ex iustitia impedire, ut Iudex, Gubernator, & alij ministri iustitiae incurrat irregularitatem. Idem dicendum est de mutilatione. Et quid de Advocato, teste, Procuratore, Medico, & similibus? Et an sit irregularis qui per vim, vel dissimulationem impedit ne aliquis impediatur hominis occisionem? Ex p. 4. tract. 2. ref. 7. ibid.

134. An sit irregularis Sacerdos, qui sciens mulierem praegnantem à se redditam abortum procurare illam impedire non studet? Et docetur pariter non teneri defendere vitam filiorum lege iustitiae, sed pietatis, & Officii paterni. Ex p. 4. tract. 2. ref. 8. p. 274.

135. An quis incurrat irregularitatem si sciens non contradicat volentibus alium occidere in vindictam iniuria ei illata? Et an sit irregularis qui rixam habens cum Titio admonet occurrentes in sui auxilium, ne quid malum Titio inferatur? Ex p. 4. tract. 2. ref. 9. ibid.

136. An si vulneratus vulnere non lethali, mortuus est Medici, vel propria incuria, incurrat irregularitas? Ex p. 4. tract. 2. ref. 10. p. 275.

137. An crimen inducens irregularitatem, si sit occultum, dummodo sit externum inducat irregularitatem? Et notatur, quod & si peccatum occultum communiter irregularitate non pariat lege Canonica, ab hac tamen lege excipi-

Index Tractatum.

- in homicidium & peccata, quibus censura est annexa; nam si in ea celebratur, incurritur irregularitas? & si haec celebratio occurrat fiat à suspensio, vel excommunicatio. Ex part. 7. tract. 11. & Misc. 2. resolut. 48. ibid.
138. Titius irregularis absque dispensatione sumpsit primam tonsuram, & postea obtinuit beneficium dando mediatori magnam pecuniarum summam, queritur quid iuris? Et si Titius noster restituere fructus male perceptos quod onus mediatori incumbit? Et alia curiosa circa hoc inferuntur. Ex part. 11. tract. 5. & Miscel. 5. resolut. 1. ibid.
139. An collatio beneficii facta irregulari sit irrita, & inuálida ipso iure ante iudicis sententiam? Ex p. 4. tr. 2. res. 79. pag. 278.
140. An irregularitas reddat aliquem inhabilem ad beneficium obtinendum, & ad fructus percipiendos? Et an obtemperata dispensatione ab irregularitate beneficium non possit obtinere sine noua collatione, seu reuálidatione collationis prius factae? Et an valeat collatio Praelaturae Regularis facta irregulari? Et aliqua alia explanantur in §. ultimo huius resolutionis. Ex part. 3. tract. 2. resolut. 37. ibid.
141. An irregulares sint incapaces obtinendi beneficium, & pensiones? Et an ad obtinendam pensionem sufficiat septennium? Et an excommunicatus sit capax, vel incapax pensionis? Et quid, si pensiones sint perpetuae, & data in titulum beneficii, & praesimonia? Et aliqua alia cursum explanantur circa collationem beneficii factam irregulari, &c. Ex part. 7. tract. 12. & Misc. 3. res. 7. alias 5. ibid.
142. An Beneficiarius incidens in irregularitatem ex delicto possit beneficium renouare in fauorem tertij? Et supponitur, quod Beneficiarius incidens in irregularitatem ex delicto possit retinere beneficium, dum per sententiam non priuatur, sed debet tamen procurare dispensationem, & interim per alium coadiutorem se isfacere in actionibus, quae ratione irregularitatis illi sunt prohibita. Ex part. 10. tract. 16. & Misc. 6. resolut. 25. alias 24. p. 279.
143. Quidam irregularis, cui iam dispensatum fuit, ut Sacros Ordines suscipere, quaesuit à me, an sine alia dispensatione possit beneficia recipere? Et quid est dicendum de pensionibus? Et difficultas est, an opinio negativa procedat non solum quoad beneficia curata, sed etiam quoad beneficia simplicia? Et explanatur, quod si Pontifex dispensat cum illegitimo ad beneficium, non potest nisi eum obtinere, & si unum obtinuit non potest secundum obtinere, etiam si relinquat primam. Et an irregularis sit incapax pensionis? Et an illegitimus, si saltem sit prima tonsura initia, possit sine dispensatione obtinere pensionem? Et an illegitimus, cui dispensatum est à Papa, ut possit obtinere beneficium curatum, si postea efficiatur Religiosus, possit sine noua dispensatione fieri Praelatus Regularis? Et docetur, quod cui dispensatum est, ut beneficium simplex obtineat, non censetur dispensatus ad Canonicatum Ecclesiae Cathedralis. Etiamque aduertitur homicidium voluntarium, & a fortiori quemlibet irregularem non esse pensionis incapacem. Ex part. 7. tract. 10. & Miscel. 1. resolut. 6. p. 280.
144. An illegitimus occultus incurrat irregularitatem? Et an illegitimus dispensatus simpliciter ad Ordines intelligatur solum ad minores Ordines dispensatus? Et an dispensatus ad Ordines, sit dispensatus ad beneficia? Et an dispensatus ad beneficium, de uno, & simplici intelligatur? Et an ex vi talis dispensationis possit illegitimus obtinere aliud beneficium, primo relicto? Et an ex dispensatione ad curata beneficia, censetur dispensatio facta pro Canonicatibus, vel Dignitatibus Ecclesiae Cathedralis, & principalis Ecclesiae Collegiatae? Et tandem docetur, quod si illegitimus non dispensatus ausus

fuerit celebrare in Ordinibus susceptis, & si grauius peccet, nullam tamen irregularitatem deinde contrahat, quia non ob violationem irregularitatis irregularitas contrahitur. Ex part. 10. tract. 13. & Misc. 3. res. 38. p. 281.

145. An irregularitas homicidij tollatur per Baptismum? an per Baptismum tollatur omnis irregularitas praeterquam ea quae contracta est ex defectu Sacramenti, et bigamiae? Ex p. 4. tr. 2. res. 51. p. 282.

146. Quaedam notabilia circa irregularitatem bigamiae, inter alia, quae inferuntur, & explanantur circa hoc, tandem queritur pro praxi, an ducens feminam à se ipsa floratum incurrat irregularitatem? Ex p. 4. tract. 2. res. 38. ibid.

147. An qui fornicatus est cum femina si illam postea uxorem ducat possit fieri Clericus coniugatus? Ex part. 7. tract. 12. & Miscel. 3. ex res. 19. alias 17. §. ad iudicandum. ibid.

148. An Clericus Secularis Sacris Ordinibus initiatus, contrahat cum Virgine incurrat irregularitatem bigamiae, vel an bigamia simulindinaria tantum contrahatur quando quis post votum solenne castitatis contrahit matrimonium quancumque cum virgine, quia tantum locum habet Religioso, & non cum seculari in Sacris initiatus? Ex p. 4. tr. 2. res. 39. ibid.

149. An uxorem vi ab altero cognitam, maritus postea uxorem violentum cognoscens, incurrat irregularitatem bigamiae? Ex p. 4. tr. 2. res. 40. p. 285.

150. An quis incurrat irregularitatem bigamiae, si copulat uxorem post eius adulterium licet non sit uxoris, vel ignoretur ab eo? Ex p. 4. tr. 2. res. 41. ibid.

151. Quis ignoranter cognouit uxorem post eius adulterium perperatam, postea illa mortua vult Sacros Ordines suscipere, queritur, an censendus sit irregularis tamquam bigamus? Et an ad incurrandam irregularitatem bigamiae requiratur utriusque seminis coniunctio? Ex p. 7. tr. 12. & Misc. 3. res. 20. alias 18. ibid.

152. An ad incurrandam irregularitatem bigamiae requiratur in copula seminis virilis emissio intra v. si femina, & sufficiat tantum copula absque seminatione? Et an in tali casu quis possit promoueri ad Sacros Ordines, siue sit natus, siue aliqua dispensatione? Ex p. 4. tract. 2. res. 42. p. 284.

153. An ad incurrandam irregularitatem bigamiae requiratur non solum effusio seminis viri, sed etiam seminis feminae? ex doctrina huius quaestiones inferuntur, quod si uxor seminantem mulier non seminauerit, idque pariter constet possint Religionem ingredi, sique probabile, quod per confessionem matrimonium soluitur, atque adeo pars in sculo relicta possit aliud matrimonium inire. Et an ad contrahendam affinitatem sufficiat seminatio viri, vel requiratur etiam seminatio feminae? Ex part. 4. tract. 2. resolut. 43. ibid.

Appendix ad ceteras alias difficultates, quae mul pertinent ad istum tractatum §. de Irregularitate huius tom. 5.

AN laicus baptizans extra casum necessitatis praesentem irregularitatem? Et an si Diaconus sine commissione seminauerit baptizet, sit irregularis? Et an debet emitte Baptismus propter periculum infantis morituri v. si puer sit infans tenet & delicatus, & creditur Baptismus sine casu mortis, & baptizans in dicto casu an sit irregularis? Et an infans in domo baptizatus ab obsecratoribus, si deinde in Ecclesia quis eum baptizet etiam sub conditione potest irregularis? Et an Sacerdos excommunicatus absolutionem potestatem absolutionem sacramentalem incurrat irregularitatem?

& Resolutionum.

*Et an Minister excommunicatus etiam non toleratus, si ministrat Baptismum, & Penitentiam in extremis necessitate non incurrat irregularitatem? Et an si quis baptizaret infantem statim mortuum, proiciens eum in flumen vel puteum, quando aliter baptizari non possit, incurrat irregularitatem propter homicidium? Ex p. 3. ex resol. 4. & in part. 5. tract. 3. ex ref. 28. & 8. & in tract. 1. ex resol. 86. & in tract. 7. ex resol. 4. & in tract. 11. ex resol. 64. & in tract. 16. ex resol. 10. alias 20. *Quæ nunc inveniuntur in tom. 1. de Baptismo resolut. 46. 47. 68. 82. 18. 19. tract. 1. & 70.**

*De Sacros sine approbatione absolvens incurrat irregularitatem? Et an si in aliqua Diocesana Synodo prohibeatur audire Confessiones in domibus privatis, vel confessiones mulierum in Ecclesia ante ortum, vel post occasum solis, vel extra sedem confessionalem sub pena suspensionis, si in supradictis quis ministraret, an incurrat irregularitatem? Ex part. 6. tract. 6. ex ref. 52. & ex part. 8. tract. 7. ex ref. 73. *Quæ hic reperiuntur in tom. 1. tr. 3. de Penitentia ref. 27. & 43.**

*De irregularis valide sacramentaliter absolvari? Et an peccator qui a tali petit absolutionem? Et quid, si petit bona fide? Et an irregularis in articulo mortis possit absolvere mortuorum, si adest alius sine isto impedimento, &c. Ex p. 4. tract. 1. ex resol. 68. & in part. 5. tract. 3. ex ref. 64. *Quæ hic sunt in tom. 1. tr. 4. de absolutione sacramentali ref. 15. & 43.**

*De quibus uno ictu occideret tres Clericos, incurrat tres irregularitates? Ex part. 3. tract. 4. ex resol. 163. alias 164. *Quæ nunc inveniuntur in tom. 1. tract. 7. de circumstantiis ref. 21.**

*De Clericis faculares si laicis vel Religiosis infirmis viaticum ministrarent sine licentia Parochi incurrant irregularitatem, & excommunicationem? Ex part. 9. tract. 9. ex resolutione 64. alias 63. *Quæ nunc inveniuntur in tom. 2. tractatu 2. de Communionis resolutione 62.**

*De recipiendis Ordinibus non servatis temporum interstitiis, incurrat irregularitatem & Episcopus talem ordinans? Et an, qui suscipit Ordinem Diaconatus ante Confirmationem, incurrat irregularitatem? Et an si in aliqua ordinatione officialis Episcopi protestetur Episcopum nolle ordinare irregulares, tales re vera ordinantur? Et an non debeant Episcopi accedentes ad ordines prohibere sub pena excommunicationis laici sententia, ne accedant cum impedimento occulto irregularitatis, quin potius debeat camelam in generali illos absolvere, & dispensare? Et an Religiosus Sacerdos possit ad Sacros Ordines promoveri? Et de irregularitate ex ignorantia agitur, & an Regularis non multum literatus sit ordinandus? Et an possit super hoc Episcopus dispensare, ut ad ordines sacros promoveantur? Et an, seculus consuetudine, si alicubi ad hoc, possit Episcopus in eadem die conferre minores Ordines simul cum Subdiaconatu, & in tali casu sic ordinatus ne incurrat suspensionem, neque irregularitatem? Ex p. 3. tract. 2. ex resol. 32. & in part. 4. tract. 4. ex ref. 209. & in part. 2. tract. 16. ex resol. 4. & in part. 5. tr. 13. ex resol. 66. & in part. 2. tract. 17. ex resol. 20. & in tract. 16. ex resol. 29. alias 31. & in part. 3. tract. 2. ex resolutione 86. & in part. 4. tract. 2. ex resol. 74. & in part. 9. tract. 6. ex resolutione 57. alias 58. *Quæ nunc inveniuntur in tom. 2. tractatu 5. de Sacramento Ordinis resolut. 89. 92. 101. 106. 74. 75. 76. 77. & 97.**

*De qui seile rebaptizatur incurrat irregularitatem? Ex p. 9. tract. 7. ex ref. 26. *Quæ hic reperiuntur in tom. 2. tr. 6. de Matrimonio ref. 169.**

De illegitimis dispensatus, ut possit suscipere Ordines censetur dispensatus ad Ordines Sacros? Et an dispensatus, ut illegitimus, vel irregularis possit sponere Ordines minores, sit extendenda, ut beneficii simplicis capax sit? Tom. V.

*Et quid, si dispensatus sit ad Ordines Sacros? Et an quando dispensatur cum illegitimo absolute in irregularitate, tunc extendatur dispensatio non solum ad beneficia simplicia, sed etiam ad Curata? Et an illegitimus dispensatur ad ordines sit capax pensionis? Et an dispensatio simpliciter concessa illegitimo, vel irregulari ut possit obtinere beneficia, intelligendum sit de beneficiis simplicibus, & non sit extendenda ad curata, & dignitates? Et an dispensatus ad beneficium curatum non egeat nova dispensatione pro Episcopatu? Et an homicida, si per dispensationem legitimam fiat habilis ad omnes Ordines Sacros, & illorum usum, an videatur factus habilis ad beneficium Curatum, & Pontificale? Et an dispensatus ad omnes Ordines possit consecrari Episcopus? Et an dispensatio irregularitatis super homicidio sit subreptitia, si non explicetur occisum fuisse Clericum Presbyterum? Et an impedimenta plurium irregularitatum sufficiat separari illa exprimere, & de illis dispensationem separatim obtinere? Et an, qui plura homicidia commisit, si uno tantum narrato velit dispensationem obtinere unius irregularitatis nihil faciat? Et an committens plura homicidia contrahat diversas irregularitates in dispensatione explicandas? Et an si Episcopus dispensaret super aliqua irregularitate, orta ex delicto, possit imponere aliquod onus ei, cui dispensatur? Et an in aliquo extraordinario eventu possit inferior dispensare in aliqua irregularitate? Et an commissio dispensandi in aliqua irregularitate, que in foro interno, vel externo committitur cum clausula si preces veritate nitantur, expiaret morte concedentis, re integra? Et an irregularis possit adiuvare ex Regula Cancellaria de triennali possessione, &c. Ex part. 8. tract. 3. ex resolutione 36. 37. 38. 39. & 40. & in part. 1. tractatu 10. ex resolutione 38. & in part. 8. tract. 3. ex resolutione 51. 57. 58. & 22. & in part. 4. tract. 2. ex resolutione 86. & in part. 8. tractatu 3. ex resol. 71. & 98. & in part. 11. tractatu 5. resolutione 4. *Quæ nunc inveniuntur in tom. 3. tractatu 2. de Dispensatione resolutione 53. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 38. & iterum 62. 32. 144. & 170.**

*An Episcopus vigore decreti Concilij possit extra confessionem sacramentalem dispensare in irregularitatibus omnibus provenientibus ex delicto occulto, vel tantum in foro conscientie, & intra Diocesim? Et quid, si tam Episcopus, quam subditus sint extra Diocesim? Et qui includantur sub nomine subditorum, in dicto decreto Concilij, an includantur seculares, alienigenæ, Medici, mercatores, &c. Et an Episcopi possint dispensare in irregularitate proveniente ab excommunicato celebrante, quando excommunicatio est occulta, quamvis celebratio sit manifesta? Et notatur, quod non sunt irregulares, & inhabiles ad Officia, & beneficia, qui de hæresi suspecti coguntur per Inquisitores abiurare de vehementi. Etiamque advertitur mutilantem membrum inimici mortui non incurere irregularitatem. Et quid de illo, qui ob extremam, & omnino inevitabilem vitam suam defensionem alium occidit, an incurrat irregularitatem? Ex part. 7. tractatu 2. ex resolutione 10. 11. & 16. & in part. 4. tractatu 4. ex resol. 116. & ex part. 2. tract. 15. ex resol. 24. & in part. 7. tract. 2. ex resol. 28. & 29. *Quæ hic reperiuntur in tom. 3. de Potestate Episcopi resolutione 12. 13. 21. 11. 32. 41. & 42.**

Nota quod in predicto tom. 3. & tractatu 3. de Potestate Episcopi, sunt multa alia difficultates pro facultate Episcopi ad dispensandum in aliis multis irregularitatibus contrariis maxime pro hæresi, illegitimis occultis, & ex defectu levitatis, & pro aliis diversis casibus homicidij, mutilationis, bigamie, simonie &c. quos omnes invenies in resolutione 10. 11. 13. 14. 17. 18. & à resol. 32. usque ad resolutionem 66. inclusive, & in ref. 94.

Index Tractatum.

An Episcopus dispensans in aliqua irregularitate possit imponere penam pecuniariam, sed applicandam pijs locis, & pauperibus? Ex part. 10. tract. 8. ex resol. 9. Quae hic est in tom. 3. tract. 4. de Pœnis, seu multis ref. 8.

An Capitulum Sede vacante possit exercere iurisdictionem in personas seculares, quando Episcopus habet potestatem temporalem? & in supra dicto casu possit exercere per alios iurisdictionem in criminalibus absque metu irregularitatis? Et an Capitulum Sede vacante possit dispensare super omnibus irregularitatibus, quibus potest Episcopus vigore Concilij Tridentini, sess. 24. cap. 6. Ex part. 8. tract. 4. resol. 16. & 7. Quae nunc inveniuntur in tom. 3. tract. 5. de Capitulo Sede vacante resol. 7. & 19.

An si quis sit irregularis teneatur dicere Horas Canonicas? Et quid de eo, qui accepit beneficium, dum erat irregularis? Ex p. 4. tr. 4. ex ref. 146. & in p. 9. tr. 9. ex ref. 22. Quae hic reperiuntur in tom. 3. tr. 6. de Horis Canonicis, ref. 10. & 112.

An si quis celebret cum suspensione incursa propter Ordinationem ante legitimam aetatem, vel ob defectum tituli, vel ob malam Ordinum susceptionem possit obtinere absolutionem ab irregularitate virtute Bullae Cruciatæ? Et an per Bullam Cruciatæ sit dispensabilis omnis irregularitas, quae est poena? Et quae species irregularitatis sit per Bullam Cruciatæ dispensabilis? Et an absentes possint absolvi ab irregularitatibus, quae includuntur sub nomine censurae? Et an Commissarius Bullae Cruciatæ possit dispensare in aliquibus irregularitatibus? Et an Commissarius possit dispensare in irregularitate publica, contracta tamen ex delicto, & in irregularitate proveniente ex homicidio casuali, licet publica, & ex iniusta mutilatione membrorum? Et an Episcopus possit ad maiores Ordines vigore Concilij Tridentini dispensare etiam in tali irregularitate dummodo sit occulta; quia ad minores Ordines, etiam si talis irregularitas sit publica, dispensare potest? Et an Commissarius Bullae possit dispensare in irregularitate contracta per Symoniam? Et notatur tantum Symoniam in Ordine notariam inducere irregularitatem. Et an praedictus Commissarius possit dispensare in irregularitate incursa propter haeresim occultam? Et an Haereticus occultus incurrat irregularitatem? Et an irregularitas contracta per malam susceptionem Ordinum, quia suscipiens erat excommunicatus, vel suspensus, sit per Commissarium Cruciatæ dispensabilis? Et in qua irregularitate bigamia potest Commissarius Cruciatæ dispensare? Et notatur, quod si aliquis contraxit cum corrupta, existente aliquo impedimento dirimente, si non consummasset matrimonium; imo quavis consummasset, non incurrit irregularitatem. Et enumerantur plures casus, in quibus secundum opinionem aliquorum Doctorum Confessarius virtute Cruciatæ, & Praelati Regulares virtute suorum privilegiorum possint tollere irregularitatem, quos casus in hac ultima Resolutione huius annotationis decisos invenies, & explanatos. Ex part. 4. tract. 4. ex ref. 115. & in p. 1. tract. 11. ex ref. 27. & in part. 4. tract. 2. ex resol. 81. & 103. & in part. 1. tract. 11. ex resol. 110. usque ad ref. 115. inclusive, & in part. 10. tract. 11. ex ref. 22. Quae hic reperiuntur in tom. 4. tract. 3. de Bulla Cruciatæ resol. 129. 130. 131. & ref. 133. usque ad resol. 139. & in ref. 132.

An qui voluntarie vel ex oblivione tempore Iubilaei non petiit dispensationem alicuius irregularitatis, possit deinde transactum Iubilaeum, etiam post multos annos eandem dispensationem obtinere? Supponimus omnia opera praescripta fecisse, & Iubilaeum consequutum fuisse & generalem dispensationem virtute Iubilaei, vel Cruciatæ ab irregularitatibus obruisse. Ex p. 2. tr. 16. ex ref. 9. alias 11. & ex p. 10. tr. 14. ex ref. 30. alias 28. Quae hic sunt in tom. 4. tr. 4. de Iubilaeo ref. 58. & 60.

An puer, cui ante septennium acceleratus est usus rationis,

si occidat aliquem incurrat irregularitatem? Et doctores impuberes non incurvere irregularitatem. Ex part. 1. tr. 2. ex ref. 56. Quae nunc inveniuntur in tom. 4. tract. 5. de Ieiunio ref. 68.

An irregularis electus & confirmatus Episcopus, non obstante dispensatione, possit absque peccato mortali sumere Consecrationem? Et docetur, quod irregularis etiam delictis, si sit occultus, non tenetur restituere fructus, si an Episcopus consecratus ab Haeretico, seu excommunicato efficiatur irregularis, & privetur usu Ordinum? Et supponitur Ordinationem ab Haeretico, suspensio, excommunicatio, degradatio, &c. incurere irregularitatem, si sit Ordine utatur. Et quid, si a praedictis aliquis cum irregularitate Ordinatur? Et an qui consecratur in Episcopum ante legitimam aetatem, & triginta annorum, incurrit irregularitatem? Ex p. 12. tr. 1. ex ref. 43. 99. & 108. Quae hic reperiuntur in tom. 4. tr. 8. de Consecratione Episcopii ref. etiam 43. 99. & 108.

An celebrando quis in Ecclesia a se interdicta fiat irregularis? an irregularitas poenalis, si absque non profectur, sit servanda, & obliget etiam sub mortali? Et an iuste excommunicatus, si celebret, incurrat irregularitatem? Et an puer impuber occidens aliquem contrahat irregularitatem? Et an excommunicatus iniuste, & sine causa praesumpta secundum allegata, & probata, poenae irregularis celebrando, non solum quando in occultis celebrat, sed etiam quando in publico? Et an dubius, si contraxerit irregularitatem, censendus sit irregularis, vel quid debeat facere? Et an excommunicatus excommunicatione minori si celebret, vel accipiat aliquod Sacramentum incurrat irregularitatem? Et an in articulo mortis simplex Sacerdos possit absolvere etiam ab irregularitate, quae contracta est ex peccato? Ex p. 5. tr. 9. ex ref. 121. & 28. & in part. 3. tr. 6. ex ref. 76. & 88. & in p. 5. tract. 9. ex ref. item 27. 44. & 3. & in tract. 3. ex ref. 65. Quae hic sunt supra in hoc ipso tom. 5. tr. 1. de Excommunicatione resol. 2. 27. 28. 11. 108. & item 27. 126. 182. & 104.

An qui consilium homicidii cuiusdam Clerici, sed postea serio consilium revocavit, incurrat irregularitatem ex homicidio sequuto? Et quid est dicendum de illo, qui propinquo veneno Clericum occidit, & ante illius mortem adduxerit ad dandum impedimentum? Et an mandans occidere Petrum, si mandatus occiderit locum tenetur irregularitatem ex homicidio voluntario, vel tamen ex homicidio casuali? Et an irregularis, vel etiam despositus gaudeat privilegio canonico? Ex p. 9. tr. 4. ex ref. 63. & 13. & in p. 3. tract. 5. ex ref. 84. alias 83. Quae hic sunt supra in tra. 2. de Censura ob percussione Clerici ref. 32. 35. 37. & 27.

An suspensus ab Ordine inferiori, censetur suspensus ab Ordine superiori, ita ut, si illum exerceat, incurrat irregularitatem? Et an qui ignoranter suscepit Ordines ab Episcopo excommunicato incurrat suspensionem? Et an si quis suscipiat lebet; incurrat irregularitatem? Et an si quis suscipiat Ordinem Sacrum ante legitimam aetatem, vel cum partitione dimissorius, vel extra legitima tempora, vel cum partitione facto, incidat in suspensionem ex Bulla Py II. & si lebet, incurrat irregularitatem? Et an qui iura Ordinum est cum dolo, si tamen postea facta poenitentia celebret, pendens id sibi licere, incurrat irregularitatem? Et an si quis bona fide Ordinatur ante legitimam aetatem, incurrat suspensionem, & celebrando irregularitatem? Et an talis Ordinatus postquam pervenerit ad legitimam aetatem possit sine ulla dispensatione celebrare, & exercere actum Ordinis suscepti absque metu irregularitatis? Et an suspensus iuxta Bullam Py II. quia suscepit Ordinem extra tempora, ante legitimam aetatem, vel sine dimissorio, sit irregularis ob id contracta dispensari? Et quidam, qui Ordinibus minoribus, Subdiaconatus receptis, quod sit irregularis, an suspensionem incurrerit, & irregularitas, ritur, an suspensionem incurrerit, & irregularitas,

& Resolutionum.

si ministris in Ordine suscepto? Et an quavis promotus per saltum sit impediendus ad superiores Ordines suscipiendos, an hoc impedimentum sit irregularitas? Et an Clericus suspensus à divinis, si illa audiat, peccet, sed non incurrat irregularitatem? Et an Ordinatus per saltum incurrat ipso facto suspensionem, & hoc impedimentum sit irregularitas? Et si irregularitas sit, an illam Confessarius approbatus possit per Bullam Cruciatæ dispensare? Et an Episcopus suspensus Ordinis Episcopalis si celebret in Pontificalibus incurrat irregularitatem? Ex part. 5. tract. 10. ex ref. 5. & in part. 3. tract. 4. ex ref. 191. alias 192. & in p. 5. tract. 10. ex ref. 30. & 32. & in p. 3. tract. 4. ex ref. 181. alias 182. & in part. 5. tract. 10. ex ref. 31. & in part. 2. tract. 16. ex ref. 5. & in part. 5. tract. 10. ex ref. 47. 27. 28. 12. & iterum 5. & 4. *Quæ hic sunt supra in hoc ipsomet, tom. 5. tract. 3. de Suspensione ref. 31. 39. 36. 40. 41. 44. 48. 57. 58. 59. 63. & iterum 31. & 23.*

An interdictum ab ingressu Ecclesiæ, si celebret extra Ecclesiæ, fiat irregularis? Ex part. 10. tract. 13. ex resol. 1. *Quæ hic est supra in tract. 4. de Interdicto ref. 5.*

Nunc, quod infra in hoc ipsomet tom. 5. tract. 6. de Abortu, sunt multa Resolutiones, & difficultates pro irregularitate, & eius dispensatione, contracta propter Abortum; ideo si casus ita mixtus occurrerit, quamvis prope est præcatus tractatus require illum, ibidem in resol. 1. 9. 11. & a resol. 18. usque ad resol. 27. inclusive, & in resol. 30. & non in aliis dictis tractatibus.

An Ordinatus simoniace sit irregularis? Ex part. 11. tr. 5. ex ref. 17. *Quæ hic est infra in tract. 7. de Simonia ref. 3.* An postea dispensandi in irregularitate occulta ex hæresi proveniente adempta sit Episcopus per Bullam Cæneæ? Ex p. 4. tr. 4. ex ref. 239. *Quæ hic est infra in tr. 8. de Hæresi ref. 16.*

Quando se gerere debeant Inquisitores, ne irregularitatem incurram tradendo Hæreticos Curie seculari? Et notatur, quod Paulus IV. & Pius V. statuerunt, ut Inquisitores, Consultores, & alij Ministri Inquisitionis essent immunes ab irregularitate quantumcumque, & quomodocumque ad Hæreticorum condemnationem incurram. Et an Inquisitores possint se ad invicem super irregularitatibus dispensari ex privilegio Urbani III. Et an hoc privilegium commissariis Inquisitionum competat? Et an Inquisitores possint remittere Familiæ iudiciale, quando non gaudent privilegio fori absque metu irregularitatis? Et doctrina huius questionis est valde notanda etiam ab Episcopis, & aliis Ministris Ecclesiæ. Et an ex abjuratone etiam de vehementi non incurratur irregularitas? Et an Inquisitores possint dispensare super irregularitate contracta ab Hæreticis? Et an, licet Hæretici contrahant irregularitatem, attamen suspecti de Hæresi, postquam illam abiuraverint, sint irregulares? Et an ad incurrandam irregularitatem ex defectu lenitatis opus sit ut causa sit proxima, nempe delictum, vel factum ex natura sua tendens ad mortem? Et an qui deiecit malefactorem, ut comprehendatur, incurrat irregularitatem, si mors eius sequatur? Ex part. 4. tract. 8. ex resol. 51. & in part. 1. tract. 2. ex ref. 135. alias 134. & in part. 4. tract. 2. ex ref. 102. & 101. & in tract. 8. ex ref. 64. & 85. *Quæ hic sunt infra in tract. 10. de Inquisitoribus ref. 68. 17. 69. 70. 83. & 136.*

An sit in iure irregularitas contracta à Schismaticis? Ex part. 4. tract. 7. ex resol. 29. *Quæ hic est infra in tract. 12. de Poenis Sancti Inquisitionis resol. citiam 29.*

An dubitans, si ne aliqua lex irregularitatem imponens usui recepta, nec ne, possit existimare non esse usum receptam? Et an lex penalis irregularitatis obliget sub mortali? Ex part. 4. tract. 3. ex ref. 14. & in part. 1. tract. 10. Tom. V.

ex ref. 21. *Quæ nunc inveniuntur in tom. 6. tract. 1. de Legibus ref. 41. & 42.*

An Confessarius Regularis possit sine licentia suorum Prælatorum semel dispensare in irregularitate, excepto homicidio, & mutilatione voluntaria? Et an Novitius recedens à Religione in idem in irregularitates, à quibus in Religione absolutus fuit? Et an irregularitas ex defectu natalium tollatur per professionem solemnem Religionis non solum quoad sacros Ordines, sed etiam quoad Prælaturas suscipiendas? Et an per professionem deleatur etiam irregularitas ex usu Ordinis contracta? Et an ecclesiæ Religione, & dimissi à Superioribus Societatis Iesu reincendant in irregularitatem ex defectu natalium, ita ut non possint exercere Ordines receptos, nec ad alios promoveri? Et quid est dicendum circa hoc de Religioso illegitimo post annullatam professionem? Et an Prælati Regulares possint dispensare cum suis subditis illegitimis ad Prælaturas, & dignitates in Capitulo, in Generali, aut Provinciali ex Constitutione Greg. XIV. Et an spectet ad Prælatos Regulares iudicare circa suos subditos, an defectus sit ita notabilis, ut inducat irregularitatem ad Ordines, an non? Et an, qui aures non habet, sit irregularis? Et an Prælati Regulares possint dispensare cum suis subditis in irregularitate ex vicio Corporis proveniente? Et an Prælati Regulares possint quoad suos subditos dispensare super infamia iuris publica? Et an possint dispensare cum suis subditis super irregularitate contracta ex homicidio voluntario? Et quid si sit occultum? Et an hoc etiam extendatur ad Novitios? Et an Prælati Regulares Ordinum Mendicantium possint cum suis subditis dispensare in irregularitatibus provenientes ex publico delicto ad forum contentiosum deducto præterquam homicidium voluntarium, bigamiam, & mutilationis membrorum? Et an saltem irregularitas bigamia vera, & interpretativa sit dispensabilis à Prælatis Regularibus cum suis subditis? Et an bigamia præfata possit dispensari à quocumque Confessario Ordinis ex privilegio Sixti V. Et an saltem Generales Ordinum possint dispensare cum suis subditis in bigamia ex concessione Sixti IV. facta Carthusiensibus? Et an Prælati Regulares per quandam concessionem Pauli III. possint semel singulis annis prima die lune Quadragesimæ cum suis subditis dispensare in omni irregularitate quavis occasione, vel causa contracta, ita ut nihil excipiat, neque bigamiam, neque homicidium voluntarium, &c. de qua in Bullario? Ex p. 3. tract. 2. ex ref. 126. & 44. & in p. 4. tract. 2. ex ref. 66. & 73. & in p. 5. tract. 14. ex ref. 91. & in p. 3. tr. 2. ex ref. 45. & in p. 7. tract. 11. ex ref. 41. & in p. 4. tract. 2. ex ref. 63. *Quæ hic reperiuntur in tom. 7. tr. 1. de Regularibus ref. 109. 166. 288. 289. 290. 292. 293. & 296.*

An Religiosus nulliter professus incurrat suspensionem, si Ordines recipiat, & irregularitatem, si celebret? Et adducitur insigne privilegium, ut Regulares possint eligere semel ex eadem observantia Confessorem, qui de omnibus peccatis, & censuris eos absolvat; imo & dispense super omnibus irregularitatibus, excepto homicidio, & mutilatione voluntaria. Et an Regulares possint dispensare cum secularibus super irregularitatem ortam ex delicto, v. g. si Sacerdos excommunicatus celebrasset, aut suspensus sacros Ordines suscepisset, &c. Et notatur, quod absolutio, & dispensatio, (quod idem est in hac irregularitate), dari potest extra confessionem. Et an Prælati Regulares possint dispensare in irregularitate occulta contracta ex homicidio voluntario? Et an sit probabile non incurri irregularitatem per homicidium voluntarium omnino occultum, quod scilicet nulla ratione probari posset in iudicio, neque in notitiam hominis venire, nisi ex confessione ipsius occisoris? Et an Superiores Regulares possint dispensare cum subditis in irregularitate contracta ob Simoniam in Ordine, vel beneficio, etiam si Simoniacus sit occultus? Et an sit probabile Simoniacum occultum non incurrere irregularitatem? Et an Regulares possint dispensare

Index Tractatum.

tum secularibus, & Clericis in omnibus irregularitatibus ab ipsis contractis, in quibus potest Episcopus dispensare: Et pro praxi huius questionis octo diversi casus cursum adducuntur in textu huius Resolutionis. Ex p. 4. tr. 2. ex ref. 82. & in p. 9. tr. 8. ex ref. 55. & 50. & in p. 3. tr. 2. ex ref. 10. & in p. 10. tract. 13. ex ref. 38. & in tract. 15. ex ref. 8. & in p. 11. tract. 4. ex ref. 3. *Qua hic sunt in tom. 7. tr. 1. de Regularibus refol. 187. 98. 300. 263. 294. 298. & 301.*

An aliqua facta ebriorum inducant irregularitatem? Et quid, si in dictis factis commissis in ebrietate prius volutus fuerit per penitentiam interrupta, an non inducant irregularitatem? Ex part. 3. tract. 6. ex ref. 52. *Qua nunc invenitur in tom. 7. tract. 5. de Scandalo ref. 39.*

An Beneficiarius, si propria manu aliquem in bello occidat; vel mulier, beneficium resignare debeat, vel dispensationem super irregularitatem impetrare? Et adducuntur aliqui alij casus, in quibus Clerici, Religiosi, Episcopi, & Cardinales pugnant in bello, vel si Exercitiis praesent, dubitatur, an incurrant irregularitatem, nec ne, maxime si occidant, vel mutilent aliquem, vel qui in supradictis casibus illos occiderit, aut mut. laecerit, &c. Ex part. 6. tract. 4. ex ref. 34. & 35. & in p. 10. tract. 2. ex ref. 2. 3. 6. & 7. *Qua hic reperiuntur in tom. 7. tract. 7. de Bello ref. 59. 60. 52. 53. 57. & 58.*

An si quis mandaret occidere Titium, & Sempronius occiditur, quia creditur esse Titium, incurrat irregularitatem? Ex part. 1. tr. 6. ex ref. 19. *Qua hic est in tom. 8. tr. 5. de Homicidio ref. 91.*

An ad Episcopum spectet cognoscere, si aliquis est Clericus, vel non sine aliqua limitatione an sequatur postea mo. 3. vel non sine metu irregularitatis super hoc? Et an Sacerdos celebrans in Ecclesia polluta ante reconciliationem sit irregularis? Ex part. 9. tract. 7. ex resolut. 64. & in part. 6. tract. 6. ex resolut. 38. *Qua nunc invenitur in tom. 9. tract. 1. de Immunitate Ecclesiae ref. 129. & 139.*

An illegitimus, & irregularis gaudeat privilegio fori? Ex part. 3. tract. 1. resolut. 62. *Qua hic reperitur in tom. 9. tract. 2. de Immunitate Ecclesiastica resolut. 145.*

TRACTATUS VI.

De Abortu iuxta Bullas Sixti V. & Gregorij XIV. atque de Absolutione & Dispensatione pro excommunicatione & irregularitate illius agitur. p. 28.

1. **V**ID sit abortus? Et docetur, quod ille, qui dedit causam electionis fetus animati, est verus homicida, & tenetur omnibus penis Iuris Canonici, & Civili, quibus tenentur illi, qui hominem iam natum peremerunt, ac proinde sit irregularis. Si vero fetus non sit animatus, licet procurare abortum non sit proprie homicidium, est tamen grave peccatum. Ex part. 7. tr. 5. ref. 1. ibid.
2. Quid sit procurare abortum? Ex part. 7. tract. 5. ref. 2. ibid.
3. De penis procurantium abortum ex iure Canonico, & Civili. Ex p. 7. tr. 5. ref. 3. ibid.
4. De penis procurantium abortum ex iure novo Sixti V. Ex p. 7. tr. 5. ref. 4. p. 286.
5. Quas penas Gregorius XIV. circa predictam Constitutionem Sixti V. moderaverit? Ex part. 7. tract. 5. ref. 5. ibid.

6. An in facultate Iubilaei absolviendi a casibus, & censuris reservatis includatur absolutio abortus? Et docetur, quod casus abortus non est amplius Papalis, sed Episcopalis. At vero, quando Episcopus, seu Ordinarius generaliter concedit alicui Confessario facultatem absolviendi a casibus & censuris sibi reservatis, tunc enim non censetur concessus fetus animati per Gregorij Constitutionem, nisi specificetur. Ex part. 7. tract. 5. resolut. 18. ibid.
7. Quis potest absolvere ab incurisa excommunicatione propter abortum? Sed difficultas est, quisnam dicatur Confessarius specialiter deputatus, ut possit absolvere ab excommunicatione propter abortum? Et notatur non posse Confessarium secularem absolvere penitentem, qui commisit abortum fetus animati. Et quid de Religiosis virtute privilegiorum, si ad hoc per Provinciales non sint deputati? Ex part. 7. tract. 5. resolutio. 15. ibid.
8. An aliqui praeter Episcopos possint absolvere ab excommunicatione incurisa propter abortum fetus animati? Ex p. 7. tr. 5. ref. 16. p. 287.
9. An Episcopus possit dispensare hodie in irregularitate contracta ex abortu? Et observatur, quod supplicium Sacra Penitentia in casu videlicet oculo pro dispensatione super irregularitate ex abortu, debet exprimi, si erat fetus a se genitus, alias gratia erit subreptitia. Ex p. 7. tr. 5. ref. 2. 1. p. 288.
10. An Praelati Regulares possint dispensare in irregularitate suorum subditorum contracta ex abortu animato? Et quid, si homicidium est occultum apud seculares, & manifestum apud Fratres? an possint Praelati Regulares adhuc in illo dispensare? Ex p. 4. tr. 2. ref. 1. ibid.
11. An Superiores Regulares possint dispensare cum subditis in irregularitate occulta ex abortu animato? Et an hoc extendatur ad quodcumque homicidium voluntarium? Et an Praelatus possit committere anti Confessario subdito hanc dispensationem? Et an dicti Praelati possint habilitare ad Officia suos Religiosos etiam pro foro externo, & sine dubio ab excommunicatione absolvere? Ex part. 7. tract. 5. resolut. 22. ibid.
12. An Superiores Regulares possint habilitare ad Officia Regulares, qui procuraverunt abortum? Et an Religiosus indigeat hac dispensatione super excommunicationem, vel irregularitatem, si in Visitatione, aut Capitulo fuerit dispensatus in irregularitatibus, prius periri solet in Visitatione a Praelatis, etiam si Religiosus crediderit se non indigere dicta Praelatorum dispensatione pro illo tunc? Ex part. 7. tract. 5. resolut. 23. p. 289.
13. Quid sub prohibitione Officiorum contra procurantem abortum intelligatur in Bulla Sixti V. Ex p. 7. tract. 5. ref. 27. ibid.
14. Quomodo obliget privatio privilegij Clericali, & omnium Dignitatum, & Officiorum, & Beneficiorum imposita in Bulla Sixti V. Et an dicta pena obliget reum in conscientia ante iudicis sententiam, & declarationem? Ex part. 7. tract. 5. resolut. 27. ibid.
15. An pena inhabilitatis imposita in Bulla Sixti V. obliget ante iudicis declarationem? Ex part. 7. tract. 5. resolut. 18. ibid.
16. An denique praeventio inter iudicem secularem, & Ecclesiasticum contra procurantes abortum? Et an si Clericus contra procurantes sit Curia seculari? reus sit Ecclesiasticus tradendus sit Curia seculari? Et an ad exclusionem pena temporalis, quando criminaliter agitur, fetus presumi debet patius inanimatus, quam animatus? Ex part. 7. tract. 5. resolut. 41. pag. 190.

& Resolutionum.

17. An ex abortu casuati incurratur reservatio? Et pro
praxi huius questionis multi casus explanantur in textu
huius Resolutionis, in quibus ex abortu non incurritur
reservatio. Ex p. 7. tr. 5. resol. 20. ibid.

18. An qui procuravit abortum ante animationem, incidat
in excommunicationem, & irregularitatem? Idem dicen-
dum est de prebentibus opus, consilium, &c. Ex p. 7. tr. 5.
resol. 8. p. 297.

19. Quo tempore fetus animatur, ita ut, qui de illo abor-
tum facit incurrat excommunicationem, & irregularita-
tem? Ex p. 7. tr. 5. resol. 6. ibid.

20. An qui facit abortum, sit irregularis, si dubitet de ani-
matione fetus? Ex p. 4. tr. 2. resol. 16. p. 292.

21. An in dubio, an fetus sit animatus, quis censendus sit
irregularis? Et quid est dicendum quoad alias penas an-
tequam irregularitatem, qualis est privatio Officii, & bene-
ficij, & inhabilitas ad hunc duo? Ex p. 7. tract. 5. resol. 24.
p. 292.

22. An in dubio, virum fetus sit animatus, procedat non so-
lum quoad irregularitatem, sed etiam quoad penas? Ex
p. 7. tr. 5. resol. 25. p. 293.

23. An si quis procuraverit abortum fetus animati, sed du-
bitat de effectu subsequuto, vel an mulier sit mota abor-
tum ex consilio ei prebito, vel a se ipsa, censendus sit irre-
gularis? Et an in supradicto casu possit stare dicto perso-
nae fide digna, cui datum est consilium, si dicat non fuisse
ab eo motam? Et idem dicendum est de illo, cui dedit
consilium, vel mandatum ad delictum, ut ad homici-
dium, vel Clerici percussorem, &c. Ex p. 7. tr. 5. resol. 26.
ibid.

24. An sit irregularis, qui non potuit dimovere faminam a
consilio dato de abortu faciendo? Ex p. 4. tract. 2. resol. 15.
p. 294.

25. An qui dedit consilium de abortu faciendo, si non potuit
dimovere faminam a consilio dato, incurrat censuram, &
irregularitatem? Ex p. 7. tr. 5. resol. 29. ibid.

26. An qui procuravit abortum fetus animati, si effectus
non sequatur, incidat in excommunicationem? Et an sal-
tem in casum Episcopalem reservatum incidat in su-
pradicto casu? Et quid de Regularibus? Ex p. 7. tract. 5.
resol. 9. p. 295.

27. An qui incidit in excommunicationem, si procuret abor-
tum per alios, & quid de consensibus, &c.? Et quid
de operantibus abortum ope, favore, potione, vel alio
cuiusvis generis medicamento; aut scribendo literas pri-
vatas, vel apochas, aut alia ratione verbis, aut signis?
Et notatur in dictam excommunicationem non incurrere
supradictos consentientes, auxillantes, &c. effectum non se-
quuntur. Item dicendum est de Irregularitate, & penis di-
ctorum Bullarum. Ex p. 7. tr. 5. resol. 10. ibid.

28. An supradicti excusentur a censura, si in illis adsit igno-
rantia iuris, vel facti, etiamsi sit crassa, supina, & asse-
rata; modo cum ingenti temeritate coniuncta non sit?
Ex p. 7. tr. 5. resol. 11. p. 296.

29. An qui approbat abortum iam factum etiam suo nomine,
incidat in penas latus a Sixto V.? Idem dicendum est de
casu abortus per Episcopum reservato. Et an mulier inci-
dat in casum reservatum, cui inscia, & ignoranti amator
medicamentum, & potionem tribuerit, ut abortus seque-
retur, etiamsi post summptionem potionis rem illi amator
operetur, & ipsa facto gauderet, atque illud ratum ha-
beret? Item dicendum est, etiamsi postquam fuerit mo-
tata de procuratore abortus, illum nollet impedire, cum
tamen posset. Ex p. 7. tr. 5. resol. 14. ibid.

30. An amarus teneatur impedire faminam, ne abortiatur,
aliter incurrat in censuram, & irregularitatem? Et an
meditari conceptum a se pregnantem redditam
tem suscipiat, si hanc pro virili non impedit? Et an Pa-
truerat, incurrat irregularitatem? Et docetur Patrem non
teneri defendere vitam filiorum lege iustitia, sed pie-

tatis, & paterni officij. Ex p. 7. tract. 5. resol. 28. ibid.

31. An qui propinat remedia sterilitatis mulieri, ut im-
pens fiat ad generandum, incurrat in censuram Bulla
Sixti V.? Sed difficultas est in terminis Bulla Sixti V.
ante correctionem Gregorianam, an incidebant in censu-
ram, qui porrigebant remedia sterilitatis alicui viro? Et
quomodo hodie damnetur hic casus? Ex p. 7. tr. 5. resol. 12.
p. 297.

32. An femina, que post coitum mingit, vel digitis semen
dicit, dicatur procurare abortum, si aut incidat in penas?
Et an talis femina non peccet mortaliter ex se, sed solum
ex conscientia erronea, quatenus putat hoc conducere ad
non concipiendum? Et an peccet mulier vi oppressa, si
post coitum statim semen eiciat? Ex p. 7. tract. 5. resol. 31.
ibid.

33. An vir, vel femina, qui in actu carnali retrahunt se a
seminis emissionem, vel receptionem in vase debito causa
generationem impediendi, incurrant in hanc censuram?
Et an ex casu abortus Episcopalis excusentur, qui ne libe-
ros suscipiant, vel alia de causa, puta, ex odio, mulieri po-
tionem praestiter, quominus concipiat? Ex p. 7. tr. 5. resol. 13.
ibid.

34. Vtrum maritus habens copulam cum uxore, si ex magna
corporis agitatione sequatur abortus, incidat in censuras?
Et an maritus, vel pater, si uxorem, aut filiam ver-
berasset, unde illa furore percita abortum fuisset passa,
incurrat in penas abortus? Et an liberetur a penis im-
positis contra procurantes abortum ille, qui in presen-
tia mulieris, cum qua rem habuisset, diceret, nollem re
esse gravidam, quia inde grave aliquod malum tibi, &
mihi suspicior eventurum, unde ipsa abortum procuraret?
Ex p. 7. tr. 5. resol. 30. p. 298.

35. An mater, qua procuravit abortum, incidat, in excom-
municationem Sixti V.? Et an procurantes abortum per
se, vel alios, aut cooperantes ope, consilio, vel alia ra-
tione, contrahant excommunicationem Sixti V. cuius-
cumque gradus, ordinis, vel conditionis existant tam
laici, quam Clerici saculares, aut Regulares cuiuscum-
que Ordinis; imo etiam mulieres saculares & professa?
Et an excusentur ab excommunicatione mulier, qua per
metum cadentem in virum constantem cogitur sumere
potionem, ex qua abortus sequatur? Ex p. 7. tr. 5. resol. 7.
ibid.

36. An stante aliqua rationabili causa liceat aliquando ste-
rilitatem in uxoris procurare? Et adducitur notabile
dubium pro praxi praedictae difficultatis. Et an hoc fieri
prohibeatur in Bulla Sixti V. de abortu? Et docetur non
licere praebere pharmacum directe tendens ad fetus non-
dum animati ejectionem, etiam quando non potest aliter
matri succurri. Ex part. 5. tract. 14. & Misc. 2. resol. 90.
p. 299.

37. An mulier experta periculum mortis in partu possit
sumere medicamentum, ut sterilis evadat, & non con-
cipiat? Ex part. 7. tract. 5. resol. 33. p. 300.

38. An mulieri gravide, quando pro salute nullum aliud
supperit remedium, liceat indirecte uti medicamentis ex
quibus sequendus sit abortus fetus inanimati? Et ad
confirmandam doctrinam huius questionis alij diversi ca-
sus adducuntur in exemplum, & pro praxi. Ex p. 7. tr. 5.
resol. 34. ibid.

39. An pro salute matris pregnantis licitum sit aliquando
uti medicamentis non directe tendentibus ad expulsio-
nem fetus, ut scilicet vena, pharmacum, balneum, &c. ex
quibus tamen potest sequi abortus fetus animati? Et
doctrina huius questionis est valde notanda, quia in
exemplum supradictae difficultatis multe alie similes ad-
ducuntur, & cursim explanantur. Ex p. 7. tract. 5. resol. 35.
p. 301.

40. An idem dicendum sit, quando medicina applicanda
equaliter tenderet ad salutem matris, ac ad fetus abor-
tum? Et utrum sit licitum in tali casu dicta medica-
menta applicare? Et difficultas est, an cum medicamentum

Index Tractatum.

prorsus dubium est, num auxilium aut mortem sit illaturum, possit adhuc adhiberi, si salus infirmæ omnino desperata est; imò Medicus in tali casu tale medicamentum teneatur adhibere, & applicare? Et obiter quæritur, an si mors certè imminet ab incendio excitato, vel fera invadente, licitum sit detento, seu in vaso à loco alto se præcipitare cum dubio mortis periculo? Ex p.7. tr.5. r.36. ibid.

41. An si adsit spes, ut possit factus in lucem prodire, teneatur mater cum periculo ipsius vitæ supradicta medicamenta non adhibere, ut factus baptizetur? Et an in prædicto casu mortaliter peccet Medicus contra charitatem talia medicamenta applicando, & mulier assumendo? Et si tali remedio non adhibito valde probabile esset virumque moriturum, eo verò adhibito, probabile esset matrem saltem posse conservari, an in tali casu possit adhiberi? Ex p.7. tr.5. r.37. p.302.

42. An quando mater probabiliter timet se esse in statu peccati mortalis, teneatur abstinere à supradictis medicamentis, si speretur, vi dictum est, factum in lucem edendum, & baptizandum fore? Sed tota difficultas est in casu vero, in quo mater mortaliter esset certa de sua vitæ spirituali; an tunc teneatur pari mortem corporalem pro vitæ spirituali prohi? Idem dicendum est, quando quis ex iustitia teneatur vitæ spirituali alterius consulere, v.g. in Pastoribus Ecclesiarum tempore pestis, ne subditi fideles sine Sacramento Penitentia moriantur. Ex p.7. tr.5. r.38. ibid.

43. An liceat procurare abortum ad evitandum periculum vitæ, & infamiam alicuius puellæ pregnantis? Et quando mater in aliqua infirmitate post fetus animationem periculose laborat, & nullum aliud remedium sit, an possit præbere ei medicamenta, directe tendentia in curationem, ut scilicet vena, balnea, pharmacum, &c? Sed difficultas est, quando medicamenta aque tendunt ad salutem matris, & ad mortem factus, ubi salus infirmæ omnino desperata est, & factus etiam periret, an, inquam, in tali casu supradicta medicamenta liceat præbere? Et aliqua alia contingentia circa hoc notantur, & tandem docetur, quod non sint adhibenda medicamenta dubia, in supradicto casu. Ex part.3. tract.5. & Misc.1. resol.11. p.303.

44. An ad evitandum periculum vitæ, & infamiam puellæ pregnantis sit licitum procurare abortum, si factus non sit animatus? Ex part.6. tr.8. & Misc.3. resolutione.37. p.304.

45. An pro tuendo honore, & vitæ puellæ pregnantis licitum sit sine timore censuræ procurare abortum factus animatus? Et an doctrina huius questionis vera sit in femina cuiuscunque conditionis, id est, si Monialis sit & Deo sacra, aut Nobilis, aut etiam si scandalum timeatur? Et quid, postquam natus est factus, an licitum sit illum occidere, vel suffocare, ne reveletur peccatum? Ex p.7. tr.5. r.32. ibid.

46. An licitum sit suadere abortum, quando mulier gravida parata est se occidere ad infamiam vitandam? Ex p.7. tr.5. r.39. ibid.

† An Monialis sumens potionem mortiferam factui, aut vena scissionem, vel pugnis se percutiens ad abortum faciendum, ut postea sequitur est, non solum incidat in penas Bullæ Sixti, V. sed etiam in censuram cap. Si quis suadente Diabolo? Idem est de alio propinante potionem pro abortu faciendo Moniali, sequuto effectu. Ex p.7. tr.5. ex ref.40. & in p.9. tr.4. ex ref.10. & in p.3. tr.5. ex ref.82. alias 81. Quæ nunc inveniuntur supra in hoc ipsomet tom.5. tr.2. de censura ob percussione Clerici ref.48.47. & 7.

† An qui procuravit abortum factus animatus, sequuto effectu, gaudeat immunitate Ecclesiæ, si ad illam confugiat talis reus? Ex p.7. tr.5. ex ref.42. Quæ hic reperitur in tom.9. tr.1. de Immunitate Ecclesiæ ref.94.

† An si vir sit sana mentis, licitum sit ei vsus coniugij, etiam

cum periculo abortus? Et adducitur, quod quando minima experientia didicit se nequire prolem vitæ edere, tunc licebit his coniugij petere, & reddere debitum, quia melior est pueri sic esse cum originali culpa, & reverentia visionis Dei, quam omnino non esse. Ex p.10. tr.1. ex ref.41. Quæ hic est in tom.2. tr.6. de Matrimonio ref.211.

† An per Bullam Cruciatæ possit Confessarius absolvere excommunicatione lata contra causantes, procuratores, aut consules abortum? Ex part.5. tract.9. ex ref.1. Quæ nunc inveniuntur in tom.4. tract.3. de Bulla Cruciatæ ref.66.

† Non sunt vllæ aliæ difficultates in omni hoc opere, quæ simul pertineant ad hunc tract. 6. de Abortu in tom.5.

TRACTATUS VIII.

De Symonia; atque de Datis, & Promissis super Bullam Gregorij XIII. p.305.

1. An si quis cum Pontifice scienter committeret Symoniam incidere in penas, si Papa expresse cum ipso dispensaret? Ex quo inferitur, quod si Statu Episcoporum caveatur, quod ludens ad hazardum sit excommunicatus, ludens cum eodem Episcopo, quid Statum edidit, an sit excommunicatus, etiam si Episcopus non incidat in penas Statuti? Etiamque advenitur, quod si Princeps sciens aliquem esse inhabilem ad Dignitatem, quam ei conferre intendit, ipso facto, quo ei confert, tacite impliciteque videtur eum capacem reddere, & tunc si dispensare. Et tandem quæritur, an Pontifex incorporetur in Symoniam, & penas Symoniæ iuris possit? Ex p.10. tr.16. Misc.6. ref.16. alias 15. ibid.

2. An in Symonia deus parvitas materia vitæ hoc peccatum possit aliquando esse veniale, & adducuntur multi casus in exemplum, & pro praxi huius difficultatis. Et an excommunicatio Extravag.2. de Symonia, Constit. Pij V. incurrat per Symoniam, quæ videtur esse parva ex parte pretij? Ex parte 5. tract.7. resoluta. pag.306.

3. An pena contra Symoniacè ordinatos extendatur ad eos, qui prima tonsura initiati sunt? Et an suspensio, quæ puniuntur Symoniacè ordinati, incurrat per suspensionem cuiuslibet Ordinis? Et an ordinatus Symoniacè sit irregularis? Ex part.11. tract.5. & Misc.5. resolut. 17. p.307.

4. An Bulla Sixti V. contra male promotos ad Ordines vsu recepta quoad absolutionem censuræ, & invaliditatem? Et explanantur, quæ penæ sint late in ordinatis Symoniacè. Et an Symoniaci occulti suspensio relaxetur per penitentiam, & manifesti per Episcopum post penitentiam? Ex part.11. tract.5. & Misc.5. resolut. 17. p.308.

5. Notabilia quedam circa penas contra Symoniacè infligendas. Et docetur penas contra Symoniam censurales multas esse, & pro praxi in textu huius Resolutionis alibi scribuntur septem. Et advenitur de penis ipso iure latis nullam esse impostam committentibus Symoniam, nisi Symonia fuerit commissa in ingressu Religionis, in Ordine, & beneficio. Sed difficultas est, an dicta pena incurritur ante sententiam præter excommunicationem? Ex part.11. tr.5. & Misc.5. ref.20. ibid.

6. An tantum Symonia in ordine, & beneficio, & ingressu Religionis subdatur penis? Et de aliis plurimis capitulis benignioribus circa materiam Symoniam agitur. Et tandem notatur non esse obligationem restituendi pretium acceptum

& Resolutionum.

pro collatione Sacramentorum. Et supponitur Symoniam non obligare ad restitutionem iure naturali, sed ex iure positivo. Ex part. 4. tract. 4. & Misc. resolut. 157.

p. 310
An Symoniacus incurrat in penas iuris, opus sit Symoniam esse ex parte iurisque completam? Et pro praxi huius questionis adducuntur aliqui diversi casus in textu huius Resolutionis. Et inter praedictos casus duo praecipue proponuntur. ut Symoniacus in illis tutus in conscientia maneat. Et interim poterit Confessorius virtute Bullae Cruciae absolvere ab excommunicatione, & suspensione, &c. Sed si Symoniacus est in mora petendi dispensationem non est absolvendus donec dispensationem obtineat. Etiamque notatur penas laicas in Symoniacos non comprehendere illos, qui tantum Symoniam committerent iure Ecclesiastico, & humano prohibitam. Pro quo etiam multi casus in exemplum adducuntur in §. ultimo huius Resolutionis. Ex part. 11. tract. 6. & Misc. 6. resolut. 30.

p. 311
An Symonia realis, & completa, solo tamen iure Ecclesiastico prohibita subiaceat restitutioni, & poenis Symoniae? Et in corpore huius Resolutionis excipiuntur aliqui casus, in quibus non incurritur pena Symoniae. Ex p. 4. tract. 4. & Misc. resolut. 155. p. 312.

An emens Vicarium Episcopi teneatur resignare, & Episcopus pretium restituere, velut Symoniaci receptum? Et in textu huius Resolutionis docetur, cui est restituendum pretium pro Symonia in ordine, beneficio, & ingressu Religionis. Et an non tantum pretium receptum pro Symonia in ordine, beneficio, & ingressu Religionis sit necessario restituendum, sed etiam pro aliis diversis casibus? Ex p. 4. tract. 4. & Misc. resolut. 167. ibid.

An Generalatus, Provincialatus, Correctoratus, Prioratus, &c. includantur sub nomine beneficii ad incurrendas penas Symoniae? Et an Mediatores Symoniaci electionis ad Praelaturam aliquam Religionis incurram in excommunicationem? Ex part. 4. tract. 4. & Misc. resolut. 156. p. 311.

An Regulares convenientes inter se, ut alter in una electione suffragetur uni, & alter alteri in alia, committant Symoniam? Et quid, si pactum non intervenit, sed tantum futura obligatio spei, ut si dicatur, da hoc suffragium, & providebitur tibi de alia re, vel quid simile? Ex p. 4. tract. 4. & Misc. resolut. 125. p. 314.

An sit Symonia permutare res spirituales dummodo non sine beneficio, ut v. g. si Monachus dicat alteri. Elige me in Provinciale, & ego eligam te in Priorem; vel sic pro me Sacrum, & ego faciam te; audiam tuam confessionem, si tu audias meam, &c. Ex p. 4. tract. 4. & Misc. resolut. 150. ibid.

An incurratur Laes Symoniacae, si petatur à Moniali, ut det, quando Monasterium est dives? Ex p. 8. tract. 7. & Misc. resolut. 29.

An si minister Sacramenti petat, ut detur pecunia in pretium illius, & faciat iurare dantem, ut omnino tali pacto det, possit sine Symonia dari? Et an in tali casu iuramentum possit uti aquivocatione, & restrictione tantum in mente dantis? Et quid, si Minister petat me iurare coram aliis? Et an necessitas recipiendi Viaticum homini iam confessi, vel non habenti peccatum mortale sit causa sufficiens ad hoc, ut pro illo recipiendo det pecuniam Ministro velenti aliter ministrare? De Confirmatione, & extrema-unctione in dicto casu non videtur esse eadem ratio. Et an sit Symoniacus, si adultus in extrema necessitate Baptismi constituitur, sibi persuadear, quod offerat Ministro ad redimendam suam vexationem? Ex part. 11. tract. 6. & Misc. 6. resolut. 32. p. 315.

An Mafci qui in Ecclesiis Divina Officia canum aliquid temporale accipere possunt sine laes Symoniae? Et quid de Consecrationibus? Et an sit Symonia aliquid tanquam pretium accipere pro labore insertio functionis spiritualis

Et quid pro labore externo, & g. iter agere unius leuca ad dicendum Sacrum, expellere quorundam per horam, vel aliud tempus ad celebrandum, &c. Et an ad Symoniam pertineat, si quis indicem Ecclesiasticum inducat pecunia, ut iustitiam in causa spirituali administret? Et quid in causa ahas seculari? Ex p. 11. tract. 6. & Misc. 6. resolut. 34. p. 317.

16. An liceat alicui ludere preces cum alio pro premio temporali? Et an in hoc sit Symonia periculum? Et notatur, quod si Dominus nihil prius mancipio praebeat, quod infumat in honestam recreacionem, neque quidquam servus ipse aliunde habeat, tunc poterit aliquid insumere ex bonis Domini immoderata recreatione, aut ludos quia servus ius habet sumendi moderatam recreationem. Et alij diversi casus pro ludis adducuntur in corpore huius resolutionis, qui omnes hic sunt appositae in indice ult. rerum notabilium huius tomi? Ex part. 11. tract. 6. & Miscel. 6. resolut. 9. p. 318.

17. An Symonia ad alia beneficia obtinenda inhabilem reddat Symoniacum? Et an Episcopus possit virtute Concilij Tridentini sess. 24. c. 6. dispensare in inhabilitate Symoniae ad alia beneficia? Ex p. 11. tract. 5. & Misc. 5. resolut. 18. p. 319.

18. Si quis obtinuit beneficium Symoniaci queritur, an ipso iure privetur beneficiis antea, vel postea obtentis? Et docetur, quod ob Symoniam realem in beneficio Ecclesiastico incurritur primo excommunicatio Papalis. Secundo, quod irrita est electio, praesentatio, confirmatio, & institutio; unde talis non facit fructus suos; idque etiam si à tertia persona taliter provisorius id ignoraverit, nisi tamen contraxerit; vel si à tertio data fuerit pecunia per fraudem, ut fieret inhabilis, vel si bona fide possideret beneficium per triennium. Et an quando crimen Symoniae in beneficio est occultum, solique suo auctori notum suspensionem ei inferat? Ex p. 11. tract. 5. & Miscel. 5. resolut. 7. ibid.

19. An mutare aliquid cum pacto, ut ille, qui recipit mutuum, conferat Officium, vel Ecclesiasticum beneficium, non solum sit usura, sed Symonia? Et an utraque deformitas usurae scilicet, & Symonia in confessione explicanda erit? Et quid est dicendum, quando aliquis v. g. confert statim, quantum in se est, beneficium, de quo interpellavit mutuator, sed solemnitate aliqua hoc ipsum postea debet perficere? Ex part. 1. tract. 8. resolut. 61. p. 320.

20. An sit Symonia si Titius promittat Caio se daturum elemosynam pauperi, vel loco pio, si Caius impetret Titio beneficium Ecclesiasticum, vel Habitus Religionis Militaris? Ex part. 5. tract. 14. & Miscel. 2. resolut. 75. ibid.

21. Plura dubia in materia Symoniae observantur, & multi & diversi casus in corpore huius resolutionis proponuntur pro praxi? Ex part. 11. tract. 6. & Miscel. 6. resolut. 31. p. 321.

22. An sit Symonia dare pretium cuidam tertio, ut intercedat apud alterum, ut ipse intercedat apud Collatorem beneficii ut beneficium illi conferat? Et quid, si daretur aliquid famulo Archiepiscopi Granatensis, ut precibus ab ipso Archiepiscopo obtineret, ut me presentaret Regi ad beneficium illius Regni? Et quavis in textu huius resolutionis advertantur alij casus circa Symoniam, pro coronide est pulchrum dubium in §. Et tandem. Et ultimo queritur, an servire Episcopo intendendo, ut conferat beneficium non tanquam pretium servitij, sed ex gratia, & benevolentia causata ex servitio, sit Symonia? Ex p. 4. tract. 4. & Misc. resolut. 151. p. 322.

23. An qui servit Episcopo cum intentione recipiendi beneficium, ut pretium servitij, teneatur illud resignare? Et an Symonia mentalis inducat penas Symoniae, qua ad restitutionem obligent? Ex p. 4. tract. 4. & Misc. resolut. 168. p. 323.

24. An in obtinendis beneficiis liceat pacti de aliquo temporali,

Index Tractatum.

- porali, retribuendo tanquam merito, seu pro recompensatione gratuita? Et notatur eiusmodi pacta continere semper labem Symoniae. Sed an sit Symonia, si aliquid detur pro labore suscepto cundo, & redeundo ad beneficii Collatorem, &c. Ex p. 2. tract. 16. & Misc. 2. ref. 37. alias 39. p. 324
25. An si quis promisit aliquam summam pecuniae pro beneficio obtinendo protestans se illam daturum gratitudinis causa, & non ex debito iustitiae incurrat in crimen Symoniae? Et notatur, quod si resignas beneficium ea intentione & spe, ut alteri tibi a Superiore conferatur, alias non resignaturus, non eris Symoniacus. Et quid, si praedictam spem verbis, aut scripto quis hoc exprimat Superiori? Ex p. 6. tr. 7. & Misc. 2. ref. 42. ibid.
26. An si quis pro beneficio obtinendo iniret pactum non rigorosum, sed ex gratitudine, committeret Symoniam? Et alij diversi casus circa Symoniam cursim adducuntur in textu huius resolutionis, sed iam omnes magis late in suis specialibus resolutionibus pertractati, & appositum sunt in hoc ipsomet tractatu. Et docetur quod si pro intercessione detur plus, quam valet labor, ut pro beneficio collato, aut presentato plus detur Patrono, quam ratio gratitudinis patitur, neque committi peccatum Symoniae ut est, neque iniustitia, modo illud plus detur liberaliter, & gratis. Ex p. 10. tr. 15. & Misc. 5. ref. 5. p. 325
27. Quis obtinuit beneficium cum promissione dandi magnam pecuniarum quantitatem quaevisit a me, an incurrit penas karas a iure contra Symoniacos cum postea premium non fuerit solutum? Et quid est dicendum in praedicto casu, si postea post multum temporis solvat illam summam pecuniarum, quae vocatur retractatio, an talis incidat in penas Symoniacorum? Ex p. 10. tract. 16. & Misc. 6. resolut. 15. p. 326
28. An liceat vendere, & redimere pensiones? Et an hoc sit Symonia? Ex part. 4. tract. 4. & Miscel. resolut. 153. p. 327
29. An possit resignare beneficium cum pacto de pensione redimenda? Et an dicendum sit esse Symoniacum tale pactum & contractum? Et an pensio sic constituta possit non solvi, & beneficium tanquam vacans propter Symoniam imperari? Et notatur Symoniam committere resignantem beneficium, & petentem resignatario solutionem expensarum, quas in eius acquisitione fecit. Ex p. 10. tr. 14. & Misc. 4. ref. 1. ibid.
30. An si quis resignet beneficium cum conditione, ut sibi pensio solvatur, sit Symonia confidentialis? Et an si quis resignaret beneficium reservans sibi pensionem sine licentia Papa subiaceret restitutioni, & penis Symoniae? Et notatur quod in Constitutionibus Pij IV. & Pij V. pensio, & quodlibet aliud sub nomine beneficii proprie non comprehenditur, etiam si resignetur cum accessu, vel regressu, vel alio quovis modo Symoniacum non prohibetur, nec puniatur in his Constitutionibus. Ex p. 9. tract. 9. & Misc. 4. ref. 17. p. 328
31. An si quis resignet beneficium cum intentione, ut resignatarius iterum conferat, & resignet, v. g. suo nepoti, committat Symoniam prohibitam in Bullis Pijani? Sed difficultas est, an sola resignatio beneficii cum accessu, regressu, & ingressu, vel an etiam permutatio in supra dictis Bullis prohibeatur? Et breviter declarantur praedicta verba accessus, regressus & ingressus. Ex p. 9. tract. 9. & Misc. 4. ref. 18. p. 329
32. Quis post possessionem beneficii novit a Patre vel amico per pecuniam, ipso ignorante, illud obtentum fuisse, quaritur, an in foro conscientiae teneatur resignare? Et quid de fructibus in praedicto casu? Et notatur Episcopum iure suo dispensare posse cum promotio Symoniacae in minoribus Ordinibus & prima Tonsura. Item, ut in maiori Ordine rite suscepto ministret, non autem in eo, quem per Symoniam recepit, neque ut ad alios Ordines possit ascendere, quod de eo tantum debet intelligi qui sciens, & volens viam fecit sibi ad Ordines per Symoniam, sed ab eo,

- qui ignoravit datum fuisse pro se ordinari pretium, pensio nulla incurritur. Ex p. 11. tract. 7. & Misc. 5. resolut. 6. ibid.
33. An permutantes beneficia sine Superioris permissione dant in censuras, & alias penas ut Symoniaci? Item, an de reservantibus sibi pensionem sine Papa autoritate? Et an Superior sufficiens ad permutationem sit Episcopus, vel alius Prelatus inferior ad quos Collatio beneficii, & institutio spectat, & non in aliis? Et an inter se Beneficij possint tractare de permutatione accedente auctoritate Superioris futura? Et an sit necessaria aliqua causa in permutatione beneficiorum? Et in textu huius resolutionis replicantur aliqua causa pro praxi huius ultima difficultatis. Ex p. 10. tr. 16. & Misc. 6. ref. 17. alias 16. p. 333
34. An sit peccatum Symonia dare aliquid Titio, ut Canon adscribere faciat inter Equites D. Iacobi, Calatravae, Alcantarae, &c. Et explanatur, quod dant, vel accipiunt aliquid pro ingressu Religionis ligatur excommunicatione Summo Pontifici reservata, in Extravag. 1. de Symonia. Sed notatur ad facilius imperandam suam receptionem in aliqua Religione posse quem gratis, & sponte praebere munera Superioribus vel aliis; imo in tali casu potius adhiberi posse. Et an quis probabiliter sustinere possit praedictos Ordines D. Iacobi, &c. non esse vere Religiones? Et an sit Symonia si Rex vendat las Encomiendas, praedictorum Ordinum, vel saltem sit peccatum mortale? Ex part. 3. tr. 2. ref. 64. p. 333
35. An emere schedulam Habitus D. Iacobi, Alcantarae, Calatravae, &c. ab aliquo Ministro Regis, sit Symonia? Et docetur, quod si non pro schedula, sed pro laboribus ad sumptus pecuniae praebeatur tertio imperanti, & si ex pacto hoc fiat, nullo modo illicium est. Et an Habitus praedictorum Ordinum non sit Habitus Religionis verae, sed secundum quid? Ex part. 9. tract. 9. & Misc. 4. resolut. 35. p. 334
36. Excusatur quaedam Conventio Equitum Ierosolymitanorum a labe Symoniacae. Et inter alia quae in textu huius resolutionis inferuntur, & docentur maxime deducitur in criminalibus esse amplectendam opinionem, quae facit reo relicta probabiliori, & aliquid de consensibus agitur. Et quaritur, an si unus ex concurrentibus det alteri pecuniam, ut a concursu desistat, ob impedimentum tollendum committat Symoniam? Et an pactum cum aliquo quod non concurrat in Ordine ad hanc electionem, & ego non concurram secum ad sequentem licitum sit? Et tandem quaritur, an Commenda Equitum D. Iacobi, Alcantarae, Calatravae, &c. sint beneficia Ecclesiastica, & materia Symoniae? Et an praedicti Equites sint vere religiosi? Et in textu huius resolutionis curiosis difficultates inveniri possunt, & breviter a fine §. Probatur secundo usque in finem §. Probatur tertio, & in fine §. Notandum est, sed aliqua eorum iam iterum adscripta sunt in hoc ipsomet tractatu. Ex p. 6. tract. 8. & Misc. 3. ref. 17. p. 335
37. An sit Symonia vendere locum honoratorem pro sepultura? Et quid de Vasis Sacris, & Capellis? Ex p. 2. tract. 1. & Misc. 1. ref. 57. p. 337
38. An habens ius litigiosum in beneficio possit dare aliquid alteri pretendenti, ut non prosequatur ius suum? Et an hac pacto sit Symonia? Et an idem dicendum sit de eo, qui habens possessionem beneficii veller illud relinquere alteri pretendenti ob aliquod pretium ab eo receptum? Et an si quis fecerit expensus in beneficio litigioso, possit illas exigere ab illo, cui, vel in cuius favorem resignat? Ex p. 11. tract. 6. & Misc. 6. ref. 7. ibid.
39. An si quis post Collationem beneficii impediatur in illud accipere possessionem, possit quis pecunia redimere hanc vexationem? Et an hoc sit Symonia? Ex p. 5. tr. 14. & Misc. 2. ref. 3. p. 338
40. An si Elector inclinet ad eligendum indignum, vel minus dignum, possit dignior pretio redimere hanc vexationem? Et an redimere supra dictam vexationem sit Symonia? Et an in hoc casu Symonia non sit de iure atrocior, sed liberior?

& Resolutionum.

manet? Et an facta collatione beneficii, si quis iniuste impediatur accipere possessionem, possit pecunia redimere hanc vexationem? Ex part. 4. tract. 4. & Miscel. resolut. 12. ibid.

42. An qui ad redimendum vexationem Electori dedit pecuniam, ne minus dignus eligatur ad beneficium sit Symoniacus? & incidat in penas latus contra Symoniacos? Et an in hoc casu Symonia non sit de iure divino, sed humano? Ex part. 5. tract. 14. & Miscel. 2. resolut. 1. ibid.

43. An sit licta redemptio vexationis, si quis offerat pecuniam Electori qui vult eligere indignum, vel minus dignum, nisi pecuniam à digniori accipiat? Et an hac sit genera Symonia? Et aliqua alia explanantur sapienter congentia in praxi in redimendis vexationibus ad beneficia ad Cathedralis, &c. Sed difficultas est in supradictis casibus, an si quis aduersarius, v. g. obtulit Iudici, vel Electori pecuniam, quam ille accepit, utrum ego possim illum pecunia allicere, ut mihi optineatur? Ex p. 5. tract. 7. resolut. 17. pag. 339

44. An quando aliquis non vi, vel fraude illata, sed solum per subornationem, preces, & munera, que Electoribus conferunt, impedit, ne quis eligatur ad beneficium, &c. possit ille pretio redimere hanc vexationem, etiam dando pecuniam non solum tercia persona, sed etiam uni ex Electoribus, ne suborner, alios, &c.? Et an sit Symonia redimere pretio talem vexationem? Ex p. 5. tract. 14. & Miscel. resolut. 2. p. 340

45. An si Responsor casus conscientia recipiat pecuniam propter consilium requisitum à petente ad pacandam conscientiam, & in illius foro sit Symoniacus? Ex p. 5. tract. 14. & Miscel. resolut. 4. ibid.

46. An Cancellarius Episcopi possit ratione laboris sumere aliquid pro licentia audiendi confessiones, & concionandas, &c.? Ex part. 5. tract. 13. & Miscel. 1. resolut. 70. ibid.

47. An pro dispensationibus matrimonialibus possit delegatus sumere aliquid ratione laboris, & quid pro executione, & licentia publicandi Indulgentias, & signanter Indulgentias Bullae Cruciatæ? Ex p. 5. tract. 13. & Miscel. resolut. 71. p. 341.

De Datis, & Promissis super Bullam Gregorij XIII.

AN Bulla Gregorij XIII. De Datis, & Promissis in Romana Curia sub nomine gratiarum includatur absolutiones, Indulgentias, dispensationes, beneficia & alie gratie, que solo verbo perficiuntur? Ex p. 6. tract. 7. & Miscel. resolut. 14. p. 343.

48. An in aliquo casu absque incurfione panarum Bulla Greg. XII. de Datis, & Promissis possint in Curia Romana excusari dantes munera? Et an index, qui in Romana Curia recipere ab utraque parte ante litem sententiam, vel ante gratiam obtinent maiores, quas vocant propinas, seu sportulas, quam sibi essent debite, quamvis peccent contra iustitiam, & teneantur restituere, non tamen incurfentur predictas penas, neque etiam qui eas propinas soluit? Et notatur quod huius Bulla pena non habent locum, si daretur aliquid simpliciter nullo pacto precedente, & ad effectum specifice obtinendi aliquam gratiam, vel iustitiam, & aliqua alia circa hoc explanantur. Ex part. 7. tract. 1. resolut. 1. ibid.

49. An in dicta Bulla sint prohibita omnes promissiones maxime cum verbis generalibus? Ex part. 7. tract. 4. resolut. 2. p. 344.

50. An qui incurrat penas dictæ Bullæ Greg. XIII. de datis, & promissis si aliquid promittat, & donec Urbis Gubernatori, vel Burgi, aut iudicibus Capicoly, vel eorum

delegatis? Et in textu huius resolutionis proponuntur aliqua alia, pro quibus si aliquid quis promittat, vel donec, in illis est dubium, an incurrat hæc in penas huius Bullæ. Ex p. 7. tract. 4. resolut. 3. p. 345.

51. An Gubernatores, & alij Officiales status Ecclesiastici, si accipiant munera, incidant in censuram Papæ reservatam? Et difficultas est, an pena dupli sit restituenda ante iudicis sententiam, & cuiam facienda sit restitutio? Et an si aliquis ex supradictis recipiat munus, & postea finito Officio restituere illud non pauperibus, sed donanti? si postea iste donans munus iterum restituenti voluntarie, & sponte vellet donare, an inquam, in tali casu obstat prohibitio, & censura de qua loquimur? Ex p. 9. tract. 8. & Miscel. resolut. 42. p. 346.

52. An fidei promittens incurrat penas Greg. XIII. de Datis, & Promissis? Et quid in hoc casu de acceptante promissionem, an subiaceat predictis penis? Et quid est dicendum in utroque si promittens obtenta gratia vel iustitia, aliquid mutata voluntate, non tradat intuitu precedentis promissionis? Ex p. 7. tract. 4. resolut. 4. p. 347.

53. An ex promissione non acceptata incurrat in penas Bullæ Gregorianæ de Datis, & Promissis? Et quid est dicendum de his qui aliquid dant alteri ut fiat pactio, vel receptio pro gratia, vel iustitia obtinenda? Ex p. 7. tract. 4. resolut. 5. ibid.

54. An ad incurrendas penas dictæ Bullæ Gregorij XIII. sufficiat, ut donum attingat quantitatem sufficientem ad constituendum peccatum mortale furii? Ex part. 7. tract. 4. resolut. 6. p. 348.

55. An Cardinales includantur in penis dictæ Bullæ Gregorij XIII. Ex p. 7. tract. 4. resolut. 7. ibid.

56. An incidat in penas dictæ Bullæ promittens, vel dans aliquid pro iustitia auferenda, vel differenda? Ex p. 7. tract. 4. resolut. 8. ibid.

57. An qui dat, vel promittit iudici, ut causam expediat, incidat in penas dictæ Bullæ? Ex p. 7. tract. 4. resolut. 9. ibid.

58. An si quis post impetratam gratiam, & iustitiam donec aliquid, etiam si non sit moderatum, sed excessivum incidat in penas dictæ Bullæ? Et an habeat locum pena huius constitutionis extra Curiam Romanam, unde si alia quid daretur Neapoli pro obtinenda gratia à Sede Apostolica, evitaretur hac pena? Et an pena late in Bulla Greg. XIII. non spectent etiam ad indices delegatos citra Montanos? Ex p. 7. tract. 4. resolut. 10. p. 349.

59. An qui non denunciant delinquentes contra præfatam Bullam, incidant in excommunicationem? Et an in hac ultima pena solum ligentur existentes in Curia Romana? Et an, qui aliquid ex prohibitis in hac Bulla faceret cum Summo Pontifice, vel cum eius Ministris, aut familiaribus de illius consensu expresso, vel tacito, in penis dictæ Bullæ non incidat? Neque in his actionibus, que aliquo non essent prohibita iure divino, sed humano positivo, esset Symoniacus? Ex p. 7. tract. 4. resolut. 11. ibid.

60. An si quis sciat aliquem violasse dictam Bullam, antequam ipsam denunciet, teneatur adhibere correctionem fraternam? Ex p. 7. tract. 4. resolut. 12. p. 350.

61. Quid dicendum de Consulibus, & auxiliantibus, an & quando incidant in penas dictæ Bullæ Greg. XIII.? Ex p. 7. tract. 4. resolut. 13. ibid.

62. An si quis ignorantia vincibili nesciret penas huius constitutionis, in illas incurreret? Et inferretur committentem incestum, homicidium voluntarium, raptum Virginis Sacriligium cum Moniali, Sodomiam, & similia peccata quibus annexa est reservatio officii reservatione, etiam si hæc ignoretur. Et quid de reservatione absolutionis eorum qui male promouentur ad Ordines, & similia? Ex p. 7. tract. 4. resolut. 14. ibid.

Index Tractatum.

Appendix ad alias paucas quæstiones, quæ simul pertinent ad hunc tr. & 7. de Symonia huius tom. 5.

AN habens infantem morti vicinum, & Sacerdos re-
cesserit eum baptizare, nisi deur quantitas pecunie,
nec alia via possit conferri Baptismus, licitum sit ei præ-
bere pecuniam; & an hoc sit Symonia? Et an hoc non
solum pro infante sit licitum, sed etiam pro adulto? Idem
est quando agitur de Absolutione sacramentali in extre-
ma necessitate. Et quid de aliis Sacramentis? Ex p. 5.
tr. 3. ex ref. 29. Quæ nunc inveniuntur in tom. 1. tract. 1.
de Baptismo ref. 27.

An licentia confitendi, mediante pecunia sit valida? Ex
p. 5. tr. 1. 4. ex ref. 41. Quæ hic reperitur in tom. 1. tr. 3.
de Penitentia ref. 4.

An beneficij titulus revalidetur per Regulam de triennali,
aut aliam præscriptionem, non obstante pena inhabili-
tatis aut privationis provisio imposita? Et quid de Sym-
oniaco, & intruso ad beneficium vacans apud Sedem?
Et an si aliquis Symoniace institutus fuit in beneficium
Ecclesiasticum per ignorantiam, v. g. quando Pater pro
filio ignorante numeravit pecuniam, &c. an in tali casu
prodest regula triennalis? Ex part. 7. tr. 10. ex ref. 26.
Quæ hic est in tom. 3. tract. 2. de Dispensatione re-
solut. 168.

An Reges possint expellere Episcopum ab Episcopatu, si
Symoniace electus est? Et an, qui ordinatus est per Sym-
oniam, gaudeat privilegio fori? Ex p. 4. tr. 1. ex ref. 76.
& 26. & in p. 3. tr. 1. ex ref. 62. Quæ nunc inveniuntur
in tom. 9. tr. 2. de Immunitate Ecclesiastica resol. 28.
146. & 145.

An Symoniaci, absque tamen errore in intellectu, nam isti
essent Hæretici, gaudeant immunitate Ecclesiæ? Ex p. 1.
tr. 1. ex ref. 31. Quæ hic reperitur in tom. 9. tract. 1. de
Immunitate Ecclesiæ ref. 98.

An si quis recipiat beneficium per Symoniam, teneatur dice-
re Horas Canonicas? Et an omnes pensiones possint ven-
di prohibito absque licentia Summi Pontificis? Ex p. 4.
tract. 4. ex ref. 146. & ex p. 10. tr. 1. 6. ex ref. 94. Quæ
nunc inveniuntur in tom. 3. tract. 6. de Horis Canonicis
ref. 10. & 138.

An ludere Oracionem Angelicam, Psalmos, &c. sit pecca-
tum mortale, & Symonia? Ex p. 7. tr. 9. ex ref. 41. Quæ
hic est in tom. 6. tr. 4. de Ludo ref. 4.

An absque Symonia Sacra reliquia distrabi pecuniis possint?
Et an liceat exponere Sacras Reliquias vendendas, vel
tangendas, ut magis elemosyna crescat? Ex part. 10.
tr. 16. ex ref. 73. Quæ hic reperitur in tom. 4. tract. 7. de
Elemosynis ref. 66.

An in omnibus criminibus, quibus à iure annexa est insa-
mia, ut Symonia, &c. incurratur irregularitas? Et an
Symonia in Ordine, & beneficio, si occulta sit, inducat
irregularitatem? Ex part. 2. tract. 17. ex ref. 21. & in
part. 4. tract. 2. ex ref. 93. Quæ hic sunt supra in hoc
ipsomet tom. 5. tract. 5. de Irregularitate resolut. 38.
& 39.

An puella Monasterio ingressa an mo Monachandi, sed
paupertate oppressa dotem promissam solvere non possit,
non sit compellenda, eo quia dotem in conditionem neces-
sariam ponere non debemus propter Symoniam? Et an
Abbatiſſa licite possit pacisci de certa summa pecunie,
donec Monasterio dos Monialis solvatur, & hoc etiam
si Monasterium sit opulentum? Ex p. 3. tr. 2. ex reso-
lut. 100. & 97. Quæ nunc inveniuntur in tom. 7. tr. 1. de
Regularibus ref. 326. & 327.

An Examinatores Synodales possint ex consuetudine ali-
quod stipendium intuitu sui Officii accipere absque Sy-

monia tam dantis, quam accipientis? Et an Episcopus
possit dispensare in inhabilitate contracta propter Sym-
oniam occultam? Et an Episcopus, si fuerit complexus
Symoniam, possit etiam secum dispensare? Ex p. 11. tr.
ex ref. 33. & in p. 7. tract. 2. ex ref. 36. Quæ hic sunt
tom. 3. tr. 3. de Potestate Episcopi ref. 96. & 60.

An Commissarius Bullæ Cruciatæ possit dispensare in
irregularitate contracta per Symoniam? Et notatur Sym-
oniam notoriam in Ordine inducere irregularitatem,
part. 1. tr. 11. ex ref. 113. Quæ hic reperitur in tom.
tr. 3. de Bulla Cruciatæ ref. 137.

An Superiores Regularium possint absolvere subditos de
communicatione incurſa ob Symoniam contractam in
Ordine, vel beneficio? Et quid de privatis Confessariis
regularium circa Clericum sacularem Symoniacum oc-
cultum in Ordine, vel beneficio venientem ad se pro
fessione faciendam? Et quid de Confessariis Societatis Iesu
Ex p. 10. tr. 15. ex ref. 8. Quæ hic est in tom. 7. tract. 1. de
Regularibus ref. 298.

An Pontifex possit errare in approbatione, an aliquis
sit Symoniacus, vel non? Ex part. 11. tract. 2. ad
ex resolutione 26. Quæ hic est in tom. 9. tract. 5. re-
lut. etiam 26.

TRACTATUS VIII.

De Hæresi, & eius Absolutione; atque de aliquibus aliis delictis pertinenti- bus ad Tribunal Sanctæ Inquisitionis. pag. 351.

1. **A**N dubius in fide sit Hæreticus? Ex p. 2. tract. 16.
& Misc. 2. ref. 51. alias 53. ibid.

2. An qui assensit de rebus Fidei se dubium esse, puniendus sit
tanquam Hæreticus? Ex p. 11. tr. 8. & Misc. 8. ref. 47.
p. 352.

3. An qui dixit hæresim externam, sed postea dubitavit, an
dum illam protulit, ita mente senserit, vel illam affir-
mavit causa iocis, quaritur, an talis hæresis sit veniens?
Et an, si propter dubium illud inferior absolvi ab hæ-
resi, v. g. vel ab alio peccato referat, & postea po-
nitens, re melius examinata, deponat dubium, & re-
cordetur certo peccati commissi, quod erat referendus,
censeatur iam legitime absolutus, an vero debeat re-
vertere ad Superiorem pro absolutione? Et an Hæreticus ex-
ternus sit ille, qui in somnis, aut ebrietate pronuntiat
hæresim externam? Et alius curiosus casus proponitur
circa hæresim in principio §. penult. huius Resolutionis.
Ex p. 11. tr. 7. & Misc. 7. ref. 19. ibid.

4. An Hæreticus externus per accidentem occultissimum in-
dat in excommunicationem Bullæ Cane? Ex p. 6. tr. 1. &
Misc. 1. resolut. 51. Sed hic tantum primum dubium
huius Resol. transcribitur. p. 353.

5. An in aliquo casu quis non incidat in excommunicationem,
etiamsi proferat exterius hæresim externam? Et an
Hæreticus purè mentalis incurrat in excommunicationem?
Et an Hæreticus purè externus, qui mente non re-
gat Fidem, non incurrat in censuram, ita ut possit a qua-
bet Confessario absolvi in foro conscientie? Ex p. 4. tr. 4.
& Misc. ref. 240. p. 354.

6. An Hæreticus ignorans excommunicationem in illum
incidat? Ex part. 5. tract. 13. & Misc. 11. resolut. 18.
pag. 355.

7. An sit Hæreticus externus, qui simulat dormire, & pro-
fert aliquam hæresim, quam vere tenet, si audierit sit
persuadens vere eum dormire? Ex p. 5. tr. 13. & Misc.
ref. 17. ibid.

& Resolutionum.

8. An in heresi deus parvitas materie? Ex p. 5. t. 5. ref. 28.

9. An in Smillegis, & magis deus parvitas materie? Et an possit fieri, ut aliqui actus Magici excusentur à peccato mortali ratione ignorantia? Ex part. 5. tract. 2. ref. 29.

10. An laicus doctus possit disputare cum Hæretico? Et explanare, quod in cap. Inhibemus, significet illa verba Inhibemus, ne cuique laice personæ, &c. Et an Religiosi laici, seu Conversi, Donati, & Sanctimoniales conturbentur sub dictis verbis? Ex p. 5. tract. 1. 3. & Misc. 1. ref. 22. ibid.

11. An si quis dicat, Potta Di, Di; Renego Di, Di; Al-
cuspelo Di, Di, omitta litera O, sit censendus blasphemus hæreticus? Et an iurans per membra honesta Christi non sit blasphemus, & secus si per inhonesta? Et an qui eodem imperio, & actu plures blasphemias contra sanctum profert, committat tot peccata, quot sunt blasphemias? Et quid, si blasphemias diversi generis sint, & non sint una, & eadem sæpius repetita? Ex p. 6. tr. 8. & Misc. 3. ref. 38. ibid.

12. An in blasphemis contra Deum, & Sanctos deus parvitas materie? Et notatur, quod convitium in Sanctos, non ut Sancti sint, sed ex alio capite, potest esse peccatum veniale ex parvitate materie: ut si qui per iocum dixerit Sanctum Crispinum, & Crispinianum fuisse suores; & Sanctum Ioannem, & Paulum fuisse Eunuchos? Et quid, si per hyperbolem feminam vocat Deum? Ex p. 5. tr. 5. ref. 3. p. 377

13. An qui vocat Amasiam Deam, vel Idolum suum, sit blasphemus? Ex part. 5. tract. 13. & Misc. 1. resolutione 10. ibid.

De Absolutione ab hæresi, & aliis delictis pertinentibus ad S. Inquisitionem.

14. An Episcopus possit committere absolutionem ab hæresi, saltem in casu particulari, & speciali? Ex p. 3. tr. 6. & Misc. 2. ref. 92. ibid.

15. An Episcopi possint absolvere ab hæresi occulta vigore Concilii Tridentini? Et an si hæresis nota sit quinque, vel sex; vel si Hæreticus quinque, vel sex complices habeat, adhuc dicatur occulta; & in magna Civitate non sit publica, si nota fuerit septem vel octo personis? Et an illam absolutionem possit Episcopus impetiri extra Sacramentum Confessionis, & in absentia, & hoc etiam, si talis sollicitus, & Episcopus sit extra Diocesim? Et an possit Episcopus committere hanc absolutionem alicui Confessario specialiter ad eum hæresis casum deputato? Ex p. 1. tr. 5. ref. 2. p. 358

16. An Episcopi hodie possint absolvere ab hæresi occulta? Et an quando sciatur a decem personis dicatur delictum occultum? Et an Episcopi nullo modo possint in tali casu hanc absolutionem ab hæresi committere alteri personæ? Et notatur potestatem dispensandi in irregularitate ab hæresi occulta proveniente ademptam esse ab Episcopis per Bullam Cœna: Ex part. 4. tract. 4. & Misc. resolutione 239. ibid.

17. An saltem per Bullam Cœna sit Episcopis revocata facultas absolvendi ab hæresi, & aliis casibus in ea contentis? Et an Episcopus sequens sententiam, & opinionem nolens absolvere Hæreticum occultum, quid est faciendum? Ex p. 7. tr. 2. ref. 23. p. 360

18. An Hæreticus occultus possit absolvi in absentia ab Episcopo, si ipsum adire non possit? Ex p. 5. tract. 13. & Misc. 1. ref. 43. p. 361

19. An Inquisitores habeant facultatem absolvendi ab hæresi non solum in foro externo, sed in foro conscientia? Et an hac facultate absolvendi ab hæresi comperat cuiuslibet Inquisitori, & non toti Consistorio? & an quilibet

Inquisitor possit eandem facultatem cuiuslibet Confessario delegare? Et an in Inquisitore ad hanc in foro conscientia absolutionem, & delegationem impediendam non requiratur Ordo? Et quid est faciendum, si Inquisitores in casu facultatem, ut ab ipso Confessario absolvantur nolent impetiri, neque Episcopus? Ex p. 1. tr. 5. ref. 3. ibid.

20. An Inquisitores possint absolvere Hæreticum occultum in foro conscientia? Ex part. 4. tract. 8. resolutione 35. ibid.

21. Quid facere debeat Hæreticus occultus, quæ absolutionem ab Episcopo, vel Inquisitore obtinere non potuit? Ex p. 1. tr. 5. ref. 4. p. 362

22. An legitime impediatur adire Pontificem, possit ab hæresi occulta absolvi ab inferiori Sacerdote? Ex p. 4. tr. 4. & Misc. ref. 2. 42. ibid.

23. An qui laborat impedimento perpetuo, ita ut non possit adire Pontificem, possit absolvi ab hæresi; vel in dicto casu extra articulum mortis, an ad Inquisitores, vel ad Pontificem per procuratorem tacito nomine, recurrendum sit? Ex part. 8. tract. 7. & Misc. ref. 15. ibid.

24. An qui non possit adire Papam ex perpetuo impedimento possit ab hæresi absolvi, etiam si nondum sit in articulo mortis? Ex part. 11. tract. 8. & Misc. 8. ref. 2. pag. 363

25. An qui vi, & metu; vel fraude, & dolo, aut alio quocumque casu inter Infideles exterius Fidem negans, corde tamen illam retinens possit postea inter Christianos rediens absolvi à quocumque Confessario approbato; & quid de blasphemantibus hæreticis inter Christianos? Et quid est dicendum de illis, qui Imaginibus Sanctorum, & comeditibus carnes tempore prohibito, &c.? Et an quando blasphemia est hæreticalis, absolutio Inquisitori reservetur? Ex part. 3. tract. 4. ref. 142. alias 143. ibid.

26. An quilibet Sacerdos, etiam Parocho præsentem, possit in articulo mortis Hæreticum absolvere? Et quid, si in dicto casu Episcopus, vel Inquisitor præsentis sit? Et an supradictus Hæreticus occultus absolutus in articulo mortis, si ab eo evadat, debeat se præsentare Summo Pontifici sub pena reincedentie in eandem censuram, vel sufficiat, ut ab Episcopo, vel Inquisitore denuo absolvatur? Ex p. 1. tr. 5. t. 5. p. 364

27. An Hæretico negativo iam destinato ad comburendum, sit absolutio impartienda, & Sacra Eucharistia conferenda? Et an in supradicto casu, si nullus esset Sacerdos præter ipsum iudicem Ecclesiasticum, teneatur excipere confessionem sacramentalem negativam, & illum absolvere, si prudenter senserit illum rite esse confessum, nec licite possit id prohibere Sacerdotibus? Ex part. 5. tract. 3. resolutione 78. p. 365

28. An sit petenda facultas ab Inquisitoribus absolvendi illum qui damnatus est ad mortem, & iam est, ut vulgo dicitur, in Capella penes Dominos Societatis Alborum, & invenitur Hæreticus? Et quid, si in hoc casu esset Prælatus, & subditus in eadem domo, & hic autem habet crimina reservata; an non teneatur ille, nec Confessarius Prælatus adire, quamvis possit? Ex p. 5. tr. 13. & Misc. 1. ref. 12. p. 366

29. An Confessarius virtute alicuius Indulgentiæ possit absolvere ab hæresi occulta? Et supponitur, quod in Ordine ad incurrendam excommunicationem in foro conscientia, opus est, ut Hæreticus habeat errorem in intellectu cum pertinacia, & eius incredulitas humano sensui subiacet; ideo si aliquis exterius solum neget Fidem, non erit Hæreticus; nec si transierit ad aliam sectam; vel si Idolis externum cultum exhibeat; vel si demonem invocaret, verbo, cultu, vel alio aliquo opere; vel si magnetem, vel caput asini baptizaret; & incantationes, & maleficia efficeret; & similia horrenda perpetraret; si errorem in intellectu non habet, minime Hæreticus in foro conscientia censendus erit. Et tandem docetur, quod Hæreticus

pura

Index Tractatum.

pure mentalis non incurrit in excommunicationem, nisi verbo, vel aliquo signo, aut facto haresim explicet. Ex part. 1. tract. 5. resol. 1. ibid.

- part. i. tract. 5. ref. 1. ibid.
30. *An quando in Iubilao conceditur facultas absolvendi a casibus Bullae Cœne, excepta hæresi, abduc possit absolvendus Hæreticus occultus penitens, & emendatus? Et an hodie Episcopi possint absolvere ab hæresi occulta? Et an Confessarius per Bullam Cruciatam, licet non possit absolvere ab hæresi occulta, possit tamen absolvere receptatores, fautores, & defensores Hæreticorum; & legentes, tenentes, & imprimentes eorum libros, & Schismaticos, Nigromanticos, &c. Ex p. 5. tr. 1. ref. 35. p. 367*
31. *An si in Iubilao concedatur facultas absolvendi a contentis in Bulla Cœna, excepta hæresi, possit abduc Confessarius Hæreticum occultum absolvere? Et ex doctrina huius questionis inferri, an Confessarius vi Bullae Cruciatæ pueris possit absolvere penitentem a casibus Papæ reservatis, sed occultis? Et an hodie Episcopus possit absolvere ab hæresi occulta vigore Concilii Tridentini? scilicet 24. c. 62. Ex p. 8. tr. 7. & Mifc. ref. 67. ibid.*
32. *An Confessarius virtute Bullae Cruciatæ possit absolvere a casibus contentis in Edicto Dominorum Inquisitionum, hæresi tamen excepta? Et an Confessor possit per Cruciatam absolvere tantum semel in vita, & semel in morte ab omnibus casibus contentis in primo canone Bullae Cœnae? At vero maleficus, fortilegi, sollicitatus in confessione; blasphemans hæreticorum, & similes alij possint absolvi per toties, quoties? Et quid de Episcopis in supra dictis casibus? Et an virtute Bullae Cruciatæ possit Confessarius absolvere faminam sollicitam, quæ non denunciavit, si postea denunciet? Ex part. 1. tract. 5. resolut. 7. p. 368.*
33. *An Regulares virtute suorum privilegiorum possint absolvere seculares a casibus contentis in Edicto Dominorum Inquisitionum, dummodo excommunicationes non proveniant ex hæresi formalis, vel ex aliis Criminibus contentis in Bulla Cœna? Et an sit absolvendus Hæreticus, qui ducitur ad comburendum, & moritur negatius, si antea publicè veritatem non fateatur? Ex part. 1. tr. 5. resolut. 8. p. 369*
34. *An Prælati Regulares possint absolvere suos subditos ab hæresi occulta? Et an Provinciales subdelegare hanc facultatem in casibus particularibus possint. Et quid, circa supradictam primam difficultatem Sacra Cardinalium Congregatio sub die 17. Novembris 1628. declaraverit? Ex part. 1. tract. 5. resolutione 6. ibid.*
35. *An Prælati Regulares possint absolvere subditos ab hæresi occulta? Ex p. 3. tr. 2. ref. 122. p. 371*
36. *An Superiores Regularium possint illos absolvere ab hæresi occulta? Et an Episcopi possint etiam ab hæresi occulta absolvere? Ex part. 6. tract. 7. & Mifc. 2. ref. 63. ibid.*
37. *An Prælati Regulares possint subditos suos ab hæresi occulta absolvere? Et notatur Episcopos; & Inquisitiones non posse ab hæresi occulta absolvere? Ex p. 8. tr. 7. ref. 50. pag. 372*
38. *An Regulares possint absolvere seculares ab hæresi occulta? Et inferri Prælatos Regulares non posse ab hæresi suis subditos absolvere. Ex part. 6. tr. 6. & Mifc. 1. ref. 54. p. 373*
39. *An Regulares possint absolvere a casibus Bullae Cœnae, si sint occulti, etiam quoad hæresim? Et quid, si prædictæ censura deducta sint ad forum contentiosum, & licet publica sint? Et in textu huius Ref. assignatur alij sex casus, in quibus Regulares virtute suorum privilegiorum minime possunt seculares absolvere, nisi in articulo mortis? Ex part. 11. tract. 2. & Mifc. 2. ref. 18. ibid.*

Appendix ad cæteras alias difficultates, quæ si-
mul pertinent ad hunc *rr. cl. 8. de bareff.*
Ec. huius quinti tomi.

An Episcopus possit committere Confessorio Monasterium ut Monialum absolvat ab heresi extrema? Et an Episcopus possit dispensare in irregularitatibus occulta heresis? Et an in hoc ipso solum per se possit Episcopus dispensare? Ex part. 4. tract. 4. & resol. 89. & in p. tr. 2. ex rel. 25. & 12. Quæ nunc inveniemur in tom. 3. de Potestate Episcopi ref. 16. 33. & 14.

An Capitulum Sede vacante possit absolvi ab heresi? An saltem per Bullam Cane sit revocata hæc facultas Capitulo Sede vacante? Et an Capitulum Sede vacante possit procedere contra Hæreticos? Et an Vicarius Capituli Sede vacante iure ordinario debeat assistere testatoribus in causis Fidei? Ex part. 8. tr. 4. ex rel. 8. & 7. Quæ hic reperiemur in tom. 3. tr. 5. de Capitulo Sede vacante ref. 21. & 22.

An Inquisitores possint punire Confessarium, qui tempore libitali absolvit Hæreticum in foro conscientie? Ex p. 8. tr. 8. ex rel. 109. Quæ hic est infra in hoc ipsum tom. 3. tr. 10. de Inquisitionibus ref. 81.

Quis potest dispensare in irregularitate incestus ex Appella- & heresi? Et an irregularitas incipiat proprio bismo occultam sit dispensabilis per facultatem concessam Commissario Bulla Cruciatâ? Et an Hæreticus scilicet incurrit irregularitatem? Et quarum parvitas materia excuset ab excommunicatione legendo libros hæreticos? Et an eos legentes possint absolvi per Bullam Cruciatâ? Et an dicta parvitas materie decipi in reventibus libri Hæreticorum? Et quid est sententiam de libro magicis & chiromanticis & comprehenduntur sub nomine Hæreticorum in dicta excommunicatione? Et an qui legat librum hæreticum, qui non tractat de Religione expressè, neque continet multas hereses, sed non tantum, possit per Bullam Cruciatâ absolvi? Et de aliis diversis casibus circa legentes libros Hæreticorum agitur & decidetur, an per Bullam Cruciatâ possint absolvi? Ex p. 1. tr. 11. ex rel. 22. & in p. 1. tr. 1. ex r. 114. 30. 31. 33. 34. 32. & 35. Quæ nunc inveniemur in tom. 4. tr. 5. de Bulla Cruciatâ ref. 132. 138. 42. 43. 44. 45. 46. 48. & 48.

An legentes libros Hæreticorum ignorantia afflictati incurran in excommunicationem Bullæ Cene, qua ipsos contra scienter legentes? Et an excommunicati possint esse testes in causa heresis, et si per publicam communicationem sufficiant tantum, ut si per publicam instructionem damnatus de aliquo crimine, qui certum est esse annexam excommunicationem, ut z. de Hereticis, schismaticis, Apostatis, &c. vel necessarii sint, ut publici ac nominativi, atque expresse denunciatur excommunicatus? Et an licitum sit communicare cum Hæretico in quem lata est sententia cum Hæretico declaratum? Et an qui Hæreticos notorios, sed nondum denunciatos in Eius sacro sepeliunt incurrant in excommunicationem? Et hoc extendendum ad Hæreticorum factores, & deservientes? Et an locus sacer sepultura Hæretico nondum denunciato violetur? Et an peccent, qui cum Hæretico publici convolvunt nondum denunciatis simul erant, vel consecrantes eum, aut Missam audiunt? Et an liceat communicare cum crimine cum Patre, filio &c. excommunicato de crimine heresi, si inster periculum infidelitatis? Et an excommunicatus pro heresi, validè possit condere testamentum? Ex p. 3. tract. 6. ex rel. 7. & in p. 5. tract. 9. et ibi l. 113. & 62. & in tract. 14. ex rel. 97. & in tract. 14. ex rel. 98. & 120. & in p. 9. tr. 1. ex rel. 101. & in p. 11. tr. 4. ex rel. 20. Quæ hic sunt supra in hoc ipsum tom. 5. tr. 1. de Excommunicatione ref. 36. 112. 144. 144. 71. 157. 72. & 119.

& Resolutionum.

de baptizatis ab Hæreticis liceat illos iterum sub conditione baptizare: Et an liceat baptizentur filij Hæreticorum, si sub cura parentum probabiliter tractetur periculum perditionis: Et an prædicti filij Hæreticorum valide possint baptizari, inuitis Parentibus: Et an Hæretici possint in Parvum Baptismi admitti, cum Catholicis commode reperiri non possint: Et an Catholici possint esse Patres in Baptismo Hæreticorum, baptizante eos Ministro hæretico in forma Sanctæ Trinitatis: Ex part. 9. tract. 6. ex resol. 34. alias 35. & in part. 3. tract. 4. ex resol. 7. & in part. 7. tract. 7. ex resol. 68. alias 67. & in part. 9. tract. 7. ex ref. 51. & in p. 3. tract. 4. ex ref. 18. *Quæ nunc inveniuntur in tom. 1. tr. 1. de Baptismo ref. 81. 83. 88. 94. & 97.*

si licita factio Signi Confessionis, quando casus est talis, quod penitens teneatur confiteri, v. g. si penitens confitetur quod in quadam domo sint conventicula Hæreticorum: Et si non consentiat penitens, quid in tali casu debeat facere Confessorius: Ex part. 5. tract. 11. ex ref. 43. *Quæ hic reperitur in tom. 1. tract. 1. de Signillo Confessionis ref. 26.*

Hæretici obligentur præcepto confitendi singulis annis: Et an Hæretici teneantur præcepto communicandi singulis annis, contento in cap. omnis utriusque sexus de penitent. & remiss. Ex part. 8. tract. 7. ex resol. 7. & in part. 10. tract. 16. ex resol. 34. alias 32. *Quæ hic sunt in tom. 2. tract. 2. de Communione ref. 3. & 4.*

Episcopus hæreticus, & schismaticus valide conferat Ordines: Ex part. 8. tract. 2. ex ref. 1. & 2. *Quæ nunc inveniuntur in tom. 2. tr. 5. de Sacramento Ordinis ref. 23. & 24.*

si maritus post contractum matrimonium, & consummationem incidit in hæresim, possit vxor non habitare cum marito: Et quid, quando cohabitatio esset innocenti periculosissima: Et an qui fidei proferat hæresim incurrat penas, & censuras Hæretici: Ex part. 10. tr. 11. ex ref. 28. & in p. 9. tr. 7. ex ref. 126. *Quæ hic reperitur in tom. 1. tr. 6. ref. 14. & 169.*

si Hæreticus externus, qui signa dat hæresis in quantitate tam levi, ut non sit ex se peccatum mortale: Ex part. 5. tr. 5. ex resolutione 31. §. Dicendum. *Quæ hic est in tom. 4. tr. 6. de Ieiunio resol. 81.*

tempus præceptum de confitenda Fide obliget ad respondendum Infideli interroganti, an aliquis sit Christianus: Ex part. 3. tractatu. 5. ex resolutione 49. & 62. *Quæ nunc inveniuntur in tom. 7. tractatu. 5. de Scandalo resolutione 69. & in ultima Quæ inveniuntur in tom. 8. tract. 4. resol. 66.*

si blasphemus consuetudinarius, & admonitus sapiens in divinis scriptis sit statim absolvendus: Et an teneatur accipere aliquam penam, si postea forte blasphemet: Et an Hæreticus, & Schismaticus habeant potestatem absolvendi in articulo mortis: Et queritur, quid teneatur facere ille, qui tenetur confiteri tempore Paenitentiae, vel facere Sacram, aut sumere Eucharistiam, si tamen est innodatus excommunicatione propter hæresim: Ex part. 6. tract. 6. resol. 30. & in tract. 7. ex resol. 49. & in part. 5. tract. 3. ex resol. 18. & in tract. 13. ex resol. 10. *Quæ tres primæ Resolutiones inveniuntur in tom. 1. tract. 4. de Absolutione sacramentali resol. 26. 27. & 40. Ultima reperitur in prædicto tom. 1. tract. 5. de Absolut. à Reservatis ref. 25.*

blasphemantes Deum, & B. Virginem gaudeant Immunitate Ecclesiæ: Et quid de Apostata à Religione, vel de eo, qui vehementer suspectus est de hæresi: Et an Hæreticus non solum ob hæresim, verum etiam ob alia delicta distincta ab hæresi gaudeat Immunitate Ecclesiæ: Et dicendum de Schismaticis, Apostaticis, fautoribus

Hæreticorum, Iudeis, Paganis, & quibuslibet Infidelibus. Ex part. 4. tr. 1. ex ref. 51. & 83. & ex part. 1. tract. 1. ex ref. 23. 38. & 29. & in p. tract. 1. ex ref. 24. & 2. & in p. 1. tract. 1. ex ref. 1. & in part. 4. tract. 1. ex resol. 50. *Quæ hic sunt in tom. 9. tract. 1. de Immunitate Ecclesiæ resol. 29. 37. 39. 40. 41. 42. 43. 43. & 44.*

An quando quis confitetur commississe erga Deum blasphemias addendo paulo plus, minusve, si recorderetur se aliis quinque vicibus blasphemasse, teneatur deinde confiteri: Ex p. 4. tr. 4. ex ref. 204. *Quæ nunc inveniuntur in tom. 1. tr. 1. de Penitentia ref. 190.*

An de blasphemantibus hæreticaliter debeant cognoscere Inquisitores cum latine cum indice Ecclesiastico, & laico, ita ut possint dari l. c. preventionis: Et an supradicti tantum sint suspecti de hæresi leniter: & ideo de leni debent abjurare: Et quamnam sint blasphemias hæreticales, & quæ non: Et quæ pertinacia sufficiat ad cognoscendum hominem hæreticum non solum in foro interno, sed etiam externo: Et an ignorantia crassa, excuset ab hæresi: Et quid de supina: Et an sit censendus Hæreticus pertinax vir simplex admonitus ab Inquisitoribus, & Episcopo, si adhuc in suo errore persistit: Ex part. 4. tract. 7. ex resol. 8. & 36. *Quæ hic sunt infra in hoc tom. 5. tract. 12. de Pœnis Sanctæ Inquisitionis resol. etiam 8. & 36.*

An omnes blasphemias sint eiusdem speciei: & quid, si blasphemias sint hæreticales, vel imprecatorias cum odio formalis Dei: & an in Confessione sint explicanda blasphemias hæreticales præ imprecatoriis: & de aliis diversis blasphemias agitur. Et an qui peccatum hæresis, aut superstitionis commisit, teneatur in confessione explicare qualitatem superstitionis, & hæresis: Et an divinationes differant specie, & sint in confessione explicanda: Et quid, si per expressum pactum cum damone quis divinaret: Et an concubitus viri Christiani cum muliere hæretica sit circumstantia in confessione aperienda: Ex p. 5. tract. 13. ex ref. 21. & in p. 1. tract. 7. ex ref. 51. 50. 54. 46. & 66. & in p. 3. tract. 4. ex ref. 137. alias 138. & in p. 9. tr. 9. ex ref. 4. *Quæ hic sunt in tom. 1. tr. 7. de Circumstantiis ref. 32. 30. 31. 33. 34. 35. 126 & 128.*

An filius natus ex Patre Catholico, qui postea in hæresim incidit, & in ea mortuus est, vel etiam si pœnituerit brachio seculari traditus est, an inquam, in his casibus filius incurrat irregularitatem: Et an Hæreticus occultus incurrat irregularitatem: Et an suspecti de hæresi sint irregulariter: Et an sit negans Fidem ab ea apostando, siue sponte, siue timore ductus incurrat irregularitatem: Et an Clericus, qui lapsus est in hæresim post pœnitentiam, & abiurationem exercere susceptos Ordines, dummodo obtineat dispensationem saltem ab Episcopo: Et Clerici conversi ab hæresi possint ad superiores Ordines promoveri: Et an prohibitum sit inquisitori Generali Hispaniarum, ut non possit cum Sacerdotibus hæreticis pœnitentibus dispensare, ut Missam celebrent: Et an qui de hæresi suspectus cogitur ab Inquisitoribus abjurare de vehementi, incurrat irregularitatem: Et an Hæreticorum fautores, receptatores, defensores, &c. incurrant irregularitatem: Et an quis ob suspicionem hæresis, ex qua consurgat infamia, irregularis fiat: Ex p. 4. tr. 1. ex ref. 45. 49. 46. 48. 47. & 44. & in tract. 4. ex ref. 38. *Quæ hic sunt supra in hoc ipsomet tom. 5. tract. 5. de Irregularitate ref. 45. 48. 49. 50. 51. 52. & 53.*

An si quis sciat aliquem commississe delictum in Edicto D. D. Inquisitorum contentum, sed non posset probare, teneatur in tali casu denunciare, & an dicta denunciatio facienda sit sine prævia correctione, maxime si crimen sit de hæresi: Et an Hæreticus emendatus sit denunciandus: Et quid, si sit dubius emendatione: Et an vxor, filius, & frater teneatur denunciare Patrem, maritum, aut fratrem hæreticum: Ex part. 1. tract. 4. à resol. 1. usque ad ref. 6. inclusive.

& Resolutionum.

si ex illa denunciatione timeat damnum notabile, v. g. si sequatur mortis, membri abscessus, vulnera, notabilis damni honoris laceratio, amissio maioris, vel magna pars bonorum, vel alia similia, aut hac consanguineis, & alijs, quibusque ad quatum gradum probabiliter eveniunt, teneatur: Ex p. 4. tr. 5. ref. 19. ibid.

25. An femina excusetur a denunciatione, si timeat grave damnum in bonis temporalibus amici maximi: Et quid si in ipsa metuat grave damnum in fama, vita, aut bonis temporalibus propriis, vel mariti, filiorum, aut fratris: Ex p. 4. tr. 5. ref. 36. p. 384.

26. An quis teneatur denunciare se ipsum: Et an criminis & complices delicti teneatur prodere se ipsos, promittentes hereticum dogmatizantem, & eos docentem hereticum: Et an in ceteris casibus criminosis ex Edicto inquisitionis teneatur prodere se ipsos, vel possint absolvi a Cruciata, vel per privilegium Regularium. Ex p. 4. tr. 5. ref. 4. ref. 8. ibid.

27. An delicti criminosis teneatur denunciare complices: Et quid in casibus huiusmodi: Et an femina consentiens in confessione facta in confessione, teneatur Confessarium sollicitum denunciare: Ex p. 1. tr. 4. ref. 9. ibid.

28. An quando Edictum fundatur in presumptione, & ego in presumptionem in tali casu desicere, teneatur ad denunciandum: Ex p. 1. tract. 4. ref. 10. ibid.

29. An femina Edicti ignara teneatur denunciare sollicitantem: Et an si intra eisdem dies, quos Edictum signatur, & non denuncians intra terminum, excommunicationem incurrat a qua absolvi non possit per Bullam Cruciatam, nisi facta sit denunciatio: Ex p. 4. tr. 5. ref. 26. p. 385.

30. An qui per impotentiam, vel ignorantiam Edicti non denunciat intra terminum, teneatur postea denunciare: Et an in tali casu non sit obligatio denunciandi statim, sed intra eisdem dies, quos Edictum signaverit: Et an non denunciat intra terminum prefatum in Edicto incurrat novam excommunicationem, vel tantum maneat in eadem: Et an si in talibus Edictis iubetur denunciare intra sex primos dies, ex praxi constet inter eos non numerari diem primum: Ex p. 3. tr. 5. & Misc. 1. ref. 16. alias. 95. ibid.

31. An femina in decimo mense v. g. anni post Edictum publicationis teneatur denunciare Confessarium sollicitantem: Et an Edicta Episcoporum non durent per totum annum, sed per duos, vel tres menses, unde si post hoc tempus transactum novit quis aliquem esse concubinatum, non teneatur illum denunciare: Ex p. 4. tract. 5. ref. 27. p. 386.

32. An femina in aliquo casu teneatur denunciare ante completionem publicationis Edicti inquisitionis: Et an doctrina huius questionis inferatur, an quis teneatur precurre tempus Confessionis, Eucharistiae & auditionis Missae, si timeat quod quando obligat Confessio, Communio, vel Sacramentum, non esset copia Confessarii &c. Et an supradicta femina, quae iam censuram incurrit denunciationis, si preceptum adimpleat, possit virtute Bullae Cruciatae a quacunque Confessario absolvi a censura, vel a Regularibus virtute privilegiorum: Ex p. 4. tract. 5. ref. 29. ibid.

33. An supradicta denunciationes faciendae sint ante confessionem, ita ut non possit Confessarius aliquem absolvere, nisi prius denunciet, vel sufficiat ut promittat denunciare: Ex p. 4. tract. 4. refolut. 27. p. 387.

34. An femina post incursum excommunicationem, quia non denunciavit Confessarium sollicitantem, sit absolvens a virtute Cruciatae: si promittat illico denunciare: Et notatur non esse absolvendam, qui excommunicatur, donec denunciet concubinam, nisi prius sit expulsus, nec sufficit, quod promittat expellere. Ex p. 4. tract. 5. ref. 35. ibid.

35. An si Edictum non publicetur, teneatur adhuc femina

Confessarium sollicitantem denunciare sub pena excommunicationis: Et an preceptum Inquisitionis circa denunciationem in Confessarios sollicitantes sit perpetuum, & per consequens excommunicatio quoque perpetua: & alij quatuor casus circa supradictum Edictum annotantur: Ex p. 4. tr. 5. ref. 41. ibid.

36. An femina sollicitata teneatur, sub mortali denunciare Confessarium: Et an quamvis per inquisitores Edictum denunciandi non publicetur, teneatur penitens sollicitata denunciare post habitam sufficientem notitiam Decreti Gregorij XV: Ex p. 4. tract. 5. refolut. 3. p. 388.

37. An femina teneatur denunciare sollicitationem commissam ante promulgationem Bullae Gregorij XV. & aliorum Pontificum: Ex p. 4. tract. 5. refolut. 40. pag. 389.

38. Vtrum Confessarius contraveniens huic Constitutioni Gregorij XV. & aliorum Pontificum ex paritate materiae sit excusandus, vel denunciandus: Et docetur Confessarium faciendam penitentem laudando de pulchritudine ad allucinandam eam, omisissis verbis expressioribus incidere in penas Bullae, & denunciandum esse. Ex p. 1. tr. 4. ref. 21. ibid.

39. An Confessarius in sollicitando propter parvitatem materiae non sit denunciandus: Et inferitur in peccato luxuria non dari parvitatem materiae. Ex p. 4. tr. 5. ref. 5. ibid.

40. An in sollicitatione facta in confessione, & prohibita in Bullis Pontificiis detur paritas materiae: Ex p. 5. tr. 5. ref. 9. p. 390.

41. An Confessarius sit denunciandus, si sollicitavit ad actum tantum venialiter peccaminosum: Ex p. 10. tr. 14. & Misc. 4. ref. 46. alias 44. ibid.

42. An femina sollicitata, si non denunciavit, & tamen Confessarius ex aliarum delatione confessus, vel convictus punitus fuit teneatur adhuc denunciare: Ex p. 4. tract. 5. ref. 49. p. 391.

43. An sint denunciandi Confessarii sollicitantes, qui de tali delicto infamati non sunt: Et an in crimine haereticis possit fieri inquisitio, licet contra reum nulla precedat infamatio: Ex p. 4. tr. 5. ref. 1. ibid.

44. An si Confessarius post sollicitationem statim poeniteat, se sollicitasse, sit denunciandus: Ex p. 4. tr. 5. ref. 22. p. 391.

45. An quando Confessarius cum verbis vel signis dubiis, obscuris, ambiguis, nutibus, vel tactibus sollicitat teneatur penitens illum denunciare: Ex p. 4. tr. 5. ref. 25. ibid.

46. An Confessarius, qui in confessionario, vel in alio loco sub pretextu confessionis, non tamen confessionis sequens sollicitavit feminam, sit denunciandus: Et explanatur, quod lex penalis non est extendenda de casu ad casum, & in casibus reservatis, ut pote penales strictam esse faciendam interpretationem: ideo concubitus cum femina in vase prophanum non esse casum reservatum peccati nefandi, quia non proprie sodomia, & Clericum cognoscen-tem faminam in vase non debito non incurtere penas Extraug. Pij V. Ex p. 1. tract. 4. refolut. 13. ibid.

47. An sit denunciandus Confessarius, qui sedens in confessionario, & loquens cum penitente stante, vel sedente ante Confessionarium illum sollicitat: Et an hoc procedat, si Confessor in subelliis Ecclesiae, in quibus etiam saculares sedere solent, non in Confessionario sollicitet, tamen si aliquando in iisdem subelliis, & scamnis confessiones suscipiat: Ex p. 4. tract. 5. ref. 38. ibid.

48. An Confessarius sedens in Confessionario, si sollicitat mulierem stantem, vel sedentem ante confessionarium non simulando confessionem, sit denunciandus: Ex p. 9. tr. 9. & Misc. 4. ref. 33. p. 393.

49. An si femina sine ullo ordine ad confessionem loquatur

Index Tractatum,

- cum Confessario de negotiis in Confessionario, & interim ab ipso sollicitetur, an sit dictus Confessarius denunciandus? Ex p. 1. tr. 4. ref. 18. ibid.
39. An si Confessarius, & penitens conveniant in simulatione Confessionis, ut ibi inhonestos sermones habuerint, sine denunciandi, & incident in penas Bullarum? Et quid, si bono animo penitens accedat alia negotia in confessione tractatura, Sacerdos vero, occasione arrepta, ad veni-rem inducat? Ex part. 4. tract. 5. resolut. 10. p. 394.
40. An Confessarius, qui ante, vel post confessionem faminam sollicitavit, sit denunciandus? Et quid, si post longum tempus eam sollicitavit? Et an sit denunciandus Confessarius, qui penitentem litteris amatoriis, leonibus, & internuntiis sollicitat, vel qui accedit post audita confessionem ad domum mulieris, & ibi illam sollicitaverit? Ex p. 1. tr. 4. ref. 14. ibid.
41. An sit denunciandus Confessarius prae-textu confessionis agenda vocatus, si postea in domo sollicitet? Ex p. 4. tr. 5. ref. 37. ibid.
42. An sit denunciandus Confessarius, qui dicente famina, se velle in crastinum confiteri, illam sollicitat, & confessionem dissuadet? Ex p. 4. tr. 5. ref. 6. p. 395.
43. An Confessarius sollicitans faminam ad confessionem accedentem, quia ipse eam praevenerit faciendo differre confessionem in aliud tempus, sit denunciandus? Et quid est dicendum, si mulier absque Confessarii sususu in ipsa iam confessione incepta a confitendo proposito desistat, dicatque Confessario amplius nolo confiteri, sed confubulari, & postea longa confabulatione interiecta sollicitatio sequatur? Ex p. 4. tr. 5. ref. 46. ibid.
44. An sit denunciandus Confessarius, qui faminam ad confessionem accedentem ante signum crucis sollicitat illam, dilata in aliud tempus, sit denunciandus? Et quid est sentien-dum, si Confessarius sciens penitentem velle confiteri illam sollicitet, quamvis confessio non sequatur? Ex p. 4. tr. 5. ref. 39. ibid.
45. An sit denunciandus Confessarius, qui non absoluit faminam ex aliqua iusta causa, si tamen illam sollicitet? Et quid, si famina sub Crucis signo vellet peccata dete-gere, & a Confessario interrumpatur ad turpia sollicitante? Et quid sit dicendum, si filiam spiritualem, hoc est ex praecedentibus confessionibus notam, ad genua procumben-tem ante signum Crucis, illam praecipet Confessarius sollicitans? Ex p. 4. tr. 5. ref. 30. ibid.
46. An Confessarius audiens in confessione mulierem incidisse in aliqua peccata sensualia, insequens illam descendente paulo post ab Ecclesia, & in itinere illam sollici-tans, incidat in penas, & sit denunciandus? Et quid, si ante discessum ab Ecclesia talis confessor faminam so-llicitaverit? Ex p. 4. tr. 5. ref. 7. p. 396.
47. An sit denunciandus Confessarius, qui tribuit peni-tenti cartham in confessione, postea tamen legendam, in qua ad venerem sollicitabat? Ex part. 4. tract. 5. ref. 2. ibid.
48. An penitens, qui ignoranter accusavit se in confesso-ne habuisse animum peccandi cum ipso confessorio, unde ex hoc illam sollicitavit, teneatur dictum Confessa-rium denunciare? Ex part. 4. tract. 5. resolut. 20. ibid.
49. An Confessarius si in actu confessionis dicat penitenti se io fosse lecolare, vi prendere por moglie, sit de-nunciandus tanquam sollicitator? Et an interpres con-fessionis, si sollicitet penitentem, sit denunciandus? Et alia curiosa dubia notantur circa crimen sollicitationis, & adducuntur diversi casus in textu huius Resolutionis, sed iam fere omnes in suis specialibus Resolutionibus magis late, nunc sunt adscripti, & assignati in hoc ipsomet tractu. Ex part. 9. tract. 9. & Misc. 4. ref. 32. ibid.
50. An si Confessarius det aliquod donum mulieri in con-fessione, dicatur illam sollicitasse, ita ut sit denunciandus?

- Ex part. 9. tract. 9. & Miscel. 4. resolut. 34. pag. 401.
51. An mulier teneatur denunciare Confessarium illam so-llicitantem, si ante sollicitationem ei praebisset multa, ut tingat ante impensa beneficia Confessarium sollicita-per tempus sollicitationi incumbendo maxima dona beneficia impetiri faminae sollicitate, an sit de-nunciandus talis Confessarius? Et quid, si ipse nulla fuerit Confessarius sollicitans impetiri benefi-cia sed famina filius, marito, parentibus, vel fratri? Ex part. 10. tract. 13. & Miscel. 3. resolut. pag. 398.
52. An Confessarius, si laudet penitentem ex publici-tine, venustate, &c. dicatur illam sollicitare, & sit denunciandus? Ex part. 4. tract. 5. ref. 1. ibid.
53. An sit denunciandus Confessarius, qui alterum cum penitente exercet, si gravi somno, aut multo more confitendum oppressa fuerit? Et quid, si Confessarius ad qua arte, vel medicina induxit faminam? Et quid dicendum, si somnus, aut morbus esset levis, & non in-ligauerit sensus faminae, neque in totum impediret suarum operationes; & ideo penitus aliquantulum deter-ret actus Confessarii, &? Ex p. 4. tr. 10. tr. 14. & Misc. 4. ref. 45. alias 43. p. 399.
54. An famina, si consentiat sollicitationi, teneatur Con-fessarium denunciare? Et notatur, quod ex monito Urbani VIII. praecipitur Ordinariis, ut omnia in-creditoribus, tam Regularibus, quam secularibus appo-sendis, ad confessiones audiendas, in acta ipsa appro-uationis legatur, & intimetur constitutio Greg. XV. Ex p. 4. tr. 5. ref. 31. p. 400.
55. An mulier sollicitans Confessarium sit ab ipso, vel a aliis qui hoc sciunt, denuncianda? Et docetur, quod si constitutiones, cum sint penales, non sint extendendae ad alium casum. Et ex doctrina supradicta quolibet etiam inferitur, quod excommunicatio lata contra ingre-dientes Monasteria Monialium sub praetextu licentia-rum non extenditur contra ingreditus sine tali pre-textu. Ex part. 1. tract. 4. ref. 23. ibid.
56. An si Confessarius a femina sollicitatus consentiat ad actus turpes, & sermones inhonesti, sit ab aliis, qui hoc sciunt, denunciandus? Ex part. 1. tract. 4. ref. 11. pag. 401.
57. An Confessarius consentiens sollicitationi, sed faciens desistens de turpi illa materia loqui, differendo illam complementum ad aliud tempus, & non praetendo po-nitenti absolutionem, incidat in Bullam Greg. XV. & sit denunciandus? Ex part. 4. tract. 5. resolut. 4. ibid.
58. An si Confessarius consentiat sollicitationi, sit denun-ciandus vigore Bullae Greg. XV? Ex part. 4. tract. 5. ref. 1. ibid.
59. An si Confessarius consentiat in sollicitatione non causa, sit denunciandus, & ab Inquisitoribus puniendus? Ex p. 4. tr. 5. ref. 15. p. 402.
60. An merus, & vis excuset Confessarium a panis con-fessionis? Et an talis Confessarius, qui metu delicti, debeat abiurare? Et deducitur, quod qui metu pec-cat panem extraordinarium non effugit. Ex part. 4. tract. 14. & Miscel. 4. resolut. 42. alias 40. ibid.
61. An si penitens sollicitet ad fornicandum, & Confes-sarius renuat contentus tamen oculis, vel talibus, &? sit denunciandus? Et quid de aliis similibus, &c. si fa-mina prouocaret Confessarium ad sodomitiam, si se ad naturalem congressum incitaret, vel si famina so-llicitaret ad fornicandum, ipse autem ad mollicitatem de contra? Et an, si femina Confessarium sollicitet postea vero dolore tacta peniteat, ut absolui eam po-terat, Confessarius tamen sollicitet illam, an in tali casu Confessarius sit denunciandus? Ex part. 4. tract. 5. ref. 13. p. 403.

& Resolutionum.

1. An quando Confessarius, & femina ad invicem se sollicitant, in tali casu Confessarius denunciandus? Ex p. 4. tr. 1. rel. 14. ibid.
2. An Confessarius incidat in Bullas Pontificias, si sollicitet feminam in aliis Sacramentis, Baptismi, Matrimonij, &c. Ex p. 4. tr. 5. rel. 16. ibid.
3. An hoc crimen sufficiens probetur per testimonia duarum feminarum? Et an ex vius femina quantivniis honeste delatione non sit Confessarius in carcerem detrahendus? Ex p. 1. tr. 4. rel. 28. p. 404.
4. An testimonium duarum feminarum sufficiat ad condemnationem Confessarii sollicitantis? Et an sufficiat ad condemnationem huius criminis duarum feminarum testimonium? Ex p. 4. tr. 5. rel. 55. ibid.
5. An si aliquis sub sigillo naturali sciat ab aliquo muliere fuisse sollicitam a tali Confessario, teneatur illum denunciare? Et quid in casu heresi formalis? Ex p. 1. tr. 4. rel. 24. ibid.
6. An quis excusetur a denunciatione Confessarii, si hoc fecit sub sigillo secreti? Ex part. 4. tract. 5. resolut. 12. ibid.
7. An quando quis sub secreto naturali scit sollicitationem in confessione, teneatur illum denunciare? Et quid, si secretum fuisse promissum sub iuramento? Et inferitur, quod heresi, & sollicitatio in confessione est denuncianda absque penae correctione fraterna, & si tales emendati fuerint. Ex p. 9. tract. 8. Milc. 3. rel. 46. p. 405.
8. An quis teneatur denunciare Confessarium sollicitantem se, si sciat, & audit non solum a fide dignis, sed etiam a multis personis? Ex p. 4. tr. 5. rel. 28. p. 406.
9. An Confessarius sit denunciandus, qui concubinam in confessione de Zolotyia arguit? Ex part. 4. tract. 5. rel. 41. p. 407.
10. An Confessarius sollicitans feminam non ad turpia, sed ad alia peccata sit denunciandus, v.g. ad Sorilegium, &c.? Et quid, si Confessarius tanquam leno urget feminam in confessione, ut cum aliquo peccaret vel prostituere sibi filium, &c.? Ex p. 1. tr. 4. rel. 20. ibid.
11. An incidit in predictas Bullas qui sollicitavit penitentem ad actus illicitos extra venerem? Ex p. 4. tract. 5. rel. 17. p. 408.
12. An Confessarius qui in confessione urget penitentem ad prostituenda sibi, vel aliis filia, consanguinea, amica, &c. sit denunciandus? Ex part. 1. tract. 4. resolut. 19. ibid.
13. An Confessarius sit denunciandus si sollicitat penitentem ad homicidium? Ex p. 4. tr. 5. rel. 12. ibid.
14. An si Confessarius in confessione petat a penitente domum suam, ut ibi adducat concubinam, sit denunciandus? Et an confissio Greg. XV. intelligatur de actu, quo Confessarius femine suadet, ut sibi det pecuniam ad largiendum meretrici? Ex p. 4. tr. 5. rel. 45. p. 409.
15. An mandans Confessarios, ut sollicitet pro se penitentem, sit denunciandus? Et ex doctrina huius questionis inferitur, quod non incurrit in excommunicationem latam contra aliquem facientem, si quis mandavit facere, unde si excommunicatione feratur in eum, qui occidit vel furatur, non incipit mandantem furari, & occidere. Ex part. 1. tract. 5. resolut. 22. ibid.
16. An sit denunciandus mandans Confessario, ut in confessione sollicitet penitentem? Et alij quinque casus cursim sollicitationem adducuntur, sed etiam omnes magis late in his specialibus resolutionibus in hoc tractatu appositum. Etiamque queritur, an sit denunciandus, qui tactibus, verbis, vel signis feminam provocat, dum illa aliter confitetur? Et quid, si Confessarius sollicitet penitentem ad alia peccata non inhonesta, ut ad furtum, &c.? Et inferitur quod mandans, aut conserens, non incurrit excommunicationem latam contra factum. Ex part. 10. tract. 14. & Milc. 4. resolut. 44. p. 411. ibid.
17. An Confessarius, qui sollicitavit adolecentem in confessione, sit denunciandus? Et docetur, quod lex penalis non est extendenda, etiam si militet in alio casu eadem ratio, v.g. excommunicantur omnes qui cogunt mulieres ad ingrediendum Monasterium; ergo sub nomine mulierum non includuntur viri qui coguntur Religionem ingredi, &c. Ex p. 1. tr. 4. rel. 12. p. 410.
79. An etiam secunda Bulla Gregorij XV. Confessarii sollicitantes masculos sint denunciandi? Ex p. 4. tract. 5. rel. 33. ibid.
80. An Confessarius, qui sollicitavit puerum ante constitutionem Greg. XV. vel feminam extra confessionem in confessionario, aut in loco quocumque, ubi confessiones sacramentales audiuntur, &c. sit denunciandus? Ex p. 1. tr. 4. rel. 25. p. 411.
81. An Confessarius statim post confessionem ducens ad cellam puerum, ut Chirographum confessionis tradat, & illum sollicitet, sit denunciandus? Et quid, si Confessarius femina sibi confessa penitentiam imponat, ut ab ipsomet Confessario nuda verberetur, vel si Confessarius suadet femina, ut ipsi eo loco verenda ostendat, &c. Et notatur quod actus immediatus ad confessionem comprehendit debet in obligatione ad denunciandum Confessarium, quamvis confessio non sequatur, &c. Ex part. 4. tract. 5. resolut. 11. ibid.
82. An Confessarius dans penitentiam femine, ut nuda a se verberaretur, ut postea accidit, sit Inquisitoribus denunciandus? Et quid, quando videlicet Confessarius suadet femina, sibi actum confitenti, ut ipsi eo in loco vas naturale ostendat, quod ipsa in eadem confessione morbo affectum habere dixerat? Ex part. 4. tract. 5. resolut. 47. ibid.
83. An interpres, si sollicitet in confessione sit denunciandus? Et quid, si interpres sit etiam Sacerdos? Ex p. 4. tract. 5. rel. 9. p. 412.
84. An si laicus, vel Clericus occulte ponat se in loco confessionibus deputato, & inter confessionem femina illum ibi sollicitet, sit denunciandus? Ex part. 1. tract. 4. rel. 15. ibid.
85. An dictus laicus, vel Clericus saltem, quia simulavit se Sacerdotem, si sollicitaverit feminam in confessione, non tamen illam absolviendo, sit Inquisitoribus denunciandus? Ex p. 1. tr. 4. rel. 16. ibid.
86. An sit denunciandus Sacerdos, qui non habens facultatem audiendi confessiones ab Ordinario sollicitet feminam in confessione, fingens se habere talem potestatem? Et quid, si mala fides Confessarii, & penitentis interveniat? Ex p. 1. tr. 4. rel. 17. ibid.
87. An Sacerdos non habens potestatem absolvendi, si in excipiendo aliorum confessiones illos sollicitet, incurrat a penas sollicitantium, & sit denunciandus? Et quid, si mala fides Confessarii, & penitentis interveniat, quia unusquisque cognoscit confessionem invalidam iri ex defectu iurisdictionis, &c.? Et an hoc non procedat, si Confessarius deprehendens feminam verum propositum emendationis non habere, & ob id illam non absolvat, sed illam, hoc non obstante, sollicitet? Et an Confessarius, qui ad libidinem mulierem provocat, quae ei confitetur, ut excommunicationem Ecclesia pro defectu annuae Confessionis fugiat, comprehendatur in supra dictis Pontificum decretis? Ex p. 4. tr. 5. rel. 8. p. 413.
88. An Confessarii sollicitantes in confessione sint suspecti vehementer de heresi, & quo pacto debeant abstinere? Ex p. 4. tr. 5. rel. 51. ibid.
89. An quis teneatur denunciare Confessarium, qui propter sollicitationem alterius confessionis abstinuit? Ex p. 1. tract. 4. rel. 26. p. 414.
90. Confessarius, qui abstinuit propter sollicitationes, si perseveret sollicitando, sit denunciandus ob paternam sollicitationem? Ex p. 4. tr. 5. rel. 21. ibid.
91. An Confessarii sollicitantes in Confessionario sine ulla tamen occasione Confessionis debeant abstinere de levi? Et an verò idem dicendum sit de Confessario sollicitante paulo post, vel paulo ante confessionem? Et quid quo ad alios casus, quando

Index Tractatum,

- quando sollicitatio sit in Confessionario; Ex part. 4. tr. 5. ref. 50. ibid.
92. An Confessarius in confessionario tantum sollicitans extra actum confessionis debeat abiurare; Et observatur, quod parit Tribunal S. Officii recognoscere Confessarios sollicitantes, etiam si non inducantur suspecti de heresi, & potest tales punire Et an Inquisitores possint imponere Confessariis Regularibus sollicitantibus, quod teneant ultimum locum inter Regulares sui Monasterii in Choro, & Refectorio, & in aliis locis, & aliquando mandare, ut sententia contra Confessarium Regularem lata publice legatur in proximo Capitulo Generali sue Religionis; Ex p. 10. tr. 14. & Misc. 4. ref. 43. alias 41. p. 415.
93. An Confessarius Regularis ex abiuratione propter sollicitationem remaneat inhabilis ad Officia Religionis; Et an dictus non possit rehabilitari nisi per Pontificem, vel Illustissimos Inquisitores Sacrae Congregationis; Ex p. 4. tr. 5. ref. 48. ibid.
94. An Ecclesiastici, qui intersunt sententia contra Confessarios sollicitantes, teneantur sub peccato mortali non manifestare delinquentem; Ex p. 4. tr. 5. ref. 41. p. 416.
95. An Episcopi possint cognoscere de hoc crimine, ita ut aliqui pene ipsos possint Confessarios sollicitantes denunciare; Ex p. 1. tr. 4. ref. 29. ibid.
96. An Episcopi possint cognoscere de crimine sollicitationis! Et an hoc etiam separatum ab Inquisitoribus, ubi adest Inquisitio Hispania! Et quid est dicendum in aliis Regnis, & Inquisitionibus; Et in Regnis, ubi non est Inquisitio Hispanica, si Confessarius sollicitans, & famina sollicitata eodem tempore ab Episcopo, & Inquisitore citentur, an coram Inquisitore comparere debeant, non autem coram Episcopo? Et quid, si Confessarius sollicitans sit Regularis exemptus? Et docetur, quod Episcopi possint separatim ab Inquisitoribus procedere in causis Fidei contra suspectos; imo contra Haereticos, ideo iurisdictionem Inquisitorum non praedicare iurisdictioni Episcoporum; cum censetur concessa communitate, non autem privata; Ex p. 4. tr. 5. ref. 52. ibid.
97. An Episcopi, ubi non est Inquisitio Hispania possint separatim ab Inquisitoribus preferre sententiam contra Confessarios sollicitantes, & contra, etiam si sola abiuratio eis adiungatur; Sed quid dicendum erit de sententia absolutoria; an possit dari ab Episcopis sine Inquisitoribus; Ex p. 4. tr. 5. ref. 53. p. 417.
98. An Inquisitores possint animadvertere in sollicitationem praeteritam, si iam praedicata fuerit ab Episcopo? Et an Confessarius sollicitans, qui non indicatur suspectus, non ideo ad suum Ordinarium sit remittendus sed ab Inquisitoribus ratione culpa puniri debeat; Ex part. 4. tract. 5. refol. 54. p. 418.
99. An qui legeret, & retineret Adonem Marini, esset S. Officio denunciandus? Et an absque facultate retinens, & legens librum haeticum possit illum comburere, & minime Inquisitori tradere? Ex part. 10. tr. 12. & Misc. 2. ref. 49. alias 48. ibid.

Appendix ad alias paucas quaestiones, pertinentes simul ad hunc tract. 9. de Denuntiatio-nibus &c. huius quinti Tomi.

AN qui non declarat penitenti sollicitata obligationem denunciandi, aut qui ei dicit ad talem denunciatio-nem faciendam non teneri, ab Inquisitoribus pro qualitate culpa debet puniri; Et an famina sollicitata denunciatio-nem omittens tanquam autrix sit ab Inquisitoribus puni-enda? Et an non reuelantes Haereticos puniendi sint tanquam fautores? Ex p. 4. tr. 7. ex ref. 7. & 21. Quae hic sunt infra in hoc ipso tom. 5. tr. 12. de Poenis in S. Officio inferendis ref. etiam 7. & 21.

An testis teneatur denunciare delictum, quando scit nullum

alium scire illud delictum, etiam si interrogetur sub pre-cepto, & iuramento; Ex p. 3. tr. 5. ex ref. 101. alias 100.

Qua nunc inveniatur in tom. 6. tr. 1. de Legibus refol. 162.

An consanguinei usque ad quartum gradum teneantur re-spicere v. g. vigore Editorum, si non sint alij, qui denun-ciare valeant? Ex p. 8. tr. 7. ex ref. 10. Quae hic est supra in hoc tom. 5. tr. 11. de Excommunicatione ref. 162.

An sit denuncianda mulier, quae semel maleficia fecit, & su-perstitionem, nisi superet heresim? Ex p. 2. tr. 17. ex ref. 65. Quae hic reperitur in tom. 1. tr. 5. de R. clei-vatis ref. 61.

An Confessarius, qui statim post confessionem sollicitans pe-nitentem, & rem habuit cum illa, teneatur hanc circum-stantiam confiteri, & sit denunciandus? Ex p. 4. tr. 14. ref. 34. Quae nunc inveniatur in tom. 1. tr. 7. de Circum-stantiis ref. 45.

An penitens teneatur denunciare Confessarium tanquam ha-reticum asserentem penitentem, ut sibi reuelat complures alias cum non posse, nec velle absolvi? Et an sint sus-pecti de heresi, & sint denunciandi dicentes confes-sio-nem ligis ab Episcopo approbati, iterum eadem penam teneri confiteri Parocho? Et an Minister S. Inquisitio-nis qui scit alium Ministrum donum accepisse, teneat id Inquisitoribus denunciare? Ex p. 4. tr. 8. ex ref. 102. & 8. Quae hic sunt infra in proximo sequenti sta-tutu de Officio Inquisitorum refol. 79. 82. & 131.

An Blasphemus sit denunciandus absque correctione fratrum? Et quid, si Blasphemia est occulta, & non heretica? Ex p. 7. tr. 3. ex ref. 60. Quae nunc inveniatur in tom. 4. de Correctione fraterna ref. 74.

An Donatio Constantini facta D. Sylvestro sit vera, & va-lida, & id negantes sint denunciandi Inquisitoribus? p. 8. tr. 6. ex ref. 136. Quae hic reperitur in tom. 4. de Donationibus ref. 147.

An quis teneatur denunciare S. Officio si sciat v. g. Titium ha-gere & retinere librum non ob haereticum, sed eius suspicio-nem prohibendum, sed ob aliam causam, ut sunt relationes Antonij Perez, & alij libri similes? Et advertitur reuocan-tes libros prohibitos contra bonos mores, & continentem va-lascinas non esse denunciandos. Ex p. 11. tr. 8. ex refol. 61. Quae hic est in tom. 3. tr. 3. de Episcopis ref. 84.

TRACTATUS X.

De Officio, & Potestate Dominorum Inquisitorum. p. 419.

1. **I**n iurisdictione DD. Inquisitorum sit delegata, vel ordinaria? Et an iurisdictione Inquisitorum, etiam si fuerit concessa cum clausula usque ad bene pla-citum, non expiret, nec cesset morte concedentis? Ex part. 4. tr. 8. refol. 1. ibid.
2. An iurisdictione Inquisitorum expiret per mortem delega-tis, si etiam unam causam non inceperint ante sua mortem? Et quid de iurisdictione Vicarij, seu commis-sarij aut alterius delegari per mortem Inquisitoris? p. 4. tr. 8. refol. 19. ibid.
3. An iurisdictione Inquisitorum concessa sit communitate, an privata? Et notatur ex consuetudine in Hispania de re-sol. solos Inquisitores cognoscere; & ut Episcopi possint vel per Vicarium Inquisitoribus assistere; & ut non pos-sint Episcopi separatim ab Inquisitoribus de causis hereticalibus cognoscere; & aliqua alia circa hoc explanantur. Etiamque notatur iurisdictionem Inquisitorum Hispania in ordine ad eorum ministros esse etiam privatam. p. 4. tract. 8. ref. 2. p. 420.
4. An Inquisitores Hispaniarum possint exercere aliquam po-estatem in Inquisitis, sed etiam propter causas rationales?

& Resolutionum.

1. Inquisitores subint Legatis Summi Pontificis? Ex
 4. tr. 8. ref. 27. p. 421.
 2. Inquisitor Generalis possit ad libitum removere alios
 Inquisitores ab Officio, vel loco ad locum transferre? Ex
 4. tr. 8. ref. 34. ibid.
 3. Inquisitores debeant esse magis Theologi, quam iuris
 periti? Ex p. 4. tr. 8. ref. 52. ibid.
 4. Inquisitores eligendi debeant habere etatem quadra-
 gentariam? Et quid est dicendum de Inquisitoribus
 Hispania, an sufficiat, ut attingant ad annum trigessi-
 mum? Et notatur Commissarios Inquisitorum sufficere
 annum trigessimum attingere? Ex part. 4. tract. 8. re-
 solut. 54. ibid.
 5. Inquisitores possint procedere contra Papam in ha-
 eresi? Vel an hoc cognitio spectet ad Ge-
 nericum Concilium? Ex part. 4. tract. 8. resolut. 58.
 6. Inquisitores possint procedere contra Nuntios, &
 Legatos Sedis Apostolicae? Ex part. 4. tr. 8. resolut.
 p. 422.
 7. Inquisitores possint procedere contra Episcopos?
 Et quid, si Episcopus est Titularis, vel electus, &
 non consecratus, licet nondum consecratus? Ex p. 4. tract.
 8. resolut. 21. ibid.
 8. Inquisitores debeant procedere cum Generalibus Re-
 gularibus in causa haerese, sicut procedunt cum Episco-
 pis? Et an hodie interdictum sit Prelatis Regularibus
 cognoscere de causis haereticis suorum subditorum?
 Et quid punire? Ex p. 4. tract. 8. ref. 23. ibid.
 9. Inquisitor possit procedere contra alium Inquisi-
 torem de haeresi suspectum? Et difficultas est, an Epis-
 copus possit inquirere contra Inquisitorem de haeresi
 suspectum? Ex p. 4. tr. 8. ref. 25. ibid.
 10. Inquisitores possint punire illos, qui factis, aut
 rebus ipsi iniuriis fecerint? Ex part. 4. tract. 8. ref.
 31. p. 423.
 11. Inquisitores possint procedere contra Magistrat-
 uum eorum mandatis non obediens? Ex part. 4. tract.
 8. ref. 65. ibid.
 12. Inquisitores possint cogere Dominos, & Magistrat-
 uum, qui fecerunt aliqua statuta, & decreta impeditentia
 inquisitionem, ut illa revocent? Et an Inqui-
 sitores possint innocare auxilium brachij secularis pro
 captandis Haereticis, & eorum credentibus, tutoribus, &c.
 omnibus aliis de haeresi damnatis, aut suspectis? Et ideo
 Magistratus negligentes aut contumaces fuerint in hoc
 officio praestando, possint Inquisitores eos excommunica-
 re, & aliis poenis coerceri? Et an in carce-
 re pro quibuscumque delictis etiam atrocissimis apud
 laicam seculari statim remittendus sit ad Tribunal S.
 Officii, quandoque petatur, ob negotium Fidei à DD.
 Inquisitoribus? Ex p. 4. tr. 8. ref. 104. ibid.
 13. Inquisitores possint procedere contra indices laicos, si
 complices agant cum Haereticis sibi relictis, & poenam mor-
 tis per ignem non imponant? Et advertitur in tali casu
 Inquisitores, quam quoscumque alios Ministros, &
 Consultores ab omni irregularitate immunes esse ex motu
 proprio Pauli IV. & Pij V. Ex p. 1. tr. 2. ref. 135.
 alias 134. ibid.
 14. Inquisitores possint compellere indices laicos nolen-
 tes exequi sententiam ab eis latam contra Haereticum?
 Ex p. 4. tr. 8. ref. 26. p. 424.
 15. Index laicus à suo legitimo Superiore, & non ab In-
 quisitoribus compellendus sit ut Haereticum morti tradat?
 Ex p. 4. tr. 1. ref. 59. ibid.
 16. Inquisitores possint habere familiam armatam? Et
 an Domini temporales impediens supra dictos, & fa-
 miliam armatam Inquisitorum pro delatione armorum
 possint ab ipsis puniri tanquam turbatores Officii Inquisi-
 torum? Ex p. 4. tr. 8. ref. 31. ibid.
 17. Inquisitorum iurisdiclio in familiares suos in crimi-

nibus aliis diversis ab haeresi secularis, vel Ecclesi-
 astica? Et an Domini Inquisitores possint tenere familiam
 armatam, sub cuius nomine comprehendantur Notarii,
 Advocati Consultores, Fiscales, Birruarii, & Fami-
 liares omnes? Ex p. 1. tr. 2. ref. 136. alias 135. p. 425.
 22. An Inquisitores Hispania habent iurisdictionem in
 causis criminalium, & civilium suorum Familiarium?
 Et an non solum Familiares S. Officii gaudeant privile-
 gio fori, sed etiam eorum uxores, non solum vivente
 marito, sed etiam mortuo, donec viduitate permane-
 rint? Ex p. 4. tr. 8. ref. 55. ibid.
 23. An in Regnis Hispaniarum solum Inquisitores possint
 publicare Edicta Fidei, & non Episcopi? Ex p. 4. tr.
 8. ref. 126. ibid.
 24. An Inquisitores sub poena excommunicationis possint pra-
 cipere, ut Clerus, & populus eorum concionibus assistant.
 Et an preceptum Inquisitorum sub excommunicatione, ut
 omnes conflant in Templum ad audiendum Edictum Fi-
 dei, obliget sub mortali? Ex p. 4. tr. 8. ref. 89. p. 426.
 25. An Inquisitores circa declarationem propositionum de-
 beant vocare Qualificatores? Et quid, si Inquisitores sint
 Theologi? Ex p. 4. tr. 8. ref. 84. ibid.
 26. An Inquisitores possint punire tanquam Haereticum, qui
 negat propositionem Theologicam, qua evidenter inferitur
 ex professione de Fide? Ex part. 4. tract. 8. resolut.
 79. ibid.
 27. An Inquisitores debeant verba dubia interpretare in
 sensu Catholico? Et an hoc non solum procedat in dubio
 rei, sed etiam in dubia testimonij depositione? Ex part. 4.
 tract. 8. ref. 83. pag. 427.
 28. An Inquisitores possint cognoscere non solum de causa
 haerese, sed etiam de omnibus connexis, & incidenti-
 bus? Et quid de emergentibus, & dependentibus, qua
 immediate haerese non tangerent? Ex part. 4. tract.
 8. resolut. 70. ibid.
 29. An Inquisitores in causa haerese ex levi suspitione
 possint formare inquisitionem, non procedente diffama-
 tione? Ex part. 4. tract. 8. ref. 4. ibid.
 30. An suspicio levis de haeresi sufficiat, ut Inquisitores pos-
 sint specialiter contra aliquem inquirere, & interroga-
 re? Et docetur ob leuem suspitionem non esse aliquem
 denunciandum, sed ob vehementem. Et an, ut abiura-
 tio, & condemnatio levis suspectis inferatur, debeat
 necessario delictum, seu iudicium esse plene probatum? Et
 quinam vero dicantur suspecti leniter, vehementer, vel
 violenter de haeresi? Ex part. 4. tract. 8. ref. 39. p. 428.
 31. An Inquisitores in causis Fidei possint procedere simpli-
 citer, & de plano sine strepitu, & figura iudicii? Et an
 in crimine haerese tollantur solemnitates iuris Gentium,
 vel Divini, &c.? Ex part. 4. tract. 8. ref. 48. ibid.
 32. An Inquisitores in aliquo casu non incurrant in ex-
 communicationem latam in Clement. 1. §. Verum de
 Haereticis, si non procedant contra Haereticos? Et an
 quando Inquisitores incidunt in s. praedictam excommu-
 nicationem non possint absolvi, excepto à Romano Pon-
 tifice, praeter quam in articulo mortis? Ex part. 4.
 tract. 8. resolut. 37. ibid.
 33. An Inquisitores possint subdelegare causas haerese?
 Et an delegatus Inquisitores possit subdelegare? Ex
 part. 4. tract. 8. ref. 18. p. 429.
 34. An Inquisitores citando reum simul eodem tempore
 cum Episcopo, sint Episcopo preferendi? Ex part. 4.
 tract. 8. ref. 47. ibid.
 35. An Inquisitores debeant citare absentem trina citatio-
 ne? Ex part. 4. tr. 8. ref. 80. ibid.
 36. An Inquisitores possint citare, & capere reum in alieno
 territorio sine literis subsidialibus Dominorum? Et an
 idem dicendum sit quoad Dominos spirituales saltem in
 Hispanica Inquisitione, quales sunt Episcopi, & In-
 quisitores? Ex p. 4. tr. 8. resolut. 7. ibid.
 37. An si plures Inquisitores in una Provincia eligantur, pos-
 sint independentes quilibet ab altero procedere? Et quid,

Index Tractatum,

- si uni sit causa à Sede Apostolica delegata, & deputata, Ex p. 4. tract. 8. resol. 66. p. 430.
38. An alter Inquisitor sine altero possit procedere ad copiam reorum, vel purgationem inducendam, aut ad publicationem testimoniorum, vel ad copiam actorum reo dandam; Ex p. 4. tract. 8. resol. 90. ibid.
39. Quando, & quomodo Inquisitores debent procedere ad incarcerationem reorum; Et an unus testimonium omni exceptione maioris sufficiat ad carcerandum reum; Et quid est faciendum, si accusatus esset Nobilis, ac bona opinio, & fama; Et an etiam in causa hæresis Sacerdos non sit carcerandus ex unius testis declaratione; Ex part. 4. tr. 8. ref. 11. ibid.
40. An Inquisitores in aliquo casu possint delegare examen testium; Ex part. 4. tract. 8. resol. 29. p. 411.
41. Quos testes adhibere possint Inquisitores in causa hæresis, & quæ fides ab ipsis habenda sit testibus inhabilibus, vel singularibus; Et pro praxi supra dicta questionis 12. casus apponuntur, & explanantur in textu huius resolutionis. Ex part. 4. tract. 8. resol. 37. ibid.
42. An Inquisitores per alios Secretarium, quando recipiunt testes, teneantur adhuc dare duas Religiosas personas; Et an sub nomine Religiosorum intelligantur etiam Clerici; Et an etiam, data copia regularium, & clericorum, sufficiant laici graves, & prudentes; Et an Episcopi in recipiendis testibus contra Hæreticos teneantur adhibere duas alias personas Religiosas; Ex part. 4. tract. 8. resol. 12. p. 432.
43. An Inquisitores possint recipere testes ad perpetuam rei memoriam ad instantiam Fiscalis, vel postea faciant Fidem contra Deum; Ex part. 4. tr. 8. ref. 115. p. 433.
44. An Inquisitores possint examinare testes nominatos in denunciatione facta sub nomine denunciatoris, quia certum est quod absentes admittuntur in crimine hæresis, si proprio nomine, & iuramento denunciationem firment; Ex part. 4. tract. 8. resol. 41. ibid.
45. An Inquisitores possint inimicos admittere in testes; Et an verò suspecti de inimicitia, vel amici, subditi, aut consanguinei capitalis inimici admittantur in testes; Ex part. 4. tract. 8. resol. 16. ibid.
46. An Inquisitores possint, & debeant interrogare testes, an sint Iudei, Sarraceni, &c. Ex part. 4. tract. 8. resol. 114. p. 434.
47. An si reus nihil testibus opposuerit, teneantur adhuc Inquisitores inquire qualitates, & vitam testium; Ex part. 4. tract. 8. resol. 114. ibid.
48. An Inquisitores debeant confrontare testes cum reo; Ex part. 4. tract. 8. resol. 63. ibid.
49. An in ratificatione testium debeant Inquisitores ei præbere, si petat primam attestationem; Et an in ratificationem testium Procurator Fiscalis non possit esse præsens; Ex part. 4. tract. 8. resol. 17. p. 435.
50. An Inquisitores possint admittere ad accusandum inimicum capitalem; Et an in accusatione hæresis non sint necessaria solemnitates legis libellorum; Et an in accusatione porrecta contra Hæreticum per Procuratorem Fiscalem non debeat apponi locum loci, & tempus præcisum commissi criminis, sed tantum mensem, & annum, & eppidum, seu civitatem; Ex p. 4. tract. 8. resol. 40. ibid.
51. Quomodo examandi sunt rei ab Inquisitoribus; Ex part. 4. tr. 8. resol. 88. p. 436.
52. An Inquisitores teneantur, antequam interrogent reos, manifestare infamiam, iudicia, vel semiplenam probationem esse contra ipsos, vel intelligant legitime interrogari; Et supponitur reum non teneri respondere, & veritatem dicere antiquam aliquam sibi constet, processus, acta, & iudicem iuste, & legitime interrogare. Ex part. 4. tr. 8. resol. 130. ibid.
53. An Inquisitores teneantur dare reo non solum Advocatum, sed etiam Procuratorem; Et an Inquisitores possint censuris compellere Advocatos, vel alios rei causa patrocinium suscipiant; Ex part. 4. tr. 8. resol. 9. ibid.

54. An Inquisitores possint recusari, ut suspicari; Et an tr. 8. ref. 5. p. 437.
55. An si rei petant Confessarium ab eodem Inquisitore illi concedere; Et an Confessarius poterit reum habere cum priusquam ab excommunicatione fuerit absolutus reconciliatus, absolvere; Et in causa prode, non debetur concedi Confessarius nisi in periculo mortis fuerit conversus; Ex p. 4. tr. 8. ref. 6. ibid.
56. Quam celeriter debeant Inquisitores expedire reorum. Ex p. 4. tr. 8. ref. 72. ibid.
57. De modis, quibus possint Inquisitores terminare processum. Ex p. 4. tr. 8. ref. 77. p. 438.
58. Quomodo Inquisitores se gerere debeant in sententiis, Et an in determinando qualiter culpam assignent, Fidem anteponenda sit opinio Theologorum, opinio Canonistarum, & in processando causam, & in imponenda sententia, si ex parte iuris sint diversæ opiniones, Inquisitores teneantur sequi opinionem probabilioris, quando sunt æquæ probabiles, illam sequi debent, magis sanæ reo; & si datur æquale dubium, remittendum sit reus; Ex p. 4. tr. 8. ref. 106. ibid.
59. An Inquisitores possint sine Episcopo proferre sententiam absolutoriam rei; Et an sit reus recipere sententiam ab iurisdictionem, & purgationem sine Episcopo; Ex p. 4. tr. 8. ref. 50. ibid.
60. An Inquisitores possint procedere ad depositionem reorum sine Vicario Capituli Sedis vacantis; Et an Capitulum Sede vacante sit iudex in causa hæresis; Et quid ordine ad exemptos; Ex part. 4. tract. 8. resol. 33. p. 439.
61. An detur appellatio à sententia Inquisitorum lata contra Hæreticos, eorum credentes, fautores, defensores, receptatores; Et an hæresis Hæretici possit appellari à sententia lata contra Hæreticum. Et an detur appellatio à sententia interlocutoria grammatis illi ante definitionem, & pariter in appellatione à decreto torturæ. Ex p. 4. tr. 8. ref. 20. ibid.
62. An Inquisitores possint respuere appellationem, quam affert reus; Et quid de hæreticis Hæreticorum; Et an Hæreticus non per viam appellationis, sed per viam querelæ, & supplicationis possit adire Superiorem, vel sententiam, quam iniustam esse prædicat, reuocari, & annullari; Et an Hæreticus possit appellare à gravamine lato ante definitivam sententiam, & sic ab interlocutoria, & decreto torturæ; Et an si gravamen sit illatum Episcopo possint laici appellare ad Metropolitanum, aut autem exempti; Ex p. 4. tr. 8. ref. 12. p. 440.
63. An Inquisitores in causa appellationis debeant admittere oppositiones testium; Ex part. 4. tract. 8. resol. 117. ibid.
64. An Inquisitores debeant facere actum publicum in festo; Ex p. 4. tr. 8. ref. 98. ibid.
65. An Inquisitores possint permittere, ut indices laici stant tantum in causis Fidei; Ex part. 4. tract. 8. resol. 105. p. 441.
66. An per illa verba textus in cap. accusatos non detromittant, sed relinquant suis iudicibus puniri, possint Inquisitores relinquere reum simpliciter, & non remittere iudicibus, ut illum puniant; Ex p. 4. tract. 8. resol. 111. ibid.
67. An Inquisitores possint relaxare aliquem tractum, vel riri, in consilio Supremo Senatus Inquisitionis; Et an Hispania sanctum sit, quod Inquisitores particula nullum Religiosum, nullumque Nobilem, aut aliquem ratione Isgenem comprehendant, quin prius coram Inquisitore Generale, & eius Supremo Senatu; Ex p. 4. tr. 8. ref. 121. ibid.
68. Quomodo se gerere debeant Inquisitores, ne irregularitatem incurrant, tradendo Hæreticos Curia seculari; Et an ratur, quod Paulus IV. & Pius V. statuerunt, & Inquisitores

& Resolutionum.

Confulores, & alij Inquisitionis Ministri effent immunes ab irregularitate quacunque, & quomodoque ad Hæreticorum condemnationem incurram. Et an si aliquis Inquisitor incurat irregularitatem, possit alter ex privilegiis Urbani III. absque alia dispensatione eum absoluer. Ex p. 4. tr. 8. ref. 51. ibid.

An Inquisitores possint se ad invicem super irregularitatis dispensare? Et an hoc privilegium Commissariis Inquisitionum competat? Ex part. 4. tract. 2. resolut. 102.

An DD. Inquisitores possint remittere Familiæ iudiciali, quando non gaudet privilegio fori absque metu irregularitatis? Et doctrina huius resolutionis est valde secunda etiam pro Episcopis, & aliis Ministris Ecclesiæ. Et observatur, quod ad incurrandam irregularitatem ob defectum lenitatis, opus est, ut causa sit proxima, nempe dictum, vel factum ex natura sua tendens ad mortem. Et explanatur, quod, qui detegit malefactorem, non comprehendatur, incurrit irregularitatem, si mors eius non sit. Ex p. 4. tr. 2. ref. 101. ibid.

An Inquisitores possint licite promittere impunitatem reo, si eum faciat? Ex part. 4. tr. 8. resolut. 22. p. 443.

An Inquisitores per præsumptiones possint condemnare aliquem pro Hæretico? Ex p. 4. tr. 8. ref. 36. ibid.

An Inquisitores ex indicibus, & præsumptionibus indubitanter possint punire reum pena ordinaria? Ex p. 4. tract. 8. ref. 116. p. 444.

An Inquisitores per tres, vel quatuor testes minus idoneos, possint punire reum pena ordinaria, si simul adfuerint de consuetudine, & circumstantiæ, vel adminiculat? Et notatur, quod numerus testium supplet eorum defectus, etiam ad effectum, quod censentur omni exceptione maiores. Et ad defectum minus testis inhabilis sufficit ad torturam? Et quid, si sint duo? Ex p. 4. tr. 8. ref. 123. ibid.

An Inquisitores possint punire reum pena ordinaria, si non teste inhabili occurrat alius testis valde dignus? Et an si testes singulares sint valde digni viri, Nobiles, & respectu persona, coniungantur, & faciant plenam probationem contra reum? Ex p. 4. tr. 8. ref. 129. ibid.

An Inquisitores possint condemnare absolutum, iterum de eodem crimine superveniente probatione pleniori? Ex p. 4. tr. 8. ref. 10. p. 445.

An Inquisitores possint procedere, & punire disputantes de fide in casu de iure prohibito? Et an in dicta prohibita cap. 2. de Hæreticis in 6. non includatur Clericus quovis indolens, & quamvis peccet contra legem naturalem exponendo se periculo errandi, sed non autem incurre in excommunicationem latam in dicto capite? Que quidem excommunicatio etiam a laicis non incurritur ipsa facta, sed per iudicem Ecclesiasticum est infligenda. Ex p. 4. tract. 8. ref. 56. ibid.

An Inquisitores possint procedere contra blasphemantes hereticos ex iracundia? Et an Inquisitores possint punire blasphemantes sub conditione, v.g. non credo in Deum, nisi te occidam? Ex p. 4. tr. 8. ref. 87. ibid.

An Inquisitores possint punire tanquam Hæreticum Confessarium asserentem penitentem, ut sibi revelet complicem, alius eum non posse, nec velle absolvere? Et an in dicta causa penitens teneatur denunciare talem Confessarium tanquam hereticum in Tribunali S. Inquisitionis? Ex p. 4. tract. 8. ref. 97. p. 446.

An Inquisitores possint punire Confessarios frangentes sigillum confessionis? Et notatur Sacerdoti, qui Sigillum Confessionis frangit, nullam à iure imponi penam, quam de facto incurrat. Ex p. 4. tr. 8. ref. 95. ibid.

An Inquisitores possint punire Confessarios, qui tempore iudicii absolvent Hæreticos in foro Conscientiæ? Et docetur non esse puniendum Confessarium absolventem aliquem eum opinione probabili. Ex p. 4. tr. 8. ref. 109. ibid.

An Inquisitores possint punire dicentes confessos Religiosi ab Episcopo approbati iterum eadem peccata teneantur confiteri Parocho? Et an sic dicentes suspecti sint de hæ-

resi, & sint denunciandi S. Officio? Ex p. 4. tr. 8. ref. 102. p. 447.

83. An Inquisitores possintmittere ad confessionem audiendam eos, qui abiuraverunt de vehementi, vel de levi? Et an regulares abiurantes de levi reddantur inhabiles ad gradus, & Dignitates Religionis? Et notatur, quod ex abiuratione etiam vehementi non incurritur irregularitas. Ex p. 4. tr. 8. ref. 64. ibid.

84. An Inquisitores possint punire sumentes in Communione maiores, vel plures Hostias, seu particulas? Et an Eucharistia causet gratiam toto tempore, quo est in stomacho? Ex p. 4. tr. 8. ref. 96. ibid.

85. An Inquisitores possint punire reum, qui fuit baptizatus invalide ex defectu forma, materia, vel intentionis? Ex p. 4. tr. 8. ref. 78. ibid.

86. An Inquisitores possint punire reum, quando dubitatur, an sit Baptizatus? Ex part. 4. tr. 8. ref. 113. p. 448.

87. An Inquisitores possint procedere contra comedentes carnes in diebus prohibitis, vel non recipientes Sacramentum Eucharistia, & Penitentia semel in anno? Ex p. 4. tr. 8. ref. 38. ibid.

88. An Inquisitores sint iudices competentes super reconciliatos, qui Hispano sermone Sambenitados, vocantur, Ex p. 4. tr. 8. ref. 69. ibid.

89. An Inquisitores possint punire aliquem, qui dederit consilium reo, in carcere etiam iustum, illis inficiis, Ex p. 4. tr. 8. ref. 67. ibid.

90. An Inquisitores possint animadvertere in frangentes Cedulae, in quibus declarantur excommunicati, & de aliis casibus ad S. Officium pertinentibus, qui sunt valde notarii, Ex p. 4. tr. 8. ref. 103. p. 449.

91. An Inquisitores possint animadvertere in Concionatorem predicantem animas non detineat in Purgatorio ultra decem, aut viginti annos? Sed difficultas est, an opinio Sotti, & aliorum circa hoc sit erronea, vel digna aliqua censura, Ex p. 4. tr. 8. ref. 101. ibid.

92. An Inquisitores non solum in propositiones hereticas, sed etiam in aliis inferioris nota animadvertant? Et doctrina huius Resolutionis est valde notanda, & menti tenenda. Et advertitur Episcopos ex Concilio contra pronuntiantes propositiones erroneas, temerarias, &c. Procedere debere. Ex part. 4. tract. 8. ref. 94. ibid.

93. Quando Inquisitores debeant facere abiurationem reos publice, vel secreto? Et pro praxi huius questionis adducuntur diversificati in textu huius Resolutionis. Et tandem explanatur, quod Hæreticus mentalis non indiget Inquisitionum absolutione. Ex p. 4. tr. 8. ref. 81. p. 450.

94. An Inquisitores possint indicare purgationem, vel abiurationem propter infamiam? Et an sola infamia sufficiat ad inquirendum, & procedendum in crimine heresis? Et an infamia ad indicendam purgationem in crimine heresis probetur per testes inhabiles? Et an verò in causa heresis infamia afficiat, quando ortum habuit ab emulis, & vilibus hominibus, Ex part. 4. tract. 8. resolut. 82. p. 451.

95. An de iure casus, in quo Inquisitores possint torquere reum, & non imponere abiurationem de vehementi? Et an licet reus fuerit tortus, possit ei imponi abiuratio tantum de levi, Ex p. 4. tr. 8. ref. 110. ibid.

96. An Inquisitores possint indicare abiurationem de vehementi, & punire tanquam credentes Hæreticorum illos, qui semel vel his assistunt concionibus, vel conventiculis Hæreticorum? Ex part. 4. tract. 8. resolut. 93. ibid.

97. An Inquisitores possint compellere ut abiurantes de levi, abiurent generaliter omnem heresim? Ex p. 4. tr. 8. ref. 68. ibid.

98. An Inquisitores possint punire tanquam relapsos, qui de vehementi abiurarunt, non autem fuerunt convicti per plenas probationes, si postea in secundo lapsu plene convicti sunt? Et aliqua alia circa hoc advertuntur. Ex p. 4. tr. 8. ref. 30. p. 452.

99. An Christianus fingens se Infidelem, & petens iterum baptizari propter elemosynam acquirendam debeat abluere? Ex p.6.tr.8.& Misc.3.ref.9. ibid.
100. An si Inquisitor cogeret eum sine Episcopo ad abinuationem, talis sic abluens maneret subiectus pena relapsi? Et quid e contra? Et an liceat Inquisitoribus suspicionem de heresi vehementer cogere ad abinuationem sine Episcopo? Ex p.4.tr.8.ref.49. ibid.
101. An Bulla Sixti V. contra Astrologiam indicariam obliget non solum in foro exteriori, sed etiam in foro conscientie? Et an contra supradictos possint Inquisitores procedere? Ex part.2. tract.15. & Misc.1.refol.58. p.453
102. Notabilia quadam circa Bullam Sixti V. contra Sortilegos in favorem DD. Inquisitorum. Ex p.4. tr.8. ref. 107. ibid.
103. An Inquisitores per Bullam Sixti V. contra Sortilegos cognoscant de Sortilegis omnibus privative quo ad Episcopos? Ex p.4.tr.8.ref.119. ibid.
104. An in dubio sapiat ne Sortilegium heresim manifeste, possint Inquisitores se intromittere? Ex p.4. tract.8.ref. 112. ibid.
105. An Inquisitores possint inquirere, & punire eum, qui in Sortilegiis immiscuit Sacramenta? Ex p.4. tr.8. ref. 113. p.454
106. An Inquisitores possint punire eum, qui in Sortilegiis miscuit Sacramentalia? Et quid, si admiscerentur verba sacra, ut Evangelium, Symbolum Fidei, Pater noster, Ave Maria, Psalmus aliquis Davidicus, seu alia verba sacra Scripturae; vel si miscerentur Reliquie Sanctorum, aut dissolverentur ad maleficia, &c. Ex p.4. tract.8.ref. 114. ibid.
107. An Inquisitores possint punire Sortilegos eos, qui praesentia vel praeriteria occulta revelant, ut furtiva, &c. Ex p.4. tr.8. ref.17. ibid.
108. An perineat ad Inquisitores cognitio ensalmorum, & possint punire ensalmores? Et deducitur delictum ensalmorum non esse misti fori respectu Magistratus secularium. Ex p.4.tr.8.ref.122. p.455
109. An licitum sit in absentia infirmi vulnerati applicare eius sanguini medicamentum, ut afferunt simpaticum? Et an supradicti sint denunciandi Sancto Officio? Et an Episcopi, & Inquisitores debeant videre, & attendere ad supradicta medicamenta, & e suis diocesis eliminare? Ex p.11.tr.4.& Misc.4.ref.42. ibid.
110. An soli Inquisitores possint in causis lamiarum procedere? Et an Inquisitores simul cum Episcopo in causis hereticorum contra lamias, & striges debeant procedere? Ex p.4.tr.8.ref.120. p.456
111. An Inquisitores propter cedes infantium debeant tradere striges, & lamias indicibus secularibus? Et an si lamiae, & striges, vulgo dicta Brujas, se sponte detulerint, etiam si a nostra Fide aberrassent, & ex animo apostatassent, admittantur ad reconciliationem, etiam bis, & ter, neque earum bona confiscantur, neque habitus penitentialis eis imponitur? Ex p.4.tr.8.ref.118. p.457
112. An Inquisitores possint punire Aegyptianas, vulgo dictas Zingares, quae bonam, aut malam fortunam, ut ipsae afferunt, divinant? Ex part.4. tract. 8. refol. 128. ibid.
113. An Inquisitores habeant potestatem erga exemptos quoad corpora, Imagines, tabellas, &c. quae in locis publicis seu privatis apponuntur? Et si Religiosi transgressores fuerint, an priventur voce activa, & passiva, &c. Ex p.4.tr.8.ref.127. ibid.
114. An Inquisitores possint examinare revelationes mulierularum, & aliorum? Ex p.4.tr.8.ref.125. ibid.
115. An Inquisitores possint prohibere, ne filij Hereticorum exercent officia publica? Et an supradicti filij Hereticorum inhabiles sint ad beneficia Ecclesiastica recipienda, ita ut hac inhabilitas ipso iure incuratur, & collatio beneficii illis facta irrita sit? Idem dicendum est quoad

- peniones. Ex part. 4. tract.8. refol.73. ibid.
116. An Inquisitores possint punire supradictis panis filios natos ante heresim parentum? Ex p.4. tract. 8. ref. 74. p.458
117. An Inquisitores possint punire supradictis panis filios Hereticorum, qui licet traditi fuerint Curia seculari, panem, & mortui sunt Catholici? Et an filij relictam sponte heresim Parentum non contrahant penam sententiae contra filios Hereticorum, etiam si essent geniti post delictum Patris? Et quid est dicendum, quando illorum parentes non fuerunt condemnati tanquam Heretici, sed solum tanquam suspecti de heresi? Ex p.4.tr.8.ref.75. ibid.
118. An Inquisitores possint privare filios Hereticorum beneficiis obventis ante illorum heresim? Et an penae supradictae in superioribus Resolutionibus habeant locum etiam in filiis illegitimis, spurcis, vel adoptatis? Ex p.4.tr.8.ref. 76. p.459
119. An Inquisitores teneantur dare filiis Hereticorum bonis confiscatis dotes, vel alia alimenta? Ex p.4. tr.8. ref.45. ibid.
120. An per Fiscum, & Inquisitores possint publicari bona Maioratus, & fideicommissi Hereticorum? Et an de re vita possessoris commoditates fructuum pertineant ad Fiscum, vel ad sequentes vocatos? Et an veniat in confiscatione Maioratus, quando illius Infirmus deliquit? Ex p.4.tr.8.ref.60. ibid.
121. An possint a Fisco, vel Inquisitoribus ob delictum heresis publicari bona Castrensis filiorum, & quid de aliis bonis? Idem dicendum est de bonis profectibus. Et notatur, quod si post heresim filius acquirat bona adventitia, usus-fructus illorum non pertinebit ad Patrem, sed ad Fiscum, sicut pertinebat proprietates. Ex part.4. tract.8. ref.61. p.460
122. An Fiscus, vel Inquisitores possint publicare etiam bona paraphernalia uxoris, si scient contraxit cum Heretico? Et quid est dicendum de aliis bonis extra domum? Et an vir Catholicus contrahens scienter matrimonium cum familia heretica, amittat sua bona? Et ex doctrina huius questionis cursum inferunt feminas rapientes viros non incurrere penas, in quas incurrunt viri rapientes feminas, & feminas occidentes viros suos non incurrere penas eas, quas incurrunt viri occidentes uxores suas. Ex part.4. tract.8. ref.62. ibid.
123. An Inquisitores, seu Fiscus teneantur satisfacere creditoribus Hereticorum? Et an Fiscus teneatur solvere ultra vires bonorum publicatorum, si non conferent inventarium? Et an in foro conscientiae, si Fiscus non solvat debita ab Hereticis contrada ipsi non teneantur cavere, quamvis ad pinguiorem fortunam postea deveniant? Ex p.4.tr.8.ref.59. p.461
124. An Inquisitores, si post annum contumaces compereant, debeant illos audire, etiam quoad bona confiscata? Et quor vicibus citari debent absentes? & contumaces in ordine heresis anequam condemnentur? Et notatur, quod citatio facienda contra contumacem absentem in ordine heresis continere debet causam? Ex part.4. tract.8. refol.42. ibid.
125. An quando Inquisitores revocant bona aliena a Hereticum, teneantur ad pretium? Et notatur primo Inquisitores, & eorum Fiscum non posse revocare ea, quae alienarum Hereticis pro rebus necessariis. Namque secundo quod Inquisitores teneantur ad restituendum meliorationes factas ab emptores, quando revocant rem alienatam ab Heretico. Et quid, quando emptor scilicet revocatum esse Hereticum? Ex part.4.tr.8.ref.92. p.461
126. An Inquisitoribus liceat bona confiscata restituere Hereticis penitentibus? Et an ad id teneantur Inquisitores? Ex p.4.tr.8.ref.44. ibid.
127. Sequestratio bonorum quando, & quomodo debeat fieri ab Inquisitoribus? Et an sequestratio bonorum Hereticorum absentium sit facienda, vel contra Hereticum absentem? Ex p.4.tr.8.ref.86. ibid.

& Resolutionum.

138. An bona Hereticorum confiscata applicentur Inquisitoribus? Et an bona Clericorum, siue mobilia, siue immobilia, qua ob ipsorum heresim publicantur applicari debeant Episcopo Regio, vel Episcopo Ecclesiae? Ex p.4. tract.8. ref. 43. p.463.
139. An si Inquisitores non ferant sententiam in Hereticum, teneantur restituere aliquid Principi seculari, ad quem pertineant bona confiscata dicti Heretici? Et ex doctrina huius questionis inferitur, an reus legitime interrogatus negans veritatem, falsisque rebus se defendens, non teneatur penam restituere, qua damnandus erat? Ex p.4. tract.8. ref. 108. ibid.
140. An Inquisitores penas pecuniarias imponere possint, sed non sibi applicari explicatur? Et observatur, quod Inquisitores Italiae ex speciali decreto Sacrae Congregationis Eminentiſſimorum Card. Supremorum Inquisitorum non possunt huiusmodi penas pecuniarias condemnare, nisi contra eadem Congregationem; in uno casu particulari, quae praecipere solet Inquisitoribus, quid, dato casu, agere debeant, de illis pecuniis. Et notatur, quod ubi Inquisitores Italiae condemnationes pecuniarias faciunt de his reddere rationem tenentur Supremo Romano Urbis Tribunali. Ex p.10. tract.8. ref. 6. p.464.
141. An ream a Fidei Quasitoribus publice damnatum liceat ubique locorum manifestare? Et notatur, quod hoc non est peccatum neque contra iustitiam, neque contra charitatem, neque contra misericordiam, sed contra pravam intentionem. Et docetur omnia crimina cuiuslibet persona, si sint publica siue ex iudicis sententia, siue ex notorietate facti posse ubique vilo peccato emulgarī in quibuscumque locis. Ex p.10. tract.12. & Misc.2. ref. 5. ibid.
142. An Inquisitores, si sint Regulares, & delinquant non in re, qua sunt Officij Inquisitoris, possint puniri a suis Praelatis? Et quid, si delinquant in his, qua sunt Officij Inquisitoris? Ex p.4. tract.8. ref. 53. p.466.
143. An Inquisitores incurant in excommunicationem si extorqueant pecuniam praetextu Officij Inquisitoris? Ex p.4. tract.8. ref. 18. ibid.
144. An Inquisitores possint accipere xenia, hoc est, esculentia & poculentia, qua intra paucos consumantur dies, & sponae sibi sunt oblatae? Et an contra facientes incurant excommunicationem, priventur Officio, & teneantur redde-
re duplum? Et quid, si supradicta acciperent ab aliis Ministris S. Officij? Et an Minister, cum sciverit alium Ministrum donum accepisse, teneatur sub eisdem penis illum Inquisitori revelare? Ex part.4. tract.8. ref. 10. p.467.
145. An Inquisitores excusentur a residentia Parochiali, & gaudeant fructibus Praebendarum, & distributionibus? Ex p.4. tract.8. ref. 7. ibid.
146. An Inquisitores possint dispensare super irregularitate contracta ab Hereticis? Et an licet Heretici contrahant irregularitatem, tamen suspecti de heresi, postquam illum abjuraverint, non sint irregulares? Et an prohiberetur Inquisitoribus dispensare cum Hereticis Sacerdotibus penitentibus, ut Missam celebrent? Ex p.4. tract.4. r.85. ibid.
147. An Inquisitores possint legere libros Hereticorum? Et an in Regno Hispaniarum solus Inquisitor Generalis habeat potestatem legendi libros hereticos, & cui ipse committitur, & non alij Inquisitores? Et an Episcopi possint dictos libros legere? Et an Urbanus VIII. derogaverit omnes licentias legendi libros hereticos, & omnes alios prohibitos, & hanc potestatem deſolum Sacra Congregatione? Ex p.4. tract.8. ref. 46. ibid.
148. An Inquisitores possint praeſtere licentiam legendi libros Hereticorum? Et quid de Generalibus Religionum in Regno Hispaniarum, vel an solus Pontifex talem licentiam possit praeſtere? Unde neque Collegium Cardinalium Sede Apostolica vacante praedictam licentiam concedere possit? Et an Urbanus VIII. novissime annullaverit omnes licentias legendi libros prohibitos? Et an nemini liceat libros

- hereticos ad suas manus devenientes propria auctoritate comburere, sed eos ad Inquisitores deferre teneantur? Ex p.4. tract.8. ref. 99. p.468.
139. An intelligens aliquem librum esse hereticum comburendo illum, & non Inquisitoribus tradendo incurrat excommunicationem huius canonis? Et quid de peccato? Ex p.1. tract.11. ref. 37. ibid.
140. An in retentione librorum Hereticorum detur parvitas materiae, ita ut qui per unum, vel duos dies retineat librum prohibitum, non incurrat in excommunicationem Bullae Coene, vel Indicis? Ex part.5. tract.5. ref. 43. p.469.
141. An privilegiatus ab Inquisitoribus huius Regni Siciliae ad legendos libros ab ipsis prohibitos, possit uti hoc privilegio in alio territorio, v.g. in Regno Castellae? Ex p.4. tract.8. ref. 100. ibid.
142. An libri Catholicorum cum explanatione Hereticorum, & Commentariis sint prohibiti? Ex p.5. tract.13. & Misc.1. ref. 16. ibid.
143. An quis possit legere libros prohibitos securus, quod nocumentum non accipiet ex eorum lectione? Et an non solum libri Hereticorum damnantur, qui continent falsam doctrinam contra Fidem, sed etiam minime de Religione tractantes, ut sunt Dialectici, Rethorici, Grammatici, &c. Ex p.6. tract.6. & Misc.1. ref. 49. p.470.
144. An quis possit legere libros prohibitos, si sciat certo nullum illos nocumentum esse illaturus? Et cursum docetur peccare, & in censuram incurere legentes libros ab Inquisitoribus prohibitos, etiam si heresim non contineant, & non esse absolvendos a Confessariis retinentes libros Hereticorum. Sed inferitur, quod cessante fine legis in particulari casu, pro ipso lex non obligat. Ex p.1. tract.1. & Misc.1. ref. 1. ibid.
145. An qui legit librum Heretici de Religione tractantem heresim tamen non continentem, incidat in censuram Bullae Coene? Et quaeritur etiam, quanta pars libri Heretici requiratur ad incurrendam censuram Bullae Coene, si quis eam legat? Et an si libri Hereticorum unum aut alterum contineant errorem, & ille deleatur omnino, possint sine incurſione excommunicationis legi? Et quid, si diverſi sint termini eiusdem auctoris heretici, & unus tantum heresim contineat, reliqui vero non contineant heresim, an solum ille, qui heresim continet, sit prohibitus sub censura Bullae Coene? Ex p.6. tract.6. & Misc.1. ref. 55. p.472.
146. An in lectione librorum Hereticorum detur parvitas materiae? Et an possit Confessarius absolvere eum, qui unam paginam libri heretici legerit? Et quid v.g. si legantur duae, vel tres lineae, in quibus legens certo novit contineri heresim? Ex part.5. tract.5. resolutione 42. p.473.
147. De potestate Principum circa bona Hereticorum confiscata, & iura Tribunalis Sancti Officij defendatur. Et pro intelligentia supradictarum questionum aliqua primo in textu huius Resolutionis supponuntur. Ex p.12. tract.3. & Misc. ref. 2. p.474.

Appendix ad ceteras difficultates pertinentes simul ad hunc tract. 10. de Potestate, & Officio DD. Inquisitorum huius tom. 5.

Quam parvitas materia excuset ab excommunicatione legendo libros hereticos? Et an eos legentes sint absolvendi per Bullam Cruciatam? Ex p.1. tract.11. ex ref. 30. Sed eam & alias diversas Resolutiones & quaestiones circa hoc pro legendo, retinendo, &c. libros hereticos, & prohibitos, & si in eis incurrerint in excommunicationem, an possint per Bullam Cruciatam absolvi, invenies in tom. 4. tract.3. de Bulla Cruciatam a ref. 42. usque ad ref. 48. inclusive.

An legentes libros Hereticorum ignorantia affectata incurrant

Index Tractatum.

2. Cum quibus iudiciis debeant Inquisitores reus torqueri
inferius, quod si reus torqueretur sine legitimo iudicio
precedentibus, et crimen confiteatur, confessio talis non op-
teat ad condemnationem, nec confitenti privilegium, sed
si post confessionem in tortura extorram sine legitimo iudi-
cis supervenient novum iudicium confessionis extra iudi-
cialis, per quam appareat reum esse haereticum in tali
casu valida sit confessio facta in tormento non precedentibus
iudiciis: Et an non precedentibus iudiciis legitima
Inquisitores habeant vehementem opinionem contrariam,
quavis extra processum, possint eum verbaliter torqueri,
minando torturam, polliendo eum in loco torturae, cellam
alligando, vel in saltum elevando: Et an adfuit per se
sufficiens indicia ad torturam, ymo etiam torqueri non
possit, si dicta indicia fuerint elisa per indicia inquisi-
torum.

& Resolutionum.

Ex part. 4. tract. 6. resol. etiam 2. pag. 478
An dicta indicia debeant saltem per duos testes esse probata, ut possint Inquisitores reos torquere? Et quid, si dicti duo testes non sint idonei, ut familiares, infames, &c. quomodo sint testes? Ex part. 4. tract. 6. resol. etiam 3.
 p. 479
An si ad sit tantum unicum indicium, probatum tamen per duos testes, possint Inquisitores torquere reum? Ex p. 4. tract. 6. resol. etiam 4. ibid.
An si ad sit plura indicia probata tamen per testes singulares, possint Inquisitores torturam adhibere? Ex p. 4. tr. 6. resol. etiam 5. p. 480
An ex dicto unius testis immediatè deponentis de delicto possint Inquisitores reum torquere? Et quid maxime, si testis testis sit omni exceptione maior? Et quid est falsitatem, si reus sit bona fama, viraque integra? Et an si reus sit mala fama, possit ex unico teste de visu, de certitate ad torturam, etiam si dictus testis non sit omni exceptione maior? Ex part. 4. tract. 6. resol. etiam 6. ibid.
An ex solo dicto socij criminis possit reus ab Inquisitoribus torqueri? Et difficultas est, quoniam sint adminicula, ut cum dicto socij criminis faciant contra nominatum indicium ad torturam? Et an depositio duorum sociorum criminis sufficiat ad torturam? Et difficultas est, an duo socij criminis non testes, sed singulares faciant indicationem ad torturam? Et an dictum socij criminis tunc faciat indicium contra nominatum, quando fuit interrogatus a iudice, sed non quando declarationem illam voluntarie fecit? Et alia res questionis circa dictum socij criminis notantur. Ex part. 4. tract. 6. resol. etiam 7. p. 481
An depositio socij criminis adminiculata sufficiat ad torquendum, si Inquisitores videant ipsum pati alios defectus, ut qui est infamis, criminofus, perituros, vilis, abiectus, aut alius inhabilis? Et notatur socium criminis in causa heresi admittere esse etiam si alios defectus patiretur; ex quo alius casus inferitur, circa depositionem socij criminis, & positus in calce huius resolutionis. Ex p. 4. tract. 6. resol. etiam 8. p. 482
An dictum socij criminis adminiculatum sufficiat, ut Inquisitores possint torquere reum, si sit bona conditionis, & fama? Et an faciat indicium ad torturam, si socius criminis, nulla precedente interrogatione, alios socios nominet? Ex part. 4. tract. 6. resolutione etiam 9. ibid.
An socij criminis, ut fidem faciant contra nominatos, sufficiat iurare, vel opus sit, ut ab Inquisitoribus torquantur ad deponendum? Ex p. 4. tract. 6. resol. etiam 10. ibid.
An testes inhabiles, ut fidem faciant, sint ab Inquisitoribus torquendi? Et an quavis testes inhabiles admittantur ad probandum aliquem esse hereticum, & contra verum non admittantur in favorem illius? Et an huiusmodi testes non sufficiant ad plenam probationem, sed ad penam extraordinariam, vel ad torturam? Et aliqua alia discutuntur in textu huius resolutionis circa supradictos testes inhabiles. Ex part. 4. tract. 6. resol. etiam 11. p. 483
An confessio extra iudicialis sufficiat, ut Inquisitores possint torquere reum? Et an si reus revocavit confessionem extra iudicalem, sit torquendus? Et an confessio extra iudicialis ita valeat ad torturam, ut si reus in tortura idem confiteatur, possit condemnari, etiam si postea non ratificet confessionem? Et an confessio extra iudicialis non probetur per testes singulares? Et quid in crimine heresi? Ex part. 4. tract. 6. resol. etiam 12. p. 484
An fama praebeat indicium, ut Inquisitores reum torquere subire possint? Ex p. 4. tract. 6. resol. etiam 13. p. 485
An fuga sit indicium sufficiens, ut Inquisitores possint

torquere reum? Ex part. 4. tract. 6. resol. etiam 14. p. 486
 15. *An variatio, mendacium, & vasillatio rei, praebeant Inquisitoribus indicium ad torquendum? Et an sollicitatio, vultusque mutatio rei faciat contra illum indicium ad torturam? Ex p. 4. tr. 6. resol. etiam 15. ibid.*
 16. *An reus tortus, & negatius, si superveniant nova indicia, possit iterum ab Inquisitoribus torqueri? Et quoniam indicia esse debeant, an esse debeant, & differre à primis specie, & substantia? Et an in supradicto casu, quando tortura repetenda est, tunc danda sit reo copia indiciorum, & audiendus quemadmodum ante primam torturam factum est? Ex p. 4. tr. 6. resol. etiam 16. p. 487*
 17. *An Inquisitores possint inferre torturam sine Episcopo, & alios ad hoc subdelegare? Et an ad pronunciandam tormenti sententiam intervenire debeant Episcopus, & Inquisitores? Et an nemo autem alius praesens debet esse questionis praeter iudices, tabelliones, atque tortores? Ex p. 4. tr. 6. resol. etiam 17. ibid.*
 18. *An sit in arbitrio DD. Inquisitorum, quando delictum est vehementer indicium, procedere ad penam extraordinariam, vel ad torturam? Ex p. 4. tr. 6. resol. etiam 18. p. 488*
 19. *Quomodo Inquisitores debeant interrogare reos in tortura? Ex p. 4. tr. 6. resol. etiam 19. ibid.*
 20. *An Inquisitores debeant admittere appellationem rei à sententia torture? Et aliqua alia circa appellationes rei notantur. Ex p. 4. tr. 6. resol. etiam 20. ibid.*
 21. *An Inquisitores possint torquere Confessarium sollicitantem ex delatione unius feminae bonae famae? Et an Confessarius minime detrahendus sit in carcere ex unius feminae, quantumvis honestae delatione? Et an si Religiosus sit non debeat incarcerari sine consilio Supremi Senatus? Ex p. 4. tr. 6. resol. etiam 21. p. 489*
 22. *Quomodo, & quo tempore Inquisitores debeant facere, ut reus ratificet confessionem in tormentis factam? Et aliqua alia circa hoc notantur, & deciduntur. Ex p. 4. tr. 6. resol. etiam 22. ibid.*
 23. *An Inquisitores debeant torquere reum, qui postquam in tormentis confessus est, sequenti die confessionem factam negat. Ex part. 4. tract. 6. resol. etiam 23. p. 490*
 24. *An si reus bis tortus, bis confessus est, & revocat confessionem, sit tertio ab Inquisitoribus torquendus, Ex p. 4. tr. 6. resol. etiam 24. p. 491*
 25. *An Inquisitores possint torquere reum ex dicto unius testis minoris 20. annis? Et quid, si ad sit testimonium duorum? Ex p. 4. tr. 6. resol. etiam 25. ibid.*
 26. *Quis prior ex complicitibus debeat ab Inquisitoribus torqueri? Ex p. 4. tr. 6. resol. etiam 26. ibid.*
 27. *An Inquisitores possint torquere reum confessum ad extorquendum complices? Et notatur non esse torquendos Haereticos pro complicitibus, nisi cum semiplena probatione, quod socios criminis habeant. Et an depositio socij criminis facta in tortura ratificanda sit extra illam? Et an tortura in caput alienum debeat esse moderata pro ratione causae, & indiciorum? Ex part. 4. tract. 6. resol. etiam 27. p. 492*
 28. *An Inquisitores possint torquere reos sine data eis copia indiciorum, & nominibus testium? Ex part. 4. tract. 6. resol. etiam 28. ibid.*
 29. *An minores 14. annorum sint ab Inquisitoribus torquendi? Et quid de pregnantibus, senibus, laborantibus quartana, morbo gallico, &c. Et an Nobiles sint in S. Officio levius torquendi? Ex part. 4. tract. 6. resol. etiam 29. p. 493*
 30. *An Inquisitores in crimine sagarum ex sola denunciatione complicum absque ullis aliis indiciis, possint torquere personas denunciatas bonae alioquin famae. Ex p. 4. tr. 6. resol. etiam 30. p. 494*
 31. *An Inquisitores possint torquere reum minorem non dato ei Curatore, & si debeat esse praesens in tortura? Et*

- an in tali casu Curator possit esse ex Officialibus Inquisitionis? Et notatur, quod Pater non sit constituendus Curator filiorum à DD. Inquisitoribus. Ex p. 4. tr. 6. ref. etiam 31. p. 495.
32. Quando reus est convictus, & datur tortura super intentione & complicitibus, an danda sit ab Inquisitoribus cum clausula, circa præiudicium probatorum? Ex p. 4. tr. 6. ref. etiam 32. ibid.
33. An tortus, & negatus possit puniri ab Inquisitoribus aliqua pœna extraordinaria? Et in dicto casu, si post torturam fuit iterum interrogatus extra tormentum de delicto, & inventus est varius, an ex illa variatione poterit iterum torqueri? Ex part. 4. tract. 6. ref. etiam 33. p. 496.
34. An Inquisitores possint torquere reum, qui non vult respondere interrogationibus? Ex part. 4. tr. 6. ref. etiam 34. ibid.
35. Quem modum torquendi debeant Inquisitores adhibere cum reis, & quomodo; & de tormento ignis ad pedes adhibito? Ex p. 4. tr. 6. ref. etiam 35. p. 497.
36. An Inquisitores debeant torturam adhibere Clericis non infamatis, sed tantum indicatis? Et in casu occurrenti; an mixtus torquendi sint Clerici, quam laici? Et an quando datur tortura Ecclesiasticis, non laici, sed Clerici debent illos torquere? Et an Clericus debeat admitti ad Canonicam purgationem, quando est gravatus indicis ad torturam, vel debet torqueri? Ex p. 4. tr. 6. ref. etiam 36. ibid.
37. Quid facere debeant Inquisitores cum reis, si timent veritatem in tortura non fateri ex incantationibus, & maleficiis? Ex p. 4. tr. 6. ref. etiam 37. p. 498.
38. An Inquisitores, si torquerent reum ex opinione probabili, relicta probabiliori, debeant puniri à suis Visitatoribus? Ex p. 4. tr. 6. ref. etiam 38. ibid.
- † An qui in tortura cum legitima varificatione confitetur delictum, sit ab Inquisitoribus reconciliandus? Ex p. 4. tr. 7. ex ref. 24. Quæ hic est in proximo sequenti tract. de pœnis delictorum, &c. ref. etiam 24.
- † An depositio unius testis inhabilis sufficiat ad torturam, & quid, si sint duo? Et an Hæreticus possit appellare à gravamine illato, & Decreto tortura? Et an deus casus in quo Inquisitores possint reum torquere, & non imponere abiurationem de vehementi? Et an licet reus fuerit tortus, possint ei imponere abiurationem de levi? Ex p. 4. tr. 8. ex ref. 123. 32. & 110. Quæ hic sunt in proximo præterito tract. de Potestate & DD. Inquisitorum ref. 74. 62. & 95.

TRACTATUS XII.

De pœnis delictorum pertinentium ad Tribunal Sacræ Inquisitionis.

p. 499.

1. Vadam præambula ad ea, quæ inferius tractanda sunt. Et in primis queritur, an DD. Inquisitores possint condemnare ad pœnam trivremium, fustigationis, &c. reos abiurantes tantum de levi? Et an quando ex aliquo delicto oritur vehementis suspicio, debeant Inquisitores semper imponere abiurationem de vehementi? Et quænam sint pœna Hæreticis à iure impositæ? Ex p. 4. tr. 7. ref. etiam 1. ibid.
2. De Iudæis, Mauris, & aliis infidelibus aliqua crimina perpetrantibus, & quibus pœnis supradicti plectendi sunt? Et an ultra pœnas sit in aliquibus casibus illis aliqua abiuratio indicenda? Et an Iudæi transientes ad Sarracenos, seu ad alios Infideles possint puniri ab Inquisitoribus? Ex p. 4. tr. 7. ref. etiam 2. p. 500.

3. De Apostatis, & his, qui vulgo dicuntur Renegati, contra supradictos possint Inquisitores procedere? Et de pœnis, & abiurationibus, quas illis in aliquibus casibus imponere debent, agitur. Et an Inquisitores sine Episcopo possint reconciliare eos, qui vulgo dicuntur Renegati, si sponte ad eos venerint, & penitentiam polleant? Et an index laicus possit cognoscere de Apostasia quando agitur de questione facti, quod idem dicendum est de hæresi? Ex part. 4. tract. 7. resolut. etiam 3. pag. 501.
4. De contrahentibus binas nuptias. Et an hoc delictum Inquisitores cognoscere possint, vel hoc crimen sit nulli fori? Et an supradicti sint de vehementi, vel tantum leviter suspecti de Fide, & quibus pœnis debent plecti? Et alia notabilia circa hoc, & circa consensum binarum nuptiarum in textu huius Resolutionis discuntur. Et tandem queritur, an qui sine uxoris licentia in sacris degenis suscipiunt Ordines sacros, sint supradicti nulli pœnis, & habenda sit ratio, cuius nationis sint? Ex p. 4. tr. 7. ref. etiam 4. p. 503.
5. De Clericis sacris Ordinibus initiatis, & de Religiis maritimonium incontinentibus. Et an tales non solum mutant sacrilegium, sed sint de hæresi suspecti, & quæ pœna puniendi sunt? Et an contrahens maritimonium cum Hæretica sit suspectus de Fide, & contra illam Inquisitores possint procedere? Et notatur, quod si confessus aliam Religionem, sic illi, qui ex Societate sui vota biennij emisserunt, si maritimonium postea contraherent, præterquam maritimonium est irritum subintur supradictis pœnis, & abiurant. Ex part. 4. tract. 7. ref. etiam 5. p. 504.
6. De retinentibus, & legentibus libros Hæreticorum, Necromanticorum, Pentaculorum, &c. an sint puniendi tanquam Hæretici? Et an legentes, & venientes libros Astrologia indicaria, & libros prohibitos, etiam si non sint libri Hæreticorum, possint ab Inquisitoribus puniri? Et an Iudæi, & alij infideles commemorantes in terris Christianorum, qui retinere, habere, legere, scribere, vel exemplare, adhibere, donare, communicare, vel aliter auferre libros, & Codices Talmudicos, Cabalisticos, & alios nefarios, &c. puniendi sint ab Inquisitoribus? Idem dicendum est de Typographis, & Biblioplis, seu mercatoribus. Ex part. 4. tract. 7. resolut. 6. pag. 505.
7. De confessorij sollicitantibus. Et an Inquisitores possint eos punire tanquam suspectos de hæresi vehementer, vel tantum leviter? Et in corpore huius Resolutionis alia notabilia circa hoc, & circa pœnas, & penitentias supradictis imponendas explanantur. Et tandem advertitur, quod Confessorius, qui non declarat famina sollicitate obligationem denunciandi, aut qui etiam ad talem denunciationem faciendam non tenetur, ab Inquisitoribus pro qualitate culpe potest puniri, et an vero femina sollicitata denunciationem emittens, si foritrix sit ab Inquisitoribus punienda? Ex p. 4. tract. 7. ref. etiam 7. pag. 506.
8. De blasphemantibus hereticiter. An debeant cognoscere Inquisitores cum iudice Ecclesiastico, vel laico, ita ut possit dari locus inter illos preventionis, vel an soli Inquisitores debeant animadvertere? Et an supradicti sint tantum suspecti leviter de hæresi, & ideo de levi debeant abiurare? Et aliqua alia circa supradicta annotantur. Et etiam explanatur, quænam sint blasphemie hereticæ, & quæ verò non. Ex part. 4. tract. 7. resolut. etiam 8. p. 508.
9. De conspirantibus, & percutientibus Sacras Imagines. Et an hoc factum sit hereticale, & eius cognitio pertinet ad Inquisitores, & quomodo supra dicti sint puniendi quoad abiurationem, & alias pœnas? Ex p. 4. tract. 7. resolut. etiam 9. p. 509.
10. De Sortilegis, Divinatoribus, Magis, &c. & de pœnis, quibus supradicti puniendi sunt, & quoad abiurationem.

& Resolutionum.

an. Et an Inquisitores habeant iurisdictionem contra omnes Soritigos, & maleficos? Et in textu huius Resolutionis aliqua alia difficultates graues, & notabiles circa supradictos, queruntur, & annotantur. Ex part. 4. tract. 7. ref. etiam 10. p. 510.

De laicis, seu Ecclesiasticis non Sacerdotibus audientibus confessionem, & quomodo supradicti puniendi sunt, & quomodo debeant abire. Et an Inquisitores aduersus supradictos possint procedere? Et an simplex Sacerdos, etiam approbatus, suspensus tamen ab audiendis confessionibus non comprehendatur in Decretis Pontificum, quamvis confessiones audiat, & absolutionem impendat? Et an si laici, vel Ecclesiastici non Sacerdos audiat confessiones, & non absoluat, subdatur penis Pontificiis, sicut in Bullis Gregorij XIII. & Urbani VIII. Ex part. 4. tract. 7. ref. etiam 11. p. 512.

De laicis, & Ecclesiasticis non Sacerdotibus Missam celebrantibus. Et an Inquisitores possint animaduertere aduersus tales immane facinus perpetrantes? Et an supradicti abire debeant de leui, & de aliis penis, quibus puniendi sunt, agitur? Et an ad violationem Bullarum Gregorij XIII. Clem. VIII. & Urbani VIII. officia semel unam Missam celebrare, & an si Sacerdos non conseret panem, aut vinum, eo quod sit in peccato mortali, ideo habens ante se Hostiam consecrandam, exiit de Tabernaculo particulam consecratam, & verba consecrationis proferri non super Hostiam, quam eleuando ostendit populo, sed super eandem particulam consecratam, an, inquam, possit per Inquisitores contrarium prouideri? Ex p. 4. tract. 7. ref. etiam 12. p. 513.

De impediendis Officiis Sacra Inquisitionis. Et an aduersus tales procedere Inquisitores possint? Et quomodo, & quibus penis supradicti puniendi sunt, & an sint suspecti de fide, & quo pacto debeant abire? Ex p. 4. tract. 7. ref. etiam 13. p. 514.

De non implendis penitentibus. Et an contra tales recte procedere possint Inquisitores? Et an ex tali delicto oriatur non leuis suspicio de heresi? Et difficultas est, quibus penis subiciantur? Et docetur, quid facere debeant Inquisitores contra nolentes abire? Ex part. 4. tract. 7. ref. etiam 14. p. 515.

De frangentibus carceres, vel inde fugientibus, dum eorum causa agitur. Ex part. 4. tract. 7. ref. etiam 15. p. 516.

De falsis testibus. Et an supradicti pena rationis sint puniendi? Et quid de filiis, & nepotibus testis falsi? Et an Inquisitores possint punire, & quibus penis eum, qui prece, minis, aut pretio testem corripit, vel falso in iure Tribunali contra aliquem deponeret? Ex p. 4. tract. 7. ref. etiam 16. p. 517.

De Aforologiis iudicialibus. Et an contra ipsos possint Inquisitores animaduertere? Et quibus penis supradicti rei puniendi? Ex p. 4. tract. 7. ref. etiam 17. p. 517.

De infidelibus per annum in excommunicatione. Et an tales sint suspecti de heresi, & que penitentia sit eis imponenda? Et an Inquisitores possint procedere tanquam contra infideles in excommunicationem ex causa fidei? Idem dicendum est de fautoribus, defensoribus, & receptatoribus Hæreticorum, ac quoquo modo Officiis S. Inquisitionis impediendis, & recusantibus se purgare. Ex p. 4. tract. 7. ref. etiam 18. p. 518.

De transferentibus arma, equos, &c. in terras Infidelium, & de penis, quibus puniuntur, si animo adiuvandi Infideles, & Hæreticos in bello ad impugnandum Christianos, hoc fecerint, secus si lucrandi, & negociandi causa hoc egerint. Et an aduersus supradictos Inquisitores possint procedere. Ex part. 4. tract. 7. ref. etiam 19. p. 519.

De solenniis, & de pena, qua supradicti debent puniri. Et adnotatur, quod non possint Inquisitores relaxare seditiosos Curia seculari, nisi sint incorrigibiles. Et an Inquisitores habeant cognitionem nefandi criminis ex

Constitutione Pij V. Greg. XIII. & Bulla Clem. VII. Et aliqua alia circa supradictos seditiosos explanantur. Ex p. 4. tract. 7. ref. etiam 20. p. 519.

21. De fautoribus, defensoribus, & receptatoribus Hæreticorum, &c. Et an contrates, ut suspecti de heresi possint Inquisitores procedere? Et quomodo, & quibus penis puniri debent? Et inter alia, qua circa hoc docentur, tandem queritur, an non reuelantes Hæreticos puniendi sunt tanquam fautores? Et an qui sanet, & recipit consanguineos Hæreticos incidat in penam excommunicationis latam in Bulla Cane contra fautores, & receptatores Hæreticorum? Ex p. 4. tract. 7. ref. etiam 21. p. 520.

22. De reuocantibus Confessiones, Et quid de testibus reuocantibus suam restitutionem? Sed superest difficultas, an Inquisitores stare debeant secundo dicto, etiamsi testis negat heresim in primo dicto confessionem? Ex p. 4. tract. 7. ref. etiam 22. p. 521.

23. De Dogmaticis, & Hæresiaribus, & de penis, quibus supradicti sunt puniendi. Et an verò in penam supradictis sit neganda Eucharistia? Ex p. 4. tract. 7. ref. etiam 23. p. 522.

24. De hereticis penitentibus, & de penis, quibus debent puniri. Et an in aliquo casu veri penitentes non sint reconciliandi? Et pro praxi adducuntur octo casus in textu huius Resolutionis, ex Bulla Clem. VIII. Et an Hæretici, si penitent in ipso tabulato tradendi sint Curia seculari? Et an qui in tortura cum legitima rationabilione confiteatur delictum, sit ab Inquisitoribus reconciliandus? Ex p. 4. tract. 7. ref. etiam 24. p. 523.

25. De Hæreticis impenitentibus, & de penis, quibus supradicti merentur puniri. Et explanatur, quid est faciendum de dimisso, qui confiteatur de se, non tamen omnes errores? Ex p. 4. tract. 7. ref. etiam 25. p. 524.

26. De hereticis relapsis. Et an Inquisitores debeant illos admittere, si sponte redeant, & penam mortis relaxare? Et an Inquisitores possint damnare aliquem tanquam relapsum, qui post abiuratum heresim redditur de secundo lapsu vehementer suspectus? Et an supradicti relapsi danda sit Eucharistia? Et notatur, quod datur casus, in quo relapsus ex misericordia iterum reconciliatur, & quod non possunt Inquisitores tradere Curia seculari relapsum, inconsulto Supremo Senatu. Ex part. 4. tract. 7. ref. etiam 26. p. 525.

27. De Hæreticis absentibus, & de penis supradictis serenandis. Et notatur, quod in crimine heresis pro absente citatio Procurator comparsens admittitur, ut defensor innocentie, dummodo res sit dubia, & reus sit tantum de heresi suspectus. Et an Inquisitores, si post annum contumaces compareant, debeant illos audire, etiam quoad bona reorum confiscata? Et aliqua alia circa bona reorum, queruntur, & notantur. Ex p. 4. tract. 8. ref. etiam 27. p. 526.

28. De Hæreticis defunctis, & quomodo contra supradictos debent Inquisitores procedere, & quomodo, & quando, in quibus casibus & circumstantiis eorum bona Fisco sint applicanda, & aliqua alia circa supradicta notantur. Ex p. 4. tract. 7. ref. etiam 28. p. 526.

29. De Schismaticis, & de penis contra supradictos imponendis agitur. Et queritur, an sit in iure irregularitas inflata contra Schismaticos? Ex p. 4. tract. 7. ref. etiam 29. p. 527.

30. An Inquisitores possint unire duas semiplenas probationes ad damnandum reum pena ordinaria? Ex p. 4. tract. 7. ref. etiam 30. p. 528.

31. An Inquisitores possint condemnare reum hæreticum ad penam ordinariam, si adsint tamen testes singulares? Et quid, si testes de eadem heresi sint concordantes, sed eam quisque audierit in vario loco, & diverso tempore, an dicti testes sufficiant ad condemnandum reum pena ordinaria? Ex p. 4. tract. 7. ref. etiam 31. p. 529.

32. An reus hæreticus mala vita, & fama possit puniri ab Inquisitoribus ex duobus tantum testibus confestibus tamen, & idoneis? Ex p. 4. tract. 7. ref. etiam 32. p. 529.

33. An

Index Tractatum, & Resolutionum.

33. An Inquisitores possint damnare reum, vt publice abiuret, de leui? Et an abiuratio de vehemēti, quamvis fieri debeat publice, & in loco publico, possit tamen ex rationali causa fieri non publice, sed secreto? Et notatur, quod caras necessaria ad abiurationem in masculis est 14. annus, & in feminis 12. Et aduertitur, quod si supradicti reconciliantur ex heresi formali propter eorum confessionem, & postea relabuntur, ex misericordia, consulto Supremo Consilio Inquisitorum, videntur admittendi pro illa vice, non obstantē relapsu. Ex p.4. r.7. ref. etiam 33. p.530.
34. An Inquisitores debeant punire tanquam Hereticum facientem ritus hereticos, seu proferentem verba heretica, & negantem intentionem? Ex p.4. r.7. ref. etiam 34. ib.
35. An Inquisitores possint superueniente probatione reum absolutum iterum examinare, & condemnare? Sed difficultas est, an reo in penam extraordinariam condemnato ob defectum probationis, si superueniant nouae probationes, possint illum Inquisitores in penam ordinariam condemnare? Et an vero indicia superuenientia sint coniungenda cum indicis, ex quibus reus prius fuerat tortus? Ex p.4. r.7. ref. etiam 35. p.531.
36. Quenam pertinacia sufficiat ad constituendum hominem hereticum non solum in foro interno, sed etiam externo? Et supponitur nullam esse heresim sine pertinacia. Et an ignorantia crassa, & supina excuset ab heresi; & quid de affectata? Et an sit censendus Hereticus pertinax vir simplex admonitus ab Inquisitoribus, vel Episcopo, si adhuc in suo errore persistit? Ex p.4. r.7. ref. etiam 36. p.532.
37. In imponendis penis, quando discrepant Inquisitores, & Ordinarij, quid faciendum? Et notatur, quod est differentia inter Inquisitionem Romanam, & Hispanam, nam in Inquisitione Romana postquam concorditer Episcopus,

& Inquisitores imposuerunt delinquenti aliquam penam, possunt cumlatiue eam minurare? in Hispania vixit privilegio Summi Pontificis, Supremus Inquisitor habet potestatem minuendi, & relaxandi penas. Et an hoc Inquisitores in depositione Crucis signata, vulgo dicta. S. Benito, minime dispensare possint? Ex p.4. r.7. ref. etiam 37. p.534.

38. An Inquisitores in imponendis penis teneantur sequi vota consultorum? Et aliqua alia quaeruntur, & respondetur inter consultores, & Inquisitores contingunt. Et in hac huius Resolutionis alium casum decisum inuenies pro Consultoribus tantum. Ex p.4. r.7. ref. etiam 38. p.535.

† Nota, quod supra in hoc ipsomet. tom.5. in tract. 11. de Potestate, & Officio Inquisitorum, sunt etiam multae difficultates pertinentes ad istum tract. 12. de Penis delictorum, &c. sicut in isto sunt aliae pertinentes ad illam. Similiter in proximo praeterito tractatu, & supra in tr. 9. etiam inuenies aliquid pro isto tr. 12. & quia prope finem praeteriti tractatus in hoc ipsomet. tom.5. lege illas omnes, & non te pigebit.

TRACTATVS XIII.

In quo ad pedem litterae continentur Decreta, & Constitutiones recentiorum Pontificum ad Tribunal S. Officii spectantes, ut habentur in fine partis secundum ordinem R. P. D. Dianae.

